

ပေတဝတ္ထုပြုစုတော်နိဿယ။

နမောတဿ၊ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဥရုဂဝဏံ။

(၁) ^{၂၃၂} ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 ခေတ္တုပမာ၊ ကောင်းသောလယ်မြေခေတ်နှင့်တူကုန်၏။ ဒါယကာ၊ ဆွမ်းအ
 စရှိသော လှူတွယ်ဝတ္ထုတို့ကို ပေးလှူတတ်ကုန်သော ဒါယကာတို့သည်၊
 ကဿကုပမာ၊ စာလိလုပ်သောပေဟက်များနှင့်တူကုန်၏။ ဒေယျဓမ္မံ၊ ဆွမ်း
 အစရှိသောဆယ်ပါးသောလှူတွယ်ဝတ္ထုသည်၊ ဖိစုပင်၊ မျိုးစေ့နှင့်တူ၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒါယကော၊ ဆွမ်းအစရှိသောလှူတွယ်ဝတ္ထုတို့ကိုပေး
 လှူတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပေတော၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သော
 သူတို့ကို၊ ဥန္နိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ တောဝံ၊ ထိုကောင်းသောလယ်မြေခေတ်နှင့်
 တူကုန်သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါနံ၊ ဆွမ်းအစရှိသောလှူတွယ်ဝတ္ထု
 ကို၊ ယဒိဒေတိ၊ အကယ်၍ပေးလှူအံ့။ ဧတ္တောဟေသ္မာ၊ ထိုသို့ပေးလှူခြင်း
 ကြောင့်၊ ဇေတံဗိဇံ၊ ထိုမျိုးစေ့နှင့်တူသောလှူတွယ်ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊
 သာကသိ၊ ထိုဆယ်လုပ်ခြင်းနှင့် တူသော အလှူပေးခြင်း သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဇေတံခတ္တံ၊ ထိုကောင်းသောလယ်မြေခေတ်နှင့် တူသောရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ပေတာနုဉ္စ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်
 သောသူတို့အားလည်းကောင်း၊ ဒါယကဿစ၊ ဆွမ်းအစရှိသောလှူတွယ်
 ဝတ္ထုတို့ကိုပေးလှူတတ်သောသူအားလည်းကောင်း၊ ဖလံ၊ လူနတ်တို့၌ဖြစ်
 သောစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသောကောင်းကျိုးကို၊ နိဗ္ဗတ္တ
 တေ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒါယကေန၊ ဆွမ်းအစရှိသောလှူ
 တွယ်ဝတ္ထုတို့ကိုပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ ပေတော၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်း
 သွားကုန်သောသူတို့ကို၊ ဥန္နိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနေ၊ အလှူကို၊ ဗိန္နု၊ ပေးအပ်
 သည်ရှိလေသည်။ ယထာရတ္ထခေတ္တကသိဗိဇောဗ္ဗတ္တိယာစ၊ အကြွန့်အကြွန့်ဆို
 အစဉ်ပြီးသောအလှူခံအလှူပေးခြင်းလှူတွယ်ဝတ္ထု၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်

ရင်း၊ အနုမောဒနာယာစ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားကုန်သော သူတို့၏ အနုမောဒနာပြုခြင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ယံဒါနပထံ၊ အကြင်ဒါန၏အ ကျိုးသည်၊ ပေတာနံ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့အား၊ ဥပ ကပ္ပတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဒါနပထံ၊ ထိုဒါန၏အကျိုးကို၊ ပေတာ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိထုပ္ပန္နိ၊ သုံးဆောင်ခံစားရကုန်၏၊ ဒါဏာ၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒါနမယ၊ ပုညနိ မိတ္တံ၊ ဒါနဖြင့်ပြီးသောကောင်းမှုတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပုညေန၊ လူနတ်တို့၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသောကောင်း မှု၏အကျိုးဖြင့်၊ ဝဇုတိ၊ ပွားများ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဓမ္မဟန်းတို့၊ ဒါယကော၊ တမလွန် ဘဝသို့ပြောင်းသွားသောသူတို့ကိုရည်မှတ်၍ ပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ ပေတေ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့ကို၊ ပဋိပူဇယ၊ ရည် မှတ်၍ပေးလှူသောအားဖြင့်ခံစားအပ်သောဆင်းရဲမှလွတ်စေ၍၊ ကုသလံ၊ ဒါနကုသိုလ်ကံကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုခြင်းကြောင့်ထည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ပစ္စုပ္ပန် ကောင်းကျိုးကိုရစေတတ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကောင်းမြတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ပတ္တိဒါနကုသိုလ်ကံကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုခြင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ဣဝေ၊ ဤ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ ဝိညနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ ဝိယာဒိ ကော၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဗိဇ္ဇဓမ္မိကော၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်ကုန် သော၊ ဒါနာနိသံသေစ၊ ဒါန၏အကျိုးတို့ကိုလည်း၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ သမ္ပရာ ယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သောအသက်ရှည်ခြင်းအစရှိ သောဆယ်ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သ ဂ္ဂဟုဆို အပ်သော၊ ဌာနဉ္စ၊ နတ်ပြည်အရပ်သို့လည်း၊ ဝမတိ၊ လားရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာယိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပဌမံ၊ ငှေးဦးစွာသော၊ ခေတ္တု၊ ပမပေတ ဝတ္ထု၊ ကောင်းသောလယ်နှင့်တူသောပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၂) အန္တောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ကော၊ သင်၏၊ ကာယော၊ ကိုယ် သည်၊ သဗ္ဗသောဝဇ္ဇေ၊ အလုံးစုံရွှေအဆင်းကဲ့သို့သောအဆင်းရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုကိုယ် ။ ပတာယ၊ အရောင်ဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက် နှာသည်၊ ဩဘာသတေ၊ ထွန်းမ၏၊ တေ၊ သင်၏၊ မုခံ၊ နှုတ်သီးသည်ကား၊ သုကာရဿ၊ ဝက်၏၊ ရခံ၊ နှုတ်သီးနှင့်တူ၏၊ အန္တောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား တို့၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ငှေးဘဝ၌၊ ကိံ၊ ကမ္မံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောကံကို၊ အကရာ၊ ပြုကဲ့သူးသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ

အဟံ၊ အက္ခန္တိရံသည၊ ဝုဓေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သညတော၊
 မကောင်းမှုကိုစောင့်စည်းသည်၊ အာယံ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ အသည
 တော၊ မကောင်းမှုကိုမစောင့်စည်းသည်၊ အာယံ၊ ဖြစ်၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရ
 ဒ၊ တေနဥာဘယေန၊ ထိုကိုယ်ဖြင့်မကောင်းမှုကို စောင့်စည်းခြင်းနှုတ်ဖြင့်
 မကောင်းမှုကို မစောင့်စည်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောကံကြောင့်၊
 ယထာယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်ကို၊ တံ၊
 အရှင်နာရဒသည်၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ပဿယံ၊ မြင်ရ၏၊
 တာဒိဿ၊ သိသို့ သဘောရှိသောရှေ့အဆင်းကဲ့သို့သောအရေအဆင်းဝက်
 နှုတ်သီးနှင့်တူသောနှုတ်သီးရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်သည်၊ မေ၊
 အက္ခန္တိအား၊ အဟောယံ၊ ဖြစ်၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ မမ၊ အက္ခန္တိ၏၊ ဣဒံ
 သရီရံ၊ ဤသည်မှအစ၌ လူသဏ္ဌာန်အထက်၌ ဝက်သဏ္ဌာန်ရှိသောကိုယ်
 ကို၊ ထယံ၊ အရှင်နာရဒသည်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဗိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်ပြီ၊ တံဘသ္မာ၊ ထိုသို့မြင်ရသောကြောင့်၊ ဟေ၊ အရှင်နာရဒ
 အား၊ ဩဝါဒဝဿန၊ ဆုံးမသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိရံသည၊
 ဖြူမိ၊ ဆို၏၊ တံ၊ အရှင်နာရဒသည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊
 မာအကာယံ၊ မပြုစဉ်၊ အဟံပိယ၊ အက္ခန္တိရံကဲ့သို့၊ သုကရရခေါ၊ ဝက်နှုတ်
 သီးနှင့်တူသောနှုတ်သီးရှိသည်၊ မာခေါအဟု၊ မဖြစ်လေစဉ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ယျောက်၏၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ သုကရရုပေတဝဏ္ဏံ၊
 ဝက်နှုတ်သီးနှင့်တူသောနှုတ်သီးရှိသောပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁၂

(၃) ဘောပုရိသ၊ အိုယောက္ခား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဗိဗ္ဗသုဘံ၊ နတ်ကဲ့သို့
 တင့်တယ်ချောက်ပတ်သော၊ ဝဏ္ဏဓာတု၊ အရေအဆင်းကို၊ ဝေရေသိ၊
 ဆောင်၏၊ ဝေဟာယသံ၊ ဟင်းသင်းအပြင်ရှိ၏ ဟုမှတ်အပ်သော၊ အန္တ
 လိက္ခေ၊ ကောင်းကင်း၌၊ တိဋ္ဌသိ၊ တည်၏၊ ပူတိဂန္ဓံ၊ ဝပ်သောအနံ့ဖြင့်ယှိုင်
 သော၊ တေ၊ သင်၏၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ခံတွင်းကိုလည်း၊ ကိမိယေ၊ မိုးထောက်တို့သည်၊
 ခါဒန္တံ၊ ခဲကုန်၏၊ ဘောပုရိသ၊ အိုယောက္ခား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ
 ၌၊ ကိံ၊ ကမ္ဘာ၊ အဘယံ၊ သို့သောသဘောရှိသောကံကို၊ အကာယံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသ
 နည်း၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိရံသည၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဗုဒ္ဓ
 ဿ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ အသညတော၊ မကောင်းမှုကိုမစောင့်စည်းသော၊ ဒုဗ္ဗဝါစော၊
 သူတပါးတို့ကို ယွမ်းမိုး၍ ဖြစ်တတ်သော စကားရှိသော၊ တပယိဉ္စပေါ၊
 ခုဟနဲ့တူသောဖြစ်သော၊ ပါပေါ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော၊ သမတော၊

ရဟန်းသည်အာယိံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
 လာဇ္ဈာဝ၊ ပုဂံသော ထံထွေးရှိသည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မေမယ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ တပဿ၊ မြတ်သောကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ ဝတ္ထုဓာတုစ၊ နတ်ကဲ့
 သို့တင့်တယ် ကောင်းမြတ်သော အရေအဆင်းကိုထည်း၊ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။
 ပေသုဏိယေန၊ သူနှစ်ဦးတို့၏အချစ်ကို ပျက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်တည်း
 ဟူသောရုံးတိုက်သော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်၊ မေမမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
 ခုခွဲ၊ ခံတွင်းသည်သည်၊ ပူတိ၊ ပုဂံသောအနံ့ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ တယိဒံထံအုဒံမမဇ္ဈံ၊ ဤနတ်ကဲ့သို့ တင့်တယ်ကောင်း
 မြတ်သောအရေအဆင်းပုဂံသောအနံ့ဖြင့် ထိုင်သောခံတွင်းရှိသောကျွန်ုပ်
 ၏ကိုယ်ကို၊ တယာ၊ အရှင်နာရဒသည်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဗိဇ္ဇံ၊ မြင်အပ်ပြီ၊
 နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အနုကမ္ပကာ၊ အစဉ်သနားတတ်သော အကော့ရှီကုန်
 သော၊ ကုသကားသုတပါးတို့၏ အစီးအပွားဖြစ်ကြောင်း ကောင်းသောအ
 ကျင့်၌ လိမ္မာကုန်သော၊ ယေဗုဒ္ဓါဒယော၊ အကြင်ဘုရားအစရှိ ကုန်သော
 သူတော် ကောင်းတို့သည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်
 ရာ၏၊ ထေသံ၊ ထိုဘုရားအစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့၏၊ တံဝစနံ၊
 ထိုစကားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ထွံ၊ အရှင်နာရဒသည်၊
 ပေသုဏိယေန၊ သူနှစ်ဦးတို့၏ အချစ်ကိုပျက်စေတတ်သော ရုံးတိုက်သော စကား
 ကို၊ မာအာဘဏိ၊ မဆိုထင့်၊ ခုသာစ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုထည်း၊
 မာအာဘဏိ၊ မဆိုထင့်၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ ခုသာဝါဒံ၊ မဟုတ်မမှန်သော
 စကားကိုဆိုခြင်းတည်းကောင်း၊ ဝိသုတာဝါဒံ၊ သူနှစ်ဦးတို့၏အချစ်ကိုပျက်
 စေတတ်သောရုံးတိုက်သောစကားကိုထည်းကောင်း၊ မဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဝါ
 စာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သညတော၊ စောင့်စည်းသော၊ တုဝံ၊ အရှင်နာရဒသည်၊ ကာ
 မကာဝိ၊ ပြန်ပြောကောင်းမြတ်သော နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို
 အလိုအတိုင်းခံစားလေ့ရှိသော၊ ယက္ခော၊ နတ်သည်၊ ဟောဟိသိ၊ ဖြစ်ထွေ
 တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ပူတိ၊ မူလပေတဝတ္ထု၊ ပုဂံသောခံတွင်းရှိသော
 ပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၄) ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ အမတ္ထဓိ၊ မိမိစည်းစိမ်ကို လျှော့စားခြင်းမရှိ
 သော၊ ဒါယကော၊ ဒါယကာသည်၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ မင်္ဂလာအစရှိသည်တို့တွင်အ
 မှတ်မရှိတပါးပါးကို၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဇ္ဇာ၊
 ပေးရာ၏၊ ဝုဗ္ဗပေတော၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တမလွန်ဘဝသို့သွားလေကုန်
 သောမိဘဝသောသူတို့ကိုထည်း၊ အာရမ္မ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဇ္ဇာ၊

ပေးရာ၏။ ဝတ္ထုဒေဝတာစ၊ အိမ်ရာအစရှိသည်တို့၌ စောင့်ကုန်သောနတ်
 တို့ကိုလည်း၊ အာရဟံ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ခန္ဓာ၊ ပေးရာ၏။ အထဝါ၊
 ထိုမှတစ်ပါးသောနတ်လူစသောအမှတ်မရှိကုန်သောသူတို့ကိုလည်း၊ အာရဟံ၊
 ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ခန္ဓာ၊ ပေးရာ၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ကုဝေရဉ္စ၊
 ကုဝေရနတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မရဋ္ဌဉ္စ၊ ဓမ္မရဋ္ဌနတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇ
 ပက္ခဉ္စ၊ ဝိဇ္ဇပက္ခနတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇုကဉ္စ၊ ဝိဇ္ဇုကနတ်ကို လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ လောကပါလေ၊
 လောကကိုစောင့်ကုန်သော၊ ယသသိနော၊ အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊
 မဟာရာဇေစ၊ နတ်မင်း ကြီးတို့ကိုလည်း၊ အာရဟံ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊
 အလှူကို၊ ခန္ဓာ၊ ပေးရာ၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ဒါယကေန၊ အမိအဘ
 အစရှိသော အမှတ်မရှိသော သူတို့ကို ရည်မှတ်၍၊ အလှူပေး တတ်သော
 သူသည်၊ ဥဒ္ဓိဿနကိရိ ယသ၊ ရည်မှတ်၍ ပြုခြင်းကြောင့်၊ တေစေတ၊
 ထိုအမိ အဘအစရှိသော အမှတ်မရှိသောသူတို့ကိုလည်း၊ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်
 အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒါယကာစ၊ ရည်မှတ်၍ ပေးလှူ
 တတ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်း၊ ဥဒ္ဓိဿန မတ္တေန၊ ရည်မှတ် ကာမျှ
 ဖြင့်၊ အနိပ္ပကာ၊ အကျိုးမရှိသည်မဟုတ်ကုန်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒါနဗလဿ၊
 ဒါန၏အကျိုး၏၊ ဘာဂိနောဝေ၊ အတို့ကိုရခြင်းရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ရုဏ္ဏံဝါ၊ မျက်ရည်ကို ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း၊
 နဟိကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ သောကောဝါ၊ မိတ်၏ ပူပန်ခြင်းကိုလည်း၊ နကာတ
 ဇ္ဈော၊ မပြုအပ်၊ အညာ၊ မျက်ရည်ကို ဖြစ်စေခြင်း မိတ်မပူပန်ခြင်းမှ တပါး
 သော၊ ယာစပရိဝေဒနာ၊ အကြင်အသံကို ဖြစ်စေတတ်သော မြည်တင်း
 ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာမိ၊ ထိုသို့မြည်တင်းခြင်းကိုလည်း၊ နကာ
 တဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ တံသဗ္ဗန္တိ၊ ထိုအလုံးစုံသောမျက်ရည်ကို ဖြစ်စေခြင်းမိတ်၏
 ပူပန်ခြင်းသို့မြည်တင်းခြင်းသည်လည်း၊ ပေတဿ၊ တမလွန်တဝသို့ပြောင်း
 သွားသောသူ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊
 အဝိန္ဗသုနော၊ မညာမဲ့ ကုန်သော၊ ဉာတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဧံ၊
 ဤသို့မျက်ရည်ကို ဖြစ်စေခြင်းမိတ်၏ ပူပန်ခြင်းသို့မြည် တင်းခြင်းဖြင့်၊ ဟိ
 ဋန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအဆွေ အမျိုးတို့အား၊ အတ္တပရိတာပနမေ
 ဝ၊ ကိုယ်မိတ်ပဇီပန်းကာမျှသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဟပတိ၊
 သူဌေး၊ ဒါယကေန၊ ဒါယကာသည်၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ခန္ဓာ၊ ပေးလှူအပ်
 သော၊ သံစာ၊ သံစာတော်၌၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာ တည်စေအပ်

၂

သော၊ အယဉ္ဇေ၊ ခန္တိကာ၊ ဤအလ္လသညံသာလျှင်၊ အသေပေတသ၊ ထို
 တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်း သွားသောသူအား၊ ဗီဇသုတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော
 ကာလပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အကျိုးငှါ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ရွာနသောတင်္ဂီထေ
 ယေဝ၊ ထိုရည်မှတ်၍ပေးလှူသော ခဏန္တိပင်လျှင်၊ ဥပကပ္ပတိ၊ နိပ္ပဇ္ဇတိ၊
 အကျိုးဖြစ်၏၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ပိဋ္ဌမိတလိကပေတဝတ္ထု၊
 မှန်နိုးမရှုပ်လျှင်အကြောင်းရှိသော ပြိတ္တာဇီအကြောင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

(၅) မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေ၊ ဒါယကာမင်းမြတ်၏၊ ဉာတကာ၊
 အဆွေအမျိုး ဖြစ်ကုန်သော ပြိတ္တာတို့သည်၊ သကံဗာရံ၊ မိမိတို့၏အိပ်
 အိပ်ဟူသောအမှတ်ဖြင့်ဒါယကာမင်းမြတ်၏အိပ်သို့၊ အာဂတ္တံ၊ သာကုန်
 ၍၊ တိရောကုဋေသုစ၊ နံရံ၏ ဃဗက်တို့၌လည်း၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ သန္တိ
 သိဗာသုကေသုစ၊ အိပ်ခြစပ်နံရံစပ်လေသွန်တံခါးစပ် ခရီးဆုံတို့၌လည်း၊
 တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ စွါရဗာဘာသုစ၊ တံခါးပေါင်တို့၌လည်း၊ တိဋ္ဌန္တိ၊
 တည်ကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကေဟိမိမနုဿေဟိ၊ အမိအဘ
 အစရှိကုန်သောအမှတ် မရှိသောလူတို့သည်၊ ဗဟုတေ၊ များစွာသောအလို
 အတိုင်းသုံးဆောင်အပ်သော၊ အန္တပါနမ္ဘိ၊ ထမင်းအပျော်ကို၎င်း၊ ခေဇ္ဇဘော
 ဇ္ဇေ၊ ခဲတွယ်သျှက်တွယ်ကို၎င်း၊ ဥပဋ္ဌိတေ၊ ကပ်၍စီရင်အပ်သော်လည်း၊
 ကေသံသက္ကာနံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့၌ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ ကမ္မပစ္စယာ၊ မိမိ
 သည်ပြုအပ်သောအလှူမပေးခြင်း သူတပါးပေးလှူသည်ကို မြစ်တားခြင်းစ
 သောအပြားရှိသောအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ကေသဇ္ဇေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့၌ဖြစ်
 ကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ ကောမိ၊ အမိအဘအစရှိသော တရံတယောက်
 သောသူသည်၊ နသရတိ၊ မအောက်မေ့နိုင်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကေ
 သံသက္ကာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ ကမ္မပစ္စယာ၊ မိမိလည်းမပေးလှူခြင်းသူတပါး
 ပေးလှူသည်ကိုလည်း မြစ်တားခြင်းစသော အပြားရှိသောအကုသိုလ်ကံ
 ကြောင့်၊ ကေသုမိ၊ အမိအဘအစရှိကုန်သော တရံတယောက်သောသူတို့
 သည်၊ အသရဇ္ဇေသုမိ၊ မအောက်မေ့နိုင်ကုန်သော်လည်း၊ ယေ ဉာတကာ၊ အ
 ကြင်လူတို့၌ဖြစ်ကုန်သောအမိအဘအစရှိကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့သည်၊
 ဇေံ၊ ဤဒါယကာမင်းမြတ်ကဲ့သို့၊ ဉာတိနံ၊ ပြိတ္တာတို့၌ဖြစ်ကုန်သောအဆွေအ
 မျိုးတို့အား၊ အနုဇာမ္ပကာ၊ သနားတတ်ကုန်သည်၊ ဟေသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ
 ဉာတကာ၊ ထိုလူတို့၌ဖြစ်ကုန်သောအမိအဘအစရှိကုန်သော အဆွေအမျိုး
 တို့သည်၊ ဣဒံဗေယျဓမ္မံ၊ ဤသွင်းအပျော်အစရှိသော ဣတ္တပင်ဝတ္ထုတို့သည်၊

ဥာတိနံ၊ ပြိတ္တာသံန္တု ဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့အား၊ ဟောထု၊ ဖြစ်စေသ
တည်း၊ ဥာတယော၊ ပြိတ္တာသံန္တု ဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဣဒံဗလံ၊
ဤဒါနဏိ အကျိုးကို၊ ပစ္စန္ဒဘောန္တော၊ ခံစားကုန်ထူက်၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်း
သို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဓိဿ၊
ရည်မှတ်ကုန်၍၊ ဧဝံ၊ ဤဒါယကာမင်းမြတ် ပေးလှူသကဲ့သို့၊ ကာလေန၊
လျောက်ပတ်သော အခါ၌၊ သုပိံ၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းအဖြစ်ကင်းသော၊ ပဏီ
တံ၊ မွန်မြတ်ပြီ၌ ပြောသော၊ ကပ္ပိယံ၊ သူတော်ကောင်းတို့အား ထိုက်လျောက်
ပတ်သော၊ ပါနဘောဇနံ၊ အပျော်ဘောဇဉ်စသော လှူငွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒေန္တိ၊
ပေးလှူကုန်၏။ သမာဂတာ၊ ကောင်းစွာသာကြကုန်သော၊ တေဓဥာတိ
ပေတာ၊ ထိုဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့သည်လည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဒါနံ၊ အလှူ
ကို၊ ဒိသတိ၊ ပေးအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအလှူပေးရာအရပ်သို့၊ သမာဂတံ၊ ကောင်း
စွာသာကြကုန်၍၊ ပဟုတေ၊ များစွာသော၊ အနုပါနမ္ဘိ၊ ထမင်းအပျော်၌၊ သက္ကဋ္ဌံ၊
ကောင်းမွန်စွာ၊ အနုမောဒရေ၊ အနုမောဒနာပြုကြကုန်၏။ ယေသံဥာတိနံ၊
အကြင်လူ့သံန္တု ဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့၏၊ ဟောထု၊ အကြောင်း
ကြောင့်၊ ဤဒိသံသမ္ပတ္တိံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ မဟံ၊ ငါ
တို့သည်၊ လဘာမသေ၊ ရကုန်၏၊ ဥဒ္ဓိဿန္တေဟိ၊ ရည်မှတ်၍ပေးလှူတတ်ကုန်
သော၊ ဒါယကေဟိ၊ ဒါယကာတို့သည်၊ အဋ္ဌာကမ္မ၊ ငါတို့အားလည်း၊ ပူဇာ၊ ပူ
ဇော်ခြင်းကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏၊ ဒါယကာစ၊ ပေးလှူတတ်ကုန်သော မိမိတို့
သည်လည်း၊ အနိပ္ပဿ၊ အကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နော၊ ငါတို့၏
တေဥာတိ၊ ထိုလူ့သံန္တု ဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဖိရိမိရကာလံ၊
ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဇီဝန္တု၊ အသက်ရှည်စေကုန်သတည်း၊ ဣတံ
ဤသို့၊ သောမေန္တိ၊ ပြီးပွင်းကုန်၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာသံ
န္တု ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ယံကသိံ၊ အကြင်ထယ်လုပ်ခြင်းကို၊
နိဿာယ၊ မှီကုန်၍၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဇီဝေယျံ၊ အသက်ပွေးကုန်ရာ
၏၊ သာကသိံ၊ ထိုထယ်လုပ်ခြင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာသံန္တု နဟိ၊ အတ္ထိ၊ မရှိ၊
သာဂေါရက္ခာ၊ ထိုစောင့်ရှောက်ခြင်းသည်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤပြိတ္တာသံန္တု၊ နဝိဇ္ဇတိ၊
မရှိ၊ ယာဝါဏိဇ္ဇာ၊ အကြင်ကုန်သွယ်ခြင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာသံန္တု ဖြစ်
ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ သမ္ပတ္တိံ၊ မှီလသောဘောထု၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုရ
ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ တဝေယျံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာဒိသိံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
ဝါဏိဇ္ဇာ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာသံန္တု၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိရုညေန၊
ရွှေငွေဖြင့်၊ ယံကယာကယံ၊ အကြင်ဆောင်းပယ်ခြင်းသည်၊ နေသံ၊ ထိုပြိတ္တာ

၂၅၆

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

တို့အား၊ သမ္မတ္တိပရိယာဘဟေတု၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုရခြင်း၏အကြောင်း
သည်၊ သဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဘာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဟိရုညန၊ ရွှေ
ငွေဖြင့်၊ ကယာကယံ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းလည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာထံ၌၊ နန္ဒိ၊ မရှိ၊
အတော၊ ဤလူ၊ ပြည်မှ၊ ဥပတိတိ၊ ဥပတိတိ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊
မိတ္တာမရွေဟိ၊ မိတ္တာမရွေဟိ၊ အဆွေခင်ပွန်းအကျွမ်းဝင်ကုန်သော သူတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ မိန္ဒန၊ ရည်မှတ်၍ပေးလှူအပ်သောခါနီး၏အကျိုးဖြင့်၊ ကလကံတေ
သေခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာထံ၌ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့
သည်၊ တဟိ၊ ထိုပြိတ္တာထံ၌၊ ယာပေန္တိ၊ မျှရကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
ဥန္တမေ၊ ကုန်းမြင့်ရာအရပ်၌၊ ဂဠု၊ ကောင်းကင်မှပိုစီးသော၊ ဥဒကံ၊ မိလား
ရေသည်၊ နိန္ဒ၊ နိဗ္ဗာန်ရှင်းချိုင့်ရာအရပ်သို့၊ ပပတ္တတိယထာ၊ စီးသွားထေသကဲ့
သို့၊ ဝေမေဝဇေတံထာ၊ ထိုအတူ၊ အတော၊ ဤလူ၊ ပြည်မှ၊ မိန္ဒ၊ အဆွေအမျိုးအ
ဆွေခင်ပွန်း အကျွမ်းဝင်ကုန်သောသူတို့သည် ရည်မှတ်၍ပေးလှူအပ်သော
အလှူ၏အကျိုးသည်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာထံ၌ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဥပ
ကပ္ပတိနိပ္ပန္နတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါရိဝဟာ၊ ချောင်းငယ်ဖြစ်ငယ်တို့သည်၊ ပူဇ၊ ရေ
ဖြင့်ပြည့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာဂရံ၊ သရေရာကို၊ ပူဇေန္တိ၊ ယထာ၊ ပြည့်ပေကုန်
သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝဇေတံထာ၊ ထိုအတူ၊ အတော၊ ဤလူ၊ ပြည်မှ၊ မိန္ဒ၊ ပေးလှူ
အပ်သောအလှူသည်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာထံ၌ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊
ဥပကပ္ပတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါအား၊
အနံနာမခနံ၊ ဤမည်သောဥစ္စာကို၊ အခါသိ၊ ပေးလှူပြီ၊ အတိ၊ ဤသို့လည်း
ကောင်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏ အနံနာမကိစ္စံ၊ ဤမည်သောအမှုကိစ္စ
ကို၊ အကာသိ၊ ပြုစု၏၊ အတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊
ငါ၏၊ ဥပတိ၊ အမိအဘမှစပ်သောအဆွေအမျိုးတည်း၊ အတိ၊ ဤသည်လည်း
ကောင်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မိတ္တာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သောအဆွေခင်
ပွန်းတည်း၊ အတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သခါ၊
ငယ်ကျွမ်းဖြစ်သောခင်ပွန်းတည်း၊ အတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ အနုဿရံ၊ အနုဿရံ၊ ရန္တော၊
အောက်မှေသော၊ ကုလဝုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာထံ၌ဖြစ်
ကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒက္ခိတံ၊ အလှူကို၊ ဒဇ္ဇာ၊
ပေးရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ရုက္ခံဝါ၊ မျက်ရည်ကိုဖြစ်စေခြင်းကို
လည်း၊ နကိကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ သောကောဝါ၊ မိတ်၏၊ ပူဇနံ၊ ပူဇနံ၊ ပူဇနံ၊
နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ အညာ၊ မျက်ရည်ကိုဖြစ်စေခြင်းမိတ်၏၊ ပူဇနံ၊ ပူဇနံ၊ ပူဇနံ၊

တပါးသော၊ ယာစပရိဒေဝနာ၊ အကြွင်အသံကိုဖြစ်စေ၍ ငိုမြည်တမ်း
 ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္တိ၊ရှိ၏၊သမိ၊ထိုငိုမြည်တမ်းခြင်းကိုလည်း၊ နကာ
 တဗ္ဗော၊မပြုအပ်၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုမျက်ရည်ကို ဖြစ်စေခြင်းစိတ်၏ ပူပန်ခြင်း
 ငိုမြည်တမ်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အလုံးစုံသည်၊ ပေတဿ၊ တမလွန်
 ဘဝသို့ပြောင်းသွားသော သတ္တဝါ၏၊ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အဝိနန္ဒသုဒ္ဓနာ၊ပညာအဆင်အခြင် မရှိကုန်
 သော၊ဥာတယော၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဧဝံ၊ဤမျက်ရည်ကိုဖြစ်စေခြင်း
 စိတ်၏ပူပန်ခြင်း ငိုမြည်တမ်းခြင်းဖြင့်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ထည်ကုန်၏၊တေသံ၊ထိုအ
 ဆွေအမျိုးတို့အား၊ အတ္တပရိတာပနမေဝ၊ ကိုယ်စိတ်၏ပင်ပန်းကာမျှသာ
 သျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တယာ၊သင်ဒါယကာ
 မင်းမြတ်သည်၊ပေတေ၊ ပြိတ္တာထုံနှံ့ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊
 ရည်မှတ်၍၊ဒိန္နာ၊ပေးလှူအပ်သော၊ သံစာမိ၊သံစာတော်၌၊သုပ္ပတိမ္ဘိတာ၊
 ကောင်းစွာ ထည်ပေအပ်သော၊ အယဉ္ဇခေါဒက္ခိတာ၊ ဤအလှူ သည်သာ
 သျှင်၊အဿပေတဿ၊ ထိုပြိတ္တာထုံနှံ့ဖြစ်သော သတ္တဝါအား၊ဒိစေရတ္တံ၊
 ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်ထုံး၊ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
 ဌာနသောတင်္ဂိထေယေဝ၊ ထိုရည်မှတ်၍ပေးလှူသော ခဏ၌ပင်သျှင်၊ဥပ
 ကပ္ပတိနိပ္ပဇ္ဇတိ၊အကျိုးပြီး၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဒက္ခိတာ၊အလှူကို၊
 ဒိန္နေန၊ရည်မှတ်၍ပေးလှူအပ်သော၊ တယာ၊သင်ဒါယကာမင်းမြတ်သည်၊
 ဉာတိနံ၊အဆွေအမျိုးတို့အား၊ဉာတိဟိ၊အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ကတ္တဗ္ဗကိဉ္စ
 ကရထေန၊ပြုအပ်သောကိစ္စကိုပြုခြင်းကြောင့်၊ သောအယံဉာတိဓမ္မော၊ထို
 အဆွေအမျိုးတို့ပြုအပ်သောထရားသည်လည်း၊ နိဒဿိတောစ၊လူများအ
 ပေါင်းအားညွှန်ပြအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တေပေတေ၊ထိုပြိတ္တာ
 တို့ကို၊ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ အဓိဂမနေန၊နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုရစေ
 ခြင်းကြောင့်၊ ပေတာနံ၊ပြိတ္တာတို့အား၊ ဥဇ္ဇာရာ၊များစွာသော၊ပူဇာ၊ပူဇော်
 ခြင်းကို၊ကတာစ၊ပြုအပ်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓပ္ပရင်္ခံ၊တရားအ
 မှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ရဟန်းအပေါင်းကို၊ အနုပါနာဒိဟိ၊ဆွမ်းအဖျော်
 အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သန္တပ္ပနေန၊ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေခြင်းကြောင့်၊ဘိက္ခု
 နံ၊ရဟန်းတို့အား၊ဗထံ၊အားကို၊ အနုပ္ပဒိန္နံ၊ပေးအပ်သည်လည်း၊ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊အနုကမ္ဘာဒိဂူထပရိဝါရိတံ၊သနားခြင်းအစရှိသောဂုဏ်သည်ခြံရံအပ်
 သော၊စာဂစေတနံ၊ စွန့်ကြဲခြင်းစေတနာကို၊ နိဗ္ဗတ္တေန္တေန၊ ဖြစ်စေခြင်း
 ကြောင့်၊တုဗ္ဗဟိ၊သင်တို့သည်၊ အနုပ္ပကံ၊များစွာသော၊ဂုဏ်၊ကောင်းမှုကို၊

ပဿာသန္တု။ ဆည်းတူးအပ်သည်ကည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘာသိ
ဟောသောသမ္ပန္နိ။ ။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ တိရောကုန္ဒပေတဝတ္ထု၊ နံရံ၏
ထပက်ဖြစ်သောပြိတ္တာတို့၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၆)ဘောတိဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ တုံ၊ သင်သည်။ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိသည်။ အ
သိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဗ္ဗန္တရပ၊ အဆင်းမထွသည်လည်း။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ မ
ကောင်းသောအနံ့ရှိသည်လည်း။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တဝ၊ သင်၏။ သင်္ခါရတော၊
ကိုယ်မှ။ ပူတိ၊ ပုပ်သောအနံ့သည်။ ဝါယတိ၊ ထိုင်၏။ မက္ခိကာဟိ၊ ယင်မဲ
ယင်တို့ဖြင့်၊ ပရိကိဏ္ဍာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖြင့်သည်လည်း။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ကာ
န၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ တုံ၊ သင်သည်။ ဣတိ၊ ဤအရပ်၌၊ တိဋ္ဌသိ၊ တည်သ
နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး၏။ တန္ဒုန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့သို့ရောက်သော၊ ယမထောကိကာ၊ ယမထောကန္တ
အကျုံးဝင်သဖြင့်သိအပ်သောပြိတ္တာသံဃ်အကျုံးဝင်သော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမ
သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ တန္ဒုန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပါပကမ္မံ
ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သောမကောင်းမှုကံကို။ ကရိတွာန၊ ပြုမိ၍၊
ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာသံဃ်၊ ဂတာ၊ ဖြစ်၏။ ကာယေန၊
နံနက်အခါ၌၊ ပဉ္စပုတ္တာနိပဉ္စပုတ္တေ၊ ငါးယောက်သော သားတို့ကို၊ ဝိဇာယိ
တွာန၊ ဖွားမြီး၍၊ ခါခါမိ၊ စားရ၏။ သာယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌၊ ပုန၊ တစ်နေ့၊
အပရေ၊ ထပါးကုန်သော၊ ပဉ္စပုတ္တေ၊ ငါးယောက်သောသားတို့ကို၊ ဝိဇာယိ
တွာန၊ ဖွားမြီး၍၊ ခါခါမိ၊ စားရ၏။ တန္ဒုန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့
တနေ့၌၊ တေဝိဒသုတ္တာ၊ ထိုတကျော်သော သားတို့သည်လည်း။ မေ၊ အ
ကျွန်ုပ်၏၊ ခုဒ္ဒါ၊ ငတ်မွတ်ဆာထောင်ခြင်းကို၊ ဗုဒ္ဓိဇာတာယ၊ ပျောက်ခြင်း
၌၊ အလံပရိယတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ခုဒ္ဒါယ၊ ငတ်
မွတ်ဆာထောင်ခြင်းသည်။ ဗာမိယမာနာယ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ မမ၊ အ
ကျွန်ုပ်၏၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်။ ပရိဒဟ္မတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပူလောင်၏။
ရမာယတိ၊ အခိုးထွက်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဝိပါသာဘိဘူတာ၊ ရေမွတ်ခြင်း
သည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌၊ ဝိစရ
န္တိ၊ သွားလာသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ ပါတု၊
သောက်ခြင်း၌၊ နုလတော၊ မရ၊ တန္ဒုန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ ဤဒိဝံ၊ ဤသို့သ
ဘောရှိသော၊ ဗျာသနံ၊ ဖျက်စီးခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်သော၊ ခံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊
တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဗဿ၊ ရှုထောင့်မူလော၊ ။ ဘောတိဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊
ကိံ၊ အသို့နည်း။ တယာ၊ သင်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊

ဒုက္ခဉ္စ၊မကောင်းသော အမှုအကျင့်ကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်သလော၊ဝါစာယ၊
နှုတ်ဖြင့်၊ဒုက္ခဉ္စ၊မကောင်းသောအမှုအကျင့်ကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်သလော၊မ
နဿ၊မိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဉ္စ၊မကောင်းသော အမှုအကျင့်ကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်သ
လော၊သောတိ၊အတ္တိ၊ ဒိုမိန်းမ၊ကိဿကမ္မ ဝိပါကေန၊အဘယ်သို့သဘော
ရှိသောအရာသို့ထက်ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ ထွံ၊သင်သည်၊ ပုတ္တဓံသာနိ၊သား
တို့၏အသားတို့ကို၊ ခါဒထိ၊စားရသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊မေး၏၊
ဘဒ္ဒန္တ၊အရှင်ကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးတဝ၌၊မေမယာ၊အကျွန်ုပ်နှင့်၊သပတိ၊
လင်တူဖြစ်သော၊အတ္တိ၊မိန်းမသည်၊ ဝုတ္တနိ၊ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊အာထိ၊ဖြစ်၏၊
သာဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တဿာ၊ ထိုမိန်းမလေးအား၊ ပါပံ၊မကောင်း
သောအကြံကို၊အစေတယိ၊ကြံမိ၏၊ ပဒုဋ္ဌမာနဿ၊ ပြစ်မှားလိုသောမိတ်
ဖြင့်၊ ဝုတ္တ ပါတနံ၊ကိုယ်ဝန်ချခြင်းကို၊ အကရိ၊ပြုမိ၏၊ တဿာ၊ထိုမိန်းမ
လေး၏၊ ဧစ္စမာသိကော၊နှစ်လရှိသော၊ ဝုတ္တော၊ကိုယ်ဝန်သည်၊သောဟိတ
ဥေဝ၊သွေးသာလျှင်၊ဟုတွင်၊ဖြစ်၍၊ ပုတ္တရိ၊ယို၏၊ဘဒ္ဒန္တ၊အရှင်ကောင်း၊
တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ အဿအဿာ၊ထိုမိန်းမလေး၏၊ မာတာ၊အမိသည်၊မဟံ၊
အကျွန်ုပ်အား၊ကုဉ္ဇိတာ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ဥာတိ၊အဆွေအမျိုးတို့
ကို၊သမာနယိ၊ ပေါင်းရ၏၊မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ သပတဉ္စ၊ကျိန်ခြင်းကိုလည်း၊
အကာရထိ၊ပြုစေ၏၊မံ၊ငါ့ကို၊ ပရိသာသယိစ၊ တေးဖြင့်လည်းကြောက်
စေ၏၊ဘဒ္ဒန္တ၊အရှင်ကောင်း၊သာဟံ၊ထိုငါသည်၊ထေဝုတ္တပါတနံ၊ထိုကိုယ်
ဝန်ကိုချခြင်း ကို၊မယာ၊ငါသည်၊ သစေပကတံ၊အကယ်၍ပြုအပ်သည်ဖြစ်
အံ၊ပုတ္တဓံသာနိ၊ သား၏အသားတို့ကို၊ ခါဒါမိ၊စားရသည်ဖြစ်လို၏၊ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဆောရံ၊ကြောက်လန့်တွယ်သော၊ သပတဉ္စ၊ကျိန်ခြင်း ကိုလည်း၊
အကရိ၊ပြုမိ၏၊ မုဿဝါဒဉ္စ၊မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုလည်း၊အဘာသိ
သံ၊ဆိုမိ၏၊ဘဒ္ဒန္တ၊အရှင်ကောင်း၊ တဿကမ္မဿ၊ထိုကိုယ်ဝန်ချခြင်း၏
အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောပါတာတိပါတကံ၏လည်းကောင်း၊ရုဿဝါဒဿာစ၊ရ
ဿဝါဒကံ၏လည်းကောင်း၊ ဥာယယကမ္မဿ၊နှစ်ပါးသောကုသိုလ်ကံ
၏၊ဥာယယဥာယန၊နှစ်ပါးသော၊ ဝိပါကံဝိပါကေန၊အကျိုးအားဖြင့်၊ပုဗ္ဗ
သောဟိတမက္ခိကာ၊ ပြည်သွေးအလိပ်းအလိပ်းကပ်သည်၊ ဟုတွင်၊ဖြစ်၍၊
ပုတ္တဓံသာနိ၊သား၏အသားတို့ကို၊ခါဒါမိ၊စားရ၏၊ဆဋ္ဌံ၊ခြောက်ခုခြောက်
သော၊ပဉ္စပုတ္တခါဒိတပေတိဝတ္ထု၊ ငါးယောက်သောသားတို့၏အသားကို
စားရသောပြိတ္တမဏိ အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

(၇) တောတိစ္ဆတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိသည်၊ အသိ
 ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အဆင်းမထွာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ နဂ္ဂန္တ၊ မကောင်းသော
 အနံ့ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ထဝ၊ သင်၏၊ သမိရတော၊ ကိုယ်မှ၊ ပုတိ၊ ဖုတ်
 သောအနံ့သည်၊ ဝါယတိ၊ ထိုင်၏၊ မက္ခိကာဟိ၊ ယင်တို့ဖြင့်၊ ပရိကိစ္ဆော၊
 ထက်ဝန်းကျင်ပြွင်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာနု၊ အဘယ်မည်သော၊ ထွံ
 သင်သည်၊ ဣ၊ ဤအရပ်၌၊ တိဋ္ဌာတိ၊ တည်သနည်း၊ တဒ္ဓန္တေ၊ အရှင်ကောင်း
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဂ္ဂတာ၊ နဂ္ဂတိထံ၌အကျုံးဝင်သော၊ ယမထေဝကိကာ
 ယမမင်း၏နိုင်ငံ၌ အကျုံးဝင်သဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ ပြိတ္တာထံ၌ အကျုံးဝင်
 သော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒ္ဓန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ ဝါယကမ္ပံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိ
 တ္တာနု၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣကော၊ ဤလူထံမှ၊ ပေထလောကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊
 ဂတာ၊ ဖြစ်၏၊ ကာယေန၊ နံနက်အခါ၌၊ သတ္တပုတ္တောနိ၊ သတ္တပုတ္တေ၊ ခုနစ်ယောက်
 သောသားတို့ကို၊ ဝိဇာယိတ္တာနု၊ ဖွားမြ်၍၊ ခါဒါမိ၊ စားရ၏၊ သာယံ၊ ညချင်း
 အခါ၌၊ ပုန၊ တဖန်၊ အပရေ၊ တပါးကုန်သော၊ သတ္တပုတ္တေ၊ ခုနစ်ယောက်သော
 သားတို့ကို၊ ဝိဇာယိတ္တာနု၊ ဖွားမြ်၍၊ ခါဒါမိ၊ စားရ၏၊ တဒ္ဓန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊
 ဧကေဝိဝသံ၊ တနေတနေ၌၊ ထေဝိရဒ္ဓသပုတ္တော၊ ထိုအကျဉ်းလေးယောက်ကုန်
 သောသားတို့သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ခန္ဓါယ၊ ငတ်မွတ်ဆာထောင်
 ခြင်းကို၊ ပရိဗ္ဗာတာယ၊ ဖျောက်ခြင်း၌၊ အထံပရိယတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်
 နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ခန္ဓါယ၊ ငတ်မွတ်ဆာထောင်ခြင်းသည်၊ ဗာမိယမာနာ
 ယ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဟဒယံ၊ နှုတ်သည်၊ ပရိပုပ္ဖတိ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှပူထောင်၏၊ ဝုမာယတိ၊ အခိုးထွက်သကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ အာတာ
 ပေ၊ ပြင်းစွာသောနေပူ၌၊ အဂ္ဂိဒဇော၊ မီးသည်ထောင်းအပ်သောဝတ္ထုသည်၊
 နိဗ္ဗုတိ၊ ငြိမ်းခြင်းကို၊ နာမိဂ္ဂန္တိ၊ မရသကဲ့သို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 နိဗ္ဗုတိ၊ ငတ်မွတ်ဆာထောင်ခြင်းဆင်းရဲခြင်း၏ ငြိမ်းခြင်းကို၊ နာမိဂ္ဂန္တိ၊
 မရပါ၊ တောတိစ္ဆတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ ကိန္နု၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး
 ဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ နက္ကမံ၊ မကောင်းသောအမှုအကျင့်ကို၊ ကတံ၊
 ပြုအပ်သလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ နက္ကမံ၊ မကောင်းသောအမှုအကျင့်ကို၊
 ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ မနုဿ၊ မိတ်ဖြင့်၊ နက္ကမံ၊ မကောင်းသောအမှုအကျင့်
 ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ တောတိစ္ဆတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ ကိဿကဗ္ဗိပါကေန၊ အ
 ဘယ်သို့သဘောရှိသော အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးအားဖြင့်၊ ထွံ၊ သင်သည်၊
 ပုတ္တဓိသာနိ၊ သားတို့၏အသားတို့ကို၊ ခါဒတိ၊ စားရသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့အာ

ပုတ္တခါဒကဗေတိဝတ္ထု၊ ခုနစ်ယောက်သော သားတို့၏ အသားစားသော ဖြိတ္တာမဏိအကြောင်းသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

(ဂ) တာတသုဇာတ၊ ချစ်သား သုဇာတ၊ ကိန္နု၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တွံ၊ သင်သည်။ ဥပ္ပတ္တဗ္ဗပေါဝ၊ ရူးသောသဘောရှိသကဲ့သို့၊ ဟရိတံ၊ မိန်းသော၊ တိတံ၊ မြက်ကို၊ ထာယိတွာ၊ ရိပ်၍၊ ဂတသတ္ထံ၊ ကင်းသောဇီဝိတိန္ဒြေရှိသော၊ ဇရုဂ္ဂံ၊ နွားအိုကို၊ ခါဒ၊ ခဲသော၊ ခါဒ၊ ခဲသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လပတိ၊ ဆိုတိသနည်း။ တာတသုဇာတ၊ ချစ်သား သုဇာတ၊ ထာယံ၊ သင်သည်။ ဒိန္နေန၊ ပေးအပ်သော၊ အန္ဓေနဝ၊ မြက်ဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ပါနေနဝ၊ ရေဖြင့်ထည်းကောင်း၊ မတော၊ သေပြီးသော၊ ဂေါဏော၊ နွားသည်။ လဒ္ဓဇီဝိတော၊ ရအပ်သော ဇီဝိန္ဒြေရှိသည်ဖြစ်၍၊ နဟိသရဋ္ဌဟေ၊ မထရာတာတသုဇာတ၊ ချစ်သား သုဇာတ၊ အညော၊ သင်မှတပါးသော၊ ဒုဗ္ဗတိ၊ ပညာမရှိသောသူသည်။ ဝိဏပေယျယထာ၊ ဆိုမြည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တွံ၊ သင်သည်။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိသော ဆိုမြည်ခြင်းကို၊ ဝိလပတိ၊ ဆိုမြည်ဘိ၏၊ တွံ၊ သင်သည်။ ဗာသောဝ၊ ရိုက်သည်ထည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗေဝေဝ၊ ပညာမရှိသည်လည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်၏။ တာတ၊ တခင်၊ ဣမဿဂေါဏဿ၊ ဤနွား၏၊ ဣမေပါဒါ၊ ဤခြေလေးချောင်း တို့သတ်ထည်းကောင်း၊ ဣဒံသိသံ၊ ဤဥက္ခောင်းသည်ထည်းကောင်း၊ သဝါထမိ၊ အမြီးနှင့်တကွဖြစ်သော၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဣမနေတ္တာ၊ ဤမျက်စိတို့သည်ထည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ မသေမီရှေးအတို့ဖြစ်သော ကာလန္တိ၊ တိဋ္ဌန္တိယထာ၊ ထည်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣမသ္မာကာရဏော၊ ဤသို့ထည်ခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အယံဂေါဏော၊ ဤနွားသည်၊ သရဋ္ဌဟေ၊ သရဋ္ဌဟေယူထရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာတ၊ တခင်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အယူကာဿ၊ အတိုး၏၊ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေတို့သည်ထည်းကောင်း၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်ထည်းကောင်း၊ သိသံ၊ ဥက္ခောင်း သည်၎င်း၊ နဒိဿတိ၊ မထင်၊ အထ၊ ထိုသို့မထင်ဘဲလျက်၊ မပ္ပိကထုပသ္မိံ၊ အရိုးရတည်ရာပြာပုံ၌၊ ရုဒံရုဒန္တော၊ ငိုမြည်တမ်းသော၊ တွံ၊ ယေဝ၊ သင်တခင်သည်သာလျှင်၊ သတဂုဏေန၊ အဆအရာဖြင့်ထည်းကောင်း၊ သဟဿဂုဏေန၊ အဆအထောင်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗတိနုနု၊ ပညာမရှိသည်မဟုတ်သော၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့တည်ခြင်းကြောင့်၊ အယံဂေါဏော၊ ဤနွားသည်၊ သဟဿာယိကာယ၊ အနိုင်အထက်ထူထောင်

သဖြင့်၊ သရဋ္ဌဟော၊ ထရာဇာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မညော၊
 အောက်မှေဇာ၊ ထာတသုဇာတ၊ ချစ်သားသုဇာတ၊ ဟောကောဝိ၊ အ
 မှတ်မရှိသောသူသည်၊ စာတသိတ္တံ၊ ထောပတ်ဖြင့် သူန်းအပ်သည်သာ
 လျှင်ဖြစ်သော၊ ပါဝကံ၊ မီးကို၊ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်၊ ဩသိဉ္စ၊ ဩသဉ္စန္ဒော၊ ဆွတ်
 ဖြန်းလျက်၊ နိဗ္ဗာပယတိဝိယ၊ ငြိမ်းစေဘိသကဲ့သို့၊ တံ၊ သင်သုဇာတသည်၊
 အာဒိတ္တံ၊ မိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော မီးဖြင့်ပူလောင်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တသ
 မာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ငါးငါးစင်ကို၊ သဗ္ဗံ၊ အစုံ၊ စုံသော၊ ဒရံ၊ စိတ္တရထံ၊ စိတ်၏ပူပန်
 ခြင်းကို၊ ဝတ၊ စင်စစ်သောအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပယော၊ ငြိမ်းစေပြီး၊ ထာတသုဇာ
 တ၊ ချစ်သားသုဇာတ၊ ဟောတံ၊ အကြင်သုဇာတသည်၊ သောကပရေတဿ၊
 မိုးရိပ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော၊ မေ၊ ငါတစ်ဦး၊ ပိတုသောကံ၊ အတ
 ကိုအကြောင်းပြု၍ဖြစ်သော၊ မိုးရိပ်ခြင်းကို၊ အပါနုမိအပနေသိ၊ ပတ်၏၊ သော
 တံ၊ ထိုသင်သုဇာတသည်၊ မေ၊ ငါတစ်ဦး၊ ဟဒယနိသဝိတံ၊ စိတ်၌ရှိ၍ဖြစ်
 သော၊ သောကံ၊ မိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော၊ သလ္လံ၊ ပြောင့်တံသင်းကို၊ ဝတ၊
 စင်စစ်၊ အတ္တန္တံ၊ နှုတ်အပ်ပြီး၊ မာတာဝ၊ ပျိုလှယ်သော အရှယ်ရှိသော၊
 ထာတသုဇာတ၊ ချစ်သားသုဇာတ၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုငါတစ်ဦးသည်၊
 တဝ၊ သင်သုဇာတ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍၊ အတ္တန္တံ၊ သလ္လော၊
 နှုတ်အပ်ပြီးသော မိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော ပြောင့်ရှိသည်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝိတိတုတော၊ ငြိမ်းအေးသည် ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗုတော၊
 စိတ်၏ပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းပြီးသော၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဣဒါနိယရအခါ၌၊
 နသောစာမိ၊ မမိုးရိပ်၊ နရောဒါမိ၊ မငိုမြည်တမ်း၊ တောန္တော၊ အချင်းတို့၊
 သုဇာတော၊ ငါးသား သုဇာတသည်၊ အတ္တနော ဝိတရံ၊ မိမိ၏အဘဖြစ်
 သော၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ သောကတော၊ မိုးရိပ်ခြင်းမှ၊ နိဝတ္တေသိယထာ၊ နှစ်စေ
 ဘိသကဲ့သို့၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေသပ္ပညာ၊ အကြင်
 ပညာရှိတို့သည်၊ အနုကမ္မကာယနားတတ်သောအထွေရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသပ္ပညာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤငါသားသုဇာတပြုသကဲ့
 သို့၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ သောကဌာ၊ မိုးရိပ်ခြင်းမှ၊ နိဝတ္တယန္တိ၊ နှစ်စေကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာတာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ အဋ္ဌဝံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ဂေါ
 တပေတ္တဝတ္ထု၊ နှားသေကိုဖြက်ရေကျွေးသော၊ ပြိတ္တာဇာ၊ အကြောင်းသည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ။

(၉) ဒေဝဝုတ္တ၊ နတ်သား၊ အဟံနာမိ၊ ဤမိန်းမသည်၊ ဂုယဉ္စ၊ ကျင်ကြီးကို
 လည်းကောင်း၊ ဓုတ္တဉ္စ၊ ကျင်ပယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂုဟိရဉ္စ၊ သွေးကိုလည်း

ကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ပြည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိသုတ္တတိ၊ စားသောက်ရ၏၊ အဟံ
 ဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကဿကမ္မဿ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသောကံ
 ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ ယာနာဓိ၊ အကြင်မိန်းမ
 သည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ လောဟိတပုဗ္ဗဘက္ခာ၊ သွေးပြည်သာလျှင်အစ
 ရှိ၏၊ အဟံနာဓိ၊ ဤမိန်းမသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကိံကမ္မံ၊ အဘယ်သို့သ
 ဘောရှိသော အကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိနု၊ ပြုလုပ်သနည်း၊ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်
 သား၊ နဝါနိ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်ထသော၊ သုဘာနိစေတ၊ တင့်တယ်ရှုဘွယ်သော
 အဆင်းလည်း ရှိကုန်ထသော၊ ခုနုနိစ၊ နူးညံ့သော အထွေလည်းရှိကုန်ထ
 သော၊ သုဒ္ဓါနိစ၊ စင်ကြယ်သော အဆင်းရှိကုန်ထသော၊ လောမသာနိစ၊ အ
 ပွေးလည်းရှိကုန်ထသော၊ ယာနိဝတ္ထာနိ၊ အကြင်အဝတ်တို့ကို၊ အဿာ၊ ထို
 မိန်းမအား၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဗိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုအဝတ်တို့
 သည်၊ တေသာ၊ ထိုမိန်းမအား၊ ကိစ္စကာ၊ ဘံပြားတို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏
 ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ အဟံနာဓိ၊ ဤမိန်းမသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကိံကမ္မံ၊
 အဘယ်သို့သဘောရှိသောအကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိနု၊ ပြုလုပ်သနည်း၊
 ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ သောနာဓိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မမ၊
 အကျွန်ုပ်၏၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သောနာဓိ၊ ဤမိန်းမသည်၊
 အဒါယိကာ၊ တစ်ယောက်သော သူအားတစ်ယောက်သော ဝတ္ထုကိုမျှပေး
 ကမ်းလှူဒါနပေးမရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ မန္တရိနိစ၊ မိမိဥစ္စာကို မပေးလှူ
 ယက်မျှ၊ ငှက်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ညံ့သောမန္တေ ရရှိသည်လည်း၊
 အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ကေရိယာစ၊ သူတပါးပေးလှူသည်ကို ဖြစ်တားသည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်ဖြစ်သောကြမ်းသောမန္တေ ရရှိသည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊
 အရှင်ကောင်း၊ သောနာဓိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အား၊ ဒေန္တ၊ ပေးလှူသော၊ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂုထဉ္စ၊ ကျင်
 ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ခုတ္တဉ္စ၊ ကျင်လှေကို လည်းကောင်း၊ ရုဟိဓု၊
 သွေးကို လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗဉ္စ၊ ပြည်ကို လည်းကောင်း၊ ပရိသုတ္တ၊ စား
 သောက်ရသည် ဖြစ်စေသလည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သမဏာနံ၊ သာ
 ကီဝင်မင်းသား ရဟန်းတို့အား၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်ထမင်း အပျော်အဝတ်
 သင်္ကန်းတည်း၊ ဟူသော လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဗိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ ဇေတံ၊ ထို
 သင်ပေးလှူ အပ်သော ထမင်းအပျော်သည်၊ ပရထောကတ္ထိံ၊ ထမလွန်
 ဘဝ၌၊ တေ၊ သင်အား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်
 သောဝတ္ထုသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသလည်း၊ ဝတ္ထာစ၊ အဝတ်တို့သည်

လည်းတေးသင်အား၊ ကိဋကသမာ၊ သံပြားနှင့်တူကုန်သည်၊ ဘဝန္တ၊
 ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အက္ခောသတိစ၊ ဆဲသည်း ဆဲရေး၏၊ ပရိ
 ဘာသတိစ၊ တေးကိုပြု၍လည်းမြင်းခြေ၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ တော
 မိသံ ဤသို့ ထိုထိုပြဆိုခဲ့ပြီးသော၊ ဒုပ္ပရိတံ၊ ဝစီဒုစရိုက်အစရှိသောအကု
 သိုဓံကံကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်သောကြောင့်၊ သာနာဓိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဣဝံပေ
 တထောကံ၊ ဤပြိတ္တာတံ၌၊ အာဂတာ၊ လာရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိရရတ္တာယ
 ဗိနုကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဂူထာဒိမေဝ၊ ကျင်ကြီးအစရှိ
 သည်ကိုသာသျှင်၊ ခါဒတိ၊ စားသောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွံတ်ဆို
 ၏၊ နဝမံ၊ ကိုးရေမြောက်သော၊ မဟာပေသကာရပေတဝတ္ထု၊ ကြီးစွာ
 သောရက်ကန်းပြိတ္တာမသည်၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

(၁၀) ဘဒ္ဒန္တ၊ နမ၊ အန္တောဗိမာနံသ္မိံ၊ ဗိမာနံတွင်း၌၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်သော၊
 တံ၊ သင်သည်၊ ကာနု၊ အဘယ်မည်သောမိန်းမနည်း၊ ဗိမာနတော၊ ဗိမာန်မှ၊
 တံ၊ သင်သည်၊ နုပနိက္ခမိ၊ မထွက်၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဗိမာနတော၊ ဗိ
 မာန်မှ၊ ဥပနိက္ခမသု၊ ထွက်ပါလော၊ ဗဟိဋ္ဌိကံ၊ အပဋ္ဌတည်သော၊ တံ၊ သင့်
 ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပဿာမ၊ ရှုပါကုန်အံ့၊ မာရိသ၊ အချင်းကုန်သည်၊ အ
 ထံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဂ္ဂ၊ အဝတ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗိမာနတော၊ ဗိမာန်မှ၊ ဗဟိ၊
 အပသ္မိံ၊ နိက္ခမိတုံ၊ ထွက်ခြင်းငှါ၊ အဋ္ဌိယာမိ၊ ဆင်းရဲပါ၏၊ ဟ၊ ရာယာမိ၊ ရှက်
 ပါ၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကေသဟိ၊ ခပ်ဘို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆန္တာ၊ ဇုံးထွင်းအပ်
 သောကိုယ်ရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ မာရိသ၊ အချင်းကုန်သည်၊ မေမယာ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ အပ္ပကံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကတံ၊ ပြု
 အပ်၏၊ သောဘာဏေ၊ ဘင့်တယ်သောအဆင်းရှိသော၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ နမ၊ ငါ
 ၏၊ ဥတ္တရိယံ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဟန္တ၊ ယူလော၊ တေးသင်အား
 အဘံ၊ ငါသည်၊ ဒဒါမိ၊ ပေး၏၊ ဣဒံ၊ သံ၊ ဤငါ၏အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ နိဝါသယ၊ ဝတ်ပါလော၊ ဣဒံ၊ သံ၊ ဤငါ၏အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊ နိဝါ
 သေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ဗိမာနတော၊ ဗိမာန်မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍၊ တံ၊ သင်သည်၊ အဋ္ဌာ
 ကံ၊ ငါတို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဇေတိ၊ လာလော၊ သောဘာဏေ၊ ဘင့်တယ်
 သောအဆင်းရှိသော၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ နမ၊ ဗိမာနတော၊ ဗိမာန်မှ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဥပ
 နိက္ခမသု၊ ထွက်လော၊ ဗဟိဋ္ဌိကံ၊ အပဋ္ဌတည်သော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မယံ၊ ငါ
 တို့သည်၊ ပဿာမ၊ ရှုလိုကုန်၏၊ မာရိသ၊ အချင်းကုန်သည်၊ တံ၊ သင်
 ၏၊ ဟက္ခန္ဓာ၊ သက်ဖြင့်၊ မသ္မံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ မိန္ဒ၊
 ပေးသောအခတ်သည်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဟက္ခန္ဓ၊ သက်၌၊ နုဥပကပ္ပတိ၊ မ

၂၆၆

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ။

ရောက်၊ မာရိသ၊ အချင်းကုန်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤလူ၊ အပေါင်း၌၊ သဒ္ဓေါ၊ ကံကံ၏
 အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓယ။ မြတ်စွာတရား
 ၏၊ သာဝကော၊ တပည့်ဖြစ်သော၊ ဧသောဥပါသကော၊ ဤဥပါသကာသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံဥပါသကံ၊ ဤဥပါသကာကို၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဒိယ၊ မာနံ၊
 ပေးအပ်သော၊ သာဓုကံ၊ ပုဆိုးကို၊ အတ္ထာဒယိတွာန၊ ဝတ်စေ၍၊ ဒက္ခိတံတံ
 ဒက္ခိတံ၊ ထိုအလှူကို၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာဒိသ၊ အမျှပေးဝေပါလော၊ တ
 ထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သမ္ဘကာမသမိဒ္ဓိနိ၊ ခပ်သိမ်းသောစည်းစိမ်ချင်းသာ
 နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟေသံ၊
 ဖြစ်စေတ္တံ။ တေဝါဏိဇာ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ တဗ္ဗဥပါသကံ၊ ထိုရုတ်နာ
 သုံးပါးအားဆည်းကပ်တတ်သောလူကို၊ နှာပယိတွာန၊ ရေချိုစေကုန်၍၊ ဝိ
 လိမ္မေတွာ၊ ကောင်းမြတ်သော နံ့သာဖြင့်လိမ်းကျံကုန်၍၊ ဝတ္ထုဂန္ဓရသ
 သမ္ပန္နံ၊ အဆင်းအနံ့အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗညုနံ၊ ဟင်းထူးနှင့်တကွ
 သော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘောဇာပေတွာ၊ ဝားစေကုန်၍၊ ဝတ္ထုဟိ၊
 ခါးဝတ်အပေါ်ရှိဟုတ်အပ်သောပုဆိုးနှစ်ထည်တို့ဖြင့်၊ အတ္ထာဒယိတွာန၊ ဖုံး
 ထွင်းကုန်၍၊ တယာ၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာမအား၊ ဒက္ခိတံတံဒက္ခိတံ၊ ထိုအလှူ
 ကို၊ အာဒိသံ၊ အမျှပေးဝေကုန်၏၊ တယာဒက္ခိတာယ၊ ထိုအလှူကို၊ သမနန္တ
 ရာအနုမိဋ္ဌေ၊ အမျှပေးဝေသည်၏အခြားမဲ့၌၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဥပဇ္ဇ
 ထ၊ ဖြစ်၏၊ ဘောဇနံ၊ အထူးထူးအပြားပြားများသော နတ်၏ဘောဇဉ်နှင့်တူ
 သောဘောဇဉ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထာဒနံ၊ အထူးထူးသောအဆင်းဖြင့်
 ထွန်းပသောအလှူအရောင်ရှိသောနတ်၏ အဝတ်နှင့်တူသောအဝတ်သည်
 လည်းကောင်း၊ ပါဒိယံ၊ များသောအပြားရှိသော အပျော်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဤဒိယံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒက္ခိတာယ၊ အလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုး
 သည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်၏၊ ထကော၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသောဘော
 ဇဉ်စသည်ကိုရပြီးသောနောင်မှ၊ သုဒ္ဓါ၊ ရေချိုးသဖြင့်စင်ကြယ်သောကိုယ်
 ရှိသော၊ သုပိဝသနာ၊ သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကိုဝတ်ပြီးသော၊ ကာသိကုတ္တ
 မောရိနိ၊ ကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သော အဝတ်တို့ထက်မြတ်သော အဝတ်
 ကိုဆောင်ခြင်းရှိသော၊ သာပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ဣဒံပယံ၊ ဤအ
 ကျိုးကား၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဒက္ခိတာယ၊ အလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုး
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပကာသနဝသေန၊ ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဟသန္တိ၊
 ရယ်ရွှင်လျက်၊ ဝိမာနာ၊ ဝိမာန်မှ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ ဒေဝတေ၊ နတ်ဘွီး။

သုစိတ္တရူပံ၊ ဆင်ရုပ်မြင်းရုပ်မိန်းမရုပ်ယောကျ်ားရုပ်အစရှိသောအရုပ်ချူး
 ပန်းချူးနွယ်အစရှိသောပန်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော ဆန်းကြယ်
 သော အရုပ်ရှိထသော၊ ရုပ်ရံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် ရှုချင်ဘွယ်သောအ
 ရောင်လည်း ရှိထသော၊ ထဝ၊ သင်၏၊ ဝိမာနံ၊ ဝိမာနံသည်၊ ပတာသတိ၊ အ
 ပြားအားဖြင့်ထွန်းပ၏၊ ဒေဝတော၊ နတ်ထီး၊ အမွှေး၊ ငါတို့သည်၊ ပုစ္ဆိတာ၊
 မေးအပ်သော၊ တုံ၊ သင်သည်၊ အာမိက္ခာ၊ ကြားသတ်လော၊ နှစ်ပတ်၊ ဤအကျိုး
 သည်၊ ကဿကမ္မဿ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊
 အကျိုးနည်း၊ မာရိယာ၊ အချင်းကုန်သည်တို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ပုဗ္ဗ၊ ရှေးဘဝ၌၊ စရမာနဿ၊ ထွင်းခံခြင်း၌သွားသော၊ ဥဇုဘူတာဿ၊ မိတ်
 ၏ကောက်ကုန်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ကိလေသာတို့၏ မရှိခြင်းကြောင့်
 ဖြောင့်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ဗျက်ဆီးအပ်ပြီးသောကိ
 လေသာရှိသောရဟန်းအား၊ ဝိပ္ပသန္ဓေန၊ အထူးသဖြင့် ကြည်ညိုစွာသော၊
 စေတသာ၊ မိတ်ဖြင့်၊ ဒေါဏိနိဗ္ဗုဒ္ဓနိ၊ ယိုစီးသောဆီရှိသော နှင်းပြစ်မှုကို၊
 အဒါထိ၊ ပေးလှူသူ၏၊ ကုသလဿ၊ ကောင်းသောအကျိုးကိုပေးခြင်းထက္ခ
 ကာရှိသော၊ တဿကမ္မဿ၊ ယိုကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒိဓမန္တရံ၊ ဒိဓ
 ကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဝိမာနံ၊ ဝိမာနံ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ အနုဘောမိ၊ ခံစားရပြီ၊ န္ဒုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဗ္ဗဝိပါကံ၊ ထိုအကျိုး
 သည်လည်း၊ ပရိတ္တကံ၊ အနည်းမျှကြွင်း၏၊ မာရိယာ၊ အချင်းကုန်သည်တို့၊
 စတုဟိမာသေဟိ စတုန္ဒမာသာနံ၊ လေးထောင့်၏၊ ဥဇ္ဈံ၊ အထက်၌၊ မမ၊ အ
 ကျွန်ုပ်၏၊ ကာလံ၊ ကိရိယာ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဧကန္တကဉ္စုကံ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲသော၊ စောရံ၊ ကြမ်းကြုတ်ပြင်း
 ထန်စွာသော၊ နိရယံ၊ အဝီစိငရဲသို့၊ ဗပတိဿံ၊ ဂျရလတ္တံ့၊ တံနိရယံ၊ ထိုအ
 ဝီစိငရဲကြီးသည်၊ စတုကဏ္ဍံ၊ လေးထောင့်ရှိ၏၊ စတုစ္စါရံ၊ လေးမျက်နှာတို့ရှိ
 တံခါးလေးခုတို့နှင့်ယှဉ်၏၊ တံ၊ ထိုအဝီစိငရဲကြီးကို၊ ဝိဘတ္တံ၊ ကောင်းစွာ
 ဝေဖန်အပ်၏၊ ဘာဂသော၊ အတို့အားဖြင့်၊ မိတံ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏၊ အယော
 ပါကာရပရိယန္တံ၊ သံဖြင့်ပြီးသောတံတိုင်းဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှရံအပ်၏၊
 အယသော၊ အထက်၌သံပြားဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိကုဇ္ဇိတံ၊ ပိတ်ယုန်းအပ်၏၊ တဿ၊
 ထိုအဝီစိငရဲကြီး၏၊ အယောမယော၊ သံဖြင့်ပြီးသော၊ ဘုမိ၊ မြေသည်၊ ဇလိ
 တာ၊ အလျှံပြောင်းပြောင် ထောက်၏၊ တေဇသာယုတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
 ထွက်သောအလျှံရှိသော များသောမီးနှင့်မပြတ်ယှဉ်၏၊ တဿ၊ ထိုငရဲကြီး
 ၏၊ သမုန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ သမုပ္ပိတာ၊ တက်သော၊ ဇာလာ

၂၆၈

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ။

မီးလျှံသည်။ သဗ္ဗဒိဿာသု၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ယစာနေသတံ၊
ယုဒနာတရာတိုင်တိုင်၊ ဗရိတွာ၊ နို့၍၊ သဗ္ဗဒိဿာ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ တိဋ္ဌတိ၊
တည်၏။ မာရိယာ၊ အချင်းကုန်သည်တို့၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကတဿ၊
ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊
ဆင်းရဲစွာသော၊ ဝေဒနန္တ၊ ဝေဒနာကိုလည်း၊ ကတ္ထ၊ ထိုအစီမိခဲကြီး၌၊ အဟံ
ငါသည်၊ ဒိဏမဒ္ဓါနံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ယသ္မာ၊ အကြင့်
ကြောင့်၊ ဝေဒိဿံ၊ ခံစားရသတ္တံ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တုသံ၊
ပြင်းစွာ။ သောစာမိ၊ စိုးရိမ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ ဒေသံ၊
ဆယ်ခုမြောက်သော၊ ခလ္လ္လာတိယပေတိဝတ္ထု၊ လူလက်ထက်က ဆံပင်ကျတ်
၍ဥက္ကောင်း ပြောင်သော ပြိတ္တာမဇ္ဈိအကြောင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ၊

(၁၁) တောန္တော၊ အရိအချင်းတို့၊ ပုရတောဝ၊ သဗ္ဗပဋ္ဌမံ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့
၏ရှေးဦးစွာ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသောသူသည်၊ သေတေန၊ ပြုသော၊ ဗ၊ ဣနာ၊ ဆင်
ဖြင့်၊ ပထေတိဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဂစ္ဆန္တောပန၊ သွားသောသူ
သည်ကား၊ အဿတရိရထေန၊ အဿတိုရ်မြင်းကသောရထားဖြင့်၊ ပထေ
တိ၊ သွား၏၊ ပစ္ဆာ၊ ထိုသူတို့၏နောက်မှ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော၊ ကညာ၊ မိန်းမ
ငယ်သည်၊ သဗ္ဗတောသမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဒသဒိဿ၊ အရင်ဆယ်
မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဿသယန္တိ၊ ကိုယ်၏အရောင်အဝတ် တန်ဆာအစရှိ
သည်တို့၏အရောင်တို့ဖြင့် ထွန်းပစေချက်၊ သိဝိကာယ၊ ထန်းစဉ်ယဉ်
ဖြင့်၊ နိဗျာတိ၊ သွား၏၊ တုမေပန၊ သင်တို့မူကား၊ ရုပ္ပရဟတ္ထပါဏိနော၊
ဒုက်ဆောက်ပုတ်တို့ကို ကိုင်စွဲသောထက်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ထက်ရှိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခုဒမုခါ၊ ငိုမြည်တမ်းသော မျက်နှာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိန္န
ပဘိန္နဂတ္တာ၊ ဒုက်ဆောက်ပုတ်ဖြင့်ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့် ထိုထိုသို့သောအ
ရပ်၌ပေါက်ပြတ်သောကိုယ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညမညဿ၊ တယောက်
သည်တယောက်၏၊ ယောဟိတံ၊ ပြည်သွေးကို၊ ယေနကာရယေန၊ အကြင်
သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝိဝဿ၊ သောက်ရကုန်၏၊ တံကာရတံ၊ ထိုအ
ကြောင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊ မနုဿဘူတာ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ တုမေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံ၊ ပါပံ၊ အတပယ်သို့သောကုသိုလ်
ကံကို၊ အကတ္ထ၊ ပြုဘူးကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဂစ္ဆန္တံ၊
သွားကုန်သော၊ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့တွင်၊ ယောနရော၊ အကြင်ယောက်ျား
သည်၊ ပုရတောဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ သေတေန၊ ပြုသော၊ ဝတုက္ကမေန၊ အ

ခြေဆေးချောင်းရှိသော၊ ကုဗ္ဗဇေန၊ မြေကိုဖျက်သဖြင့် သွားထတ်သော၊
 နာဂန၊ ဆင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ သောစနရော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ အမှာ
 ကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးဖြစ်သော၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ အဟု၊
 ဖြစ်၏၊ သောဝ ဇေဋ္ဌော၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏ သားကြီး သည်သာလျှင်၊
 ဒါနာနိ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ သုခိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်
 ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပမောဒတိ၊ မွေ့ထောင်ပျော်ရ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘု
 ရား၊ မဇ္ဈေ၊ အထပ်၌၊ ယောနရော၊ အကြင်ယောက်ျားသည်၊ စတုတ္ထိ၊ လေး
 စီးသောမြင်းဘို့နှင့်၊ ယုတ္တေန၊ ဟွဉ်သော၊ သုဝဂ္ဂိတေန၊ ကောင်းသောသွား
 ခြင်းရှိသော၊ အဿတဓိရထေန၊ အဿတိုရ်ခြင်းကသော ရထားဖြင့်၊ ဂစ္ဆ
 တိ၊ သွား၏၊ သောနရော၊ ထိုသူသည်၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ မဇ္ဈိမော၊ အ
 ထက်ဖြစ်သော၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သောမဇ္ဈိမော၊ ထိုအကျွန်ုပ်
 တို့၏သားလတ်သည်၊ အမဇ္ဈိမိ၊ မိမိ၏စည်းစိမ်ဥစ္စာကို နှုတ်ငြောရုံမက်လျှို
 ဂှက်ခြင်းမရှိသော၊ ဒါနပတ်၊ အလှူရှင်သည်၊ ဗုတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ ပိရောစတိ၊ တင့်
 တယ်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သပညာ၊ အကျိုးအကြောင်းကို သိမြင်
 တတ်သောပညာသည်ရှိထသော၊ မိဂမန္တယောဝနာ၊ သမင်မ၏မျက်စိကဲ့သို့
 ခြိုးမွမ်းအပ်သော မျက်စိသည်ရှိထသော၊ ယာနာရိ၊ အကြင် မိန်းမသည်၊
 ပစ္ဆာ၊ ဆင်ယာဉ် ရထားယာဉ်ဖြင့် သွားသောသူတို့နောက်မှ၊ သိဝိကာယ၊
 ထန်းစင်ယာဉ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာတိ၊ သွား၏၊ သာနာရိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အမှာကံ၊
 အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ကဏိဋ္ဌိကာ၊ အလယ်ဖြစ်သော၊ ဇိတာ၊ သွေးသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏
 သာဝိကာ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏သွေးလတ်သည်၊ ဘာဇနာဂန၊ မိမိသည်ရအပ်
 သောအဖို့မှထက်ဝက်သောအဖို့ကိုပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ သုခိသုခိနိ စည်းစိမ်
 ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပမောဒတိ၊ မွေ့ထောင်ရ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ ဧတေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏သားသွေးတို့သည်လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊
 ပသန္တိ၊ ပြည်ညီသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမတာ၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊
 ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါနာနိ၊ အလှူကို၊ အဒံ၊ ပေးကုန်၏၊ မယံ၊ ပန၊
 အကျွန်ုပ်တို့မူကား၊ မဇ္ဈိမိနော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို မပေးမလှူယက်နှုတ်
 ရုံမက်လျှို ဂှက်ထတ်သော နှုတ်ငြိကုန်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သမတာ
 ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဘာသကာ၊ အက္ခောသကာ၊ ရေရွတ်
 ဆဲရေးဘတ်ကုန်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧတေ၊
 ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏သားသွေးတို့သည်လည်း၊ ဒတွာန၊ ပေးလှူကုန်သောကြောင့်
 ပရိစာရယန္တိ၊ စွပ်စွပ်ရကုန်၏၊ မယဉ္ဇမယံ၊ ပန၊ အကျွန်ုပ်တို့မူကား၊ ဆိန္ဒော၊

၂၆၉

ပြတ်သော၊ နန္ဒော၊ ကဗျ၊ သည်၊ သုဿတိဇ္ဇဝ၊ ခြောက်တတ် သကဲ့သို့၊ ခုပ္ပါ
သာဟိ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ သုဿ၊ ခြောက်တတ်ကုန်၏။ ဘောန္တော၊
ခိုအချင်းတို့၊ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်
သို့သဘောရှိသနည်း၊ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏။ သယနံ၊ အိပ်ရာ နေရာသည်၊
ကိံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ တုမ္ဘာ၊ သင်တို့သည်၊ အနုပ္ပကေသု၊
များစွာကုန်သော၊ မဟုတ်သောကေသု၊ အတိုင်းအရှည်မရှိပြီပြောကောင်း
မြတ်ကုန်သော စည်းစိမ်ချင်းသာတို့သည်။ သန္တေသုပိ၊ ရှိကုန် သော်လည်း၊
သုပဟေတုနော၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညဿ၊ ကုသိုလ်
ကံကို၊ အကရဏေန၊ မပြုခြင်းကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဝိရာဂါယ၊ ချွတ်
ယွင်းစေကုန်၍၊ အဇ္ဈယသု၊ ဒုက္ခပတ္တာ၊ ပြိတ္တာတုံ၌ အကျုံးဝင်သောဆင်း
ရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏၊ သုပါပကမ္ဘိနော၊ အလွန်မကောင်းမှု ရှိကုန်သော၊
တုမ္ဘာ၊ သင်တို့သည်၊ ကထံကောနုပကာရေန၊ အဘယ်သို့သော အပြားအား
ဖြင့်၊ ယာပေထ၊ မျှတကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
တို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝိဝိတ္တာန၊ ရိုက်ပုတ်ကုန်၍၊ ပုဗ္ဗဏောဟိ
တံ၊ ပြည်သွေးကို၊ ဝိဝါမ၊ သောက်ရကုန်၏၊ ဗဟို များစွာသောပြည်သွေးကို၊
ဝိဝိတ္တာန၊ သောက်ကုန်၍၊ ဓာဘာ၊ ရောင့်ရဲကုန်သည်၊ နဟောမ၊ မဖြစ်ကုန်၊
မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တံ၊ ထိုများစွာသောပြည်သွေးကို၊ နရုစ္စာဒိမ္မသေ၊
အသိုအားဖြင့်သောက်ရသည်မဟုတ်ကုန်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ဣစ္ဆေဝံဝေ
မေဝ၊ ဤအကျွန်ုပ်တို့၏ အတူသာလျှင်၊ အဒါယကာ၊ ပေးလှူထွေမရှိကုန်
သော၊ ပေစ္စ၊ ဘမလွန်ဘဝ၌၊ ယမဿဋ္ဌာယိနော၊ ယမသောကအမည်ရှိသော
တုံ၌ တည်လေ့ရှိကုန်သော၊ အညေပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့မှ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ မစ္စာ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ မယံဝိယ
အကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့၊ ပရိဒေဝယန္တိ၊ ပိုမြည်တင်းကုန်ရာ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊
ယေဘေမစ္စာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိဝိဓေ၊ အထူးထူးအပြားပြား
များကုန်သော၊ ဘောဇေ၊ စည်းစိမ်ချင်းသာတို့ကို၊ အဓိဂဗ္ဗ၊ ရကုန်၍၊ အမ္ဘေ
ဝိယ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့၊ သယမ္ဘိ၊ မိမိတို့သည်၊ နတုဉ္ဇရေ၊ မသုံးဆောင်
ကုန်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ခန္တော၊ ပေးလှူကုန်ထွက်၊ ပုညမ္ဘိ၊ ခါနုကုသိုလ်
ကံကိုလည်း၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဘေမစ္စာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ပရတ္ထ၊
တမလွန်ဘဝ၌၊ ခုပ္ပါသုပဂတာ၊ ဆာဇောဝင်ငတ်မွတ်ခြင်းသည်နှိပ်စက်
အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဂ္ဂိနာစ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းဝသော အကြောင်းရှိသော
ဆင်းရဲခြင်းတည်းဟူသောမီးသည်သည်ကောင်း၊ ဝိပ္ပဒိုသာရဂ္ဂိနာစ၊ ငါတို့

ကုသိုလ်ကံကိုမပြုအပ် အကုသိုလ်ကံကိုပြုအပ်၏ အစရှိသော နည်းဖြင့် ဖြစ်သော နှလုံးမသာယာ ခြင်းတည်းဟု ဆိုအပ်သော မီးသည်လည်း ကောင်း၊ ဗဟုမာနာ၊ လောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မိရုံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ အမွေရိယာ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့၊ ဈာယဇေ၊ ပူလောင်ကုန် ရာ၏၊ ထေမဏ္ဍာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကဋ္ဌ၊ ကပ္ပဏာနိ၊ အလိုမရှိအပ်သော အ ကျိုးဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ခုချခြာယာနိ၊ ဆင်းရဲခြင်းကိုပွားတတ်ကုန်သော၊ အကုသလကမ္မာနိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကို ကာတွာန၊ ပြုကုန်၍၊ မိရုံ၊ ကြာမြင့်စွာ သော ကာလပတ်လုံး၊ ခုကွဲ၊ အပါယ်တုံ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊ အနုဘောန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏၊ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ခနုဓညံ၊ ရွှေငွေချတနာအစရှိသော သက်ရှိသက်မဲ့ဥစ္စာသဖွယ်အစရှိသောစပါးဥစ္စာသည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြွင့် ကြောင့်၊ ဣတ္တရုံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံးမတည်၊ ဝိပရိတာမဓမ္မံ၊ မေါက်ပြန်တတ်သောသဘောရှိ၏၊ ဣဓ၊ ဤလူ၊ ပြည်၌၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြွင့်ကြောင့်၊ ဣတ္တရုံ၊ တို့၏၊ ဝေဒနဓမ္မံ ရွှေဈေးခြင်းသဘောရှိ၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူ သည်၊ ဣတ္တရုံ၊ တို့သော၊ ဣတ္တရုတော၊ တို့သောအားဖြင့်၊ ဥက္ခာ၊ သိ၍၊ ဒိဝံ၊ မိမိ ၏၊ ဖိုရုံရာ ကျွန်းကြီး သဗ္ဗဟံဖြစ်သော တမလွန်ဘဝ၌ ချမ်းသာ ခြင်း၏အ ကြောင်းကောင်းမှုကို၊ ကရိယာထ၊ ပြုရာ၏၊ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အရကတံ အရဟန္တာနံ၊ ထုရားအစရှိကုန်သောအရိယာသူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဝစော၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဓမ္မဿ၊ ကုသိုလ်တရား၌၊ ကောဝိဒါ၊ လိမ္မာကုန် သော၊ ဖေတေနရာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ တောဂါနံ၊ စည်းမိပ်ချမ်းသာတို့ ၏သည်းကောင်း၊ ဇိဝိတဿ၊ ဇိဝိခြွေ၏သည်းကောင်း၊ ဣတ္တရုဘာဝံ၊ တို့ သောကာလရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဧဝံယာထာဝတော၊ ဤသို့ဟုတ်မှန်သောသ ဘောအားဖြင့်၊ ပဇာနန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်သိကုန်၏၊ ထေနရာ၊ ထိုသူတို့သည် ဒါနု၊ အလှူပေးခြင်း၌၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နုပမဇ္ဇန္တိ၊ မဝေမထော့ ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ သုဂ္ဂုတ်ဆိုကုန်၏၊ ကောဒသမံ၊ ကဆယိုတရ ခြောက်သော၊ နာဂပေတဝတ္ထု၊ နာဂပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ။

(၁၂) ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဥရဂေါ၊ ဖြွေသည်၊ ဖိဂ္ဂံ၊ ဟောင်းထေပြီး သော၊ တစ်၊ အရေကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကံသာဇေ၊ သံသရာ၌၊ ပရိဟ္မမန္တော၊ ထည်သော၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါ သည်၊ ပေါရာဏဿ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မဿ၊ ပဋိသန္ဓေကိုဖြစ်စေ

တတ်သောကံ၏၊ ပရိက္ခိတက္ကံ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇိဏ္ဏံ၊ ဟောင်း
 ဆေးပြီးသော၊ သံတနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဗြာဟ္မ
 က၊ ပုဏ္ဏား၊ သရိဇေ၊ ကိုယ်သည်၊ နိဗ္ဗောဂေ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကိုခံစားခြင်း
 မရှိသည်၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ ပေတေ၊ ဝိညာဉ်မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကာ
 လင်္ကီတေ၊ သေသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဒဗ္ဗမာနော၊ မီးသည်လောင်အပ်
 သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ အပေတဝိညာဉ်တက္ကံ၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒါဟနက္ခံ၊ မီးလောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲ
 ကို၊ နဇာနာတိဇ္ဈဝ၊ မထိသကဲ့သို့၊ ဇံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တဿကာလင်္ကီ
 ကဿ၊ ထိုသေသောအကျွန်ုပ်တို့၏သားသည်၊ ကတော၊ မှာသော၊ ပြုအပ်
 သောအခွင့်ရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယာဂတိ၊ အကြင်
 ဖြစ်ရာဘဝသစ်ကို၊ ပါမိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တံဂတိ၊ ထိုဖြစ်ရာဘဝသစ်
 သို့၊ ရုတိနန္တရမေဝ၊ ရုတိ၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွားလေသော၊
 သောကာလင်္ကီတော၊ ထိုသေသောအကျွန်ုပ်၏သားသည်၊ ဉာတိနံ၊ အဆွေ
 ဟောင်းတို့၏၊ ပရိဒေဝိတံ၊ ပိုမြည်တမ်းခြင်းကို၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ တသ္မာ၊
 ထိုသို့မထိသောကြောင့်၊ အတံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇေတံမမပုတ္တံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်
 တို့၏သားကို၊ နိမိတ္တံကတွာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ နသောစာမိ၊ မပိုးရိပ်၊ သာ
 မိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား၊ သောပုဏ္ဏော၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏သားသည်၊ အနန္တိတော၊
 လာလှည့်ငါ့သား၏ အဖြစ်သို့ကပ်လှည့်ဟု ကျွန်ုပ်မခေါ်အပ်ဘဲလျက်၊ တ
 ထော၊ ထိုရှေး၌တည်သောဣသိုလ်၏အဖြစ်မှ၊ အာဂါ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏အထံ
 သို့သာပါ၏၊ အနန္တညာတော၊ ချစ်သားတမလွန်လောကသို့သွားလေတော့
 ဟုအကျွန်ုပ်တို့သည်ခွင့်မထွတ်အပ်ဘဲလျက်၊ ဣတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော
 လောကမှ၊ ဂတော၊ တမလွန်လောကသို့သွား၏၊ သာမိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား၊ ယ
 တာယေနအာကာရေန၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာဂတော၊ လာ
 ၏၊ တထာတေနဇေအာကာရေန၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ ဂ
 ထော၊ သွားလေ၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အဝသဝတ္တိကေ၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်းမရှိ
 သော၊ တတ္ထ၊ ထိုသံသရာဝန်၏ဖြစ်ခြင်း၌၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ ပမိပ္ပ၊ စွဲ၍၊ ပ
 ရိဒေဝနာ၊ ပိုမြည်တမ်းခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ သာမိ၊ အ
 ရှင်ပုဏ္ဏား၊ ဒဗ္ဗမာနော၊ မီးသည်လောင်အပ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊
 အပေတဝိညာဉ်တက္ကံ၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒါဟ
 နက္ခံ၊ မီးလောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နဇာနာတိဇ္ဈဝ၊ မထိသကဲ့
 သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တဿပုတ္တဿ၊ ထိုမလွန်လောကသို့သွားတတ်သော

အကျွန်ုပ်တို့၏သားသည်၊ ကတောကာသဿ၊ ပြုအပ်သောအခွင့်ရှိသော၊
ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယာဂတိ၊ အကြင်ဖြစ်ရာဘဝသစ်ကို၊
ပါဠိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တံဂတိ၊ ထိုဖြစ်ရာဘဝသစ်သို့၊ ဂုတိအနုန္တရမေ
ဝ၊ သေသည်အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွားလေသော၊ သော၊ ဝုက္ကော၊ ထို
အကျွန်ုပ်တို့၏အားသည်၊ ဥာတိနံ၊ ဆွေမျိုးဟောင်းတို့၏၊ ပရိဒေဝိတံ၊ ငိုမြည်
တမ်းခြင်းကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
တေ၊ ထိုကမလွန်လောကသို့သွားသောအကျွန်ုပ်တို့၏သားကို၊ နိမိတ္တံကတွာ၊
အကြောင်းပြု၍၊ နရောဒါမိ၊ မငို၊ သာမိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
သစေနေဒေ၊ အကယ်၍ငိုပြားအံ့ကိသာ၊ ဤလို့ခြောက် ဟုတ်သည်၊
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏ မောင်သေခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ငို
ခြင်း၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကိံ ဗလံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိသည်၊ သိယော၊ ဖြစ်ရာ
သနည်း၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဥာတိမိတ္တသုဟန္တာနံ၊ အဆွေအမျိုးအဆွေ
ခင်စွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်ကုန်သောသူတို့အား၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သော၊ စနေန၊ စိုး
ရိပ်ခြင်းဖြင့်၊ ဘိယေသာ၊ မောင်သေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲထက်လွန်
စွာ၊ အဂုတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ သိယော၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သာမိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား၊ ဗဟု
မာနော၊ မီးသည်လောင်အပ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ အပေတဝိညာ
ဏက္ကော၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒါဟနက္ခံ၊ မီးလောင်း
ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိသကဲ့သို့၊ တဿတာ
တုနော၊ ထိုကမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားသော အကျွန်ုပ်မောင်းသည်၊ က
တောကာသဿ၊ ပြုအပ်သောအခွင့်ရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
ဖြင့်၊ ယာဂတိ၊ အကြင်ဖြစ်ရာဘဝသစ်ကို၊ ပါဠိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တံဂ
တိ၊ ထိုဖြစ်ရာဘဝသစ်သို့၊ ဂုတိအနုန္တရမေဝ၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌သာ
လျှင်၊ ဂတော၊ သွားလေသော၊ သောဘာတော၊ ထိုအကျွန်ုပ်မောင်သည်၊ ဥာ
တိနံ၊ ဆွေမျိုးဟောင်းတို့၏၊ ပရိဒေဝိတံ၊ ငိုမြည်တမ်းခြင်းကို၊ နဇာနာတိ၊ မ
သိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုကမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားသောမောင်
ကို၊ နိမိတ္တံကတွာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နရောဒါမိ၊ မငို၊ သာမိ၊
အရှင်ပုဏ္ဏား၊ ဒါရကော၊ မလိဋ္ဌာသောသူငယ်သည်၊ နဘော၊ ကောင်းကင်၌၊
ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော၊ စန္ဒံ၊ လဝန်းကို၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ရထစက္ကံ၊ ရထားလှည်းဘီး
စက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အဟိ၊ ပေးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
အနုရောဓကိယထာဝိ၊ အဖန်တလဲလဲငိုမြည်တမ်းသကဲ့သို့၊ ဧံတထာ၊
ထိုအတူ၊ သော၊ အကြင်သူသည်၊ ပေတံ၊ သေသောသူကို၊ အနုသေဝ

တိ။ အဖန်တလဲလဲဝိုးရိပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဇေတံအနုသောစနံ၊ ထိုအဖန်တလဲလဲဝိုးရိပ်ခြင်းသည်။ ဇေတံသမ္ပဒမေဝ၊ ဤကောင်းကင်၌သွားသောစဝန်းကိုယူလိုသောသူငယ်၏ အဖြစ်နှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း။ သာမိ၊ အရှင်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဗဟုမာနော၊ မီးသည်ထောင်အပ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည် အပေတဝိညာဏတ္တာ၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခါဟဒုက္ခံ၊ မီးထောင်ခြင်းကြောင်းဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊ နဇာနာတိဇ္ဈဝ၊ မသိသကဲ့သို့၊ တဿဘတ္ထုနော၊ ထိုသေသောအကျွန်ုပ်၏ထင်သည်၊ ဂတောကာသဿ၊ ပြုအပ်သောအခွင့်ရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယာဂတိ၊ အကြင်ဖြစ်ရာဘဝသစ်ကို၊ ပါမိုကဿိ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တံဂတိ၊ ထိုဖြစ်ရာဘဝသစ်သို့၊ ဂုတိအနန္တရမေဝ၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ဂတောသွားသော၊ သောဘတ္ထာ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏ထင်သည်၊ ဥာတိနံ၊ ဆွေမျိုးဟောင်းတို့၏၊ ပရိဒေဝိတံ၊ ငိုမြည်တမ်းခြင်းကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့် ဇေတံ၊ ထိုသေသောအကျွန်ုပ်၏ထင်ကို၊ နိမိတ္တံကတွာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ အဟံ အကျွန်ုပ်သည်၊ နရောဒါမိ၊ မငို၊ ဗြဟ္မာ၊ မြတ်သောအရှင်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဘိန္နော၊ ကွဲပြီးသော၊ ဥဒကကုမ္ဘော၊ ရေအိုးသည်၊ အပ္ပမ္ဘိ သန္တိယော၊ တဖန်စေ့စပ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိယထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပေတံ၊ သေသူကို၊ အနုသောစတိ၊ အဖန်တလဲလဲဝိုးရိပ်၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဇေတံအနုသောစနံ၊ ထိုအဖန်တလဲလဲဝိုးရိပ်ခြင်းသည်။ ဇေတံသမ္ပဒမေဝ၊ ဤကဲ့ပြီးသော အိုးကိုတဖန်စေ့စပ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သည်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဗြဟ္မာ၊ မြတ်သောအရှင်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဗဟုမာနော၊ မီးသည်ထောင်အပ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ အပေတဝိညာဏတ္တာ၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခါဟဒုက္ခံ၊ မီးထောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊ နဇာနာတိဇ္ဈဝ၊ မသိသကဲ့သို့၊ တဿအယုပုတ္တဿ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏အရှင်သားသည်၊ ကတောကာသဿ၊ ပြုအပ်သောအခွင့်ရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယာဂတိ၊ အကြင်ဖြစ်ရာဘဝသစ်ကို၊ ပါမိုကဿိ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တံဂတိ၊ ထိုဖြစ်ရာဘဝသစ်သို့၊ ဂုတိအနန္တရမေဝ၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွားသော၊ သောအယုပုတ္တော၊ ထိုအရှင်သားသည်၊ ဥာတိနံ၊ ဆွေမျိုးဟောင်းတို့၏၊ ပရိဒေဝိတံ၊ ငိုမြည်တမ်းခြင်းကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတံ၊ ထိုသေသောအရှင်သားကို၊ နိမိတ္တံကတွာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နရောဒါမိ၊ မငို၊ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဥရဂမေတဝတ္ထု၊ ဥရဂပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊

၁-ဥရဂဝဂ်၊

၂၂၅

နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ခေတ္တံ၊ ကောင်းသော
ထပ်မြေခေတ်နှင့်တူသောအလှူခံ၊ သုကရံ၊ ဝက်နှုတ်သီးနှင့်တူသောနှုတ်
သီးရှိသောပြိတ္တာ၊ ပူဘိစ၊ ပုပ်သောအနံ့ဖြင့်ထိုင်သောခံတွင်းရှိသောပြိတ္တာ၊
ပိဋ္ဌံ၊ ရှုံ့မိန်းမရုပ်လျှင်အကြောင်းရှိသောဒေသနာ၊ တိရောကုရုဉ္စ၊ တိရောကုရု
သုတ္တန်၊ ပဉ္စာပိ၊ ငါးယောက်သောသားတို့ကိုစားရသောပြိတ္တာမ၊ သတ္တပုတ္တံ
၈ ခုနစ်ယောက်သောသားတို့ကိုစားရသောပြိတ္တာမ၊ ဂေါဏောစ၊ နွားသေ
ကိုမြက်ရေကျွေးရသော သုဇာတလုလင်၊ ပေသကာဇီစ၊ ရက်ကန်းသည်
ပြိတ္တာမ၊ ခလ္လမ္ပိ၊ လုလင်ထက်ဆံပင်ကျွတ်၍ဥက္ခောင်းပြောင်သော ပြိတ္တာမ
နာဂ၊ ဆင်ပြူသောဥရသောနတ်သား၊ ဥရဝေ၊ မြွေကိုက်၍သေသောပုဏ္ဏား
သား၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဥရဂဝဂ္ဂေါ၊
ဥရဂဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဥပရိဝဂ်၊

(၁၃) ဥပ္ပါသုဋ္ဌိကေ၊ ထွက်သောနံပါးရှိသော၊ ကိသိကေ၊ အရိုးအရေ
အကြောသွယ်သကြွင်းသော အလွန်ကြုံတို့သောကိုယ်ရှိသော၊ ဘောတိဣတ္ထိ၊
အိုမိန်းမ၊ တံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဗ္ဗဏ္ဏူပါ၊ အ
ဆင်းမထွေသောကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိသာ၊ ကြုံတို့သည်၊ အသိ
ဖြစ်၏၊ ခေနိသန္တတာ၊ အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အ
သိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘောတိဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ ကာရု၊ အဘယ်မည်သော၊ တံ၊ သင်သည်၊
ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်းသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏိ၊ မေး၏၊ တာဒု
ဇ္ဇေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗုဂ္ဂတာ၊ ဗုဂ္ဂတိသို့ထားသော၊ ယမ
ထောကိကာ၊ ယမထောကဆိုအပ်သောပြိတ္တာတုံ၌အကျုံးဝင်သဖြင့်သိအပ်
သော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမသည်၊ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒ္ဓန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အ
ကျွန်ုပ်သည်၊ ပါပကမ္မံ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောမကောင်းမှုကံ
ကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣထော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ပေတထောကံ၊
ပြိတ္တာတုံ၌၊ ဂတာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်
၏၊ ဘောတိပေတိ၊ အိုပြိတ္တာမ၊ ကိံနု၊ အသို့နည်း၊ ထယာ၊ သင်သည်၊ ပု
ဇ္ဇေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဗုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစ
ရှိသောကာယဗုဒ္ဓိကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဗုက္ကဋ္ဌံ
မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်းအစရှိသော ဝစီဗုဒ္ဓိကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသော၊ မနု
ဿ၊ မိတ်ဖြင့်၊ ဗုက္ကဋ္ဌံ၊ သူတည်းမိတ်ကိုမိမိသို့ရှေးရှုကြံခြင်းအစရှိသောမနေ့

၂၂၆

ပေတပတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

ဒုစရိုက်ကိုကတံ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ တောတိပေတိ၊ အရိပြိတ္တာမ၊ ကိဿကမ္ပမိ
ပါကေန၊ အဘယံသိသတောရှိသော အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးကြောင့်၊ ဣတော
ဤလူ့တုံမှ၊ ပေတထောကံ ပြိတ္တာတုံ၊ တော၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်သနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏။ အန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝုတ္တေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မေ၊ အ
ကျွန်ုပ်၏၊ ဝိဘာစ၊ အဘသည်လည်းကောင်း၊ မာတာစ၊ ဒေါသသည်လည်း
ကောင်း၊ အထဝါ၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း၊ ဥာတကာစ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ယေ၊ အကြင် သူတို့သည်၊ တံ၊ သင်ကား၊ ပသန္နမိတ္တာ၊
ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမဏ၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်း ဝုတ္တေး
တို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေါဟိ၊ ပေးလှူလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိယျာဇေယျံ၊
တိုက်တွန်းစေကုန်ရာ၏။ အန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တာဒိဿနိ၊ ထိုသို့
သဘောရှိကုန်သော၊ အနုကမ္ပကား၊ သံသရာကောင်းကျိုးဖြင့် ခြီးမြှောက်
တတ်ကုန်သော သူတို့သည်၊ မဗ္ဗံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ နအဟောသံ၊ မရှိ
ကုန်ဟိသလော၊ အကြင် အလှူပေးခြင်းစသော ကုသိုလ်ကံကို မပြုခြင်း
ကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်
မရှိသော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ ပဌာယ၊ စ
၍၊ ပဉ္စဝဿသတာနံ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်သုံး၊ ခုဒ္ဒါယ စ၊ ဆာထောင်ခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ တဗျာယ စ၊ တော်မွတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ခန္တမာ
နာ၊ နှိပ်စက်အပ် သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရာမိ၊ ကျင်လည်သွားလာနေထိုင်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကတသး၊ ပြုအပ်
သော၊ ပါပဿ၊ ယုတ်မာသော၊ ကမ္ပဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုး
တည်း၊ အသျှ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဘံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပသန္နမိတ္တာ၊ ကြည်ညို
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ဝိ၊ ကြီး
သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြံ ဖြတ်သောဟန်ခိုးအာနုဘော်
ရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ ဖံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုကမ္ပသနား၊ ခြံမြှောက်
တော်မူပါလော့၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သမဏ၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်း ဝုတ္တေး
တို့အား၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူဘွယ် ဝတ္ထုကို၊ ဒက္ခာစ၊ ပေးလှူ
ပြီး၍သာလျှင်၊ တံဒက္ခိကံ၊ ထိုအလှူကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အ ဗိသယာဟိ၊
အလှူပေးဝေတော်မူလော့၊ အန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ ဖံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ နုဂ္ဂတိ
ယာ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏အားရာဖြစ်သော ဤပြိတ္တာတုံမှ၊ မေ၊
စေထိ၊ လွတ်စေတော်မူလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အနုကမ္ပ
ကော၊ သနားခြီးမြှောက်တတ်သော အလှူရှိသော၊ သောသဝရီ၊ ဝုတ္တော၊ ထို

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ဟူ၍၊ တဿ၊ ထိုပြိတ္တာမ၏၊
ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပဋိသုဘိက္ခဝနံ၊ ဝန်ခံ၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ဘိက္ခုနော၊ မဟာနံ၊ တယောကံ
အား၊ အာယောပဉ္စ၊ တလုပ်မျှသော၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါဏိမတ္တံ၊
တတောင်မျှလောက်သော၊ စောဠကဉ္စ၊ ပုခင်းကို လည်းကောင်း၊ ထာဝက
ဿ၊ တခုသောခွက်၏၊ ပူရဏမတ္တံ၊ ပြည့်ကာမျှသော၊ ပါနီယဉ္စ၊ သောက်ရေ
ကိုသည်းကောင်း၊ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူ၍၊ တဿ၊ ထိုပြိတ္တာမအား၊ ဒက္ခိတံ၊ ထိုအ
လှူကို၊ အာဒိတိ၊ အမျှပေးဝေ၏၊ သမနန္တရာနုဒိဋ္ဌေ၊ အမျှပေးဝေသည်၏အ
ခြားမဲ့၌၊ ဝိပါကော၊ အလှူ၏အကျိုးသည်၊ ဥပပဇ္ဇယ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဘောဇနံ၊
အထူးထူးအပြားပြားသောနက်၏၊ ဘောဇဉ်နှင့်တူသော၊ ဘောဇဉ်သည်
လည်းကောင်း၊ အစ္ဆာဇနံ၊ အထူးထူးသောအဆင်းဖြင့်ထွက်သောအရောင်
အလှူရှိသောနက်၏၊ အဝတ်နှင့်တူသော၊ အဝတ်အရုံသည်လည်းကောင်း၊
ပါနီယံ၊ များသောအပြားရှိသောရေသည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ ဒက္ခိတောယ၊ အလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဥပပဇ္ဇယ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တ
ဘော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဘောဇဉ်အစရှိသည်ကို မြုပြီးသောနောင်မှ၊
ဿ၊ ဖေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ သုဒ္ဓါ၊ ရေချိုးသဖြင့် စင်ကြယ်သောကိတ်ရှိ
သည်၊ သုဝိဝသနာ၊ သန့်ရှင်းသော၊ အဝတ်ကိုဝတ်ရုံပြီးသည်၊ ကာထိကုတ္တ
မောရိနိ၊ ကာထိတိုင်း၌ဖြစ်သော၊ အဝတ်တို့ထက်မြတ်သောအဝတ်အရုံကို
ဆောင်ခြင်းရှိသည်၊ ဝိပိတ္တာဝတ္ထာဘရဏာ၊ အထူးသဖြင့်ဆန်းကြယ်သော
အဝတ်သန့်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ပြီးသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သာရိပု
တ္တံ၊ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာသို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ မဟာနုဘာပေ၊
ကြီးသောထန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝဇော၊ နတ်သွေး၊ ဩသမိတာရကာ၊
သောက်ရှူး ကြယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊
ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းထင်းစေချက်၊ ဘိဋ္ဌတိဇ္ဈဝ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဟုတ္တံ၊
အကြင်ပင်သည်၊ အဘိက္ကန္တနံ၊ အလွန်ရှက်လိမ့်ဖွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇေန၊ အ
ရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းလှည့်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩ
ဘာသေန္တိ၊ ထွန်းပစေချက်၊ ဘိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ မဟာနုဘာပေ၊ ကြီးသော
ထန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော၊ ဒေဝဇော၊ နတ်သွေး၊ တဿ၊ ထိုသင်အား၊
ကေန၊ အဘယ်သို့သော၊ ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဝဇ္ဇေန၊ အရောင်အဆင်းသည်
ဘေတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သော၊ ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊
သင်အား၊ ဣဒေ၊ ဤအရပ်၌၊ တယာ၊ သင်သည်၊ လတ္တမာနံ၊ ရအပ်သော၊ သုစ
ရိယဖလံ၊ သုစရိုက်၏အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထံ၊ ပြည့်စုံ သနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်

၁၅၇

၂၂၀

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မနုဿာပိယာ၊ပိတိသညံ ချစ်နှစ်သက်အပ်
ကုန်သော၊ယေကေမိ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ဘောဂါစ၊အဝတ်တန်ဆာအသုံး
အဆောင်တို့သည်လည်း၊ တေ၊သင်အား၊ဥပဇ္ဈန္တိ၊ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ မဟာနု
ဘာဝေ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ဒေဝတေ၊နတ်ဘွီး၊တံ၊သင်ကို
အဟံ၊ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊မေး၏၊ ကိံပုစ္ဆာမိ၊အဘယ်သို့မေးသနည်း၊မနု
ဿတုဘာ၊လူတို့၌ဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ထွံ၊သင်သည်၊ကိံပုညံ၊အဘယ်
သို့သောကုသိုလ်ကံကို၊အကာသိ၊ပြခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကေန၊အဘယ်သို့သော
ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ထွံ၊သင်သည်၊ဧဝံဇလိတာနုဘာဂါ၊ဤသို့ထွန်းပသော
အရောင်အဝါတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်သနည်း၊ကေန၊အဘယ်
သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တေ၊သင်၏၊ဝဇ္ဈောစ၊အရောင်အဆင်းသည်
လည်း၊သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ မဘာသတိ၊ထွန်းပ
နိုင်စေသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆာမိ၊မေး၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ထုရား၊ဒုဂ္ဂ
တိ၊ဒုဂ္ဂတိသို့လားသော၊ဥပဇ္ဈာ၊ကိံ၊ဈေတုတေတုဋ္ဌာန်တတ်သောအဆင်း
ရှိသော၊ကိသံ၊အလွန်ကြီးသော ကိုယ်လည်းရှိသော၊သမ္ပတိတဇ္ဈဝိံ၊ပြတ်
ကွဲသောအရေလည်းရှိသော၊ နဂ္ဂံ၊အဝတ်လည်းမရှိသော၊ ဆာတိံ၊ဆာ
လောင်ငတ်မွတ်ခြင်းသည် ပြင်းစွာနှိပ်စက်အပ်သော၊ တံ၊ထိုသို့သ
ဘောရှိသော အကျွန်ုပ်ကို၊လောကေ၊သတ္တဝါ အပေါင်း၌၊ကာရုဏိကော၊
သနားတတ်သောသဘောရှိသော၊ ခုနိ၊ခုဟန်းသည်၊ အနက္ခိ၊မြင်၏၊သော
ဗုဒ္ဓံ၊ထိုရဟန်းအည်၊ အာလောပဉ္စ၊တလုပ်မျှလောက်သော ဆွမ်းကိုလည်း
ကောင်း၊ပါဏိမတ္တံ၊တတောင်မျှလောက်သော၊ စောဠကဉ္စ၊ပုဆိုးကိုလည်း
ကောင်း၊ယာလကဿ၊တခုသောခွက်၏၊ ပူရထမတ္တံ၊ပြည့်စုံမျှသော၊ဥဒက
ဉ္စ၊ရေကိုလည်းကောင်း၊ထိက္ခုနံ၊ထိက္ခုနော၊ရဟန်းတယောက်အား၊ဒတွာ၊
ပေးလှူ၍၊ဒက္ခိတံ၊တံဒက္ခိတံ၊ ထိုအလှူကို၊မမ၊အကျွန်ုပ်အား၊အာဒိသိ၊အမျှ
ပေးဝေ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ထုရား၊ အာလောပဿ၊ တလုပ်မျှလောက်
သောဆွမ်း၏၊ ဖလံ၊အကျိုးကို၊ထွံ၊အရှင်ထုရားသည်၊ ပဿ၊ရှုတော်မူပါ
သော၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒသဝဿသတံ၊ အနှစ်တထောင်တို့ပတ်လုံး၊
ကာမကာမိနိ၊အစိုရှိအပ်ကုန်သောခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့၌
ပြည့်စုံသူက်၊ အနောယူပဗုဒ္ဓနံ၊များစွာသော ဟင်းလျာနှင့်တကွသော၊
တတ္ထံ၊နတ်၌ဖြစ်သော ထမင်းကို၊ ထုဉ္ဇာမိ၊သုံးဆောင်ရ၏၊ ဘန္တေ၊အ
ရှင်ထုရား၊ ပါဏိမတ္တဿ၊တတောင်မျှလောက်သော၊စောဠဿ၊ပုဆိုး၏၊
ယာဒိသံ၊ယာဒိသော၊အကြင်သို့ သဘောရှိသော၊ဝိပါကံဝိပါကော၊အကျိုး

သည်။ အတ္တိ ဂါ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို ထွံ၊
 အရှင်ဘုရားသည်၊ ပဿ၊ ရှုထော်မူပါစေ၊ နန္ဒရာဇဿ၊ နန္ဒမင်း၏၊ ဝိဇိတ
 ထွံ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှသောကံကုန်သော၊ ပဋိစ္စဒါ၊ အဝတ်
 အရုံရှိသည်၊ ဇာထာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တတော၊ ထိုနန္ဒမင်း
 ၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သောအဝတ်အရုံတို့ထက်လည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝတ္ထာနိဝ
 အဝတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထာဒနာနိဝ၊ အရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဗဟုတရာဗဟုတရာနိ၊ အထူးသဖြင့်များကုန်၏။ ကောသေယျာနိဝ၊ ပိုးချည်
 ဖြင့်ပြီးကုန်သောပုဆိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကမ္မလိယာနိဝ၊ ကမ္မလာကို
 သည်လည်းကောင်း၊ ခေါမကပ္ပာသိယာနိဝ၊ ခေါမမည်သောချည်ဖြင့်ပြီး
 ကုန်သောပုဆိုးဝါချည်ဖြင့် ပြီးကုန်သောပုဆိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား၊ ဗဟုတရာဗဟုတရာနိ၊ အထူးသဖြင့်များကုန်၏၊ ဝိပုဿဝ၊ အ
 ထူးရှည်ခြင်းအနံ့ပြန့်ခြင်းရှိကုန်သော၊ မဟန္တာဝ၊ အဖိုးလည်းများစွာထိုက်
 ကုန်ထသော၊ တေဝ၊ ထိုပုဆိုးတို့သည်လည်း၊ အာကာသေဝအာကာသေဝေ
 ဝ၊ ကောင်းကင်၌သာလျှင်၊ လမ္ဗရေ၊ ဆွဲထုတ်တည်ကုန်၏။ သာအဟံ၊ ထိုအ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်သို့သောအဝတ်အရုံကို၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏၊ မနုဿေဝိယံ၊ စိတ်သည် ဖြတ်နိုးအပ်၏။ တံတံဟိတံတံဝေ၊ ထိုထိုသို့
 သောအဝတ်အရုံကို သာလျှင်၊ ပရိဒဟဒမိဝ၊ ဝတ်သည်ဝတ်ရ၏၊ ပါရုပါမိဝ
 ရုံလည်းရုံရ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ထာဝကဿ၊ ထရသောခွက်၏၊ ပူရ
 ကမတ္ထံ၊ ပြည့်ကာမျှသော၊ ပါနိယဉ္ဇ၊ ရေကိုလည်း၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်
 ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုတခွက်မျှထောက်သောရေ၏၊ ဝိပါကံဝိပါကော
 အကျိုးသည်၊ ယာဒိသံယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိ၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသောအကျိုးကို၊ ထွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပဿ၊ ရှုထော်မူပါစေ၊
 သေတောဒကာဝ၊ ပြုသောရေလည်းရှိကုန်ထသော၊ သုပတိတ္ထာဝ၊ ကောင်း
 သောဆီပ်လည်းရှိကုန်ထသော၊ သိတာဝ၊ ချမ်းအေးသောရေလည်းရှိကုန်
 ထသော၊ အပ္ပမိဂန္ဓိကာဝ၊ မကောင်းသောအနံ့မှလည်း ကင်းကုန်ထသော၊
 ပဒုမုပ္ပလသဉ္ဇန္တာဝ၊ ကြာပဒုမာကြာညှိစသောကြာမျိုးကိုဖြင့်ဖုံးအုပ်သော
 ရေလည် ရှိကုန်ထသော၊ ဂန္တိရာဝ၊ နက်လည်း နက်ကုန်ထသော၊ စတု
 ရဿာဝ၊ လေးထောင့်လည်းရှိကုန်ထသော၊ ပေါက္ခရဉ္စော၊ ရေကန်တို့ကို၊
 မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကမ္မာနုဘာဝေ၊ ကုသိုလ်ကံ၏ အာနုဘော်အားဖြင့်၊
 သုနိဇ္ဈတာ၊ ကောင်းစွာပန်ဆင်းအပ်ကုန်ပြီ၊ သာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တာ
 သု၊ ထိုရေကန်တို့၌၊ အကုတောတယာ၊ ဘေးမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ရမာမိ၊ မွေ

ထောင်ရ၏၊ ကိစ္စမိ၊ ကစားရ၏၊ မောဒါမိ၊ ဝမ်းခြောက်ရ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ကာရုဏိကံ၊ သနားခြင်းရှိတော်
 မူသောရန်၊ ဝိမိဇ္ဈိကောင်းကျိုးသူတပါး၏ကောင်းကျိုးကိုသိဘတ်လော၊
 တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဝဋ္ဌိတုံ၊ ရှိရိုးခြင်းငှါ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အာဂတာ၊
 လာပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်၏၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သံသာ၊
 ရမော၊ စကပေတဝတ္ထု၊ သံ၊ ဗျာဉ်၊ မည်စူး၍စွန့်ကြဲသော၊ ပြိတ္တာမဇ္ဈိအ
 ကြောင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

(၁၄) ဥပ္ပ၊ သုန္နိ၊ က၊ ထွက်သောနံ၊ ပါးရှိသော၊ ကိသိကော၊ အရိုးအရေအ
 ကြေးမျှသ၊ ကြွင်းသောအလွန်ကြိုတိုးသောကိုယ်ရှိသော၊ တောကိ၊ ဣတ္ထိ၊ အို
 မိန်းမ၊ တံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂ၊ အဝတ်မရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဗ္ဗတ္တရူပါ၊ အဆင်း
 မထွေးသောကိုယ်ရှိသည်တည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိသာ၊ ကြိုတင်သည်တည်း၊ အ
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာနူ၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣတိ၊ ဤအရပ်၌၊ တိ
 ဌသိ၊ တည်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
 အညာသု၊ ဤဘဝမှကပါးသော၊ ဇာတိသု၊ ငါးဘဝ၊ မြောက်သောကိုယ်၏
 အဖြစ်ကို၌၊ သိကိသာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ တော၊ အရှင်ဘုရား၏၊ မာတာ၊ အ
 မိ၊ ဗသိ၊ အသောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ပေတ္တိမိ၊ သယံ၊ ပြိတ္တာသံ၊ ဥပပန္န၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ခုပ္ပိ၊ ပါသသ၊ ဗြ
 စာ၊ ဆာလောင်လက်မွတ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမသည်၊ အတ္တိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝဋ္ဌိတံ၊ စွန့်အပ်သော အနိဗ္ဗတ်သည်တည်း
 တည်းကောင်း၊ ဝိဝိတံ၊ ချီသည်နှင့် တကွခံတွင်းမှ ထွက်သောအညစ်အ
 ကြေးသည်တည်းကောင်း၊ ခေဋ္ဌဉ္စ၊ တံထွေးသည်တည်းကောင်း၊ သိဗ္ဗာ၊ ဝေ
 ကဉ္စ၊ နှုတ်သည်တည်းကောင်း၊ သိလေသုမ္ပ၊ သလိပ်၍သည်တည်းကောင်း၊
 ဗယျမာနာနံ၊ မီးလောင်ကုန်သောအကောင်ဝပ်တို့၏၊ ဝသဉ္စ၊ သိကြည်သည်
 တည်းကောင်း၊ ဝိဇာတာနံ၊ သားဖွားကုန်သောမိန်းမတို့၏၊ လောဟိတဉ္စ၊
 သွေးကိုယ်ဝန်၏အညစ်အကြေးသည်တည်းကောင်း၊ ဝဏိကာနံ၊ အမာတို့
 ၏၊ ယံလောဟိတဉ္စ၊ အကြင်သွေးသည်တည်းကောင်း၊ စာနုသိသန္တိန္ဒာနံ၊ နှာ
 ခေါင်းဥက္ခောင်းထက်မြေအစရှိသော အင်္ဂါကြီးငယ်ပြတ်ကုန်သောသူတို့
 ၏၊ ယံလောဟိတဉ္စ၊ အကြင်သွေးသည်တည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတ္ထိ၊ ပုဂ္ဂ
 ယနိသိတံ၊ မိန်းမယောက်ျားတို့၏ကိုယ်၌ရှိ၍ဖြစ်သော၊ တံသဗ္ဗိမိ၊ ထိုအထုံး
 စုံသောအညစ်အကြေးကိုတည်း၊ ခုပ္ပိ၊ ပမေတာ၊ ဆာလောင်ခြင်းသည်ပြင်း
 စွာနှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ ဘုဇ္ဈာမိ၊ စားသောက်ရ၏၊ ပယုနံ၊ စိတ်

နွားကျွဲအစရှိကုန်သောတိရစ္ဆာန်တို့ သိလည်းကောင်း၊ မနုဿာနဉ္စ၊ လူတို့၏
လည်းကောင်း၊ ဗုဗ္ဗဇောဟိတဉ္စ၊ ပြည်သွေးကိုလည်း၊ ခုခွါပရေတာ၊ သာ
လောင်ခြင်းသည်ပြင်းစွာ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘက္ခာမိ၊ စားသောက်
ရ၏၊ ဗုတ္တက၊ သားဖြစ်ခဲ့ဘူးသော အရှင်ထုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အ
ထေတာဝ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်လည်း၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုဂါရာစ၊ နေရာအိပ်
ရာမရှိသည်လည်း၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဏာမဉ္စပရာယနာ၊ သုသာန်၌စွန့်ပစ်အပ်
သောညောင်းစောင်းသံသျှင်အိပ်ရာရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
ဥန္နိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊
မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အန္ဓာဒိဿဟိ၊ အမျှပေးဝေပါလော့၊ တဝ၊ အရှင်ထုရား
၏၊ ဥန္နိဿနေန၊ ရည်မှတ်၍ပေးလှူသဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗုဗ္ဗဇော
ဟိတဘောဇနာ၊ ပြည်သွေးတည်းဟူသောအစာမှ၊ အပ္ပေဝနာမရဉ္စေယျံ၊
မချွတ်လွတ်သည်ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဈောဂ်၏၊ အနုကမ္မ
ကော၊ သနားတတ်သောအထွေရှိသော၊ ဥပတိဿော၊ ဥပတိဿအမည်ရှိ
သောထေရ်မြတ်သည်၊ မာထုယာ၊ အမိဖြစ်ခဲ့ဘူးသော ပြိတ္တာမ၏၊ ဝစနံ၊
စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ မောဂ္ဂဏာနဉ္စ၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂဏာန်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အနုရုန္တဉ္စ၊ အရှင်အနုရုန္တကိုလည်းကောင်း၊ ကပ္ပိနဉ္စ၊ အရှင်ကပ္ပိနကို
လည်းကောင်း၊ အာမန္တဟိ၊ ခေါ်၏၊ အာမန္တဟိတွာ၊ မငဲ့ခေါ်ပြီး၍၊ တေဟိ၊
ထိုမထေရ် သုံးယောက်တို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဗိမ္ဗိဿာရဿ၊ ဗိမ္ဗိဿရ
အမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်သို့၊ ကတွာ၊ ဝင်သည်
ကိုပြု၍၊ စတသော၊ ထေးဆောင် ကုန်သော၊ ကုမ္ပိယော၊ ကုမ္ပိတို့ကို၊
ကတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊ ကုမ္ပိယောစ၊ ကုမ္ပိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အနု
ပါနဉ္စ၊ ဆွမ်းအပျော်စသော လှူငွယ်ဝတ္ထုကို လည်းကောင်း၊ စာထုန္နိ
သေ၊ စာထုန္နိသဿ၊ အရပ် ထေးမျက်နှာ၌ရှိသော၊ သံစော သံစာဿ၊
သံစာအား၊ အဒါ၊ ပေးလှူ၏၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ မာထုယာ၊ အမိဖြစ်ခဲ့ဘူး
သောပြိတ္တာမအား၊ ဒက္ခိတံ တံဒက္ခိတံ၊ ထိုအလှူကို၊ အာဒိသိ၊ အမျှပေးဝေ
၏၊ သမန္တရာအနုမိဉ္စ၊ အမျှပေးဝေသည်၏အခြားမဲ့၌၊ ဝိပါကော၊ အလှူ၏အ
ကျိုးသည်၊ ဥပမဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဘောဇနံ၊ အထူးထူးအားဖြင့် ပြားသော
နတ်၏ဘော ဇဉ်နှင့်တူသော ဘောဇဉ်သည် လည်းကောင်း၊ ပါနိယံ၊ အ
ထူးထူးအားဖြင့် ပြားသောနတ်၏ အပျော်နှင့်တူသော အပျော်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝတ္ထံ၊ အထူးထူးသောအရောင်ဖြင့် ထွန်းပသောအရောင်ရှိသော
နတ်၏ အဝတ်နှင့်တူသော အဝတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤ

၂၈၂ ဗေတာဝတ္ထုမပါဠိတော်နိဿယ

သို့သဘောရှိသော၊ ဒက္ခိကာယ၊ အလ္လင်္ဂ၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်
လေ၏။ ကတော၊ ထိုဘောဇဉ်အစရှိသော အကျိုးကိုရပြီးသည့်နောက်မှသာ
ပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ သုဒ္ဓါ၊ ရေချိုးသဖြင့်စင်ကြယ်သော ကံယ်ရှိသည်၊
သုစိဝသနာ၊ သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကို ဝတ်အပ်ပြီးသည်၊ ကာသိကုတ္တမော
ရိနိ၊ ကာသိတိုင်း၌ ဖြစ်ကုန်သော အဝတ်တို့ထက် မြတ်သော အဝတ်ကို
ဆောင်သည်၊ ဝိပိတ္တဝတ္ထာ ဘရဏာ၊ အထူးသဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အ
ဝတ်ဘန်ဆာကိုဆင်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တု၊ ဖြစ်၍၊ ကောလိတံ၊ ကောလိ
တအမည်ရှိသောမထေရ်မြတ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဒေဝတေ၊ နတ်
သို့၊ သြဿိကာရကာ၊ သောက်ရှူးကြယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အ
ရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ သြဘာသန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိဝိယ၊ တည်၏
သို့၊ ယာတံ၊ အကြင်သင်သည်၊ အဘိတ္တန္တေန၊ အလွန်၌ လိုဘွယ်ရှိသော၊
ဝဇ္ဈောန၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့
ကို၊ သြဘာသန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဒေဝတေ၊ နတ်
သို့၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တဿာတေ၊ ထိုသင်အား၊
တောမိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဈော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာ
တော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင့်
အား၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သန္တမာနံ၊ ရအပ်သော၊ သုစရိတ
ဖလံ၊ သုစရိတ်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထတိ၊ ပြည့်စုံသနည်း၊ မနသော
ဝိယာ၊ မိတ်သည်ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
ဘောဂါစ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည်ကည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်သနည်း၊ မဟာနုထာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊
နတ်သို့၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊ ကိံ၊ ပုစ္ဆာမိ၊ အဘယ်သို့
မေးသနည်း၊ မနုဿဘူတာ၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဟံ၊ သင်သည်၊
ကိံ၊ ပုစ္ဆံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသ
နည်း၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊
ဇေဇလိကာနုဘာဝါ၊ ဤသို့ထွန်းပသောအရောင်အဝါတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ
သည်၊ အဘိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝဇ္ဈောစ၊ အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိ
သာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဗဘာသသိ၊ ထွန်းလင်းစေသနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အညာသု၊ တပါးကုန်သော၊ ဇာတိသု၊ ငါးဘဝမြော်
သောကိုယ်၏အဖြစ်တို့၌၊ သာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ မာတာ၊

မယံထေဝံသညံ၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုထဝဋ်မူကား၊ ဝိတ္တိဝိ
သယံ၊ ပြိတ္တာထုံ၌၊ ဥပပန္နံ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၍၊ ခုပ္ပိပါသသမပ္ပိတာ၊ သာ
လောင်ဇော်မွတ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမည်၊ အသံ၊ ဖြစ်ရပြီ။ ၊
ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား၊ ဆန္ဒိတဗ္ဗ၊ အနိဘတ်သည်၎င်း၊ ဝိပိတဗ္ဗ၊ ချေသည်
နှင့်တကွခံတွင်းမှထွက်သော အညစ်အကြေးသည်လည်းကောင်း၊ ခေဋ္ဌဗ္ဗ၊
တံထွေးသည်လည်းကောင်း၊ သိဗ္ဗာဏိကဗ္ဗ၊ နှစ်သည်လည်းကောင်း၊ သိ
ထေသုမဗ္ဗ၊ သလိင်၍ သည်လည်းကောင်း၊ ဒဟ္မမာနာနံ၊ မီးလောင်ကုန်သော
အကောင်ပုပ်တို့၏၊ ဝသဗ္ဗ၊ အဆီသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဇာတ၊ နံ၊ သားတွေး
ကုန်သောမိန်းမတို့၏၊ လောဟိတဗ္ဗ၊ သွေးကိုယ်ဝန်၏အညစ်အကြေးသည်
လည်းကောင်း၊ ဝဏိကာနံ၊ အမာတို့၏၊ လောဟိတဗ္ဗ၊ ပြည်သွေးသည်လည်း
ကောင်း၊ စာနာသိ သန္တိန္ဒာနံ။ နှာခေါင်းဥက္ခောင်လက်ခြေစသောအင်္ဂါကြီး
ငယ်ပြတ်ကုန်သောသူတို့၏၊ ယံလောဟိတဗ္ဗ၊ အကြွင်း သွေးသည်လည်း၊
ကောင်း၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတ္ထိပုရိသနိသယိတံ၊ မိန်းမယောကျာ်းတို့၏ကိုယ်၌မှီ၍
ဖြစ်သော၊ တံသဗ္ဗန္တိ၊ ထိုအဆုံးစုံသောအညစ်အကြေးကိုလည်း၊ ခုဒ္ဒါပရေတာ
သာလောင်ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘုပ္ပိသံ၊ စားသောက်ရပြီ၊
ပသုနံ၊ ဆီတံခွားကျွဲအစရှိကုန်သော တိစ္ဆေဗန်တို့၏လည်းကောင်း၊ မနု
ဿာနံ၊ လူတို့၏ လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗလောဟိတဗ္ဗ၊ ပြည်သွေးကိုလည်း၊
ဘက္ခိသံ၊ စားရပြီ။ ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အလေ
ဏာစ၊ ငြိမ့်ကိုးကွယ်ရာမရှိ သည်လည်း၊ အသံ၊ ဖြစ်ရ၏။ အနဂါရာစ၊ နေရာ
အိမ်မရှိသည်လည်း၊ အသံ၊ ဖြစ်ရ၏။ နိယာမဉ္စပရာယနာ၊ သုသာန်၌စွန့်ပြစ်
အပ်သောညောင်စောင်းသာထွင်လည်းလျောင်းရေရှိသည်၊ အသံ၊ ဖြစ်ရပြီ၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏၊ ဒါနေနံ၊ ချည်
မွတ်၍ပေးလှူအပ်သောအလှူဖြင့်၊ အကုတောတယာ၊ တေးမှကင်းသည်ဖြစ်
၍၊ မောဒါမိ၊ ငွေ၊ လျော်စံးချင်ရ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ လောကေ၊ သတ္တဝါ
အပေါင်း၌၊ ကာရုဏိကံ၊ သနားတတ်သောအထေ့ရှိတော်မူသော၊ ရနိံ၊ မိမိ
၏ကောင်းကျိုးကိုသိမြင်ထော်မူတတ်သော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဝန္တိတုံ၊
ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ အာဂတာ၊ လာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ၊ နုတိ
ယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿမာတုပေတိဝတ္ထု၊ ငါးဘဝမြော်
၌အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အသိဖြစ်ခဲ့ဘူးသောပြိတ္တာမ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိ
တံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။ ၊

(၁၅) ဥပ္ပါသုကော၊ ထွက်သောနံပါးရှိသော၊ ကိသိကော၊ အရိုးအရေ အကြောမျှသာကြွင်းသောအလွန်ကြုံလှိသောကိုယ်ရှိသော၊ ဘောတိန္ဒြိယံ၊ အိုမိန်းမ၊ တံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ခုဗ္ဗတ္ထရူပ၊ အဆင်းမထွေသောကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိသာ၊ ကြုံလှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မေနိသန္တတာ၊ အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာနု၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣမေ၊ ဤအရပ်၌၊ ဝိဋ္ဌသိ၊ တည်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဟိသော၊ ညီမဟိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မတ္တာ၊ မတ္တာအမည်ရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ဟိသော၊ ဟိသောအမည်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တေ၊ သင်အား၊ သပတ္တိ၊ ထင်တူသော မိန်းမသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာနု၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤလူ၊ ပြည်မှ၊ ပေတဝေသကံ၊ ပြိတ္တာသံ၌၊ ဂတာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မတ္တေ၊ မတ္တာကို၊ အသိနည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေနု၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ခုတ္တံ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ခုတ္တံ၊ မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်းအစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနသ၊ မိတ်ဖြင့်၊ ခုတ္တံ၊ သူ့စည်းစိမ်ကိုမိမိသို့ရှေးရှုကြံခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ကိဿကဗ္ဗဝိပါကေန၊ အတတ်သို့သဘောရှိသောအကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ ဣတော၊ ဤငါတို့ဖြစ်ရာလူပြည်မှ၊ ပေတဝေသကံ၊ ပြိတ္တာသံ၌၊ ဂတာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရှားသောနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဟိသော၊ ညီမဟိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ စန္ဒီစ၊ အမျက်ထွက်တတ်သည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဗရသ၊ စကြွင်းကြုတ်သော စကားရှိသည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ နု၊ ဆုကံစ၊ ဂြုဏတတ်သည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မစ္ဆရိစ၊ ဝန်တိုတတ်သည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သထာစ၊ စဉ်းလဲကောက်ကျစ်တတ်သည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံဒုရုတ္တံ၊ ထိုမကောင်းသောစကားကို၊ ဝတွာနု၊ ဆိုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤသို့သင်တို့ဖြစ်ရာလူပြည်မှ၊ ပေတဝေသကံ၊ ပြိတ္တာသံ၌၊ ဂတာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မတ္တေ၊ မတ္တာ၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ယထာယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ တံဝစနံ၊ ထိုသင်ဆိုသောစကားသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဟတ္ထိ၊ ငါကလည်း၊ ဇာနာမိ၊ ထိပါရဲ့၊

တံ၊ သင်သည်၊ စက္ခုကာစ၊ အမျက်ထွက်တတ်သည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဗရု
 သာစ၊ ကြမ်းပြုတ်သောစကားကိုဆိုတတ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣဿုကိ
 စ၊ ပြုစုတတ်သည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ မစ္ဆူရိစ၊ ဝန်တိုတတ်သည်လည်း၊ အ
 ဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ သဿာစ၊ စဉ်းလဲကောက်ကျစ်တတ်သည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣ
 ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အညဉ္ဇခေါ၊ တပါးသောအကြောင်းကိုလည်း၊ ပု
 ဣမိ၊ ငါမေး၏၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သောအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်
 ပံသုကုဗ္ဗိတာ၊ အမြိုက်မြေတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်း၍ပြွန်းသောကိုယ်ရှိသည်၊ အသိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ကိဿေ၊ ညီမတိဿာ၊ တုဝံ၊ သင်
 သည်၊ ဝိသံ၊ ဥက္ခောင်းနှင့်တကွ၊ နှာတာ၊ ရေချိုးသည်၊ သုဝိဝတ္ထာ၊ စင်
 ကြယ်သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကိုဝတ်သည်၊ အလကိဿာ၊ ဟနိုးဆာဆင်
 သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံခေါ၊ ငါသည်ကား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အမိမတ္တံ၊ အထူး
 သဖြင့်လွန်၍၊ သမလကိတရာ၊ ကောင်းမြတ်သောတန်ခိုးအထူးသဖြင့်ဆင်
 ယင်အပ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဟာ၊ သင်နှင့်၊ တဿာမေ၊ ထိုငါ၏၊ ပေက္ခ
 မာနာယ၊ ရှုကြည့်စဉ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ သာမိကေန၊ ထင်သူကြွယ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ၊ အာမန္တယိ၊ ပြောဆို၏၊ ဣတော၊ ဤသို့ပြောဆိုခြင်းကြောင့်၊ မေ ငါအား
 ဣဿာ၊ ပြုစုခြင်းသည်၊ ဝိပုဗ္ဗာ၊ များသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကောသော၊ အ
 မျက်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ သမ္ပဇာယထ၊ အလွန်အားဖြင့်ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထို
 သို့အမျက်၏အလွန်အားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ပံသံ၊ မြေမှုန့်ကို၊ ဂဟေတွာန၊
 ယူ၍၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ ပံသုနာ၊ မြေမှုန့်ဖြင့်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဝိကိရိံ၊ ကြံဖြန့်ဘူး၏၊
 တဿကမ္မာသကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ တေနဝိပါကေန၊ ထိုအကျိုး
 အားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပံသုကုဗ္ဗိတာ၊ အမြိုက်မြေတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်း၍
 ပြွန်းသောကိုယ်ရှိသည်၊ အမြို၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ မတ္တေ၊ မတ္တာ
 ထယာ၊ သင်သည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ တံဝစနံ၊ ထို
 စကားသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဟတ္ထိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဇာနာမိ၊ ထိပါ၏၊ ပံသုနာ၊
 မြေမှုန့်ဖြင့်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဩကိရိ၊ ကြံဖြန့်၏၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အညဉ္ဇ
 ခေါ၊ တပါးသောအကြောင်းကိုလည်း၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊ ကေန၊ အဘယ်သို့
 သောအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ကစ္ဆုယာ၊ ယားဟံသောအနာသည်၊ တုဝံ၊ သင်
 ကို၊ ခဇ္ဇာသိ၊ နှိပ်စက်အပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ကိဿေ၊ ညီ
 မတိဿာ၊ ဘောသဇ္ဇဟာရီ၊ ဆေးမြစ်ကိုဆောင်ယူလိုကုန်သောဥဇာယော၊
 နှစ်သောက်ကုန်သောငါတို့သည်၊ ဝနန္တံ၊ တောသို့၊ အဂမိမှသေ၊ သွားကြ
 ကုန်၏၊ တွဉ္ဇခေါ၊ သင်သည်သာလျှင်၊ ဝေဇ္ဇဟိ၊ ဆေးသမားတို့သည်၊ ဝုတ္တံ၊

မှာလိုက်အပ်သော၊ အတ္တနော၊မိမိအား၊ ဥပကာရာဝဟံ၊ကျေးဇူးကိုရှက်
ဆောင်တတ်သော၊ တောသန္တံ၊ဆေးမြစ်ကို၊ အာဟာရိ၊ဆောင်ခဲ့၏၊အဟာ
ဝါ၊မူကား၊ကဝိကန္တု၊နော၊ကြမ်းသောအထွေရှိသောသစ်သီးတို့ကို၊အာဟ
ရိတွာ၊ဆောင်ခဲ့၍၊ ဟဿာတော၊ထိုသင်၏၊ အဇာနမာယ၊မသိစဉ်၊တော၊
သင်၏၊သေယျံ၊အိပ်ရာကို၊ ကဝိကန္တု၊ဗလပတ္တေဟိ၊ကြမ်းသောအထွေရှိ
ကုန်သောသစ်သီးသစ်ရွက်တို့ဖြင့်၊ အဟံ၊ငါသည်၊သမောကိရိ၊ကြံဖြန့်ခဲ့
ဘူး၏၊ တဿကမ္မတဿကမ္မဿ၊ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊တေနုပိပါကေန၊ထို
အကျိုးအားဖြင့်၊ ကန္တု၊ယာ၊ယာ၊ယံသောအနာသည်၊ အဟံ၊ငါကို၊ဓန္ဓာမိ၊
နှိပ်စက်အပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဆို၏၊ မတ္တေ၊မတ္တာ၊တယာ၊သင်
သည်၊ယံဝစနံ၊အကြင်စကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီ၊တံဝစနံ၊ထိုစကားသည်၊
သစ္စံ၊မှန်၏၊အဟာရိ၊ငါသည်လည်း၊ဇာနာမိ၊သိပါ၏၊တံ၊သင်သည်၊မေ၊ငါ၏၊
သေယျံ၊အိပ်ရာကို၊ ကန္တု၊ဟိ၊ကြမ်းသောအထွေရှိကုန်သောသစ်ရွက်သစ်
သီးတို့ဖြင့်၊သမောကိရိ၊ကြံဖြန့်ဘူး၏၊ တံ၊သင့်ကို၊အညဉ္ဇခေါ၊တပါးသော
အကြောင်းကိုလည်း၊ဂုန္တမိ၊ငါမေး၏၊ကေန၊အဘယ်သို့သဘောရှိသောအ
ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တုဝံ၊သင်သည်၊ နဂ္ဂိယာ၊အဝတ်မရှိသည်၊အသိ၊ဖြစ်
သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဂုန္တိ၊မေး၏၊ တိသော၊ညီမတ်သော၊ယဒါ၊အကြင်
အခါ၌၊ သဘာယာနံ၊အဆွေခင်ပွန်းတို့၏၊ သမယော၊အစည်းအဝေးသည်၊
အာသိ၊ဖြစ်၏၊ ဥာဘိနံ၊အဆွေအမျိုးတို့၏၊ သမိတိ၊အစည်းအဝေးသည်
လည်း၊အဟု၊ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ သသောမိနိ၊ထင်သူကြွယ်နှင့်တကွ
သော၊တွဲပွဲ၊သင်ကိုလည်း၊ အာမန္တိတာ၊မင်္ဂလာအမှု၏အခွင့်ဖြင့်ပင့်ဖိတ်
အပ်သည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ငါကို၊ အာမန္တိတာ၊ပင့်ဖိတ်အပ်သည်၊
နောစခေါအာသိ၊မဖြစ်၊တဿာတော၊ထိုသင်၏၊ အဇာနမာနာယ၊မသိစဉ်၊
တော၊သင်၏၊ဒုသံ၊အဝတ်ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊စောရိကာယ၊ရိုးလိုသောစေ
တနာဖြင့်၊အပါနုဒိ၊ယူဘူး၏၊တဿကမ္မတဿကမ္မဿ၊ထိုအကုသိုလ်ကံ
၏၊တေနုပိပါကေန၊ထိုမကောင်းမှုအကျိုးအားဖြင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊နဂ္ဂိယာ၊
အဝတ်မရှိသည်၊အသိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဆို၏၊ မတ္တေ၊မတ္တာ၊တ
ယာ၊သင်သည်၊ယံဝစနံ၊အကြင်စကားကို၊ဂုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီ၊တံဝစနံ၊ထိုစကား
သည်၊သစ္စံ၊မှန်၏၊အဟာရိ၊ငါသည်လည်း၊ဇာနာမိ၊သိပါ၏၊ တံ၊သင်သည်၊
မေ၊ငါ၏၊ဒုသံ၊အဝတ်ကို၊စောရိကာယ၊ရိုးလိုသောစေတနာဖြင့်၊အပါနုဒိ၊
ယူ၏၊တံ၊သင့်ကို၊ အညဉ္ဇခေါ၊တပါးသောအကြောင်းကိုလည်း၊ ဂုန္တမိ၊
မေး၏၊ ကေန၊အဘယ်သို့သဘောရှိသောအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တုဝံ၊သင်

သည်၊ ဂုဏ်ဂန္ဓိနီ၊ ကျင်ကြီးအနံ့ကဲ့သို့သောအနံ့ရှိသည်။ အထိ၊ ဖြစ်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ၊ တိသေ၊ ညီမတိဿ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ထဝ၊
 သင်၏၊ ပစ္စုပ္ပံ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ ဂန္ဓဉ္စ၊ နံ့သာကိုလည်းကောင်း၊ မာလဉ္စ၊ ပန်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိလေပနဉ္စ၊ နံ့သာပျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂုဏ်ကူပေ၊
 ကျင်ကြီးတွင်း၌၊ အဓာဓေသိ၊ မိမိ၊ ပစ်ချဘူး၏၊ မယာ၊ ငါသည်။ တံပါပံ၊ ထို
 မကောင်းမှုကံကို၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တဿကမ္မတဿကမ္မဿ၊ ၊ ထိုအကု
 သိုလ်ကံ၏၊ တေနပိပါကေန၊ ထိုအကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂုဏ်ဂန္ဓိနီ၊
 ကျင်ကြီးအနံ့ကဲ့သို့သောအနံ့ရှိသည်။ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။
 မတ္တေ၊ မတ္တာ၊ တယာ၊ သင်သည်။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ပြီ၊ တံပနံ၊ ထိုစကားသည်။ သစ္စံ၊ ဖြစ်၏။ အဟတ္ထိ၊ ငါသည်လည်း။ ဇေနာမိ၊ သိပါ
 ၏။ တယာ၊ သင်သည်။ တံပါပံ၊ ထိုငါ၏နံ့သာပန်းစသည်ကိုကျင်ကြီးတွင်း
 ၌ပစ်ချခြင်းဟုဆိုအပ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တံ၊ သင်ကို
 အညဉ္စ၊ ခေါ်။ တပါးသော အကြောင်းကိုလည်း။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏။ ကေန၊ အ
 ဘယ်သို့သဘောရှိသောအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တုဝံ၊ သင်သည်။ နုဂ္ဂတာ၊
 နုဂ္ဂတိသို့လားသည်။ အထိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ၊ တိသေ၊
 ညီမတိဿ၊ ဂေဟေ၊ အိပ်၌၊ ယံစနံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံစနံ၊
 ထိုဥစ္စာသည်။ ဥဘိန္နံ၊ သင်နှင့်ငါနှစ်ယောက်တို့အား၊ သမကံ၊ အမျှသည်။ အာ
 ထိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဓေယျဓမ္မေသု၊ ဣသုလ်ဝတ္ထုတို့သည်။ သန္တေ၊ သု၊
 ရှိကုန်လျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒိပံ၊ တမလွန်သောကန္တံ၊ ဖြိုရာကျွန်းကြီးသ
 ဖွယ်ဖြစ်သောကုသိုလ်ကံကို၊ နအကာထိ၊ မပြုမိ။ တဿကမ္မတဿကမ္မ
 ဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကိုမပြုခြင်းဝန်တို့ခြင်းတည်းဟူသောအကုသိုလ်ကံ၏၊
 တေနပိပါကေန၊ ထိုအကျိုးဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ နုဂ္ဂတာ၊ နုဂ္ဂတိသို့လားသည်
 အဓိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ တိသေ၊ ညီမတိဿ၊ တဒေဝ၊ ထိုငါ၏အဖြစ်မှတည်သော
 အခါ၌သာလျှင်၊ တံ၊ သင်သည်။ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ အဝစ၊ ဆိုပေ၏။ ကိံ၊ အဝစ၊ အဘယ်
 သို့ဆို သနည်း၊ မတ္တေ၊ အရှင်မမတ္တာ၊ တံ၊ သင်သည်။ ပါပကမ္မာနိ၊ အကုသိုလ်
 ကံတို့ကို၊ သေဝထိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပေဟိ၊ အပါပံသို့ရောက်စေတတ်လှန်သော၊
 ကမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ဖြင့်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိကို၊ သုလတာ၊ ရခြင်းငှါ
 လွယ်သည်။ နဟိဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝစ၊
 ဆိုပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ၊ မတ္တေ၊ မတ္တာ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တံ၊
 သင်သည်။ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဝါမတော၊ ဆန့်ကျင်သောအားဖြင့်၊ ပစ္စေသိ၊ ယူမှတ်၏။
 အထောဝိ၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဥသုယျထိ၊ ငြိမ့်၏။ ပါပါနံ၊ ယုတ်မာ

ကုန်သော၊ ကမ္ဘာနံ၊ အကုသိုလ်ကံတို့၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ယာမိသော
 အကြင်သို့သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဝိပါကံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 သောအကျိုးကို၊ တံ၊ သင်သည်။ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ မဿ၊
 ရှုလော့။ မတ္တေ၊ မတ္တာ၊ တေ၊ သင်၏။ စာရေ၊ အိပ်၌၊ ဓါသယော၊ ကျွန်မ
 တို့သည်သည်းကောင်း၊ တာနေဝဘရဏာနိ၊ ထိုအဝတ်တန်ဆောတို့သည်
 သည်းကောင်း၊ အာသံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမေတေဣမာနိတာနိ၊ ဤအလုံးစုံ
 ကုန်သောအခြေအရံအပတ်တန်ဆောတို့ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တယော၊ သင်
 သည်။ ပရိဂ္ဂဟိတာနံ၊ သိမ်းစည်းအပ်ကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား။ အညော၊
 တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိစာရေန္တိ၊ သုံးဆောင်စွယ်ကုန်၏၊ ဘောဂါ
 စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်၊ တေ၊ သင်အား၊ သဿတာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊
 မဖြစ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာဟူသောအကျိုး၌၊
 ဣဿာမတ္တရိယံ၊ ငြိရူးစောင်းမြောင်းခြင်းဝန်တို့ခြင်းကို၊ နကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။
 မတ္တေ၊ မတ္တာ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘုတဿ၊ ဖြစ်သောငါ့သား၏၊ ပီတာ၊ အဘ
 ဖြစ်သောသူကြွယ်သည်။ အာပဏာ၊ အိပ်ရေးမှ၊ ဂေဟံ၊ အိပ်သို့၊ ဖေတိတိ၊
 ထာလတ္တံ၊ ဂေဟံ၊ အိပ်သို့၊ အာဂတော၊ ထာသောသူကြွယ်သည်။ တေ၊ သင်
 အား၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသောပေးကမ်းတွယ်ကို၊ အပ္ပေဝဇေ၊ ပေးငြားအုံသည်
 မသိ၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှးလောက်၊ သော၊ ထိုငါသားအဘဖြစ်သော သူကြွယ်
 သည်၊ နအာဂတ္တိတိ၊ မလာရောက်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ တံ၊ သင်သည်။
 ဣတော၊ ဤအိပ်ရာ၏နောက်ပေးမှ၊ မာသုအဂါ၊ အရပ်တပါးသို့မသွားပါလင့်
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏။ ဟိသော၊ ညီမတ်ဿ၊ အဟံ၊ ငါသည်။
 နဂါ၊ အဝတ် မရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဗ္ဗတ္ထုဓူပါ၊ အဆင်းမထွသော ကိုယ်ရှိ
 သည်လည်း၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ကိဿ၊ ကြိုလို့သည်လည်း၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ မေနိသ
 န္တတာ၊ အကြောပြိုင်ပြိုင်တသောကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ တိသော၊
 ညီမတ်ဿ၊ ဧတံ၊ ဤအဝတ်မဝတ်ခြင်းအခင်းမထွသောကိုယ်ရှိခြင်းအစ
 ရှိသောအဖြစ်သည်။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတကာတို့၏၊ ကောပိနံ၊ ရှက်ကြောက်သ
 ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းလျှို့ဝှက် အပ်သောအဖြစ်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘုတပီ
 တာ၊ သင်သား၏အဘဖြစ်သော သူကြွယ်သည်။ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ မာအဒ္ဓဿ၊ မမြင်
 ပါစေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ မတ္တေ၊ မတ္တာ၊ ဟန္တု၊ ငါတိုက်တွန်း
 ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်အား၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့သော ပေးကမ်းတွယ်ကိုး
 ဒမ္ဘိ၊ ပေးရအံ့နည်း၊ အယဝါ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ကိံ၊ အဘယ်
 သို့သောကျေးဇူးဥပကာရကို၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ကရောမိ၊ ပြုရအံ့နည်း၊ မတ္တေ၊

မတ္တာ၊ ယေန၊ အကြင်ပေးကမ်းခြင်း ကျေးဇူး ဥပကာရကို ပြုခြင်းဖြင့်၊
 တုံ့သင်သည်။ သုခိတာချမ်းသာ ခြင်းသို့ရောက်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနိ၊ ခပ်သိမ်းသောစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၊ ထံ၊ ထိုပေးကမ်းခြင်း ကျေးဇူးဥပကာရကို ပြုခြင်း၏အ
 ကြောင်းကို၊ မမ၊ ငါ့အား၊ အကွာဟိ၊ ကြားထေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဆို၏။ ၊ တိ၊ ဝေ၊ ညိမတိဿ၊ သံစာတော၊ သံစာမ္မာ၊ စတ္တာရော၊ ထေး
 ယောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊
 စတ္တာရော၊ ထေးယောက်ကုန်သော၊ ဝုတ္တထေ၊ ဝုတ္တုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌဘိက္ခု၊ ရှစ်ယောက် ကုန်သောရဟန်းတို့ကို၊ ဘောဇ
 ယိတွာ၊ သွင်းကျွေး၍၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဇက္ခိတံ၊ အလ္လကို၊ အာဒိ၊ အမျှပေး
 ဝေထော၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တုံ့သင်သည်။ ဇက္ခိတံ၊ အလ္လကို၊ မမ၊ ငါ
 အား၊ အာဒိ၊ သိဿတိ၊ အမျှပေးဝေလတ္တံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်။
 သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်။ တိဿံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနိ၊
 ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ တိဿံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုတိဿာသည်။ သာရုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊
 တဿာ၊ ထိုမတ္တာအမည်ရှိသောပြိတ္တာမ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပဋိသုတွာ၊
 ဝန်ခံ၍၊ အဋ္ဌဘိက္ခဝေါ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့ကို၊ ဘောဇယိတွာ၊
 သွင်းကျွေး၍၊ ဝတ္ထေဟိ၊ အဝတ်သင်္ကန်းတို့ဖြင့်၊ အတ္ထာဇယိတွာန၊ လှူဒါန်း
 ဖုံးလွှမ်း၍၊ ဘ၊ ယာ၊ ထိုပြိတ္တာမမတ္တာအား၊ ဇက္ခိတံတံဇက္ခိတံ၊ ထိုအလ္လကို၊
 အာဒိ၊ အမျှပေးဝေ၏။ သမန္တရာ၊ အနှံ့အပြားအလ္လကိုအမျှပေးဝေသည်၏အ
 ခြားမဲ့၌၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လေ၏။ ဘောဇနံ၊ နတ်၏ဘော
 ဇဉ်နှင့်တူသောဘောဇဉ် သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထာဇနံ၊ နတ်၏အဝတ်အရုံ
 နှင့်တူသောအဝတ်အရုံ သည်လည်းကောင်း၊ ပါနိယံ၊ နတ်၏အပျော်ရွှင်တူ
 သောအပျော်ရေသည် လည်းကောင်း၊ ဣဒံဤဒိသံ၊ ဤသို့သထောရှိသော၊
 ဇက္ခိယာယ၊ အလ္လ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လေ၏။ ထတော၊
 ထိုသို့သော ကောင်းကျိုးကို ရပြီးသောနောင်မှ၊ သုဒ္ဓါ၊ ရေချိုးသဖြင့်စင်
 ကြယ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ သုစိဝသနာ၊ သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကိုဝတ်ပြီး
 သော၊ ကာသိက္ခတ္ထမခာရိနိ၊ ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သော အဝတ်တို့ထက်မြတ်
 သောအဝတ် အရုံကိုဝတ်ပြီးသော၊ ဝိမိတ္တဝတ္ထာဘရဏာ၊ ဆန်းကြယ်
 သောအဝတ် ထန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ပြီးသော၊ သာပေတိ၊ ထို
 မတ္တာအမည်ရှိသော ပြိတ္တာမသည်။ သပတိ၊ လင်တူဖြစ်သော၊ တိဿံ၊

တိဿာအမည်ရှိသောသူကြွယ်မသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကင်လေ၏။ ဒေဝတော၊
 နတ်ထီး၊ ဩသမိတာရကာ၊ သောက်ရှူးကြွယ်သည်။ သဗ္ဗဒိဿာ၊ ခပ်သိမ်း
 သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေရောက်၊ တိဋ္ဌတိဝိယ၊
 တည်သကဲ့သို့၊ ယာထွံ၊ အကြင်သင်သည်။ အဘိက္ကန္တန၊ အလွန်နှစ်လို
 တွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇေန၊ အရောင် အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိဿာ၊ ခပ်သိမ်းသော
 အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေရောက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။
 ဒေဝတော၊ နတ်ထီး၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်
 အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇေန၊ အရောင်အဆင်းသည်၊
 ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဣဝ၊
 ဤအရပ်၌၊ တယာ၊ သင်သည်၊ လတ္တမာနံ၊ မအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊
 သုစရိုက် ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်၊ ဣန္ဒြတိ၊ ပြည့်စုံသနည်း၊ ကေန၊
 အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မနသောဝိယာ၊ စိတ်သည်ချစ်မြတ်
 နိုး အပ်ကုန်သော၊ ယေကေဝိ၊ အသုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါဝ၊ စည်းစိမ်
 ချမ်းသာအသုံး အဆောင်တို့သည်လည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်သနည်း၊ မဟာနူဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝ
 တော၊ နတ်ထီး၊ တံ၊ သင်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊ ကိ' ပုစ္ဆာမိ၊ အ
 ဘယ်သို့မေးသနည်း၊ မနုဿတုတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊
 ထွံ၊ သင်သည်၊ ကိ' ပုညံ၊ အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကို၊ အကောသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး
 သနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝဇ္ဇေန၊
 အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့
 ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းပစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏။ တိ
 သော၊ ညီမတိဿာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မတ္တာ၊ မတ္တာအမည်ရှိ၏၊ ထုဝံ၊ သင်
 သည်၊ တိဿာ၊ တိဿာအမည်ရှိ၏၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊
 သင်နှင့်၊ သပတိ၊ လင်တူသောမိန်းမသည်၊ အဟ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါပ
 ယမ္ဘံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာ၊ ပြုမိသော
 ကြောင့်၊ ဣဒေဝ၊ ဤလူ၊ ပြည်မှ၊ ပေတသေ့ကံ၊ ပြိတ္တာထုံ၌၊ ဂထာ၊ လမိုသန္ဓေ
 အားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ ထဝ၊ သင်၏၊ ဒိန္နန၊ ပေးလှူအပ်သော၊
 ဒါနေန၊ အလှူကြောင့်၊ အကုတောဘယာ၊ တေးမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ မောဒါမိ၊ မွေ့လျော်စံပျော်ရ၏။ ဘဂိနိ၊ ညီမတိဿာ၊ သဗ္ဗေဟိ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဥဘတိတိ၊ အခွေအမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ထွံ၊ သင်
 သည်၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ဇီဝိဟိ၊ အသက် ရှည်စေသ

တည်း။ အသောက်၊ မိုးရိပ်ခြင်းမရှိထသော၊ ဝိရဇံ၊ အညွှတ်အကြေးခွေးမြူ
 ကင်းထသော၊ ဝသဝတ္ထိနံ၊ မိမိ၏အလိုသို့လိုက်၍ဖြစ်စေတတ်ထသော၊ အာ
 ဝါသံ၊ နတ်တို့၏နေရာဖြစ်ထသော၊ ဌာနံ၊ ဝသဝတ္ထိနတ်ပြည်သို့၊ ဥပေဟိ၊ ရှေ့
 စေသတည်း။ သောဘဝေ၊ တင့်တယ်သော အဆင်းရှိသော၊ ဘဂိနိ၊ ညီ
 မတ်သော၊ တံ၊ သင် သည်၊ ဣ၊ ဤလူပြည်၌၊ ဓမ္မာဏုသိုလ်တရားကို၊ စရိတွာ၊
 ကျင့်၍၊ သမူလံ၊ သောဘဒေါသတည်းဟူသော အကြောင်းနှင့်ထက္ကသော၊
 မစ္ဆေရံ၊ မိမိဥစ္စာကိုမပေးမလှူယက် နှမြောရံမက်မျှဝှက်ခြင်း ထက္ကတာ
 ရှိသောမစ္ဆေရကို၊ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာန၊ ပေးလှူ၍၊
 အနိန္ဒတာ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော အသက်ရှည်
 ခြင်းအစရှိသောဆယ်ပါးသောအကြောင်း တို့ဖြင့်ကောင်းမြတ်ခြင်းရှိသော
 ကြောင့်သက္ကဟုဆိုအပ်သော၊ ဌာနံ၊ နတ်ပြည်အရပ်သို့၊ ဥပေဟိ၊ ကပ်စေ
 ထော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ မတ္တာ
 ပေတိဝတ္ထု၊ မတ္တာအမည်ရှိသောပြိတ္တာမ၏ အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

(၁၆) တောတိစ္ဆတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကာမ္မိ၊ မည်းသောအဆင်း
 ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓတ္ထရူပါ၊ မထွေသောအဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ အသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဗရုဿ၊ ကြမ်းတမ်းသောကိုယ်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိရူဒဿနာ၊
 ကြောက်မက်သွယ်သော အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိင်္ဂလော၊
 ကြောင်သောမျက်စိရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကလသာရာ၊ ကြွေသောသွားရှိသည်၊
 အသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မာနုယိ၊ လူမိန်းမဟူ၍၊ နမညာမိ၊
 မမှတ်ထင်၊ ပေတညေဝ၊ ပြိတ္တာမဟူ၍သာလျှင်၊ မညာမိ မှတ်ထင်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏။ နန္ဒာသေန၊ အရှင်နန္ဒသေန၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နန္ဒာ၊ နန္ဒာ
 အမည်ရှိသောမိန်းမ သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုရေ၊ ရှေးထဝဉ်းတေ၊ သင်၏၊ တ
 ရိယာ၊ မယားသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါပကာမံ၊ ပြိတ္တာမဖြစ်ခြင်း
 ၏အကြောင်းမကောင်းမှုကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤ
 သင်တို့ ဖြစ်ရာလူပြည်မှ၊ ပေတယောကံ၊ ပြိတ္တာတုံ၌၊ ဂတာ၊ ပရိသန္ဓေအား
 ဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ နန္ဒေ၊ နန္ဒာ၊ ကိံနု၊ အသို့နည်း၊ တ
 ယာ၊ သင်သည်၊ ဝုရေ၊ ရှေးထဝဉ်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတ္ထံ၊ သူ၊ အသက်
 ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာယဗုဒ္ဓရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာ
 ယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတ္ထံ၊ မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်းအစရှိသောဝစီဗုဒ္ဓရိုက်ကို၊ ကတံ၊
 ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနုဿ၊ မိတ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတ္ထံ၊ သုစည်းစိမ်ကိုမိမိသို့ ရှေးရှုကြံ

၁၄၅

၂၉၂ ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ။

ခြင်းအစရှိသော မနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ နန္ဒေ၊ နန္ဒာ၊ ကိ
သကမ္ပကိသကမ္ပဿ၊ အဘယ်သို့သောမကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံ၏
ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ ဣတော၊ ဤငါတို့ဖြစ်ရာလှပြည်မှ၊ ပေတလော
ကံ၊ ပြိတ္တာထုံ၌၊ ဂတာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရထေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပု
တ္တိ၊ မေး၏။ နန္ဒသေန၊ အရှင်နန္ဒသေန၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးတဝ
၌၊ စက္ခုစ၊ အမျက်ထွက်တတ်သောဘောဂါယာရှိသည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး
ပရဿာစ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို ဆိုတတ်သည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး
ပြီးတယ်၊ သင်၌၊ အဂါရဝါစ၊ ရိုသေခြင်းမရှိသည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး
သဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ရုက္ခတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သောစကားကို၊ ဝတ္ထာ
န၊ ဆိုသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤသင်တို့ဖြစ်ရာ လှပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊
ပြိတ္တာထုံ၌၊ ဂတာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။
နန္ဒေ၊ နန္ဒာ၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဥတ္တရိယံ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊ ဟန္တ၊ ယူသော၊ တေ၊ သင်
အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေဒါမိ၊ ပေး၏၊ ဣမံ၊ ဒုဿံ၊ ဤငါ၏အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊ နိဝါ
သယ၊ ဝတ်ထော့၊ ဗုမံ၊ ဒုဿံ၊ ဤငါ၏အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်ပြီး
၍၊ ဧဟိ၊ လာထည့်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ စာရံ၊ အိပ်သို့၊ နေသော
မိ၊ ဆောင်အံ့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝတ္ထုဉ္စ၊ အဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုပါနုဉ္စ
ထမင်းအဖျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘုဉ္စ၊ သုံးဆောင်သော၊ ပုတ္တေစ၊ သားသွီး
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုဏိသ၊ ရောစ၊ ချွေးမသမက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
ဒက္ခ၊ ရှုထည့်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ နန္ဒသေန၊ အရှင်နန္ဒသေန
ကဝ၊ သင်၏၊ ဟတ္ထေန၊ ထက်ဖြင့်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ တယာ၊ သင်
သည်၊ ဗိနံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်၊ မဟံ၊ ငါအား၊ နဉ္စပကပ္ပတိ၊ မရောက်၊
ဘိလသမ္ပန္န၊ သိလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိတရာဂေ၊ ကင်းသောရာဂရှိကုန်
သော၊ ဗဟုထုတေ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ စ၊ ရဟန်း
တို့ကိုလည်း၊ အနုပါနုနု၊ စွမ်းအဖျော်ဖြင့်၊ တပ္ပေဟိ၊ ရောင့်ရဲစေသော၊ မမ၊
ငါအား၊ ဒက္ခိတာဉ္စ၊ အလှူကိုလည်း၊ အာဒိယ၊ အမျှပေးဝေသော၊ တဒါ၊ တို့အ
မျှပေးဝေသောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမ္ပကာမသ၊ မိမိ၌၊ ခပ်ဘိမ်းသော
စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်
သည်၊ ဧဟသံ၊ ဖြစ်ထွက်၊ သော၊ ထိုနန္ဒသေနအမည်ရှိသောဥပါသကာ
သည်၊ သာဓူတိ၊ ကောင်ပြီဟူ၍၊ တာသော၊ ထိုပြိတ္တာမနန္ဒာ၏၊ ဝစနံ၊ စကား
ကို၊ ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ဝိပုလံ၊ များစွာသော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒက္ခိထေယျ
ခေတ္တံ၊ အလှူခံတည်းဟူသောလယ်၌၊ ဝိကိရ၊ ကြံဖြန့်၏၊ အနုဉ္စ၊ စွမ်းကို

ထည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အပျော်ကိုထည်းကောင်း၊ ခါဒနိယဉ္စ၊ ခဲတွယ်ကို
ထည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုသေနာသနာနိဝ၊ အဝတ်သင်္ကန်းကျောင်းအိမ်ရာတို့
ကိုထည်းကောင်း၊ ဆတ္တဉ္စ၊ ထီးကိုထည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဉ္စ၊ နံ့သာကိုထည်း
မာထဉ္စ၊ မန်းကိုထည်းကောင်း၊ ဝိဝိဓ၊ အထူးထူးအပြားပြား များကုန်
သော၊ ဥပါဟနာစ၊ ဘိနဝ်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ အဒါသိပေးလှူ၏၊ ဘိထ
သမ္ပန္န၊ ဘိသန့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိတရာဂေ၊ ကင်းသောရာဂရှိသည်ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဗဟုသုဘော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့ကိုထည်း၊ အနုပါနေန၊ ဆွမ်းဟင်းအပျော်ဖြင့်၊ တဗ္ဗေတွာ၊ ရောင်ရဲ
စေ၍၊ တဿ၊ ထိုပြိတ္တာမနန္ဒာအား၊ ဒက္ခိတံတံဒက္ခိတံ၊ ထိုအလှူကို၊ အာဒိ
ထိ၊ အမျှပေးဝေ၏၊ သမန္တရာအနုမိဋ္ဌေ၊ အလှူ၏အတို့ကိုအမျှပေးဝေသည်၏
အခြားမဲ့၌၊ ဝိပါကော၊ အလှူ၏အကျိုးသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်၏၊ ဘောဇနဉ္စ၊
နတ်၏ဘောဇဉ်နှင့်တူသောဘောဇဉ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထာဒနဉ္စ၊ နတ်
၏အဝတ်နှင့်တူသောအဝတ်သည်လည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ နတ်၏အပျော်နှင့်
တူသောအပျော်သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
ဒက္ခိတံ၊ အလှူ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်ထေ၏၊ တတော၊ ထို
သို့အကျိုး ကိုရပြီးသောနောင်မှ၊ သာပေတိ၊ ထိုနန္ဒာအသည်ရှိသောပြိတ္တာမ
သည်၊ သုဒ္ဓါ၊ ရေချိုးသဖြင့်စင်ကြယ်သောကိုယ်ရှိသည်၊ သုဝိဝသနာ၊ သန့်
ရှင်းသောအဝတ်ကိုဝတ်ပြီးသည်၊ ကာသိကုတ္တမဓာရိနိ၊ ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်
ကုန်သောအဝတ်တို့ထက်မြတ်သော အဝတ်ကိုဆောင်သည်၊ ဝိဝိတ္တာ
ဝတ္ထာတရုဏာ၊ အထူးသဖြင့်ဆန်းကြယ်သောအဝတ်တန်ဆာတို့ဖြင့်ဝတ်
ဆင်အပ်ပြီးသည်၊ ဟုတ္ထ၊ ဖြစ်၍၊ သာမိကံ၊ ထင်မြင်သောနန္ဒာသေနဉ္စ၊ ဥပါသ
ကာသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ထေ၏၊ ဒေဝထေ၊ နတ်ထီး၊ ဩသမိတာရုကာ၊
သောက်ရှူးကြွယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊
ဩဘာသန္တိ၊ ထွန်းဆင်းစေထွက်၊ ဘိဋ္ဌတိပိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဟာတွံ၊
အကြင်သင်သည်၊ အဘိက္ကဋ္ဌန၊ အလွန်နှစ်သက်တွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇေန၊
အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသန္တိ၊
ထွန်းဆင်းစေထွက်၊ ဘိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဒေဝထေ၊ နတ်ထီး၊ ကေန၊ အဘယ်
သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တဿာတေ၊ ထိုသင်အား၊ တောဒိသော၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊ အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊
အဘယ်ကြောင့်၊ ထေသင်အား၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ တဟာ၊ သင်သည်၊ ထဉ္စ
မာနံ၊ ရအပ်သော၊ သုစရိတပလံ၊ သုစရိတ်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣတ္ထိ

၂၆၄

တိ၊ ပြည့်စုံသနည်း။ ကောနု၊ အဘယ်ကြောင့်၊ မနုဿောဝိယာ၊ ဖိတ်သည်ချစ်
 မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂ၊ စည်းမိပ်
 ချမ်းသာတို့သည်လည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ မဟာနု
 ဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သွီး၊ တံ၊ သင်ကို
 အတံ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္ထာမိ၊ မေး၏၊ ကိ' ဝုတ္ထာမိ၊ အဘယ်သို့မေးသနည်း။ မနု
 သာဘုတာ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိ' ဝုတ္ထံ၊ အဘယ်
 သို့သောကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိနု၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ကောနု၊ အဘယ်သို့
 သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဧဝံဇာတိဘာနုဘာဝ၊ ဤသို့ထွန်းပ
 သောအရောင်အဝါတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကောနု၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝဇ္ဈောဝ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊
 သဗ္ဗဒိယာ၊ ခပ်သိမ်းလောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းပစေနိုင်
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္ထာမိ၊ မေး၏၊ နန္ဒသေန၊ အရှင်နန္ဒသေန၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ နန္ဒာ၊ နန္ဒာအမည်ရှိသောမိန်းမသည်၊ အာသိ'၊ ဖြစ်၏၊ ဝုရေ၊ ရှေးဘဝ
 ၌၊ တေ၊ သင်၏၊ ဘာရှိယာ၊ မယားသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာနု၊
 ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤသင်တို့ဖြစ်ရာလူပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊
 ပြိတ္တာထုံ၌၊ ဂတာ၊ ပမီသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ တာ၊
 သင်သည်၊ ဒိန္ဓေန၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဒါနေန၊ အလှူဖြင့်၊ အကုဘောဘယာ၊
 ဘေးမရှိ သည်ဖြစ်၍၊ မောဒါမိ၊ မွေ့လျော်စံပျော်ရ၏၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊
 သဗ္ဗေဟိ၊ ခင်းသိမ်းကုန်သော၊ ဥာတိတိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ၊ ယကွ
 တံ၊ သင်သည်၊ ဖိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဇီဝ၊ အသက်ရှည်စေ
 သတည်း၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော၊ ဝိရဇံ၊ အညစ်အကြေးချွေးမြှ
 ကင်းသော၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိရာငြိမ်းချမ်းသာယာစွာသော၊ ဝသဝတ္ထိနံ၊ မိမိ
 ၏အလိုသို့လိုက်၍ဖြစ်ဘတ်သော၊ အာဝါသံ၊ နတ်တို့၏နေရာသို့၊ ဥပေဟိ၊
 ရောက်စေသတည်း၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣဝ၊ ဤလူပြည်၌
 ဓမ္မံကုသိုလ်ကံများကို၊ စရိတွာနု၊ ကျင့်၍၊ သမူထံ၊ လောဘဒေါသတည်းဟူ
 သောအကြောင်းနှင့်တကွသော၊ မဇ္ဈရံ၊ မလေးမလွှယ်ကံမိမိဥစ္စာကိုနှုမ္မော
 စုံမက်မျှဝှက်ခြင်း၊ သက္ခဏာရှိသော မဇ္ဈရကို၊ ဝိနေယ၊ ပျောက်၍၊ ဓါနံ၊
 အလှူကို၊ ဒတွာနု၊ ပေးလှူ၍၊ အနိန္ဒိတော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊
 နတ်ပြည်အရပ်သို့၊ ဥပေဟိ၊ ကပ်လေထော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။

စတုတ္ထံ၊ ထေးချမြောက်သော၊ နန္ဒာပေတိဝတ္ထု၊ နန္ဒာအမည်ရှိသောပြိတ္တာမ
၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

(၁၇) မာဏဝ၊ လူလင်၊ တွံ၊ သင်သည်။ မဋ္ဌကုဏ္ဍထိ၊ ချူးပန်းချူး၊ နွယ်စသည်
နှင့်မရောပြေပြစ်ချောမောသောနားရောင်းရှိ၏၊ မာဏာခာရီ၊ ပန်းကန်ပန်ခြင်း
ထည်းရှိ၏၊ ဟရိဝန္ဓနုဿာဒေါ၊ စန္ဒကူးနိဖြင့်ထိမ်းကွဲအပ်သောကိပ်ထည်း
ရှိ၏၊ မာဏဝ၊ လူလင်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ ဒုက္ခိတော၊ အဘယ်သို့သောဆင်း
ရဲခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝနမဇ္ဈေ၊ တော၏အထယ်၌၊ ဗာဟာ၊ လက်
မောင်းတို့ကို၊ ပက္ခသျှ၊ ချီမြောက်၍၊ ကန္ဓထိ၊ ဝိုကြွေးသနည်း၊ ပြာဟူတာ၊
ပုဏ္ဏား၊ သောဝတ္ထုမယော၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ပတာဿရော၊ ပြုံးပြုံးပြက်ထွက်
သောအရောင်ရှိသော၊ ရထပဉ္စရော၊ တည်းခွက်သည်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဥပ္ပန္နော၊
ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုတည်းခွက်၏၊ စက္ကယုဂံ၊ တည်းဘီးစက်အစုံကို၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ နဝိဗ္ဗာမိ၊ မရ၊ တေနုက္ခေန၊ ထိုတည်းဘီးစက်အစုံကိုမရခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သောဆင်းရဲဖြင့်၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဧဟာမိ၊ စွန့်ရထတ္ထံ၊ ဘဒ္ဒမာဏဝ၊ ကောင်း
မြတ်သောအဆင်းရှိသောလူလင်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သောဝတ္ထုမယံ၊ ရွှေဖြင့်
ပြီးသောတည်းဘီးအစုံကို၊ ဣန္ဒြာမိ၊ အလိုရှိသလော၊ မဏိမယံ၊ ပတ္တမြား
ဖြင့်ပြီးသောတည်းဘီးအစုံကို၊ ဣန္ဒြာမိ၊ အလိုရှိသလော၊ ထောဟမယံ၊ ပတ္တ
မြားနိဖြင့်ပြီးသောတည်းဘီးအစုံကို၊ ဣန္ဒြာမိ၊ အလိုရှိသလော၊ အထ၊ ထိုမှတ
ပါး၊ ရူပိယမယံ၊ ငွေစင်ဖြင့်ပြီးသော တည်းဘီးအစုံကို၊ ဣန္ဒြာမိ၊ အလိုရှိသ
လော၊ ဘဒ္ဒမာဏဝ၊ ကောင်းမြတ်သောအဆင်းရှိသောလူလင်၊ ပုန္နိထာ၊ မေး
အပ်သော၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ အာရိက္ခထ၊ ကြားထတ်သော၊ တေ၊
သင်အား၊ ရထစက္ကယုဂံ၊ တည်း၏တည်းဘီးအစုံကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဋိပါဒ
ယာမိ၊ ပြည့်စုံ အောင်မြင်စွာပေးအံ့၊ သောမာဏဝေါ၊ ထိုလူလင်သည်၊ ထ
ဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ ပါဝဒိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ ပါဝဒိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ပြာဟူ
တာ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသောက၌၊ ဝေဟာယဘိ၊ ဟင်းထင်း အပြင်သို့၊ ဂမာ၊
သွားကုန်သော၊ ဥဘယာ၊ နှစ်ပါးစုံကုန်သော၊ ဘာထရော၊ ညီနောင်သဘွယ်
ဖြစ်ကုန်သော၊ စန္ဒသူရိယာ၊ ထနေတို့သည်၊ ဗိဿ၊ ရေ၊ ထင်ကုန်၏၊ တေနုက္ခ
ယုဂေန၊ ထိုလနေတည်းဟူသောတည်းဘီးအစုံဖြင့်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သောဝတ္ထုမ
ယော၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ရထော၊ တည်းသည်၊ သောဘတိ၊ ဟင့်တယ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပါဝဒိ၊ ဆို၏၊ မာဏဝ၊ လူလင်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဗာလောခေါ၊ မိုက်သည်
သာလျှင်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောတွံ၊ အကြင်သင်သည်၊ အပတ္တိယံ၊ မတောင့်တ

၂၆၅

၂၈၆

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

အပ်သည်ကို၊ ပတ္တယထိ၊ တောင့်တ၏၊ မာဏဝ၊ လှောင်၊ ဟိယသွား၊ အကြံ
 ကြောင့်၊ တုံ၊ သင်သည်၊ စန္ဒိမသုရိယေ၊ လနေတို့ကို၊ နလတ္တထိ၊ မရလတ္တံ့၊ တ
 သွား၊ ထိုကြောင့်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ မရိသာတိ၊ သေလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခညာ
 မိ၊ ငါအောက်မှ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား၊ ဝိတိယာ၊ ကောင်းကင်ခရီး၌၊ ဂမ
 နာဂမနန္တိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းသည်သည်၊ ဗိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဥဘယတ္ထ၊ လနေ
 နှစ်ပါး၌၊ ဝတ္ထုဓာတု၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်သည်၊ ဗိဿတိ၊ ထင်၏၊ ပေတော၊
 ဝိညာဉ်ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကာလင်္ဂတောပန၊ သေသောသူသည်ကား၊ နုဗိဿ
 တိ၊ မထင်မမြင်၊ ဣဓ္ဓောနေ၊ ဤအရပ်၌၊ ကန္ဓတံကန္ဓန္တနံ၊ ငိုမြည်တမ်းကုန်
 သော၊ နို့၊ သင်နှင့်ငါနှစ်ယောက်တို့တွင်၊ ကော၊ အတယ်သူသည်၊ ဗာလတ
 ရော၊ အမိုက်လွန်သနည်း၊ မာဏဝ၊ လှောင်၊ တုံ၊ သင်သည်၊ သစ္စံခေါ၊ မှန်
 သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဝဇေထိ၊ ဆိုပေ၏၊ မာဏဝ၊ လှောင်၊ အဟံ၊ ငါသည်
 စန္ဒိ၊ ထကို၊ အဘိပတ္တယန္တော၊ တောင့်တလျက်၊ ခုခံရနေသော၊ ငိုမြည်တမ်းသော
 ဒါရကောပိယ၊ သူငယ်ကဲ့သို့၊ ပေတံ၊ ဝိညာဉ်ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကာလင်္ဂ
 တံ၊ သေသောသူကို၊ အဘိပတ္တယိ၊ တောင့်တ၏၊ မာဏဝ၊ လှောင်၊ ဣဓ၊ ဤအ
 ရပ်၌၊ ကန္ဓတံကန္ဓန္တနံ၊ ငိုမြည်တမ်းကုန်သောသင်နှင့်ငါနှစ်ယောက်တို့တွင်
 အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ဗာလတရော၊ အမိုက်လွန်ချေ၏၊ မာဏဝ
 လှောင်၊ တုံ၊ သင်သည်၊ စာတထိတ္တံစာတထိတ္တံဝေ၊ ထောပတ်ဖြင့်သွန်း
 လောင်းအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲတောက်သော၊ ဝါဝကံ၊
 မီးကို၊ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်၊ ဩထိပ္ပိပိယ၊ သွန်းလောင်းဘိသကဲ့သို့၊ အာဒိတ္တံ၊ မိုး
 ရိုင်းခြင်းတည်းဟူသောမီးသည်ထောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တံသမာနံ၊ ဖြစ်
 သော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဓရံပိတ္တဒရထံ၊ မိတ်၏ပူပန်းခြင်းကို၊ နိ
 ဗ္ဗာပယေဝတ၊ ငြိမ်းစေပြီးတကား၊ မာဏဝ၊ လှောင်၊ ယောထုံ၊ အကြင်သင်
 သည်၊ သောကပရေတဿ၊ မိုးရိပ်ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ပုတ္တသေကံ၊ သားကြောင့်ဖြစ်သောမိုးရိပ်ခြင်းကို၊ အနုပါမိ၊ ပယ်ဖျောက်၏
 တေနုတယာ၊ ထိုသင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဟဒယနုသိတံ၊ မိတ်၌ရှိသော၊ သော
 ကံ၊ မိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော၊ သလ္လံ၊ ငြောင့်တံသင်းကို၊ အဗ္ဗုဋ္ဌံဝထ၊ နှုတ်
 အပ်ပြီတကား၊ မာဏဝ၊ လှောင်၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တံ၊
 ကြား၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဗ္ဗုဋ္ဌသလ္လော၊ နှုတ်အပ်ပြီးသောမိုးရိပ်ခြင်းတည်း
 ဟူသောငြောင့်ရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ သိတိဘူတော၊ ဖြစ်သောငြိမ်းအေးခြင်း
 ရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗူတော၊ ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ရောက်သော၊ သောအဟံ၊
 ထိုငါသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နုသောစာမိ၊ မမိုးရိပ်၊ နုရေ၊ ဒါမိ၊ မငို၊

မာဏဝ၊လုသင်၊တွံ၊သင်သည်၊ ဒေဝတာ၊ဝေဿဝဏ်အစရှိသောထင်ရှား
သောစတုမ ဘာရာဇ်နတ်သည်လည်း၊အသိနု၊ဖြစ်သလော၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ဂန္ဓဗ္ဗ
နတ်သည်လည်း၊အသိနု၊ဖြစ်သလော၊ အရ၊ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ပုရိန္ဒဒေါ၊ရှေး၌
အလ္လှကိုပေးတတ်သော၊သက္ကော၊သိကြားမင်းသည်လည်း၊ အသိနု၊ဖြစ်သ
လော၊မာဏဝ၊လုသင်၊တွံ၊သင်သည်၊ကောဝါ၊အဘယ်မည်သောသူနည်း၊
ကဿ၊အဘယ်အမည်ရှိသောသူ၏ ပုတ္တောဝါ၊သားနည်း၊ ကာဝံ၊အဘယ်
သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊တံ၊သင့်ကို၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ဇာနေရ၊သိရကုန်အံ့
နည်း၊၊ဗြာဟ္မဏ၊ပုတ္တော၊တွံ၊သင်သည်၊အာဇ္ဈာဟနေ၊သုသာန်၌၊သယံ၊ကိုယ်
တိုင်၊ဒဟိတွာ၊မီးဖြင့် ဘိုက်ပြီး၍၊ယဉ္ဇပုတ္တံ၊အကြင်သင်၏သားမဋ္ဌကုဏ္ဍလီ
ကိုလည်း၊ဥန္တိဿ၊ရည်၍၊ကန္ဓသိ၊ငိုမြည်တမ်း၏၊ ယဉ္ဇပုတ္တံ၊အကြင်သင်၏
သားဖြစ်သောမဋ္ဌကုဏ္ဍလီကိုလည်း၊ဥန္တိဿ၊ရည်၍၊ရောဒထိ၊မျက်ရည်ကို
ဖြစ်စေ၏၊ဧသ၊ပုတ္တော၊ထိုသင့်သားမဋ္ဌကုဏ္ဍလီသည်၊အဟံ၊ငါပင်တည်း
ဗြာဟ္မဏ၊ပုတ္တော၊ သွာဟံသောအဟံ၊ထိုငါသည်၊ ကုသလံ၊ကုသိုလ်ဖြစ်
သော၊ကမ္မံ၊ကံကို၊ကရိတွာန၊ ပြုခြင်းကြောင့်၊တိဒသနံ၊တာဝတိံသာနတ်
တို့၏၊သဟဗျတံ၊အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်၊အ၊ထို့
ဖြစ်၏၊ မာဏဝ၊လုသင်၊သကေအဂါရေ၊ မိမိအိပ်၌၊ဒေန္တဿ၊ပေးလှူ
သော၊တဝ၊သင်၏၊အပ္ပံ၊အနည်းငယ်သော၊ဒါနံဝါ၊အလှူကိုလည်း၊ကောင်း
ဗဟုံ၊များစွာသော၊ဒါနံဝါ၊အလှူကိုလည်း၊ကောင်း၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊နအဗ္ဗ
ဿမ၊မမြင်ရကုန်၊တာဒိသံ၊ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ဥပေါသထကမ္မံ၊ဥပုသ်
သုံးသောအမှုကိုလည်း၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊နအဗ္ဗဿမ၊မမြင်ရကုန်၊မာဏဝ၊
လုသင်၊ကေနကဗ္ဗေန၊အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တွံ၊သင်သည်၊
ဒေဝလောကံ၊နတ်ပြည်သို့၊ ဂတော၊ရောက်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်သနည်း၊
ဗြာဟ္မဏ၊ပုတ္တော၊ အဟံ၊ငါသည်၊ သကေနိဝေသနေ၊ မိမိအိပ်၌၊အာဗာဓိ
ကော၊အနာရှိသော၊ ဗုက္ခိဘော၊အနာဖြင့်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော၊ အာ
ကုရုဈုပေါ၊ဗုက္ခဝေဒနာဖြင့် အလွန်ကြင်နာသော ကိုယ်ရှိသော၊ဂိဇာနေ၊
သူနာသည်၊အမှီဖြစ်၏၊ဗြာဟ္မဏ၊ပုတ္တော၊အဟံ၊ငါသည်၊တဒါ၊ထိုနာသော
အခါ၌၊ဝိဂတရဇံ၊ကင်းသောရာဂအစရှိသော မြှုပ်နှံတော်မူထားသော၊ဝိတိဏ္ဏ
ကဏ်၊လွန်မြော်ပြီးသောယုံမှားခြင်းရှိတော်မူထားသော၊ သုဂတံ၊အရိယမဂ်
တည်းဟူသော ထင်ထပ်သောခရီးဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ကြွတော် မူတတ်ထားသော၊
အနောပေဉ္စ၊ ပြည့်စုံသော ပညာရှိတော်မူထားသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊အနန္တံ၊မြင်ပြီ၊ သွာဟံသောအဟံ၊ထိုငါသည်၊ ပမောဒိတမ္ပနော၊နှစ်

သက်ဝင်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿန္နမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဗ္ဗလိ၊ လက်အုပ်
 ကို၊ အကရိ၊ ပြုပြီ၊ ပြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်
 သော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား ကြည်ညိုနှစ်သက်ဝင်းမြောက်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လက်အုပ်ချီခြင်းကံကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုခြင်းကြောင့်၊ တိဒဿ
 နံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတော၊
 ရောက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ မာဏဝ၊ လူလင်း၊ အတ္တရိယံ၊ အာရုံသွယ်ရှိ
 စွတကား၊ အတ္တု၊ တံတက၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်၏တကား၊ မာဏဝ၊ လူလင်း၊ အဗ္ဗလိ
 ကမ္မဿ၊ လက်အုပ်ချီကာမျှဖြစ်သောကုသိုလ်ကံ၏၊ အဟံဝိပါကော၊ ဤအ
 ကျိုးသည်၊ ဤဒိသော၊ ဤသို့သတောရှိ၏၊ အဟန္တိ၊ ငါသည်လည်း၊ မုဒိတမ
 နော၊ ဝင်းမြောက်သောနှလုံးရှိ၏၊ ပဿန္နမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ၏၊ အ
 ဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုး
 ကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်တော့အံ့၊ ပြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏား၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ပဿန္နမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့
 ပင်လျှင်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝဇာဟိ၊
 ဆည်းကပ်လေထော၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုလည်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
 ရာဟူ၍၊ ဝဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်လေထော၊ သံဃဉ္စ၊ သံဃာ တော်ကိုလည်း၊
 သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်လေထော၊ တထေဝ၊ ထို
 ရတနာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို ဆည်းကပ်သော အတူသာလျှင်၊ ပဿန္န
 မိတ္တော၊ ပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်ထောကန္တံ စီးပွားချမ်းသာကိုဆောင်တတ်
 သောယုံကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခာယ၊ မြတ်သောသီလတည်း
 ဟူသောသိက္ခာ၏၊ ပဒါနံ၊ အဖို့ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသိလ္လာနံ၊ ငါးပါးသော၊
 သီလတို့ကို၊ အက္ခဏ္ဍဗုဒ္ဓ္ဌာနံ၊ မကျိုး မပြတ်သည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 သမာဓိယသု၊ ဆောက်တည်လေထော၊ ပြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏား၊ ပါဏာတိပါတာ၊
 သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝိရမဿ၊ ကြဉ်လေထော၊ လော
 ကော၊ ထောကန္တံ၊ အနိန္ဒံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူတပါး
 ၏ဥစ္စာကို၊ ပရိဝုဇ္ဇယသု၊ ခိုးယူခြင်းမှ ကြဉ်လေထော၊ အမဇ္ဇပေါ၊ သေအ
 ရက်စသောယစ်မျိုးကို မသောက်သည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေထော၊ မုသာဝ၊
 မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုလည်း၊ မာဘဏာဟိ၊ မဆိုထောင့်၊ သကေနဒါ
 ရေန၊ မိမိမယားဖြင့်၊ တုဋ္ဌောစ၊ ရောင့်ရဲသည်လည်း၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေထော၊
 ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တံ၊ သင့်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးကိုအလိုရှိ

၂၉၈

သည့်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိသည့်
လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဒေဝတော၊ နတ်သား၊ တုတ္တံ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရောမိ၊ လိုက်နာအံ့တွတ္တိ၊ သင်သည်လည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာ
စရိယော၊ သရာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်၏၊
အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသောမိမိထက်လွန်မြတ်သော၊ ဓမ္မဉ္စာပိ၊ တရားတော်မြတ်
ကိုလည်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ နုရဒေဝဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သံဃဉ္စ၊ တပည့်သားသံဃာတော်ကိုလည်း၊ သရဏံ၊
ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ ပါဏာတိပါ
တာ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ၊ ဝိပွ၊ သွင်စွာ၊ ဝိဟရမာမိ၊ ကြဉ်ပါ၏၊
သောကော၊ သောကဌ၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော
သူထပါးဥစ္စာကို၊ ပရိဝုဇ္ဈယာမိ၊ ရိုးယူခြင်းမှ ကြဉ်ပါ၏၊ အမဇ္ဈပေါ၊ သေအ
ရက်စသော ယစ်မျိုးကို မသောက်သည်လည်း၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ မုသာစ၊
မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုလည်း၊ နောဘဏာမိ၊ မဆိုပါ၊ သကောနဒါရေန၊
မိမိမယားဖြင့်၊ တုဋ္ဌောစ၊ ရောင့်ရဲသည်လည်း၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ပဉ္စဝံ၊
ငါးခုမြောက်သော၊ မဇ္ဈကုဏ္ဍဝီပေတဝတ္ထု၊ မဇ္ဈကုဏ္ဍဝီ အမည်ရှိသော
ပြိတ္တာဒိအကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

(၁၈) ကဏ္ဍ၊ ကဏ္ဍအနွယ်ဖြစ်သော၊ ကေသဝ၊ ကေသဝ အမည်ရှိ
သောမင်းမြတ်၊ ဥဋ္ဌေတိ၊ ထလော၊ ကံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သေသိ၊ အိပ်သနည်း
သုဗိနေန၊ အိပ်ခြင်းဖြင့်၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်အား၊ ကော၊ အကျွော၊ အဘယ်အ
ကျိုးရှိသနည်း၊ ကဏ္ဍ၊ ကဏ္ဍအနွယ်ဖြစ်သော၊ ကေသဝ၊ ကေသဝ အမည်ရှိ
သောမင်းမြတ်၊ တုတ္တံ၊ သင်မင်းမြတ်၏၊ သကောဘာတာ၊ တဝင်းတည်းကျိန်း
တော်ညီတော်ဖြစ်သော၊ ဟဒယံ၊ ဟဒယသဒိသော၊ နှလုံးနှင့်တူသော၊ စက္ခု၊
ဒက္ခိဏံ၊ ဒက္ခိဏစက္ခုသဒိသော၊ လက်ျာမျက်စိနှင့်တူသော၊ ယောစာဓော၊
အကြင်စာဓူပဏ္ဍိတသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုစာဓူပဏ္ဍိတအား၊ ဝါတာ၊
ရှုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သောစေတို့သည်၊ ဗလိယန္တိ၊ အားကြီးကုန်၏၊
သောစာဓော၊ ထိုစာဓူပဏ္ဍိတသည်၊ ဇေတိ၊ ယုန်ပေကုန်ယုန်ပေကုန်ဟု
ဆိုမြည်တမ်း၏၊ ဥပါသက၊ ဥပါသကာ၊ ရောဟိတေယျဿ၊ ရောဟိ
တေယျအမည်ရှိသော၊ တဿ၊ ထိုအမတ်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊
ကြား၍၊ ကေသဝေါ၊ ကေသဝအမည်ရှိသောမင်းသည်၊ ဘာတုသောကေန၊
ညီကြောင့်ဖြစ်သော စိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ အပ္ပိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊

မှတ်

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

တရမာနရူပေါ၊ဆောလျှင်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂုဠာသိ၊ထ၏။ ။
 ဘဒ္ဒမုခ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသောစာပုလ္လိတ၊ ကိံနု၊ အသိနည်း၊
 တံ၊သင်သည်၊ဥဗ္ဗတ္တရူပေါဝဥဗ္ဗတ္တကောဝိယ၊ ရူးသွတ်သကဲ့သို့၊ကေဝလံ၊
 အလုံးစုံသော၊အမံဒါမကံ၊ဤဒါရဝတိမြို့ကို၊ ဝိစရန္တော၊ထည့်လည်ထွက်၊
 သသောသသောတိ၊ယုန်ယုန်ဟု၊ လပသိ၊ဆိုမြည်တမ်းတိသနည်း၊ ဘဒ္ဒ
 မုခ၊ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော စာပုလ္လိတ၊ တံ၊သင်သည်၊ ကိံဒိသံ၊
 အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ သသံ၊ ယုန်ကို၊ ဣန္ဒဝိ၊ အလိုရှိသနည်း၊
 သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ယုန်ရုပ်ကိုလည်း၊ ဣန္ဒဝိ၊ အလိုရှိသ
 ကော၊ မကိမယံ၊ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော ယုန်ရုပ်ကိုလည်း၊ ဣန္ဒဝိ၊အလိုရှိ
 သကော၊ ထောဘမယံ၊ ကြေးနီဖြင့်ပြီးသော ယုန်ရုပ်ကိုလည်း၊ ဣန္ဒဝိ၊အ
 လိုရှိသကော၊အထ၊ထိုသို့မဟုတ်သူ၊ရူပိယမယံ၊ရွှေဖြင့်ပြီးသောယုန်ရုပ်ကို
 လည်း၊ဣန္ဒဝိ၊ အလိုရှိသကော၊သင်္ခိသိလာပဝါဠမယံ၊ ခရုသင်းကျောက်
 သလင်း သန္တာဖြင့်ပြီးသော ယုန်ရုပ်ကိုလည်း၊ ဣန္ဒဝိ၊အလိုရှိသကော၊
 တေ၊သင်အား၊သသံ၊ယုန်ရုပ်ကို၊ ကာရမိသာသမိ၊ပြုလုပ်စေအံ့၊ ဘဒ္ဒမုခ
 ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော စာပုလ္လိတ၊ အညော၊ယုန်ရုပ်မှ တပါး၊
 ကုန်သော၊ အရညာ၊တောဋ္ဌိဗ္ဗားကုန်သော၊ ဝနဂေါစရာ၊ တောဋ္ဌိကျက်စာ
 ကုန်သော၊ သသကာပိ၊ ယုန်တို့သည်လည်း၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေပိ၊ထို
 ယုန်တို့ကိုလည်း၊ တေ၊သင်အား၊အာနုပိသာသမိ၊ ဆောင်ပါအံ့၊တံ၊သင်
 သည်၊ ကိံဒိသံ၊အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ သသံ၊ယုန်ကို၊ ဣန္ဒဝိ၊အ
 လိုရှိသနည်း၊ ကေသဝ၊ ကေသဝ အမည်ရှိသော မင်းမြတ်၊ယေသ
 သာ၊အကြင်ယုန်တို့သည်၊ ပထဝီ၊မြေ၌၊ သိတာ၊မြီကုန်၏၊ ဇေေသသေ၊
 ထိုယုန်တို့ကို၊ အဘံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ နုဣန္ဒေ၊အလိုမရှိ၊ ကေသဝ၊ကေသ
 ဝအမည်ရှိသောမင်းမြတ်၊ စန္ဒတော၊လေးသတ်၊ယုန်ကို၊ အဘံ၊အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဣန္ဒဝိ၊အလိုရှိ၏၊ တံ၊ထိုလနှင့်ယုန်ကို၊ တံ၊သင်သည်၊ မေ၊ငါ
 အား၊ ဩဘရ၊ချီဆောင်၍ပေးသော၊ ဥာတိ၊ဆွေရင်း ညီစွမ်းဖြစ်သော
 စာတပလ္လိတ၊ယေတံ၊ အကြင်သင်သည်၊ အပတ္ထယံ၊ မတောင့်တအပ်
 သောဝတ္ထုကို၊ ပတ္ထယသိ၊ တောင့်တ၏၊ စန္ဒဘော၊ထဦး၊ သသံ၊ယုန်ကို၊
 ဣန္ဒဝိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဥာတိ၊ဆွေရင်းဖြစ်သောစာပုလ္လိတ၊သေတံ၊ထို
 သင်သည်၊မရနံ၊အလွန်ကောင်းသော၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဇိဝိတံ၊အသက်ကို
 ဇဟိသာသိနုနဇဟိသာသိမညော၊ စွန့်ရလတ္တံ့သည်ဟုငါမှတ်ထင်၏။ ။
 ကဏ္ဍ၊ကဏ္ဍအမည်ရှိသောမင်းမြတ်၊ အလတ္တနုယူဝတ္ထု၊တောင့်တ၍မရ

အင်္ဂသောဝတ္ထုကို၊နပတ္တောဗ္ဗံ၊မတောဋီတအင်၊ဣတိ၊ဤသို့၊စေဇာနာသိ၊
 အကယ်၍သိဌားအံ့၊ ယသာအနန္တော၊ ကိုယ်သိသည်အလျောက်လည်း၊အ
 ဉံ၊ကိုယ်မှတပါးသောသူကို၊စေအနုသာသသိ၊အကယ်၍ဆုံးမအံ့၊ဧဝံ၊ဤ
 သို့မိမိသိ၍သိသည်၏ အလျောက်သူတပါးကိုဆုံးမလျက်၊ကပ္ပာ၊အတယ်
 ကြောင့်၊ပုရေ၊ဤနေ့မှရှေ့လေးလံ၍အထက်၌၊မတံ၊လေလွန်သော၊ပုတ္တ
 သားကို၊အာရုတ္တ၊အကြောင်းပြု၍၊အဇ္ဈိ၊ယခုအခါ၌လည်း၊အနုသောပသိ၊
 အဖန်တလဲလဲပိုးရိပ် ထိသနည်း၊ ကဏ္ဍ၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော နောင်
 တော်မင်းမြတ်၊ယံအလ ဣယံ၊အကြင်တောင့်တ၍မရအပ်သောမအိုခြင်းမ
 သေခြင်းအစရှိသော အရာကို၊ မနုဿနဝါ၊ လူသည် ထည်းကောင်း၊
 ပန၊ထိုမှတပါး၊ အမနုဿနဝါ၊ နတ်သည်ထည်းကောင်း၊ နဏ္ဍိ၊တောင့်
 တ၍မရအပ်၊ တံအလ ဣယံ၊ ထိုတောင့်တ၍ မရအပ်သော အရာကို၊တွံ၊
 သင်သည်၊ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏၊ ကဏ္ဍ၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော နောင်
 တော်မြတ်၊ဇာတော၊ဖွားသော၊မေ၊ငါ၏၊ ပုတ္တော၊သားသည်၊မာမရိ၊မသေ
 စေသင့်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပတ္တယိတွံ၊တောင့်တ၍၊ကုတော၊အတယ်အကြောင်း
 ဖြင့်၊သဒ္ဓါ၊ရခြင်းငှါတတ်နိုင်အံ့နည်း၊ဧဝံ၊ဤ အရာသည်၊အလ ဣယံ၊တောင့်
 တ၍မရအပ်သောအရာမည်၏၊ကဏ္ဍ၊ကဏ္ဍအမည်ရှိသောနောင်တော်မင်း
 မြတ်၊တွံ၊သင်သည်၊ယံပေတံ၊အကြင်သေသောသူကို၊အာရုတ္တ၊အကြောင်း
 ပြု၍၊ အနုသောပသိ၊အဖန်တလဲလဲပိုးရိပ်၏၊ တံပေတံ၊ထိုသေသောသူကို၊

မန္တာမန္တေန၊မန္တန်ကိုမန်းမှုတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊မူလဘော၊ဇ္ဇာမူလဘော
 သဇ္ဇေန၊အမြစ်ပေါင်းဖြစ်သော ဆေးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဩသဇေဟိဝါ၊အ
 ထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သောဆေးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဓနေနဝါ၊များစွာ
 သောဥစ္စာဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာနယိတုံ၊ဆောင်ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊
 မတတ်နိုင်၊ ဘာဘိက၊နောင်တော်မင်းမြတ်၊မဟာဗ္ဗနာ၊မြေ၌မြှုပ်ထားအပ်
 သောဥစ္စာ ရှိကုန်ထသော၊ မဟာဘောဂါ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်တူ
 သောများသောစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်လည်းပြည့်စုံ ကုန်ထသော၊ ပဟုကဓန
 ဝေဉာသေ၊ သုံးနှစ်ဘို့၏အလို၊ငှါသိရှိ၍ ထားအပ်သော နေ့တိုင်းမပြတ်သုံး
 ဆောင်အပ်သောရွှေငွေအသပြာဥစ္စာစပါးလည်းရှိကုန်ထသော၊ရဋ္ဌဝန္တော၊
 မိမိဥစ္စာဖြစ်သောတိုင်းနိုင်ငံကည်းရှိကုန်ထသော၊ယေခတ္တိယာ၊အကြင်မင်း
 မြတ်တို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တေခတ္တိယာ၊ထိုမင်းမြတ်တို့သည်၊အရောမ
 ရာ၊မအိုမသေကုန်သည်၊ နောဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ ထာတိက၊နောင်တော်
 မင်းမြတ်၊ လောကေ၊လောက၌၊ ယေခတ္တိယာ၊ အကြင်မင်းမျိုးတို့သည်

၁၀

၃၀၂

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ။

လည်းကောင်း၊ ယေဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားမျိုးတို့လည်းကောင်း၊ ယေ
 ဝေဿာ၊ အကြင်ကုန်သည်သူကြွယ်မျိုးတို့သည်၎င်း၊ ယေသုဒ္ဓါ၊ အကြင်
 သူဆင်းရဲမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေစဏ္ဍာလာ၊ အကြင်စဏ္ဍာလမျိုး
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေပုတ္တုသာ၊ အကြင်ပန်းဖိုက်စွန်းမျိုးတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဇေတဝ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အမျိုးမျိုးအကြောင်းရှိကုန်
 သောမင်းအစရှိကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေ၊ ထိုမှထပါးကုန်
 သော၊ ဇာတိယာစ၊ အမျိုးအနွယ်ထွင်အကြောင်းရှိကုန်သော အမွေအစရှိ
 ကုန်သောသူတို့ သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုခပ်သိမ်း
 ကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ အဇရာမရာ၊ မအိုမသေကုန်သည်၊ နောဟောန္တိ
 မဖြစ်ကုန်၊ ဘာတိက၊ နောင်တော်မင်းမြတ်၊ ယေဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ပုဏ္ဏား
 တို့သည်၊ ဗြဟ္မဝိန္နိတံ၊ ဗြဟ္မာသည်ဟောအပ်သော၊ ဆဋ္ဌင်္ဂံ၊ အင်္ဂါ၊ ခြောက်ပါး
 နှင့်ယှဉ်သော၊ မန္တံ၊ ဗေဒင်ကို၊ ပရိဝတ္တန္တိ၊ မိမိတို့လည်းသရဏ္ဍာယ်ကုန်သူ
 တပါးတို့ကိုလည်းသင်စေကုန်၏၊ ဇေတဝ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဝိဇ္ဇာယ၊ အတတ်ရှင်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အညေစ၊ တပါးကုန်
 သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုအတတ်ရှင်ပြည့်
 စုံကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ အဇရာမရာ၊ မအိုမသေကုန်သည်၊ နောဟော
 န္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဘာတိက၊ နောင်တော်မင်းမြတ်၊ သန္တာ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်
 ငြင်းသက်သော သဘောရှိကုန်ထသော၊ သညတ္တာ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့မှ
 စောင့်ရှောက်တတ်သောဝိတ်ရှိကုန်ထသော၊ တပသဝိနော၊ ကိုယ်၏ပူပန်ခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သောအကျင့်လည်းရှိကုန်ထသော၊ ယေဝိတေဇ္ဈာသယော၊ အကြင်
 ရသေ့ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဝိဇ္ဇာသယော၊ ထိုရသေ့ရ
 ဟန်းတို့သည်လည်း၊ ကာလေ၊ သေချိန်ရောက်သောအခါ၌၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊
 ဝိဇဟန္တိ၊ စွန့်ရကုန်၏၊ ဘာတိက၊ နောင်တော်မင်းမြတ်၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွား
 စေအပ်ပြီးသောဝိတ်ရှိကုန်ထသော၊ ကတကိစ္စာ၊ လေးပါးသောမင်္ဂတို့ဖြင့်ပြု
 အပ်ပြီးသောကိစ္စလည်းရှိကုန်ထသော၊ အနာသဝါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေါ
 လည်းရှိကုန်ထသော၊ အရဟန္တေ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့သည်
 လည်း၊ ပုညဿ၊ နေကကုသိုလ်ကံ၏၊ ဥပပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဣမံ
 ဒေဟံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ နက္ခိပန္တိ၊ စွန့်ပစ်ရကုန်၏၊ ဘာတိက၊ ညီတော်စာရပဏ္ဍိ
 တ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ စာတသိတ္တံ၊ ထောပတ်ဖြင့်သွန်းလောင်းအပ်သည်သာ
 ထွင်မြှုပ်သော၊ ပါဝကံ၊ မီးကို၊ ဝါရိနာ၊ ခေဖြင့်၊ ဩသိပ္ပိဝိယ၊ သွန်းလောင်းသိ
 သကဲ့၊ အာဒိတ္တံ၊ မိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသောမီးသည်လောင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊

သန္တသမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ သဗ္ဗံ၊ အထုံးစုံသော၊ ခရံ၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းကို
 ဝတ၊ စင်စစ်၊ နိဗ္ဗာပယော၊ ငြိမ်းစေ၏၊ ဘာတိက၊ ညှိတော်စာစုပဏ္ဍိတ၊ ယော
 ထံ၊ အကြင်သင်သည်၊ သောကပရေထဿ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်
 သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တသောကံ၊ သားကိုအကြောင်းပြု၍ဖြစ်သောစိုးရိမ်ခြင်းကို
 အပါနုဒိ၊ ပယ်ပျောက်၏၊ သောထံ၊ ထိုသင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဟဒယနိသိတံ၊
 စိတ်၌ရှိသော၊ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသော၊ သလ္လံ၊ ငြောင့်တံသင်း
 ကို၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အဗ္ဗုဋ္ဌံ၊ နှုတ်အပ်ပြီ၊ ဘာတိက၊ ညှိတော်စာစုပဏ္ဍိတ၊
 သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဗ္ဗုဋ္ဌသလ္လော၊ နှုတ်အပ်ပြီးသော စိုးရိမ်ခြင်း
 တည်းဟူသော ငြောင့်တံသင်းရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ သိတိတုတော၊ ဖြစ်
 သောစိတ်ငြိမ်ခြင်းရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
 သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းပြီးသောစိတ်ရှိသော၊ သောအဟံ၊ ထိုငါ
 သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နသောစာမိ၊ မစိုးရိမ်၊ နရောဒါမိ၊ မငို၊ ဘော၊ အိုအ
 ချင်းဘိုးစသော၊ ငါ၏ညှိတော်စာစု ပဏ္ဍိတသည်၊ ဇေဋ္ဌံ၊ ရှေးဦးစွာဖွား
 သော၊ ဘာတနံ၊ မိမိ၏နောင်ထော်ဖြစ်သောငါ့ကို၊ ကရောတိဇ္ဈဝ၊ ပြုသကဲ့
 သို့၊ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေသပ္ပညာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့
 သည်၊ အနုကမ္ပကာ၊ သနားခြီးမြှောက်စောင့်ရှောက် တတ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသပ္ပညာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ညှိတော်
 စာစုပဏ္ဍိတအတူ၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ သောကမ္မာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမှ၊ နိ
 ဝတ္တယန္တိ၊ နှစ်စေကုန်၏၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာ၊ စသော၊ စာစုပဏ္ဍိ
 တသည်၊ ပုတ္တသောကပရေတံ၊ သားကိုအကြောင်းပြု၍ဖြစ်သောစိုးရိမ်
 ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဇေဋ္ဌဘာတနံ၊ နောင်တော်အကြီးဖြစ်သော၊
 ဝါသုဒ္ဓေဝံ၊ ဝါသုဒ္ဓေဝအမည်ရှိသောမင်းကို၊ သောကဟရထတ္ထာယ၊ စိုးရိမ်
 ခြင်းသောငြိမ်းအကျိုးငှါ၊ သုထာသိတေန၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကား
 ဖြင့်၊ အန္ဓေတိဇ္ဈဝ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့၊ အညသပိ၊ ဝါသုဒ္ဓေမင်းမှတပါး
 လည်းဖြစ်သော၊ ယဿ၊ အကြင်မင်းအစရှိသောသူအား၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ
 ကုန်သော၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိစာရိကာ၊ အခြွေအရံ
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ တောဒိသာ၊ ဤသို့သတော့ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ပရိစာရိကာ၊ အခြွေအရံတို့သည်လည်းကောင်း၊ သုဘာသိတေန၊
 ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားဖြင့်၊ အန္ဓေန္တိ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်၏၊ တဿ၊
 ထိုမင်းအစရှိသောသူအား၊ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ ကုတော၊ အ

ဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ မသံသတိ၊ ပြီးစွမ်းပြောဆို၏။ ဆဋ္ဌံ၊
ခြောက်ခုမြောက်သော၊ ကဏ္ဍပေတဝတ္ထု၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသောပြိတ္တာ၏
အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

(၁၆) မာရိယ၊ အချင်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မရှိသည်လည်း။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ခုဗ္ဗဏ္ဏုပေါ၊ အဆင်းမလှသောကိုယ်ရှိ သည်လည်း။ အသိ၊
ဖြစ်၏။ ကိသော၊ ကြိုလို့ သည်လည်း။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မနိ သန္တတော၊ အကြော
တည်းဟူသောကွန်ယက်ဖြင့်ခင်းအပ်သော ကိုယ်ရှိသည်လည်း။ အသိ၊ ဖြစ်
၏။ ဥပ္ပါသုဋ္ဌိကော၊ ထွက်သောနံပါးရှိသည်လည်း။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိသိကော၊
အရိုးအရေအကြောမျှသာ ကြွင်းသော အလွန်ကြိုလှိသော ကိုယ်ရှိသည်
လည်း။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ မာရိယ၊ အချင်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကော၊ အဘယ်အမည်
ရှိသောသူသည်။ အသိ၊ ခု၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ အ
ဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ခုဂ္ဂတော၊ မကောင်းမှုရှိသောသူတို့၏ဖြစ်ရာအပါယ်သို့
လားသော၊ ယယထောကိကော၊ ပြိတ္တာတုံဒ္ဓိအကျုံးဝင်သဖြင့်သိအပ်သော၊
ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ အဟံ၊ အ
ကျွန်ုပ်သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ က
ရိတွာ၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ နှုတော၊ ဤသင်တို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှာ၊ ပေတထော
ကံ၊ ပြိတ္တာတုံဒ္ဓိ၊ ဂတော၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်၏။ မာရိယ၊ အချင်း၊
ကိံ၊ အသိ၊ နည်း၊ တာသ၊ သင်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်
ဖြင့်၊ ခုတ္တရံ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ က
တံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ခုတ္တရံ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းအ
စရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ခုတ္တရံ၊ သူ
တပါး၏ စည်းစိမ်ကိုမိမိသို့ ရှေးရှုကြံခြင်း အစရှိသော မနောဒုစရိုက်ကို၊
ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ သမ္မာ၊ အချင်း၊ ကိဿကမ္မဝိပါကေန၊ အဘယ်ဒုစရိုက်
အကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဣတော၊ ဤငါတို့ဖြစ်ရာလူ့
ပြည်မှာ၊ ပေတထောကံ၊ ပြိတ္တာတုံဒ္ဓိ၊ ဂတော၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်လေ
သနည်း။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပဏ္ဏာနံ၊ ပဏ္ဏာ
တိုင်း၌နေကုန်သောမင်းတင်္ချီတို့၏၊ ဇေကန္တန္တိ၊ ဇေကန္တဟူ၍၊ ဝိသု
တံ၊ အရပ်ထက်ဝန်းကျင် မှုကျော်စောထင်ရှားသော၊ နဂရံ၊ ပြည်သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ဝုဇေ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောအတ္တ
ဘော၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တတ္ထနဂရေ၊ ထိုပြည်၌၊ သေမ္ဗိ၊ သူဌေးသည်၊
အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ နေပါလောကိ၊ နေပါလသူဌေးဟူ၍၊

မနုဿာ၊ လူ ဟူသည်။ ဝိနု၊ သိကြကုန်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏ ဟုရည်သော၊ ငွေအ
 ပြာ၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်။ သကဋဝါဟာနံ၊ ထွန်းဝန်းတို့၏အ
 သိဘ်၊ ရှစ်ဆယ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတဉ္စပံ၊ ရွှေသည်လည်း။ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား၊ ပဟုတံ၊ များသောအတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ရုတ္တာ၊ ပုလဲတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝေဇ္ဇုရိယာ၊ ကျောက်မျက်ခွံတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟူ၊ များလှသည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 တဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ထာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ မဟာဓနဿာမိ၊ များ
 သောဥစ္စာရှိသူကိုလည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတုမ္ပိပေ၊
 လှူခြင်းငှါလည်း။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်။ ယံယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နအ
 ဟု၊ မဖြစ်၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယာဝနကာ၊ ဖုန်းတောင် စားတို့သည်၊
 ဓံ၊ ငါ့ကို၊ မာအဒ္ဒသံ၊ မမြင်စေလင့်ကုန်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿိကရိတ္တာ၊
 နှလုံးမျှ၊ နှလုံး၊ တံခါးကို၊ ဝိဒဟိတွာ၊ ဝိတ်၍၊ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စား၏၊ အဟံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်။ အသဒ္ဓေါ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းမရှိသည်။ အာသိ၊
 ဖြစ်ပြီး၊ မစ္ဆာရိစ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်လည်း။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ကဒရိယောစ၊
 ကြမ်းသောဝန်တိုခြင်းရှိသည်လည်း။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့ကို၊
 ဒေန္တာနံဒေန္တ၊ ပေးလှူကုန်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပုညာနိ၊ ကောင်း
 မှုတို့ကို၊ ကရောန္တာနံကရောန္တေ၊ ပြုကုန်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗိသ္မာ
 မြင်၍၊ ပရိတာသကော၊ ဘေးဖြင့်ခြင်းခြောက်ထတ်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊
 ဗဟုဒန္တေ၊ ပေးလှူကုန်သောကောင်းမှုပြုကုန်သော သူတို့၏ အပေါင်းဖြစ်
 သောများသောလူတို့ကို၊ ပုညကမ္မတော၊ ကုသိုလ်ကံမှ၊ ဝါရပိဿံ၊ မြစ်
 ထတ်၏၊ ဒါနဿ၊ ဒါနကုသိုလ်ကံ၏၊ ပထံ၊ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သံယ
 မဿ၊ သိသတည်းဟူသောစောင့်စည်းခြင်း၏၊ ပထံ၊ အကျိုးသည်။ ကုတော
 အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိစ္ဆာဗိမ္ဗိကော၊ ပောက်ပြန်သော
 အမြင်ရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ပေါက္ခရညောဒပါနာနိစ၊ ရေတွင်းရေကန်တို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ရောပိတေရောပိတာနိ၊ မိုက်ပျိုးအပ်ကုန်သော၊ အရာမာ
 နိစ၊ သစ်သီးအရံပန်းအရံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပပါယောစ၊ ရေအိုးစဉ်တို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ နုဠေ၊ ရေညှန်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းသွားခက်သော
 အရပ်၌၊ သင်္ကမနာနိစ၊ တံဘားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနာသေသိ၊ ဖျက်သီး
 ပြီး၊ တဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ အကတကလျာတော၊ မပြုအပ်သော
 ကုသိုလ်ကံရှိသော၊ ကတပါပေါ၊ ပြုအပ်သောအကုသိုလ်ရှိသော၊ သွာဟံ
 သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တတော၊ ထိုနေပါလသူဌေး၏အဖြစ်မှ၊

၃၀၆ ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

ရတော၊ ရွှေ၊ သည်ရှိသော်၊ ပေတ္တိဝိသယံ၊ ပြိတ္တာဝံ၊ ဥပပန္နော၊ ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်၍၊ ခုပ္ပပါသသမပ္ပိတော၊ ဘောလောင်တော်ပွတ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ကာလကံတော၊ သေလွန်၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဉ္စပဏ္ဏာသဝဿာနိ၊ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်သော၊ ဘောဇနံဝါ၊ ဘောဇဉ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိတံ၊ သေဘက်အပ်သော၊ ပါနီယံ၊ ဝါပန၊ ရေကိုလည်းကောင်း၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ယောသံယမော၊ အကြင်ယောတစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့် ထရံတယောကံသောသုအားလည်းမပေးမလှူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောသံယမော၊ ထိုမပေးမလှူခြင်းသည်၊ ပေတယောနိယံ၊ ပြိတ္တာမျိုး၌၊ နိဗ္ဗဏ္ဏပေတာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောပြိတ္တာတို့၏၊ မဟာဗျသနဿ၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်း၏၊ ဟေတုသာဝတော၊ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ဝိနာသော၊ မပေးမလှူဟက်သောသတ္တဝါတို့၏ပျက်စီးကြောင်းမည်၏၊ ယောဝိနာသော၊ အကြင်ပျက်စီးကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောဝိနာသော၊ ထိုပျက်စီးကြောင်းသည်၊ သံယမော၊ မပေးမလှူဟက်ခြင်းပင်တည်း၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ယောသံယမော၊ အကြင်မပေးမလှူဟက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောသံယမော၊ ထိုမပေးမလှူဟက်ခြင်းသည်၊ ဝိနာသော၊ ပျက်စီးကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေတာဟိပေတာဝေ၊ ပြိတ္တာတို့သည်သာလျှင်၊ ဇာနန္တိကိရ၊ သိကုန်သတက်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပဟုတေ၊ များစွာသော၊ ဝနေ၊ ဥစ္စာသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိလျက်၊ သံယဓိဿံ၊ အလှူပေးခြင်းစသောကောင်းမှုငွေတွန်တို့ခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီးဒေယျဓမ္မေသု၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တေသု၊ ရှိကုန်လျက်လည်း၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဒိဝံ၊ မြို့ရာကျွန်းကြီးသဘွယ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ နာကာသိ၊ မပြုမိ၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္တကမ္မဗလူပဂေါ၊ ကိုယ်သည်ပြုအပ်သော အကုသိုလ်ကံအကျိုးသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပစ္ဆာနုတပ္ပာမိ၊ နောက်၌ အဖန်တလဲလဲပူပန်ရ၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ စတုဟိမာသေဟိ စတုနံမာသာနံ၊ လေးထွေတို့၏၊ ဥဉ္စ၊ အထက်၌၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ကာလံကရိယာ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကေန္တကဇုကံ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲသော၊ ယောရံ၊ ပြင်းထန်စွာသော၊ နိရယံ၊ အဝိစိရဲသို့၊ ယပတိဿံ၊ ကျလတ္တံ၊ ထံမှီရယံ၊ ထိုရဲကြီးသည်၊ စတုကဏ္ဍံ၊ လေးထောင့်ရှိ၏၊ စတုစွါရံ၊ ထံခါးလေးခုနှင့်ဖွဲ့၏၊ တံ၊ ထိုရဲကြီးကို၊ ဝိဘတ္တံ၊

၁၁

ကောင်းစွာဝေတန်အပ်၏။ ဘာကသော၊ အဘို့အားဖြင့်၊ မိတ်၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်
 ၏၊ အယောပါကာရပရိယတ္တံ၊ သံတံတိုင်းဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်ရံအပ်၏၊ အယံ
 သာ၊ သံပြားဖြင့်၊ ပဋိကုဇ္ဈိတံ၊ ဖိတ်ဖုံးအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုငဲ့ကြီး၏၊ အယောမ
 ဟာ၊ သံဖြင့်ပြီးသော၊ ဘုမိ၊ ဖြေသည်၊ ဇလိတော၊ အထွ်တပြောင်ပြောင်
 ဟောကံ၏၊ တေဇသယုတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှထွက်သော အထွ်ရှိသော
 များသောမီးနှင့်မပြတ်ယှဉ်၏၊ တဿ၊ ထိုငဲ့ကြီး၏၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှ၊ ဗဟိ၊ အပယျို၊ သရဗ္ဗိတာ၊ ထွက်သော၊ ဇာတာ၊ မီးထွ်သည်၊ သဗ္ဗဒ္ဓိ
 သာသု၊ ခပ်သိမ်းဘောအရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ယောဇနသတံ၊ ယုဇနာတရာတိုင်
 တိုင်၊ ဗရိတွာ၊ နှံ၍၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊
 အရှင်ကောင်းတို့၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပဏ၊
 ယုတ်မာသော၊ ကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဝေဒ
 နံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကို၊ တတ္ထ၊ ထိုငဲ့ကြီး၌၊ ဖိစဉ်၊ ကြာမြင့်စွာသော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ကာ
 လမတ်လုံး၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝေဒိသံ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊ တဿ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ထုသံ၊ ပြင်းစွာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သောစာမိ၊ ရိရိပ်၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊
 အရှင်ကောင်းတို့၊ တံတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေါ၊ သင်တို့ကို၊ အဟံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ ဩဝါဒဝသေ၊ ဆုံးမသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ ဝေါ
 တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း
 ယာဝန္တာ၊ အကြင်မျှသောက်ကုန်သော၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအ
 ရပ်ယျို၊ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်ရောက်လာကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအထုံး
 ရံကုန်သောသင်တို့သည်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုကာထ၊ နာ
 ကြကုန်လော၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ အာဝိဝါ၊ ထင်စွာသည်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်
 မာသော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ မာအကတ္ထ၊ မပြုစေကုန်စင့်၊ ယဒိ၊ ထိုမှ
 တပါး၊ ခုဟောဝါ၊ ပုန်းကွယ်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ကမ္မံ၊
 အကုသိုလ်ကံကို၊ မာအကတ္ထ၊ မပြုစေကုန်စင့်၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ပါပ
 ကံ၊ ယုတ်မာသော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံကို၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊
 သစေကရိဿ၊ အကယ်၍ပြုကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ တေရဟိဝါ၊ ယခုအခါ၌မူ
 လည်း၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်နံ၊ တဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ပသဘုတာ၊ အကျိုး
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ၊ ဥပေစ္စဥပတိတွာ၊ ပြန်၍၊ ပဿယတံ၊ ပဿ
 ယန္တနံ၊ ပြေးကုန်သော်လည်း၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ခုတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းသည်၊
 နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ မေတ္တေယျာ၊
 အမိကိုထုပ်ကျွေးကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော၊ ပေတ္တေယျာ၊ အဘကို

၃၀၈

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ။

လုပ်ကျွေးကုန်သည်လည်း၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်ထော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာ
ပစာယိကာ၊ အသက်ဂုဏ်ဖြင့်ကြီးကုန်သော သူတို့အားအရှိအသေပြုကုန်
သည်၊ ဟောထ၊ ပြုကုန်လော၊ သာမညာ၊ ရဟန်းတို့ကိုလုပ်ကျွေးကုန်သည်
လည်း၊ ဟောထ၊ ပြုကုန်ထော၊ ဗြဟ္မညာ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကိုလုပ်ကျွေး
ကုန်သည်လည်း၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်ထော၊ ဇေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း
ဖြင့်ကောင်းမှုတို့ကိုပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ ကုမ္မေ၊ သင်တို့သည်၊ သင်္ဂ၊ နတ်
ပြည်သို့၊ ဂမိဿထ၊ ထားရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သတ္တ
ဓံ၊ ခုနစ်မြောက်သော၊ နေပါသပေတဝတ္ထု၊ နေပါသ သုဋ္ဌေးပြိတ္တာ၏အ
ကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

(၂၀) ဘန္တေအရှင်ထုရား၊ တံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မရှိ၊ ကိသေ၊
ကြိုလည်းကြို၏၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေသထော၊ တံ၊ သင်
သည်၊ ခတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်
အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆသိ၊ သွားသိသနည်း၊ ဘန္တေအရှင်ထုရား၊
ထုဝံ၊ သင်သည်၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာသယာနုရူပံ
အလိုအားထောင်စွာ၊ ဝီတ္တံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ သဗ္ဗေန၊ ခပ်သိမ်းသောအဖို့
အားဖြင့်၊ ပဗ္ဗိပါဒယေ၊ ပြည့်စုံစေရာ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊
မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်း၌၊ အဝိသက္က၊ ကေမ၊ တတ်နိုင်ငြား
အံ့လည်းမသိဟုနဲ့၊ တံ၊ ထိုအခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာ
ဝိက္ခ၊ ကြားလက်စေဘု၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခုရယုဋ္ဌံ၊ ဝေးသောအရပ်
မှတစ်ကိုကြားသည်၏အစွမ်းဖြင့် ကျော်ကြားသော၊ ဗာရာဏသီနဂရံ၊
ဗာရာဏသီပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်၌၊ အဟံ၊ အ
ကျွန်ုပ်သည်၊ အနုကော၊ များသောစည်းစိမ်ချမ်းသာရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူ
ကြွယ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဒိနော၊ မပေးလှူလိုခြင်းဟုဆိုအပ်သောစိတ်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဒါတာ၊ ပေးလှူမရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ အာမိသတ္ထိံ၊ ကာ
မဂုဏ်တည်းဟူသောအာမိသဋ္ဌံ၊ ဂေမိတမနော၊ မက်မောကပ်ငြိသောစိတ်
ရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေနုဒုသိထေန၊ ထိုမပေးမလှူလို
ခြင်းဟုဆိုအပ်သောယုတ်သောစိတ်ရှိခြင်းအစရှိသောဒုသိသအကုသိုလ်
ကံကြောင့်၊ ယမဝိသယံ၊ ပြိတ္တာထုံသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တေဟိ၊ ထိုမပေးမလှူ
ခြင်းဟူသောယုတ်သောစိတ်ရှိခြင်းအစရှိသောအကုသိုလ်တို့ကြောင့်၊ သုမိ
ကာယ၊ ဇော်မွတ်ဆာထောင်ခြင်းဖြင့်၊ ကိလမိတော၊ ပင်ပန်း၏၊ တေနေဝ၊

၂-ဥပရိဝဂ်၊

၃၀၆

ထိုက်မှတ်ဆာသောစံခြင်းဆင်းရဲကြောင့် ပင်လျှင်၊ အာမိသကိဗ္ဗိက္ခဟော
 တု၊ အာမိသကိတောင်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥာတိသုညာတိနံ၊
 အဆွေအမျိုးတို့၏၊ သမိဝံ၊ အနီးသို့၊ ယာမိ၊ သွားပါအံ့၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ အညေဝိ၊ အကျွန်ုပ်မှတစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
 အဒါနသိသာ၊ မပေးမလှူဘတ်သော အထွေရှိကုန်၏၊ ဒါနုဗလံ၊ အလှူ၏အ
 ကျိုးသည်၊ ပရမိဓောကော၊ တမလွန်လောက၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နဝသန္ဓာန္တိ၊ ယုံလည်းမယုံကြည်ကုန်၊ တေဝိမနုဿာ၊ ထိုလူတို့
 သည်လည်း၊ အဟံဝိယ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့၊ ပေတ္တာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်ကုန်၍၊ မဟာဓုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ ပစ္စနုတောန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိတာစ၊ သွေးသည်ပင်လျှင်၊ ဝိတုနံ၊
 အမိအဘတို့အားလည်းကောင်း၊ ဝိတုမဟာနံ၊ အတိုးအတေးတို့အားလည်း
 ကောင်း၊ ဥန္တုဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒိဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဘိက္ခဝံ၊ မပြတ်၊ လပတော၊ ဆို၏၊ ဥပက္ခမံ၊ အကျွန်ုပ်သွေးသည်စီရင်အပ်
 သော၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပရိဝိသယန္တိ၊ စား
 ကုန်၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တောတ္တု၊ စားခြင်းငှါ၊ အန္ဓကရိန္ဒံ၊ အန္ဓကရိန္ဒ
 အမည်ရှိသော မြွေသို့၊ ယာမိ၊ သွားအံ့၊ ရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်၊
 တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တဒ္ဓိ၊ ထိုသင်သွေးသည်စီရင်အပ်သောအလှူ
 ကိုသည်၊ အနုဘဝိယာန၊ ခံစားဦး၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဝိပွံ၊ လျှင်
 စွာ၊ ယောသိ၊ လာလည့်လော၊ အဟိန္ဒိ၊ ငါသည်လည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ပူဇံ၊
 ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကဿံ၊ ပြုအံ့၊ ဟေတု၊ တရံတရသော အကြောင်းသည်၊ ယဒိ
 အတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာဝိက္ခ၊ ကြားလတ်
 လော၊ သဒ္ဓါဟိတံ၊ ယုံကြည်အပ်သော၊ ဟေတုဝစော၊ အကြောင်းနှင့်တကွ
 သောစကားကို၊ ဝဒ၊ ဆိုသော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သုဏောမ၊ နာကုန်အံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆိုးသ၏၊ သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ တထာတိ၊
 ကောင်းပြီဟူ၍၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အန္ဓကရိန္ဒံ၊ အန္ဓကရိန္ဒအမည်ရှိသောမြွေသို့၊ အ
 ဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအန္ဓကရိန္ဒမြွေပုဏ္ဏားတို့ကို ကျွေးမွေးရာအ
 ရပ်၌၊ နုသဝိယာ၊ သိသမရှိကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တတ္ထံ၊ ထ
 မင်းကို၊ သုန္တိံ၊ သု၊ စားကုန်၏၊ ဒက္ခိတာရဟာ၊ အလှူကိုခံတိုက်ကုန်သော၊
 သိလဝန္တော၊ သိလရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ နုသုန္တိံ၊ သု၊ မစားသောက်ကုန်၊
 သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ပုန၊ တဘနံ၊ အပရုံးတပါးတို့၊ ရာဇဂပုဏ်ရာ
 ဇပြုဟ်ပြည်သို့၊ ပစ္စာဂမိ၊ လာပြန်၏၊ ဇနာမိပဿ၊ လူတို့ကို အစိုးရသော၊ ရ

၃၁၀

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

ညော၊ အဇာတသတ်မင်း၏၊ ပုရတော၊ ရှေး၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်
 ၏၊ ရာဇာ၊ အဇာတသတ်သည်၊ ပုနဒေဝ၊ တဖန်သာလျှင်၊ အာဂတံ၊ လာ
 ရောက်သော၊ ပေတံ တံပေတံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်
 လည်း၊ ထေ၊ သင်အား၊ ကိ၊ အတတ်သို့သောဝတ္ထုကို၊ ဒဒါမိ၊ ပေးရအံ့နည်း၊
 ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ စိရတရံ၊ အထူးသဖြင့်ကြာ
 မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ပိဏိတော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့၊ တံ၊ ထိုအ
 ကြောင်းကို၊ မေ၊ ငါအား၊ အာဗိက္ခ၊ ကြားလတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါဝ၊
 ဆို၏၊ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အန္ဓေန၊ ထွင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါနေန၊ အပျော်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စိဝရေန၊ သက်နိုးဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ထုရားကို
 လည်းကောင်း၊ သံဃဉ္စ၊ ထည့်သား သံဃာတော်ကို လည်းကောင်း၊
 ပရိဝိသယာန၊ လုပ်ကျွေးပြီး၍၊ တံဒက္ခိတံ၊ ထိုအလျှင်ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 အား၊ ဟိသာယ၊ အစီး အပွားအလိုငှါ၊ အာဒိသံ၊ အမျှ ပေးဝေလော၊
 ဧတံသေသ္မာ၊ ဤသို့အမျှပေးဝေခြင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ စိရတ
 ရံ၊ အထူးသဖြင့်ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ပိဏိတော၊ ရောင့်ရဲသည်
 သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဒါမိ၊ ဆို၏၊ ရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်
 တတောစ၊ ထိုပြိတ္တာ၏စကားဖြင့်လျှင်၊ နိပတိတွာ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊
 တာဝဒေဝ၊ ထိုထွင်းမစား၌ နံနက်အခါ၌ပင်လျှင်၊ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်၊
 သံဇော၊ သံဃာအား၊ အတုလံ၊ များမြတ်သော၊ ဒါနဉ္စ၊ အလှူကိုလည်း၊ ဒတွာ၊
 ပေး၍၊ ပကတံ၊ ပြိတ္တာကိုရည်၍ပြုအပ်သော အဖြစ်ကိုလည်း၊ တထာဂတ
 သ၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ပေတသ္မစ၊ ပြိ
 တ္တာအားလည်း၊ ဒက္ခိတံတံဒက္ခိတံ၊ ထိုအလျှင်ကို၊ အာဒိသိတ္ထ၊ အမျှပေးဝေ၏
 ခညော၊ အဇာတသတ်မင်းသည်၊ ပုရတော၊ အလှူကို အမျှပေးဝေသောအား
 ဖြင့်ပူဇော်အပ်သော၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သော
 ဘမာနော၊ တင့်တယ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇနာပိယာ၊ လူတို့ကို အစိုးရသော၊ ခ
 ညော၊ အဇာတသတ်မင်း၏၊ ပုရတော၊ ရှေး၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်
 ၏၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပရမိဒ္ဓိပက္ခော၊ မြတ်သော
 တန်ခိုးသို့ရောက်သော၊ ယက္ခော၊ နတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ မတ္တံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
 သမသဒိသာ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းနှင့်တူကုန်သော၊ မနုဿာ၊
 လူတို့သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ အပရိပိတံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ မမ၊ အ
 ကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံအာနုဘာဝံ၊ ဤအာနုဘော်ကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပဿ၊ ရှုပါလော၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒသိ၊ ဆို၏။ မနုဿဒေဝ၊ လူတို့၏ အရှင်မင်းမြတ်၊ အနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတိုင်း၊ သံစော၊ အရိယသံစောတော်အား၊ အတုလံ၊ များမြတ်သော၊ ဒါနံ အလှူကိုလည်း၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဗဟူဟိ၊ ဆွမ်းအဖျော်အဝတ်သင်္ကန်းအစရှိကုန်သောများသောလှူငွယ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သန္တပ္ပေန္တန၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေသော၊ တယော၊ သင်သည်၊ သဒါ၊ အသက်ထက်ဆုံး ကာသပတ်လုံး၊ သတတံ၊ မပြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ သန္တပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေအပ်ပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထိတံဋ္ဌာနံ၊ လိုရာအရပ်သို့၊ ယာမိ၊ သွားပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရာဇာနံ၊ အဇာတသတ်မင်းကို၊ အာပုတ္တိ၊ ပန်ကြား၏။ «အဋ္ဌမံရှင် ခုန့်မြောက်သော၊ ဝုဠသေဋ္ဌိပေထဝတ္ထု၊ ဝုဠသုဋ္ဌေး ပြိတ္တာ၏ အကြောင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ တာထဝါရံ၊ တူးကဝါရသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

(၂၁) ဘော၊ အရှင်အင်္ဂုရမင်းသား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ယဿ၊ အကြင်ဥစ္စာ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဓနဟာရကာ၊ တဏှာကို ရောင်းသဖြင့် ရအပ်သောဥစ္စာကို ဆောင်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မောဇံ၊ ကမ္မောဇတိုင်းသို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်၏၊ အယံ၊ ယကွော၊ ဤနတ်သားသည်၊ ကာမဒဒေ၊ အလိုရှိသမျှကိုပေးတတ်၏၊ ဣမံ၊ ယကွံ၊ ဤနတ်သားကို၊ နယာမသေ၊ ဆောင်ကုန်အံ့၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဣမံ၊ ယကွံ၊ ဤနတ်သားကို၊ သာရုကနဝါ၊ တောင်းပန်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပသဟ္တဝါ၊ အနှိုင်းအထက်နှိုက်စက်၍ လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာန၊ ဖမ်းယူကုန်၍၊ ယာနံ၊ ယာဉ်သို့၊ အာရောပယိတွာန၊ တင်ကုန်၍၊ ခွါရကံ၊ ခွါရတိမြို့သို့၊ နိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ သဗ္ဗ၊ အချင်းပုစ္ဆား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ယဿ၊ ရုက္ခဿ၊ အကြင်သစ်ပင်၏၊ ဘာယာယ၊ အရိပ်၌၊ နိသီဒေယျဝါ၊ ထိုင်နေမှုလည်းထိုင်နေဘူးအံ့၊ သယေယျဝါ၊ အိပ်မှုလည်းအိပ်ဘူးအံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကဿ၊ ထိုသစ်ပင်၏၊ သာခံ၊ အခက်ကို၊ နာတဇ္ဇေယျ၊ မချိုးရာ၊ ဟိယသွာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိတ္တဒုဗ္ဘော၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၌ ပျက်ဆီးတတ်သောသူသည်၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာ၏၊ တသွာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာတဇ္ဇေယျ၊ မချိုးရာ။

ဘော၊ အရှင်အင်္ဂုရမင်းသား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ယဿ၊ ရုက္ခဿ၊ အကြင်သစ်ပင်၏၊ ဘာယာယ၊ အရိပ်၌၊ နိသီဒေယျဝါ၊ ထိုင်နေမှုလည်းထိုင်နေရာ၏၊ သယေယျဝါ၊ အိပ်မှုလည်းအိပ်ရာ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တာဒိသော၊

၃၀၂

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

ထိုသို့သဘောရှိသောအဆောင်အဦဖြင့်၊ အတ္ထောအတ္ထိကော၊ အလိုရှိသည်၊
 စေတိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုသစ်
 ပင်၏၊ ခန္ဓိ၊ ပင်စည်ကိုလည်း၊ ဆိန္ဒယျ၊ ဖြတ်ရာ၏၊ သမ္မ၊ အချင်းပုဏ္ဏား၊
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ယဿ၊ ရုက္ခဿ၊ အကြင်သစ်ပင်၏၊ ဘာယာယ၊
 အရိပ်၌၊ နိသိဒေယျဝါ၊ ထိုင်နေမှုလည်း၊ ထိုင်နေဘူးအံ့၊ သယေယျဝါ၊ အိပ်မှု
 လည်း၊ အိပ်ဘူးအံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တဿ၊ ထိုသစ်ပင်၏၊ ပတ္တံ၊ အရွက်ကို
 မျှသည်၊ နဟိ၊ သေယျ၊ မညှဉ်းဆဲရာ၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ မိတ္တဒုဗ္ဗေ
 အဆွေခင်ပွန်းတို့၏ အကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေတတ်သောသူသည်၊ ပါပကော၊
 ယုတ်မာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဟိ၊ သေယျ၊ မညှဉ်းဆဲရာ၊ ဘော၊ အရှင်
 အင်္ဂုဇမင်းသား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ယဿ၊ ရုက္ခဿ၊ အကြင်သစ်ပင်
 ၏၊ ဘာယာယ၊ အရိပ်၌၊ နိသိဒေယျဝါ၊ ထိုင်နေမှုလည်း၊ ထိုင်နေရာ၏၊ သယေ
 ယျဝါ၊ အိပ်မှုလည်း၊ အိပ်ရာ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တာမိသော၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသောအမြစ်စသောအဆောင်အဦဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်၊ စေတိယာ
 အကယ်၍ဖြစ်ပါအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို၊ သမူလံ
 ဝိ၊ အမြစ်နှင့် တကွလည်း၊ အဗ္ဗုဟေ၊ နှုတ်ရာ၏၊ သမ္မ၊ အချင်းပုဏ္ဏား၊
 ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ စာရေ၊ အိပ်၌၊ ဧကေရတ္ထိန္ဒြိ၊ တညဉ်မျှလည်း၊ ဝသေယျ၊
 နေဌားအံ့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၏အထံ၌၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အနူပါနံ၊
 ထမင်းအပျော်ကို၊ ထတေထ၊ ငြှားအံ့၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ပါပံ၊ မကောင်း
 သောအမှုကို၊ မနုဿာဝိ၊ စိတ်ဖြင့်လည်း၊ နိန္ဒယေ၊ မကြံရာ၊ ဟိကသ္မာ၊ အ
 တယ်ကြောင့်နည်း၊ ကတညတ၊ သူတပါးသည်ပြုအပ်သောကျေးဇူးကိုသိ
 တတ်သောသူ၏အဖြစ်ကို၊ သဗ္ဗုရိသေဟိ၊ ဘုရားအစရှိကျန်သော သူထော်
 ကောင်းတို့သည်၊ ဝတ္ထိတာ၊ ပြီးပွမ်းအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိန္ဒယေ၊
 မကြံရာ၊ သမ္မ၊ အချင်းပုဏ္ဏား၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ စာရေ၊ အိပ်၌၊ ဧက
 ရတ္ထိန္ဒြိ၊ တညဉ်မျှလည်း၊ ဝသေယျ၊ နေဘူးအံ့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အနွေ
 ထမင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါနေန၊ အပျော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပဗ္ဗိတော၊
 လုပ်ကျွေးဘူးသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ပါပံ၊ မကောင်း
 သောအမှုကို၊ မနုဿာဝိ၊ စိတ်ဖြင့်လည်း၊ နိန္ဒယေ၊ မကြံရာ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ အနုပ္ပပါဏိ၊ မညှဉ်းဆဲ တတ်သော လက်ရှိသောသူသည်၊ မိတ္တ
 ဒုဗ္ဗိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို ဖြစ်မှားတတ်သောသူကို၊ ဧဟံ၊ တိရိနာ သေတိ
 ပျော်ဆီးတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိန္ဒယေ၊ မကြံရာ၊ သမ္မ၊ အချင်း
 ပုဏ္ဏား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကလကထျာဏော၊ ပြုအပ်၊

၀၀၀

သောကျေးဇူးရှိသည်။ သိယော၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ တံသုဗ္ဗကာရိ။ ထိုရှေး၌ပြုဘူးသော
 ကျေးဇူးရှိသောသူကို၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်ကလေး၊ ပါပေန၊ မကောင်းသော၊ အမှုဖြင့်၊
 နဟိ၊ သက်၊ မညှဉ်းဆဲရာ၊ ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်နည်း၊ အနတ္တ၊ ပါဏိဟ
 တော၊ သူ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းတည်းဟူသော ရေဖြင့်စွမ်းသော ထက်ရှိသောသူကို
 နှိပ်စက်တတ်သော၊ ဝါဟတော၊ ရှေး၌ပြုဘူးသော ကျေးဇူးရှိသောသူကို
 နှိပ်စက်တတ်သော၊ အဒုတ္တိ၊ ကိ၊ ကျေးဇူးကိုမသိတတ်သော၊ သောပေါသော
 ထိုသတ္တဝါသည်၊ ဘဒြ၊ နိ၊ ကောင်းသောအကျိုးတို့ကို၊ နပသတိ၊ နိဗ္ဗိတိ၊
 မရ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဟိ၊ သက်၊ မညှဉ်းဆဲရာ၊ မာရိယ၊ အချင်းတို့၊
 အဟံ၊ ငါတို့၊ ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည် လည်းကောင်း၊ မနုဿေနဝါ၊ လူသည်
 လည်းကောင်း၊ ဣသဝရိယေနဝါ၊ တန်ခိုးရှိသောနတ်လူသည်လည်းကောင်း၊
 နပ္ပဿတော၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက် ခြင်းငှါမတတ်နိုင်၊ အဟံ၊ ငါတို့၊ အပ္ပဿ
 တော၊ အပ္ပဿိယော၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါမတတ်နိုင်၊ မာရိယ၊ အချင်းတို့၊ အ
 ဟံ၊ ငါတို့၊ ပရမိဒ္ဓိပတ္တော၊ မြတ်သောနတ်၏တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ နုရဂီ
 မော၊ တဏှာ ခြင်းဖြင့် ဝေးသော အရပ်သို့လည်း သွားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်
 သော၊ ဝဏ္ဏဗလုပပန္နော၊ အဆင်းထွခြင်းခွန်အားကြီးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊
 ယက္ခော၊ နတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ တေ၊ သင်၏၊
 သဗ္ဗသောဝဏ္ဏော၊ အဆုံးစုံရွှေအဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိသော၊ ပါဏိ၊
 ထက်ျာလက်သည်၊ ပဉ္စေရော၊ ငါးခုသော လက်ချောင်းတို့ဖြင့်သူတပါးတို့
 သည်အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုကိုဆောင်ခြင်းရှိ၏၊ မရဿာဝေါ၊ ချိုမြိန်ကောင်း
 မြတ်သောအရသာကို ယိုစီးစေတတ်၏၊ တေ၊ သင်၏၊ ပါဏိ၊ ထက်ျာ
 လက်မှ၊ နာနာရဿာ၊ အချိုအခါးအဖန်စသော အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်
 သောအရသာတို့သည်၊ ပဋ္ဌရန္တိ၊ ယိုစီးကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ အဟံ
 အကျွန်ုပ်သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုရိန္ဒ၊ အရှေးဘဝ၌အလျှောက်ပေးတတ်သော၊ သက္ကံ
 ဣတိ၊ ထိကြားမင်းဟူ၍၊ မညေမညာမိ၊ မှတ်ထင်၏၊ အကိရ၊ အကိရမင်း
 သား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေဝေါ၊ ဝေဿဝဏ်အစရှိသော ထင်ရှားသောနတ်
 သည်၊ နအဓိ၊ မဖြစ်၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗမျိုးဖြစ်သောနတ်သည်လည်း၊ နအဓိ၊ မဖြစ်
 ပုရိန္ဒ၊ အရှေးဘဝ၌ အလျှောက် ပေးတတ်သော၊ သက္ကော၊ ထိကြားမင်း
 သည်လည်း၊ နအဓိ၊ မဟုတ်၊ အကိရ၊ အကိရမင်းသား၊ ငံ၊ ငါတို့၊ ရောရု
 ဝံ၊ ရောရုဝံမြို့၊ ဣဓ၊ ဤပညောင်ပင်သို့၊ အာဂတံ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်
 ထာရောက်သော၊ ပေတံ၊ ပြိတ္တာဟူ၍၊ ဟံ၊ သင်သည်၊ ဇာနာဟိ၊ သိလော၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ ပုရော၊ ရှေးဘဝ၌၊ ရောရုဝံသို့၊ ရောရုဝံမြို့၊

၃၁၄   ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ။

ဝသန္တော၊ နေသော၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ကိံ သိလော၊ အဘယ်သို့ သိလှိ
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကိံ သမာစာရော၊ အဘယ်သို့သောကောင်း
မြတ်သောအကျင့်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေန ဗြဟ္မစရိယေန၊
အဘယ်သို့သောမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ တော၊ သင်၏၊ ပါဏိမိ၊ လက်ျာလက်
နှံ၊ ပုညံပုညဗလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးသည်၊ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံသနည်း၊
အင်္ဂုရ၊ အင်္ဂုရမင်းသား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေး၊ တဝဉ္စ၊ ရောရူဝသ္မိံ၊ ရော
ရုပ်မြို့၌၊ တုန္တဝါယော၊ အပ်လျှီသမားသည်၊ အာသိံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တဒါ၊ ထို
အင်္ဂုရသမား၊ ဖြစ်သောအခါ၌၊ သုကိစ္ဆရတ္ထိ၊ အလွန်ငြိုငြင်ဆင်းရဲသဖြင့်အ
သက်မွေးရသော၊ ကပဏော၊ အဝီးကျန်သောသူသည်၊ အာသိံ၊ ဖြစ်၏၊ ဒါ
တဝေ၊ ရဟန်းပုစ္ဆားတို့အား ပေးလှူခြင်းငှါ၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု မှသောလှူ
ဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နဗိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ မေ၊ ငါ၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်
လည်း၊ သဒ္ဓဿ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သော၊ ဒါနပတိနော၊ အလှူ
ကြောင့်လူအပေါင်း၏အရှင်သဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကတပုညဿ၊ ပြုအပ်
သောကောင်းမှုရှိသော၊ လဇ္ဇိနော၊ မကောင်းမှုမှ စက်ဆုပ်ခြင်းသဘောရှိ
သော၊ အသယှဿ၊ အသယှအမည်ရှိသောသူဌေး၏၊ ဥပန္တိကေ၊ အနီး၌၊
အာသိံ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငါ၏နေရာအိပ်၌၊ နာနာဂေါတ္တာ၊ အထူးထူးသော
အနွယ်ရှိကုန်သော၊ ယာစကာ၊ သူတောင်းစား တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝ
ဏိဗ္ဗကာ၊ ပေးလှူသူ၏ကျေးဇူးကောင်းမှု၏ အကျိုးစသည်ကို ခြီးမွမ်း၍
တောင်းထတ်ကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယန္တိ၊ လာရောက်ကုန်
၏၊ တေစ၊ ထိုသူတောင်းစား အစရှိကုန်သော သူတို့သည်လည်း၊ တဒ္ဓံ၊
ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ ကတ္ထ၊ အ
ဘယ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားရကုန်အံ့နည်း၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ အသယှ
သေဋ္ဌိနာ၊ အသယှသူဌေးသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ပဗိယုတိ၊ ပေးအပ်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ငါ့ငါ့ကို၊ အသယှဿ၊ အသယှသူဌေး၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်ကို၊
ပုန္တိန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ အင်္ဂုရ၊ အင်္ဂုရမင်းသား၊ တေဟိ၊ ထိုသူတောင်း
စားစသောသူတို့သည်၊ ပုန္တိတော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ တုမှေ၊ သင်တို့
သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်၊ အသယှသေဋ္ဌိနာ၊ အသယှ
သူဌေးသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ပဗိယုတိ၊ ပေးအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
အသယှဿ၊ အသယှသူဌေး၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်ကို၊ အက္ခာမိ၊ ကြား၏၊ တေ
န၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပါဏိ၊ လက်ျာလက်သည်၊ ကာမဒဒေါ၊ အလိုရှိ
အပ်သမျှသောဝတ္ထုကိုပေးတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊

မေ၊ ငါ၏၊ ပါဏိ၊ ထကျာထက်သည်၊ မုရုဿဝေါ၊ ကောင်းမြတ်သောဝတ္ထု
ကိုယိုစီးစေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနုဗြဟ္မစရိယေန၊ ထိုသို့သော
မြတ်သောအကျင့်ကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပါဏိမိ၊ ထကျာထက်၌၊ ပုညံပုညပလံ
ကောင်းမှု၏အကျိုးသည်၊ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ထန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း၊
တံ၊ ယင်းသည်၊ သကပါဏိဟိ၊ မိမိလက်တို့ဖြင့်၊ ကဿပိ၊ တရံတယောကံ
သောသုအား၊ ခါနံ၊ အလ္လုကို၊ နအဒါ၊ မပေးလှူ၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ခါနံ၊ အလ္လု
ကို၊ အနုမောဒမာနော၊ ဝမ်းမြောက်ချက်၊ ပါဏိ၊ ထကျာထက်ကို၊ ပဂ္ဂဟ၊
ချီမြောက်၍၊ ပါဝမိ၊ သူတောင်းစားစသည်တို့အားပြောဆို၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ပါဏိ၊ ထကျာထက်သည်၊ ကာမဒဒေါ၊ အလိုရှိအပ်သ
မျှသောဝတ္ထုကိုပေးတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊
သင်၏၊ ပါဏိ၊ ထကျာထက်သည်၊ မုရုဿဝေါ၊ ကောင်းမြတ်သောဝတ္ထု
ကိုယိုစီးစေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနုဗြဟ္မစရိယေန၊ ထိုသို့သော
မြတ်သောအကျင့်ကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ပါဏိမိ၊ ထကျာထက်၌၊ ပုညံပုည
ပလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးသည်၊ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိရ၊ ငါ
ကြားရပြီးဘန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ ယောသော၊ အကြင်အသဟ္မသုဋ္ဌေးသည်၊
ပဿန္တော၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ယျက်၊ သကပါဏိဟိ၊ မိမိလက်တို့
ဖြင့်၊ ခါနံ၊ အလ္လုကို၊ အဒါ၊ ပေးလှူ၏၊ သော၊ ထိုအသဟ္မသုဋ္ဌေးသည်၊ မနုသံ၊
လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ အတ္တဘောကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ကိ၊ နှိသတံ၊ အဘယ်အ
ရပ်သို့၊ ဂတော၊ လားထေသနည်း၊ အင်္ဂိုရ၊ အင်္ဂိုရ မင်းသား၊ အင်္ဂီ
ရဿ၊ ခိုယိမ့်ထွက်သောအရောင်ရှိသော၊ အသဟ္မသဟိနော၊ ပေးကမ်း
စွန့်ကြဲခွဲဝေခြင်းတည်းဟူသော သုတော်ကောင်းတို့၏ ဝန်ကိုရှက်ဆောင်
နိုင်သောအသဟ္မသုဋ္ဌေး၏၊ ဂတိံ၊ ဤလူ့ပြည်မှသွားရာ ဘဝသစ်ကို
ထည်းကောင်း၊ အာဂတိံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့လာထွက်သော ဘဝသစ်ကို
လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဇာနာမိ၊ မသိ၊ အသဟ္မော၊ အသဟ္မသုဋ္ဌေး
သည်၊ သက္ကဿ၊ ထိကြားမင်း၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဘော်၏အဖြစ်သို့၊
ဂတော၊ ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဿဏဿ၊
ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ မေ၊ ငါသည်၊ သုတဉ္စသုတံ၊ ဝေ၊
ကြားဘူးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဣမဿ၊ ဤနတ်သား
၏၊ ကာမဒဒံ၊ အလိုရှိအပ်သမျှသော ဝတ္ထုကိုပေးတတ်သော၊ ပါဏိ၊
ထကျာထက်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကထျာဏံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကာထံ၊ ပြုခြင်း
ငှါ၊ အသမေဝ၊ သင့်သည် သာလျှင်တည်း၊ ယထာရဟံ၊ မိမိ၏စည်းစိမ်

ဥစ္စာရှိပါသည်အထောက်၊ ဒါနံ၊ အလ္လုကို၊ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ၊ အလမေဝ၊
 ထောက်ပတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့
 သော၊ ကော၊ အဘယ်မည်သောသူသည်၊ ဝုညံ၊ သံသရာ၌မိမိ၏တည်ရာဖြစ်
 သောကောင်းမှုကို၊ နကရိဿတိ၊ မပြုဘဲရှိထွဋ်ငြားအံ့နည်း၊ သောဟံသော
 အဟံဝေ၊ ထိုငါသည်သာလျှင်၊ နုနု၊ အကြံရှိ၏၊ ဣတော၊ ဤထဲကန္တာရမှ၊ ဂတံ
 သွား၍၊ ဣရကံ၊ ဣရာဝတီမြို့သို့၊ အနုပ္ပတွာန၊ ရောက်၍၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်အ
 လ္လုသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သုခေါဝဟံ၊ ချင်းသာကိုရှက်ဆောင်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလ္လုကို၊ ပဋ္ဌပယိဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့၊ အနုပါနုဉ္စ၊ ထမင်းအဖျော်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုသေနာသနာနိစ၊ အဝတ်ပုဆိုးအိပ်ရာနေရာတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ပပဉ္စ၊ ရေအိုးစင်ကို လည်းကောင်း၊ ဥဒပါနုဉ္စ၊ ရေတွင်း
 ရေကန်ကို လည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗေ၊ ရေညွှန်ရှိသဖြင့် ကူးခက်သော အရပ်
 ၌၊ သကံမာနာနိစ၊ တံတားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿာမိ၊ လျှာအံ့၊ ဘော
 ပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ အင်္ဂုလိ၊ လက်
 ချောင်းခြေချောင်းတို့သည်၊ ကုဗ္ဗော၊ ကောက်ကုန်သနည်း၊ မုခဉ္စ၊ မျက်နှာ
 သည်လည်း၊ ကုဏလိကတံ၊ တွန့်ကောက်သနည်း၊ အက္ခိနိစ၊ မျက်စိတို့
 သည်လည်း၊ ပဋ္ဌရန္တိ၊ မျက်ချေးမျက်ရည်ပိုစီးကုန်သနည်း၊ ဘောပုရိသ၊
 အိုယောကျ်ား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ကိံပါဝံ၊ အထယ်မ
 ကောင်းမှုကို၊ ပကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ မာရိသ၊ အချင်းအင်္ကျီရမင်းသား၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗာရံထရမဇ္ဈေ၊ အိပ်ရာထောင်သောလူတို့၏ဘောင်၌၊ ဧဝံ
 နောအာဝသန္တဿ၊ နေသော၊ သဒ္ဓဿ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သော၊
 အင်္ဂိရဿ၊ ကိုယ်မှထွက်သောအမောင်ရှိသော၊ တဿဂဟပတိနော၊ ထိုအ
 သတ္တသုခဌး၏၊ ဒါနံဝိဿာဓွေ၊ စွန့်ကြဲရာအရပ်၌၊ ဒါနော၊ ပေးလှူစွန့်ကြဲသောသူ
 ၏အရာ၌၊ အဓိဂဟောဗ္ဗိတော၊ ထားအပ်သောသူသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်၏၊ မာရိသ
 အချင်းအင်္ကျီရမင်းသား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပေးလှူစွန့်ကြဲရာအရပ်
 ကို၊ အာဂတာဂတေ၊ လာရောက်လာရောက်ကုန်သော၊ ဘေစနတ္ထိကေ၊ အသုံး
 အသောက်ဖြင့်အလိုရှိကုန်သော၊ ယာစနကေ၊ သူထောင်းစား စသည်တို့ကို
 မိသွား၊ မြင်၍၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်သို့၊ အပတ္တမ၊ ဖဲ၍၊
 ကုဏလိရမံ၊ တွန့်ရှုပ်သောမျက်နှာကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့မိ၏၊ စက္ခု၊ ကာလုသိ
 ယံ၊ မျက်စိ၏နှောင့်ရှက်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေခဲ့ဘူး၏၊ မာရိသ၊ အချင်း
 အင်္ကျီရမင်း သား၊ တေန၊ ထိုမဇ္ဈေရ၏အစွမ်းဖြင့်ပေးလှူစွန့်ကြဲရာမှဖဲခြင်းမိမိ
 ထက်ဖြင့်မပေးမလှူမစွန့်ကြဲ ခြင်းမျက်နှာတွန့်ရှုပ်ခြင်း မျက်စိ၏နှောင့်ရှက်

ခြင်းကိုဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အင်္ဂုလိယေဝ၊ ထက်ချောင်း၊ ခြေချောင်း
 တို့သည်၊ ကုဏ္ဍာ၊ ကောက်ကုန်၏၊ ခုခွ၊ မျက်နှာသည်လည်း၊ ကုဏ္ဍလိက
 တံ၊ ကောက်ကုန်၏၊ အင်္ဂုလိယေ၊ မျက်စိတို့သည်လည်း၊ ပဋ္ဌရန္တိ၊ မျက်ချေး
 မျက်ရည်မရှိထွက်ကုန်၏၊ မာရိသ၊ အချင်းအင်္ဂုရမင်းသား၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 ထံပါပံ၊ ထိုသို့မကောင်းမှုကံကို၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ကာပုရိသ၊ ယုတ်
 မာသောဟောကျ်ား၊ ယံယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ထံ၊ သင်သည်၊ ပရဿ၊
 သူတပါး၏၊ ဒါနဿ၊ ဒါနသို့၊ အလ္လန္တိ၊ ကုဏ္ဍလိရခံ၊ တွန့်ရှုံ့သောမျက်နှာကို၊
 အကာထိ၊ ပြု၏၊ စက္ခုကာထုသိယံ၊ မျက်စိ၏နှောင့်ရှက်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေ
 ထိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တံထာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မေနယုတ္တေနောကာရဏေန၊ သင့်
 သောအကြောင်းဖြင့် သာသျှင်၊ တေ၊ သင်၏၊ ခုခွ၊ မျက်နှာ သည်လည်း၊
 ကုဏ္ဍလိကတံ၊ ကောက်ကုန်၏၊ အင်္ဂုလိယေ၊ မျက်စိတို့သည်လည်း၊ ပဋ္ဌရန္တိ၊
 မျက်ချေးမျက်ရည်မရှိထွက်ကုန်၏၊ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ ဒါနံ၊ အလှူကို
 ဒေမာနေဝ၊ ပေးလှူသော၊ အသယော၊ အသယာသုဋ္ဌေးသည်၊ ကထံဟိကေန
 ကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ပရပတ္တိယံ၊ သူတပါး
 သည်ပြီးစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုထိသနည်း၊ အနုဉ္စ၊ ထမင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထသေနာသနာနိစ၊
 အဝတ်ပုဆိုးအိပ်ရာနေထိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ သဟတ္ထေနော၊ မိမိထက်ဖြင့်
 သာသျှင်၊ ဒေဓယျ၊ ပေးရာ၏၊ သယံဝါဗျာဝဇော၊ မိမိလုံ့လ ပြုအပ်သည်မှု
 လည်း၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ သောဟိသော ဝေအဟံ၊ ထို
 ငါသည်သာသျှင်၊ နုနု၊ အကြံရှိ၏၊ ဣတော၊ ဤထဲကန္တာရမှ၊ ဂစ္စံ၊ သွား၍၊ ဣ
 ရကံ၊ ဣရကံတိမြို့သို့၊ အနုပတ္တာနု၊ ရောက်၍၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်အလှူသည်၊ မမ၊
 ငါ၏၊ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာသည်ရှက်ဆောင်တတ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို၊ ပဋ္ဌပယိဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့၊ အနုဉ္စ၊ ထမင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အပျော်ကိုလည်း၊ ဝတ္ထသေနာသနာနိစ၊ အဝတ်ပုဆိုးအိပ်
 ရာနေရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပပဉ္စ၊ နေရိုးစဉ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥဒပါ
 နုဉ္စ၊ ရေတွင်းရေကန်ကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခေ၊ ညွှန်ရှိ၍ ကူးခက်သောခရီး၌၊
 သင်္ကမာနာနိစ၊ တံထာ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ သော
 အင်္ဂုရော၊ ထိုအင်္ဂုရမင်းသားသည်၊ တတောဟိယတောဝေ၊ ထိုထဲကန္တာ
 ရမှသာသျှင်၊ နိဇ္ဈိတော၊ ပြန်နစ်၍၊ ဣရကံ၊ ဣရကံတိမြို့သို့၊ အနုပတ္တာနု၊
 ရောက်၍၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်အလှူသည်၊ အတ္တနေဝ၊ မိမိ၏၊ သုခါဝဟံ၊ မျက်
 မှောက်၌ချမ်းသာ နောင်အခါ၌ချမ်းသာကို ရှက်ဆောင်တတ်သည့်ဟော

တိ၊ ဖြစ်၏။ တံဒါနံ၊ ထိုသို့သော အလှူကို၊ ပဋ္ဌတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝိပ္ပဿန္တေန၊ အထူး
 သဖြင့်ကြည်ညိုသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုဉ္စ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ပါနဉ္စ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုသေနာသနာနိဝ၊ အဝတ်ပုဆိုးဒဿိ
 ရာနေရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပပဉ္စ၊ ရေအိုးစဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒပါနဉ္စ
 ရေတွင်းရေကန်ကို၎င်း၊ အဒါ၊ ပေးခဲ့ဘူး၏။ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သာ
 ကော၊ ထမင်းအာဟာရဇတ်သနည်း၊ သေဒ၊ ထိုထမင်းအာဟာရဖြင့်ဇတ်
 သောသူသည်၊ အာဂတ္တံ၊ အထံသို့လာ၍၊ ယထာရူပိ၊ အလိုအတိုင်း၊ ထုဉ္စတု၊
 စားစေသတည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ တာသိတော၊ ရေအပျော်မွတ်သ
 နည်း၊ သော၊ ထိုအရေအပျော်ဖြင့်မွတ်သော သူသည်၊ အာဂတ္တံ၊ လာ၍၊
 ယထာရူပိ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဝိဝတု၊ သောက်စေသတည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူ
 သည်၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်အရုံကို၊ ပရိဒဟိဿတိ၊ ဝတ်ရုံစုတ်နည်း၊ သော၊ ထိုအ
 ဝတ်အရုံလိုသောသူသည်၊ အာဂတ္တံ၊ လာ၍ပရိဒဟတု၊ ဝတ်ရုံစေသတည်း၊
 ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ယောဂ္ဂါနံ၊ ထွန်းလင်းတို့သည်၊ သန္တာနိ၊ ပင်ပန်းခြင်း
 သို့ရော်သနည်း၊ ဣတော၊ ဤယာဉ်အပေါင်မှ၊ ဝါဟနံ၊ ယာဉ်ကို၊ ယောဇန္တု၊
 ကစေကုန်သတည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဆတ္တိံ၊ ထီးကို၎င်း၊ ဝဉ္စဉ္စ၊
 နံ့သာကိုလည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိ၊ အလိုရှိသနည်း၊ သော၊ ထိုအလို ရှိသော
 သူသည်၊ ဂဗ္ဘတု၊ ယူထားထည့်၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ မာထံ၊ ပန်းကို၊
 ဣတ္ထိ၊ အလိုရှိသနည်း၊ သော၊ ထိုအလိုရှိသောသူသည်၊ ဂဗ္ဘတု၊ ယူထား
 ထည့်၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဥပါဟနံ၊ ထိနပ်ကို၊ ဣတ္ထိ၊ အလိုရှိသနည်း၊
 သော၊ ထိုအလိုရှိသောသူသည်၊ ဂဗ္ဘတု၊ ယူထားထည့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့အဘယ်
 သူသာမွတ်သနည်း၊ တတ္ထအင်္ဂုရနိဝေသနေ၊ ထိုအင်္ဂုရမင်းသား၏အိမ်၌၊
 ကပ္ပကာ၊ ဆတ္တာသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သုဒါ၊ စေသည်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ပရဝါ၊ နံ့သာသည်တို့လည်းကောင်း၊ သဒါ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊
 သယဉ္စ၊ ညဉ့်အခါ၌လည်းကောင်း၊ ပါတဉ္စ၊ နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း၊
 ဧဝာသန္တိ၊ ကြွေးကြော်ကုန်၏။ သိန္နု၊ က၊ သိန္နု၊ ကလုလင်၊ အင်္ဂုရော၊
 အင်္ဂုရမင်းသားသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဇနော၊ ထူအပေါင်းသည်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟံယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင်း၊ ယာစကော၊ သူထောင်းစားတို့ကို၊ နပဿာမိ၊ မမြင်၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့
 မမြင်သောကြောင့်၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သုပါမိ၊ အိပ်ရ၏၊ အင်္ဂုရော၊ အင်္ဂုရ
 မင်းသားသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇနော၊ ထူသည်
 ခံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဏိဗ္ဗကော၊ ထေးဖူးကိုပြီးပွမ်း၍

၂၁

တောင်းစားတတ်သောသူသည်၊ အပ္ပကောနည်းသည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 စွာ၊ သုပါမိ၊ အိပ်ရ၏။ အယျ၊ အရှင်မင်းသား၊ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံ
 သာနတ်တို့၏ ထည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဿ၊ လောကဿ၊ ခပ်သိမ်းသောလူ၏
 ထည်းကောင်း၊ ဣဿဇော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ တေ
 သင်မင်းသားအား၊ ဝရံ၊ တောင့်တအပ်သောဆုကို၊ ဝေဒဇ္ဇာ၊ အကယ်၍ပေး
 ပြားအံ့၊ ဝရမာနော၊ ဆုကိုအလိုရှိသော၊ ထွံ၊ အရှင်မင်းသားသည်၊ ကိဿကီ
 နိသံ၊ အဘယ်သို့သတော့ရှိသော၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ ဝရေ၊ အလိုရှိမည်နည်း၊
 သိန္နု၊ က၊ သိန္နု၊ ကထုလင်၊ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ ဣဿ
 ဇော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဝရံ၊
 ဆုကို၊ ဝေဒဇ္ဇာ၊ အကယ်၍ပေးပြားအံ့၊ ကာထေ၊ နံနက်အခါ၌၊ ဥဗ္ဗိတဿ၊ အ
 လှူခံတို့အားအရှိအသေပြုခြင်းလုပ်ကျွေးခြင်းစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်ထကြွ
 လုံ့လရှိသည်၊ သတောသန္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ သူရိယဂ္ဂမနံပတိ၊ နေ
 တက်သောအခါ၌၊ ဒိဗ္ဗာဘက္ခာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သောအစအာဟာရတို့သည်၊
 ပါတုဘဝေယျံ၊ လုပ်စွာဖြစ်ကုန်အံ့၊ သီလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်သော၊ ယာစကာ
 စ၊ သူတောင်းစားစသော သူတို့သည်လည်း၊ ပါတုဘဝေယျံ၊ ထင်စွာဖြစ်
 ကုန်အံ့၊ ဒေဒတော၊ လာတိုင်းလာတိုင်းသောသူတို့အားပေးလှူသော၊ မေ၊ ငါ၏
 ဒေယျ၊ ဓမ္မောစ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်လည်း၊ နဒိယေယျထ၊ ကုန်ခြင်းသို့မရောက်
 အံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူရသောကြောင့်၊ နာနူတပေယျံ၊ နောင်တာဝန်
 မပူပန်ရာ၊ ဒဒံဒေန္တော၊ ပေးလှူသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မိတ္တံ၊ ငါ၏မိတ်ကို၊ ပသာ
 ဒေယျံ၊ ကြည်လင်စေအံ့၊ သက္က၊ သိကြားမင်း၏၊ တေတိဝိသံ၊ ဤလှူဘွယ်ဝတ္ထု
 ၏ပြည့်စုံခြင်းအလှူခံ၏ပြည့်စုံခြင်း အလှူပေး၏ပြည့်စုံခြင်း ဟုဆိုအပ်သော
 သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးထော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝရေဝရေယျံ
 ဟောင်းယူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ အယျ၊ အရှင်မင်းသား
 သဗ္ဗဝိတ္တာနိ၊ အလုံးစုံသက်ရှိသက်မဲ့ဥစ္စာတို့ကို၊ ပရေပရဿ၊ သူတပါးအား
 နပဝတ္ထေ၊ မပေးလှူရာ၊ ဒါနဉ္စ၊ အလှူကိုလည်း၊ ဝိဘဝါနုဉ္စပံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိပါ
 သည်အထောက်၊ ဒေဒေယျ၊ ပေးလှူရာ၏၊ ဓနဉ္စ၊ ဥစ္စာကိုလည်း၊ ရက္ခေ၊ စောင့်
 ရှောက်ရာ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူပေးခြင်းသည်၊ ဓနမူလကံ၊
 ဥစ္စာလျှင်အကြောင်းရှိ၏၊ တသ္မာဟိတသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဒါနာ၊ ပေး
 လှူခြင်းတက်၊ ဓနမေဝ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ ကောင်းမြတ်၏၊ အပ္ပ
 ဒါနေန၊ အလွန်အလှူပေးခြင်းဖြင့်၊ ကုထာနိ၊ အမျိုးအနွယ်တို့သည်၊ နဟောန္တိ
 မဖြင့်ကုန်၊ အယျ၊ အရှင်မင်းသား၊ အဒါနဉ္စ၊ အချင်းခပ်သိမ်းမပေးမလှူခြင်း

ကိုထည်းကောင်း၊ အတိဒါနုဉ္စ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်လွန်၍ပေးလှူခြင်းကို
ထည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ နပသံသန္တိ၊ မငြိုးပွမ်းကုန်၊ ယသ္မာ
အကြံကြောင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ နေမူလကံ၊ ဥစ္စာလျှင်အကြောင်းရှိ၏၊ တ
သ္မာဟိတသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဒါနာ၊ ပေးလှူခြင်းထက်၊ နေမေဝ၊
ဥစ္စာသည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ ကောင်းမြတ်၏၊ အယျ၊ အရှင်မင်းသား၊
သမေနဉ္စာယေန၊ အသင်းအားဖြင့်၊ ဝတ္တေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ သော၊ ထိုသို့အပ်ခဲ့
ပြီးသောအကျင့်သည်၊ မိ၊ ဓမ္မော၊ နိတိနည်း၌လိမ္မာကုန်သောပညာရှိတို့၏အ
ကျင့်တည်း၊ အယျ၊ အရှင်ထိန္ဒ၊ ကလုထင်၊ ဒါနံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ
အား၊ အဟောဝတ၊ ကြံကောင်းစွတကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ခန္တ
ဝေ၊ ပေးလှူသည်၊ သာလျှင်သည်၊ တထိ၊ ဒါနော၊ ထိုငါးပေးသောအလှူ၌၊ သန္တော
ဗြင် သက်သေ၊ ကိပိန္နုတ်နှလုံးရှိကုန်သော၊ သပ္ပ၊ ရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့
သည်၊ ဘဇေယျ၊ ကပ်ကုန်ရာ၏၊ အယျ၊ အရှင်ထိန္ဒ၊ ကလုထင်၊ မေစော၊
ရိဗ်းသည်၊ နိန္ဒနန္ဒဉ္စာနံ၊ နိဝှိုင်းချိုင်းရာအဝတ်သို့၊ ပရိပူဇယန္တော၊ ပြည့်
စေလျက်၊ ဝဿယေဝိယ၊ ရွာသကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗဝဏိဗ္ဗကာနံ၊
ကျေးဇူးကိုငြိုးပွမ်း၍ တောင်းစားသောသူအစရှိကုန်သော ခပ်ထိမ်းသော
အလှူခံတို့၏၊ အဓိပ္ပာသံ၊ အသိုကို၊ ပူဇယန္တော၊ ပြည့်စေလျက်၊ သတ္တိပ္ပဟေ
သန္တဗ္ဗေယျ၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေအံ့၊ အရေ၊ လုလင်၊ ယာစနကေ၊ သူ
တောင်းစားသည်တို့ကို၊ ဗိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ ရ
ခဝဇ္ဈော၊ မျက်နှာအဆင်းသည်၊ ပထိဒတိ၊ ကြည်လင်အံ့၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး
၍၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊
ဗာရံဗာရေ၊ အိမ်၌၊ ဝဿတောဝသန္တဿ၊ နေသော၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ တံ၊ ထို
မျက်နှာ၏ကြည်လင်ခြင်းနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိခြင်းသည်၊ သုခံ၊
ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊ အရေ၊ လုလင်၊ ယာစနကေ၊ သူတောင်း
စားတို့ကို၊ ဗိသ္မာ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ ရခဝဇ္ဈော၊ မျက်
နှာအဆင်းသည်၊ ပထိဒတိ၊ ကြည်လင်အံ့၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ အတ္တမနော၊ နှစ်
သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ သော
ဤမျက်နှာအဆင်းကြည်လင်နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ယညဿ၊
အလှူ၏၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတည်း၊ အရေ၊ လုလင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊
ဒါနာ၊ ပေးလှူသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေ့အဖို့၌သာလျှင်၊ သုမနော၊ နှစ်သက်ဝမ်း
မြောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဒဒန္တေ၊ ပေးလှူသောသူသည်၊ ဗိတ္တံ၊
စိတ်ကို၊ ဝဿဒယေ၊ ကြည်လင်စေအံ့၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍လည်း၊ သုမနော၊

နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည်၊ ဟောတီးခြစ်အံ၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ သော၊ ဤသို့
သောပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ယညဿ၊ အလ္လ၏၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတည်း၊
ပုညပေက္ခ၊ ယ၊ အလ္လပေးခြင်းကိုအလိုရှိသော၊ အင်္ဂုရဿ၊ အင်္ဂုရမင်းသား
၏၊ နိဝေသနေး၊ အိပ်၌၊ နန္တံ၊ ဒိဝေသဒိပဇေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ဇန္တု၊ နေ့၊ သတ္တ
ဝါအပေါင်းအား၊ သမ္ဘိဝါဟသဟဿာနိ၊ အတင်းနှစ်ဆယ်ပင်ကုန်သော
ထည်းတို့၏၊ ခြောက်သောင်းအတိုင်းအရှည်တို့ကို၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်စား
တွယ်ကိုးမိယျဘေ၊ ပေ၊ လ္လအပ်၏၊ ယညဿ၊ အလ္လ၊ ကြီးကို၊ ဒါနေး၊ ပေးလ္လပူ
ဇော်ရာ၌၊ ဝါဝဇ္ဇာ၊ ထို့ထပြုကုန်သော၊ အာရုတ္တမဏိကုဏ္ဍလ၊ ပတ္တမြားနား
ရောင်းဝတ်ကုန်သော၊ တိသဟဿာနိတိသဟဿာ၊ သုံးထောင်အတိုင်း
အရှည်ရှိကုန်သော၊ သုဒ္ဓါ၊ ဘတ္တကာရကာစ၊ စရိသည်တို့သည်ထည်း၊ အင်္ဂု
ရံ၊ အင်္ဂုရမင်းသားကို၊ ဥပဇိန္တိ၊ ဖြစ်အသက်မွေးကုန်၏၊ အာရုတ္တမဏိ
ကုဏ္ဍလ၊ ပတ္တမြားနားရောင်းဝတ်ဆင်ကုန်သော၊ မဇာဏဝါ၊ ပျိုငယ်ကုန်
သော၊ သမ္ဘိပုရိသသဟာဏာနိသမ္ဘိသဟဿပုရိသ၊ ခြောက်သောင်းကုန်
သောယောက်ျားတို့သည်၊ အင်္ဂုရဿ၊ အင်္ဂုရမင်းသား၏၊ မဟာဒါနေး၊ အ
လ္လကြီးကိုပေးရာ၌၊ ပစနာယ၊ ချက်စိမ့်သောဌာ၊ ကမ္ဘာထင်းကို၊ ဗာဇေ၊ နွဲ့
ကုန်၏၊ သဗ္ဗာသကင်္ဂီ၊ ခုတုထိတာ၊ အလုံးစုံသောတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်
အပ်ကုန်သောနာရီယော၊ ငယ်စဉ်ကာလကမိဘစသောသူတို့သည်ဆောင်
အပ်သောကြောင့်နာရီဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ သောဇ္ဇသိတ္ထိသဟဿာနိသော
ဇ္ဇဿသဟဿတ္ထိယော၊ တသောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သောမိန်းမတို့သည်
အင်္ဂုရဿ၊ အင်္ဂုရမင်းသား၏၊ မဟာဒါနေး၊ အလ္လကြီးကိုပေးရာ၌၊ ပိဓာဝိ
ဓာတဗ္ဗာနိ၊ အလုံးအပွဲပြုလုပ်အပ်ကုန်သောခဲတွယ်တို့ကို၊ ပိဇ္ဇေ၊ လုံးကုန်
၏၊ သဗ္ဗာသကင်္ဂီ၊ ခုတုထိတာ၊ အလုံးစုံသောတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်
ကုန်သော၊ သောဇ္ဇသိတ္ထိသဟဿာနိ သောဇ္ဇဿသဟဿတ္ထိယော၊ တ
သောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သောမိန်းမတို့သည်၊ အင်္ဂုရဿ၊ အင်္ဂုရမင်း
သား၏၊ မဟာဒါနေး၊ အလ္လကြီးကိုပေးရာ၌၊ ဒဗ္ဗိဝါဟာ၊ ယောင်းမဟင်းမျိုး
ကိုငွေကုန်ထုတ်၊ ဥပမ္ဘိတာ၊ အနည်း၌တည်ကုန်၏၊ ခတ္ထိယောမင်းမျိုးဖြစ်
သော၊ အင်္ဂုရော၊ အင်္ဂုရော၊ အင်္ဂုရမင်းသားသည်၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော
ကာလတစ်လုံး၊ ဗဟုန္တံ၊ များစွာကုန်သောသူတို့အား၊ ဗဟုံ၊ များစွာသောလူ
ဝံ့ဟံ၊ ဘွဲ့တို့ကို၊ ပါဒါယိ၊ အပြားအားဖြင့်ပေးလ္လ၏၊ သတ္တဂ္ဂဉ္စ၊ အစုံအသေပြု
၍လည်းကောင်း၊ သဟတ္ထာ၊ သဟတ္ထေနစ၊ မိမိ၏ထက်ဖြင့် ထည်းကောင်း၊
မိတ္တိကတ္တာစ၊ အထေးအမြတ်ပြု၍လည်းကောင်း၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အကြိမ်းများစွာ၊

၃၂၂   လေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ။

ပါဒါထိ၊ အပြားအားဖြင့်ပေးလှူ၏၊ အကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်မင်းသားသည်၊ ဗဟုမာ
သေစ၊ များစွာသောလက်ထုပ်ထုံးထည်းကောင်း၊ ပက္ခေဗဟုပက္ခေ၊ များစွာ
သောပက္ခေလက်ထုပ်ထုံးထည်းကောင်း၊ ဥတုသံဝတ္ထုရာနိဿယဥတုသံဝတ္ထုရာနိဿ
ယများစွာသောဥတုလက်ထုပ်ထုံးထည်း၊ ဒိဗ္ဗမန္တရေဒိဗ္ဗမန္တရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောအ
ပိုင်းအခြားရှိသောကာလပတ်လုံး၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္ထ
ထိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားအားဖြင့်၊ သောအကုသိုလ်၊
ထိုအကုသိုလ်မင်းသားသည်၊ ဒိဗ္ဗမန္တရေဒိဗ္ဗမန္တရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောအပိုင်း
အခြားရှိသောကာလပတ်လုံး၊ ကောသန္တိဒက္ခိဏေယျာနံ၊ အချို့သောအလှူခံ
တို့အား၊ ဧကပ္ပဿဒေယျဝပ္ပဿ၊ အချို့သောလှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ပရိစ္ဆေဒ
သေန၊ စွန့်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒုတိယ၊ ပေးလှူ၍ထည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်
ထိန်းသောအလှူခံတို့အား၊ ယထာဏ္ဏမံ၊ အလိုအတိုင်း၊ ဒါနဝသေန၊ ပေးလှူ
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယဇိတွာစ၊ ပူဇော်၍ထည်းကောင်း၊ မနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်
သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဟိတွာန၊ စွန့်၍၊ တာဝတိံသုပဂေါ၊ တာဝတိံသု
နတ်ပြည်သို့လားသည်၊ အဟုအဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တာဝ
တိံသေသု၊ တာဝတိံသုနတ်တို့၌၊ ယောဇ္ဈန္ဒကော၊ အကြင်ဇ္ဈန္ဒကနတ်သား
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောဇ္ဈန္ဒကော၊ ထိုဇ္ဈန္ဒကနတ်သားသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌
အနုရုဒ္ဓါယ၊ အနုရုဒ္ဓါအား၊ ကမ္မန္တု၊ ထိက္ခံ၊ တပင်းချိုမျှသောဆွမ်းကို၊ ဒုတိ
ယ၊ ပေးလှူ၍၊ မနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဟိတွာန၊ စွန့်၍၊ တာဝတိံသု
ပဂေါ၊ တာဝတိံသုနတ်ပြည်သို့လားသည်၊ အဟုအဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ သော
ဇ္ဈန္ဒကော၊ ထိုဇ္ဈန္ဒကနတ်သားသည်၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊
အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်မင်းသားကို၊ အတိရေ၊ စတိ၊ ထွင်းမိုး၍
ထင်တယ်၏၊ မနော၊ မေတ္တာလုံးမွေ့လျော်သွယ်၍သော၊ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၏၊ ပြည့်
စုံခြင်းကြောင့်၎င်း၊ သန္ဓေစ၊ သန္ဓါရုံ၏၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၎င်း၊ မုသေစ၊ သော
ရုံ၏၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်ထည်းကောင်း၊ ဝန္ဓေစ၊ ဝန္ဓာရုံ၏၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်
ထည်းကောင်း၊ ဗေဋ္ဌဗ္ဗေစ၊ ဗေဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၏၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်ထည်းကောင်း၊
အာယုနာစ၊ အာယုနည်ခြင်းဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ယသသာစေစ၊ အခြံအရံ
၏၊ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဝတ္ထေနစ၊ သတ္တန်၏၊ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်ထည်း
ကောင်း၊ အဓိပဓ္မေနစ၊ အစိုးရသော အဖြစ်ဖြစ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဇ္ဈန္ဒကော၊ ဇ္ဈန္ဒက
နတ်သားသည်၊ အကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်မင်းသားကို၊ အတိရေ၊ စတိ၊ သာလွန်၍
ထင်တယ်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပရိသုတ္တမော၊ ယောကျ်ားတို့ကတို့

ထက်မြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ထာဝကီသေ၊ တာဝကီသနတ်
ပြည့်မှ၊ ပါရိသတ္တကမူလမှ၊ ပင်လယ်ကသစ်၏အနီး၌၊ ပဏ္ဍုကမ္ဘာလေး၊ ပဏ္ဍု
ကမ္ဘာလေးအမည်ရှိသော၊ ထိသာယာ၊ ကျောက်နေရာ၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ
၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဓဿသုဏေ၊ ကတောသု၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်
တို့၌၊ ဝသန္တံ၊ နေကုန်တော့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ သဒ္ဓိပတိတွာ
န၊ စည်းဝေးကုန်၍၊ နဂရဗ္ဗိနိ၊ မြင့်မိုရ်ကောင်စီ၌၊ ဝသန္တံ၊ နေတော်မူ
သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပယိရူပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ ကောဓိ
၊ တရံတယောက်သော၊ ဒေဝေါ၊ နတ်ဗြဟ္မာသည်၊ ဝဇ္ဇေန၊ အဆင်းအရောင်
ဖြင့်၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားရှင်ကို၊ နအတိဝိရောစတိ၊ သာလွန်၍မတင့်တယ်၊ သမ္ဗု
ဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗေဒေဝေ၊ ခင်ထိမ်းသောနတ်ဗြဟ္မာ
တို့ကို၊ အဓိဂ္ဂဟ၊ သာလွန်၍၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အယံ
အင်္ဂုရော၊ ဤအင်္ဂုရနတ်သားသည်၊ သတ္ထု၊ ဘုရားရှင်၏၊ နိဿိန္နဌာနတော၊
ထိုင်နေတော်မူရာအရပ်မှ၊ ဓဿယောဇနာနိစ၊ ဆယ်ယူဇနာတို့ကို၊ ထည်း
ကောင်း၊ ဧစ္စယောဇနာနိ၊ ရှစ်ယူဇနာ တို့ကို ထည်းကောင်း၊ အန္တရံ၊
အခြားပြု၍၊ နိဿိန္နဌာ၊ ထိုင်နေသည်၊ အဟ၊ ဖြစ်၏၊ ဣန္ဒကော၊ ဣန္ဒက နတ်
သားသည်၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဝိဇ္ဇာရေ၊ အနီး၌၊ နိဿိန္နဌာ၊ ထိုင်
နေသည်၊ အဟ၊ ဖြစ်၏၊ ဣန္ဒကော၊ ဣန္ဒက နတ်သားသည်၊ အင်္ဂုရဿ၊ အင်္ဂု
ရနတ်သားထက်၊ အတိရောစတိ၊ သာလွန်၍တင့်တယ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ အင်္ဂုရဗ္ဗာဝိ၊ အင်္ဂုရနတ်သားကိုထည်းကောင်း
ဣန္ဒကဗ္ဗာဝိ၊ ဣန္ဒက နတ်သားကိုထည်းကောင်း၊ ဩလောကေတွာ၊ ဩဉ္ဇ
တော်မူ၍၊ ခက္ခိဏေယျံ၊ အလှူခံ၏၊ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သမ္ဘာဝေန္တံ၊ ထင်စွာပြ
တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြုဝိ၊ ဆိုတော်မူ
၏၊ အင်္ဂုရ၊ အင်္ဂုရနတ်သား၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဒိဃမန္တရေဒိဃမန္တရံ၊ ကြာ
မြင့်စွာအပိုင်းအခြား ရှိသောကာလပတ်လုံး၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူ
ကို၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ အတိရော၊
အလွန်ဝေးသောအရပ်၌၊ နိဿိန္နဌာ၊ ထိုင်နေသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ မမ
ငါဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂစ္ဆ၊ လာခဲ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြုဝိ၊
ဆိုတော်မူ၏၊ ဘာဝိဟတ္တေန၊ ပါရမီသည် ထိုအပ်သောအရိယမဂ်တာဝ
နာဖြင့်ပွားစေအပ်သောမိတ်ရှိတော်မူသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သော၊ အင်္ဂုရေ၊ အင်္ဂုရနတ်သားသည်၊ ဣဒံ
စနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြုဝိ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာ

တုရား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ခါနံ၊ အလှူသည်၊ ခက္ခိတောယေသု၊
 အလှူကိုခံထိုက်သောသူမှ၊ သုညတံ၊ ဆိတ်၏၊ ဘောနဒါနေန၊ ထိုအလှူဖြင့်၊
 မဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကိ၊ အထယ်မူစအံ့နည်း၊ ဣန္ဒကော၊ ဣန္ဒကအမည်ရှိ
 သော၊ အယံသောယက္ခော၊ ဤနတ်သားသည်၊ ပရိတ္တကံ၊ အနည်းငယ်သော၊
 ခါနံ၊ အလှူကို၊ ခန္တုဗ္ဗေတော၊ ပေးလှူ၍၊ တာရဂတော၊ ကြွယ်အပေါင်း၌၊ စန္ဒော၊
 လသည်၊ အကိရိရောစတိယထာ၊ သာလွန်၍တင့်တယ်ဘိသကဲ့သို့၊ အဓေ
 တိ၊ အကျွန်ုပ် ဘိုလက်၊ အကိရိရောစတိ၊ အလွန်သာ၍တင့်တယ်၏၊ ဥဇ္ဇင်္ဂလေ
 အလွန်ကြွင်းသောမြေအဖို့ရှိသော၊ ခေတ္တေ၊ လယ်၌၊ ရောပိတံ၊ မိုက်ပျိုးအပ်
 သော၊ မိနံ၊ မျိုးစေ့သည်၊ ဗဟုပိ၊ များသော်လည်း၊ ဝိပုလဗလံ၊ များမြတ်သော
 အသီးရှိသည်၊ နဟောကိယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ ကဿကံ၊ လယ်ရှင်ကို၊
 နာပိတောသေတိယထာ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းမဖြစ်စေနိုင် သကဲ့သို့၊ တ
 ထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဒုသပိထေသု၊ သိလမရှိကုန်သောအလှူခံတို့၌၊ ဗတိ
 မ္ဗိတံ၊ တည်သော၊ ခါနံ၊ အလှူသည်၊ ဗဟုကံပိ၊ များသော်လည်း၊ ဝိပုလဗလံ၊
 ပြန့်ပြောကောင်းမြတ်သောအကျိုးသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဒါယကံ၊ အလှူ
 ရှင်ကို၊ နာပိတောသေတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းမဖြစ်စေနိုင်၊ ဘဒ္ဒကော၊
 ကောင်းမြတ်သော အဖို့ရှိသော၊ ခေတ္တေ၊ လယ်၌၊ ရောပိတံ၊ မိုက်ပျိုးအပ်
 သော၊ မိနံ၊ မျိုးစေ့သည်၊ အပ္ပမ္ဘိ၊ အနည်းငယ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဓာရံ၊ မိနံ၊
 ရသံ၊ အယဉ် သည်၊ သဗ္ဗာပဝန္တန္တေ၊ ကောင်းစွာရွာသည်ရှိသော်၊ ဗလံ၊ အ
 သီးသည်၊ ကဿကံ၊ လယ်လုပ်သောယောကျ်ားကို၊ တောသေတိယထာပိ၊
 နှစ်သက်စေနိုင်သကဲ့သို့လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သိလဝန္တေသု
 သိလမရှိကုန်သော၊ ဂုဏဝန္တေသု၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ဖွင့်ကုန်သော၊ တာဒိသု၊
 ဣဋ္ဌာရုံစသည် ဘို့၌လည်းခံခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သောအလှူခံတို့၌၊ ကတံ၊ ပြု
 အပ်သော၊ ကာရံ၊ ကျေးဇူး ဥပကာရသည်၊ အဗ္ဗကံပိ၊ အနည်းငယ်ပင်ဖြစ်
 သော်လည်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ များမြတ်သောအကျိုးရှိသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ကောင်းသော လယ်မြေခေတ်နှင့်တူထ
 သောအလှူခံ၌၊ မိန္ဒံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ အကျိုးကြီးမြတ်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကောင်းသောလယ်မြေခေတ်နှင့်တူသော အလှူခံ၌၊ ဝိစေယျ၊ ပ
 ညာဖြင့်စူးစမ်း၍၊ ခါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ ဝိစေယျ၊ ပညာဖြင့်၊
 ဆင်ခြင်စူးစမ်း၍၊ ခါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတော၊ ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ ဒါယကာ၊ ပေး
 လှူတတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ လားရကုန်၏၊ ဝိ
 စေယျ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်စူးစမ်း၍၊ ခါနံ၊ ပေးလှူခြင်းကို၊ သုဂတပသတ္ထံ၊ မြတ်

စွာထုရားသည်ပြီးမှင်းတော်မူအပ်၏။ ဣဇဇိဝလောကေ၊ ဤသတ္တကောက
 နှီးယေဒက္ခိကောယျာ၊ အကြင်အလ္လင်္ကခံထိုက်ကုန်သော ရဟန္တာသေခက
 လျာဏပုထုဇဉ်အလ္လင်္ကတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သုခေတ္တေ၊ ကောင်းသော
 ထယ်မြေခေတ်နှိုး၊ ဂုတ္တာနိ၊ ပိုက်ပျိုးအပ်ကုန်သော၊ ဗိဇာနိ၊ မျိုးစေတို့သည်၊
 မဟပ္ပဏာနိ၊ များမြတ်သောအသီးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သ
 ကဲ့သို့၊ တေသု၊ ထိုအလ္လင်္ကခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သောရဟန္တာသေခကလျာ
 ဏပုထုဇဉ်အလ္လင်္ကတို့နှိုး၊ ဗိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်ကုန်သော အလ္လင်္ကတို့သည်၊ မဟပ္ပ
 ဏာနိ၊ အကျိုးကြီးမြတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နဝမံ၊ ကိုးရ
 မြောက်သော၊ အဂ္ဂိရပေတဝတ္ထု၊ အဂ္ဂိရမင်းသား၏ပြိတ္တာ၏အကြောင်း
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၂၂) ဗုဗ္ဗတ္တာ၊ မထွသောအရေအဆင်းရှိသော၊ ဘိရုဒသ နာ၊ ကြောက်
 သန့်ဘွယ်ကိုပြတတ်သော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမသည်၊ ခုပ္ပပါသာဘိတုတော၊ ဘာ
 လောင်မွတ်ခြင်းသည်ပြင်းစွာနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂင်္ဂါတိ၊ ဂင်္ဂါမြစ်
 နား၌၊ ဗိဝါရိယာရဂထံ၊ နေနေရာသို့ကပ်၍၊ နိသိန္ဒကံ၊ ထိုင်နေသော၊ ဘိက္ခု၊
 ကင်္ခါရေဝတအမည်ရှိသော ရဟန်းသို့၊ ဥပသကင်္ခိ၊ ကပ်လေ၏၊ အသော၊
 ထိုပြိတ္တာမ၏၊ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်၊ ဗိဇာ၊ စ၊ ရှည်ကုန်သည်လည်း၊ အ
 ဟောသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယာဝတုမာ၊ မတ်ထတ်ရပ်ထုက် နေသော်မြေတိုင်
 အောင်၊ ပထမ္မရေတွဲရ၍ကျကုန်၏။ သာပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ကေသေ
 ဟိ၊ မိမိ၏ဆံပင်တို့ဖြင့်၊ ဗဒိန္နန္ဒာ၊ ကိုယ်ကိုဖုံးထွင်းထုတ်၊ ဥပသကံ၊ ကပ်
 ပြီး၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြိတိ၊ ဆိုလေ၏။ ဝေန္တေ၊ အရှင်
 ထုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ကာလကံတော၊ သေ
 လွန်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုသေလွန်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
 ပဉ္စပဏ္ဍာသ ဝဿာနိ၊ ငါးဆဲ၊ ငါးနှစ် တို့ပတ်လုံး၊ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်သော၊
 ဘောဇနိယံဝါ၊ စားသွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ပီတံ၊ သောက်
 အပ်သော၊ ပါနီယံဝါ၊ ရေကိုလည်းကောင်း၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ တံ၊ အရှင်ကောင်းသည်၊ တသိတာတသိတာယ၊
 ရေတော်မွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါနီယာယ၊ သောက်ရေအထို့ငှါ၊ အဟိန္နန္တိယာ၊
 တည့်သာသော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို၊ ဧဒဟိ၊ ပေးပါ
 ထော၊ ။ ဘော၊ ဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ ဘိတော၊ မိကာ၊ ချမ်းအေးသောရေရှိသော၊
 အယံဂင်္ဂါ၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်သည်၊ ဟိမဝန္တာဝ၊ ဆီးနှင်းရှိသောကြောင့်ဟိမဝန္တာ
 ဟုဆိုအပ်သော တောင်မှသာလျှင်၊ သန္ဓတိ၊ စီး၏၊ ဧတ္တော၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်မှ၊

ပါနိဿယံ၊ သောကဓရေကိ၊ ဂဟေတွာယုန္တိ၊ ဝိဝ၊ သောကဓလော၊ ကိံကသ္မာ၊
 အဘယံကြောင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မိ၊ ငါ့ကို၊ ပါနိဿယံ၊ သောကဓရေကိ၊ ယာစ၊
 ထိ၊ တောင်းထိသနည်း၊ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂင်္ဂါ
 ဂင်္ဂါဖြစ်၍၊ သဿံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ပါနိဿယံ၊ သောကဓရေကိ၊ သဝေဂဏ္ဍာမိ၊ အ
 ကယ်၍ယူသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ယူသည်ရှိသော်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပါပ
 ကမ္မဒယေန၊ မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ သန္ဓမာနံ၊ စီးဘော၊ ဥဒကံ၊ ခေ
 သည်၊ ထောတိတံ၊ သွေးဖြစ်၍၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ညွှတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါ
 နိဿယံ၊ သောကဓရေကိ၊ ယာစ၊ ထိ၊ တောင်းပါ၏၊ ။ ဘော၊ ဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ ကိံ
 နု၊ အသိုနည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊
 ခုတ္တရံ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော ကာယ ခုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊
 ပြုအပ်သော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ခုတ္တရံ၊ မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုခြင်းအစရှိ
 သောဝစီ၊ ခုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ခုတ္တရံ၊ သူ
 တပါးစည်၊ မိင်ကိုမိမိသို့၊ ရှေးရှုကြံခြင်းအစရှိသောမနော၊ ခုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊
 ပြုအပ်သော၊ ဘော၊ ဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ ကိံ၊ သာကမ္မဝိပါကေန၊ အဘယ်သို့သော
 မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါဖြစ်သည်၊ ထော
 တိတံ၊ သွေးသည်၊ ဘောကိ၊ ဖြစ်သောနည်း၊ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး
 ဘဝ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ ဥတ္တရော၊ ဥတ္တရထောင်
 သည်၊ သန္ဓေ၊ ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုခြင်းကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်
 ခြင်းရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ရထနာသုံးပါးတို့ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍သည်
 ကပ်သောသူသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ သောစ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏ သားဖြစ်သော
 ဥတ္တရထောင်သည်၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အကာမာယ၊ အလိုမရှိဘဲ၊ သမဏာ
 နံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဖိဝရဉ္စ၊ သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာပါပဉ္စ၊ ဆွမ်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဟဉ္စ၊ သူနာအားထောက်ပတ်သော ဆေးကိုလည်း
 ကောင်း၊ သယနာသနဉ္စ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊ ပဝေန္တ
 ထိ၊ ပေးထူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မန္တေ၊ ရေန၊ မိမိဥစ္စာ
 ကိုမပေးမထူရက်နှလျှောရုံမက် လျှို့ဝှက်ခြင်းသဘောရှိသော မန္တေ၊ ရသည်
 နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဗ္ဗုတာ၊ အမြဲမပြတ်ကပ်၍နှိပ်စက်အပ်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥတ္တရ၊ ချစ်သားဥတ္တရ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ အကာမာ
 ယ၊ အလိုမတူဘဲ၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ယံ၊ ဖိဝရဉ္စ၊ အကြင်သင်္ကန်းကို
 လည်းကောင်း၊ ယံ၊ ဝိဇ္ဇာပါပဉ္စ၊ အကြင်ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ယံ၊ ဗုဒ္ဓဟဉ္စ၊
 အကြင်သူနာအားထောက်ပတ်သော ဆေးကိုလည်းကောင်း၊ ယံ၊ သယနာ

သနဉ္စ၊ အကြင်ကျောင်းအိမ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊ ပဝေန္တသိ၊ ဣဇ္ဇိ၊ ဧတံ၊ ဤသင်ပေးလှူအပ်သောပစ္စည်းလေးပါးသည်၊ ပရဏောကတ္ထိ၊ တမလွန်လောကန္တံ၊ တေ၊ သင်အား၊ လောဟိတံ၊ သွေးသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သားဥတ္တရဓုလေထင်ကို၊ ပရိဘာသမိ၊ ရေရွတ်ကျိန်ဆိုမိ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ တဿကမ္ပဿ၊ ဝိပါကောန၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နေသည်၊ လောဟိတံ၊ သွေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဗသမံ၊ သယ်ချမြှောက်သော၊ ဥတ္တရမာတုပေတဝတ္ထု၊ ဥတ္တရဓုလေထင်၏အမိဖြစ်သောပြိတ္တာမဇ္ဇိအကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ ။

(၂၃) အယုပုတ္တ၊ အရှင်သား၊ ဥပသင်္ကမ၊ အကျွန်ုပ်အိမ်သို့ကပ်၍၊ ယာဝိတာ၊ အရိယာတို့၏တောင်းခြင်းဖြင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်သည်တောင်းအပ်သော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ကာမဂုဏ်စသော အညစ်အကြေးတို့ကိုမိမိသန္တာန်မှ အကြွင်းမဲ့စွန့်ပစ်တတ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန်းအား၊ သုတ္တံ၊ ဝါချည်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ တဿ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန်းအားဝါချည်ကိုပေးလှူခြင်း၏၊ ဝိပုလဗလော၊ များမြတ်သောပြည့်စုံခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးကို၊ တေ၊ တဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥပလတ္တတိ၊ ရအပ်ခံစားအပ်၏၊ ဝတ္ထကောဓိုယောစ၊ အဝတ်တို့၏ကုဋေတို့သည်လည်း၊ ဗဟုကာ၊ များကုန်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇနေ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပုပ္ဖာဘိကိတ္ထံ၊ ပန်းမျိုးတို့ဖြင့်အလွန်ဖြန်းထသော၊ အနေကစိတ္တံ၊ အထူးထူးအပြားပြားဆန်းကြယ်သောပန်းချီအမှုရှိထသော၊ နုရနာရိသေဝိတံ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သောယောကျ်ားမိန်းမတို့သည်ဦးအပ်ထသော၊ ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိထသော၊ ဣဒံ၊ မာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာဟံသာ၊ အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ထံဝိမာနံ၊ ထိုဗိမာန်ကို၊ ဘုပ္ပာမိ၊ သုံးဆောင်ရ၏၊ အနေကာသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဝတ္ထကောဓိုသု၊ ကုဋေအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောအဝတ်တို့တွင်၊ ဣန္ဒြိတိန္ဒြိတံ၊ အလိုရှိအပ်အလိုရှိအပ်သမျှသောအဝတ်ကို၊ နိဝါသေမိစ၊ ဝတ်လည်းဝတ်၏၊ ပါရုပါမိစ၊ ရုံလည်းရုံ၏၊ ဗဟုတ္တပိတ္တာ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သောများစွာသောစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာသည်လည်း၊ နုစတာဝဇီယဟိ၊ မကုန်နှိုင်းသည်သာ လျှင်တည်း၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တဿဝကမ္ပဿ၊ ထိုဝါချည်ကို ပေးလှူခြင်းတည်းဟူသောကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်၊ အန္တယာပစ္စယာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိပါ

ကံဝိပါကတုတံ၊ အကျိုးဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ သုခဉ္စ၊ ချမ်းသာကို လည်း
 ကောင်း၊ သာတဉ္စ၊ သာယာအပ်သောဣန္ဒာရုံကို လည်းကောင်း၊ ဣဓ၊ ဤ
 ဗိမာန်၌၊ ဥပထဟ္မတိ၊ ရအပ်ခံစားအပ်၏ သာယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ပုန
 ဒေဝ၊ တဖန်သာလျှင်၊ မာနုသံ၊ လူ့ပြည်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ပုညာနိ၊
 ကောင်းမှုကို၊ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ့၊ အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ န
 ယနယာဟိ၊ လူ့ပြည်သို့ပို့ဆောင်စေစွာ၊ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်၊ ဣဓ၊ ဤဗိမာန်
 သို့၊ အာဂဏာအာဂတာယ၊ ရောက်သာသော၊ တုဝံ၊ လင်အား၊ သတ္တဝသ
 သာ၊ အနှစ်ခုနှစ်ရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဟိံ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဝုဇာ
 စ၊ အရွယ်ကြီးရင့် သည်လည်းကောင်း၊ ဇိဏ္ဏာစ၊ အိုမင်းကြခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဘာဝိဿတိ၊ ဖြစ်စေတ္တံ၊ တေ၊ သင်၏၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာ
 လျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥာကကာစ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်လည်း၊ ကာလကံ
 တာ၊ သေကုန်ပြီ၊ တယျာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤနတ်ပြည်မှ၊ တတ္ထ၊ ထိုလူ
 ပြည်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ကိံ၊ ကာရိဿသိ၊ အဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း၊ အယျ
 ပုတ္တ၊ အရှင်သား၊ ဣဓ၊ ဤသင်၏ဗိမာန်သို့၊ အာဂဏာယ၊ လာရောက်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗဉ္စ၊ သုခဉ္စ၊ ဒိဗ္ဗနုသုခေ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်၊ သမပ္ပိ
 တယ၊ သမင်္ဂီဘူတာယ၊ ပြည့်စုံသော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သတ္တေဝဝသ၊
 နိ၊ အနှစ်ခုနှစ်ရာ တို့သည်၊ ဝိတိဝတ္တာနိ၊ လွန်ကုန်သေး၏၊ သာယံ၊ ထိုအ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ ပုနဒေဝ၊ တဖန်သာလျှင်၊ မာနုသံ၊ လူ့ပြည်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊
 ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ့၊ အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား၊ မံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်ကို၊ နယနယာဟိ၊ လူ့ပြည်သို့ပို့ဆောင်စေစွာ၊ သော၊ ထိုဗိမာန်
 ပြိတ္တာသည်၊ တံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ ပသယံ၊ ပသဟန္တေ၊ အနိုင်အထက် မူ
 သကဲ့သို့၊ ဗာဟာယံ၊ လက်၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပစ္စနယံတွာ၊ ဖွားရူးချက်
 မြှုပ်ရွာသို့ ယဖန်ဆောင်၍၊ ထေရိံ၊ အိုမင်းကြီးရင့်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ သု
 နုဗ္ဗသံ၊ အိုမင်းကြီးရင့်ခြင်းကြောင့် အလွန်အားနည်းသော၊ တံ၊ ဣတ္ထိံ၊ ထိုမိန်း
 မကို၊ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်၊ တွတ္ထိ၊ သင်သည်လည်း၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုကို၊ က
 နေယျာယိ၊ ပြုစေစွာ၊ တဝ၊ သင်ကို၊ ဒဿနတ္ထာယ၊ ရှုခြင်းငှါ၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်
 သို့၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ အညန္တိဇနံ၊ တပါးသောလူအပေါင်းကိုလည်း၊ ပုညာ
 နိ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်စေစွာ၊ ပုညေ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကတေ၊
 ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဥပထဟ္မတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝဇ္ဇေယိ၊ ဆိုလေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ မှာဆိုလိုက်၍၊ ဂတော၊ သွားလေ
 ၏၊ ဘောန္တေ၊ အိုလူများတို့၊ သာရနာ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ အကတေန၊ မပြု

ခြင်းကြောင့်၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ဝိဟညန္တိယထာ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့
 ရောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဝိဟညမာနာ၊ ပင်ပန်း
 ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ မနုဿာစ၊ လူတို့ကိုလည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နိဋ္ဌာ၊
 မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ သုခဝေဒနိယံ၊ ကောင်းသောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကုသိုလ်
 ကံကိုလည်း၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ တေနကုသလကမ္မေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံ
 ကြောင့်၊ သုခေချမ်းသာ၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်၌အကျိုး
 ဝင်ကုန်သော၊ ပဇာစ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မနုဿာ၊ လူ၌အကျိုး
 ဝင်ကုန်သော၊ ပဇာစ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နိဋ္ဌာ၊
 မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ စာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ပရိဝဇ္ဇန္တော၊ ဝေး
 စွာကြဉ်ရှောင်ကုန်လျက်၊ ပုညကိရိယာ၊ အလှူပေးခြင်းစသောကောင်းမှု၌၊
 ယုတ္တပယုတ္တာ၊ အတန်တလဲလဲလုံ့လအားထုတ်ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကောဒသမံ၊ တဆယ့်ဆယ့်ခြောက်
 သော၊ သုတ္တပေတဝတ္ထု၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဝါချည်လှူသော ပြိတ္တာမဏိအ
 ကြောင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၂၄) ထရွေ၊ ကောင်းမြတ်သောအခင်းရှိသောနတ်သို့၊ တဝ၊ သင်၏၊ ပေါ
 က္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်၊ သောဏ္ဏာသောပါနုပသကာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောစောင်း
 တန်းပျဉ်များရှိ၏၊ သောဏ္ဏဝါထုကသန္တတာ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးသောထဲတို့ဖြင့်
 ထက်ဝန်းကျင်ခင်းအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရေကန်၌၊ သောဂန္ဓိယာ၊ တင့်တယ်
 သောအနံ့ရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထု၊ ကောင်းမြတ်သော အနံ့လည်းရှိကုန်သ
 သော၊ သုဗိဂန္ဓာ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သောအနံ့လည်းရှိကုန်သော၊ မနောရမာ၊
 နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်သောအနံ့လည်းရှိကုန်သော၊ ဝါတာ၊ လေတို့သည်၊
 သမ္ဘဝါယန္တိ၊ ကောင်းစွာလေကုန်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်
 သည်၊ နာနာရက္ခေဟိ၊ အထူးထူးသောသစ်ပင်တို့ဖြင့်၊ သဉ္ဇန္တော၊ ကောင်းစွာ
 ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိ၏၊ နာနာဂန္ဓသမေရိတာ၊ အထူးထူးအပြားပြားကောင်းမြတ်
 သောအနံ့တို့ဖြင့်ဝံ့အပ်သော အနံ့ရှိသော လေဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှသာ
 ခြင်းရှိ၏၊ သာပေါက္ခရဏီ၊ ထိုရေကန်သည်၊ နာနာပရမသဉ္ဇန္တော၊ အထူး
 ထူးအပြားပြားများကုန်သော ကြာနိပဒုမ္မာတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ရေအ
 ပြင်ရှိ၏၊ ပုဏ္ဏရိကသမောဟတာ၊ ကြာဖြူပုဏ္ဏရိကတို့ဖြင့်ပြွင်း၏၊ မာရု
 တေရိတာ၊ လေလွင့်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မနုညာ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော၊ သုရ
 ဘိ၊ တင့်တယ်သောအနံ့သည်၊ သမ္ဘဝါယတိ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်ပျံ့ထိုင်၏၊
 တဝ၊ သင်၏၊ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်၊ ဟံသာကောဉ္ဇာဘိရုဒါ၊ ဟင်း

သာကြီးကြာတို့သည်တွန်အပ်သော၊ ရမ္မာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်သောအသံ
 ရှိ၏။ စက္ကပါကာဘိကုဇိတာ၊ စက္ကဝတ်ဌာန်မျိုးတို့သည် တွန်အပ်သော၊
 ရမ္မာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်သောအသံလည်းရှိ၏။ နာနာဒီဇကဏာကိဏ္ဍာ၊ အ
 ထူးထူးသောဌာန်မျိုးတို့၏အပေါင်းဖြင့်ဖြစ်၏။ နာနာသရဂဏယုတာ၊ အ
 ထူးထူးသောဌာန်မျိုးတို့သည်တွန်အပ်ကုန်သော အသံတို့၏အပေါင်းနှင့်
 ယှဉ်၏။ ဘဇ္ဇေ၊ ကောင်းမြတ်သောအဆင်းရှိသောနတ်ဘွဲ့။ တဝ၊ သင်အား။
 နာနာဖလဓရာ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော အသီးတို့ကိုဆောင်ကုန်
 သော၊ ရုက္ခာဝ၊ သစ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နာနာဖလဓရနာစ၊ အထူး
 ထူးအပြားပြားကုန်သောအပွင့်အသီးတို့ကိုပေးတတ်ကုန်သောဥယျာဉ်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တဝ၊ သင်၏။ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သ
 ဘောရှိသော၊ ဣဒံနရံ၊ ဤမြို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 နရံ၊ မြို့သည်။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောဝဏ္ဏမယာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်
 သော၊ ရုပိယမယာ၊ ငွေဖြင့်လည်းပြီးကုန်သော၊ ဗဟုကာ၊ များကုန်သော၊ တုယှံ
 သင်၏၊ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်တို့သည်၊ ဒန္ဒထမာနာ၊ အလွန်ထွန်းလင်းကုန်ထွက်
 သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စတုရောမိသာ၊ အရပ်ထေးမျက်နှာတို့ကို၊ အာဘ
 န္တိ၊ ထင်ထပ်ကုန်၏။ တုယှံ၊ သင်၏၊ ပရိစာရိကာ၊ အမှုကြီးငယ်ကိုပြုတတ်
 ကုန်သော၊ ယာထေမာယာထေဇ္ဈမာပဉ္စဒါသိသတာ၊ အကြင်ငါးရာကုန်
 သောကျွန်မတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ကာကမ္မ၊ ကာယူရဓရာ၊ ခရုသင်းကွင်
 ထက်ကောက်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ကဉ္စနာဝေဠာဘူသိတာ၊ ရွှေ
 အုပ်ဆောင်းပန်းဖြင့်တန်းဆာ ဆင်အပ်ကုန်သောဆံပင်ရှိကုန်သော၊ တာ၊
 ထိုအလုပ်အကျွေး ကျွန်မတို့သည်၊ ကာ ကတရဒေဝပရိယာပန္နံ၊ အဘယ်
 နတ်ပြည့်၌အကျုံးဝင်ကုန်သောနတ်ဘွဲ့တို့နည်း။ ကဒလိမိဂသဉ္စန္ဒာ၊ င်ပိုင်
 ရေအခင်းဖြင့်ခင်းအပ်ကုန်သော၊ ဂေါတာကသန္တတာ၊ ရှည်သောအမွှေးရှိ
 သောကောဇောဖြင့်လည်းကောင်းစွာခင်းအပ်ကုန်သော၊ သဇ္ဇာ၊ အိပ်ခြင်းငှါ
 လျှောက်ပတ်သော သဘောရှိကုန်သော၊ သောဝဏ္ဏမယာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်
 သော၊ ပလ္လက္ခာစ၊ ပလ္လင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရုပိယာမယာ၊ ငွေဖြင့်ပြီး
 ကုန်သော၊ ပလ္လက္ခာစ၊ ပလ္လင်တို့သည် လည်းကောင်း။ တုယှံ၊ သင်အား။
 ဗဟုကာ၊ များကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုတေ၊ တင့်တယ်သောအ
 ဆင်းရှိသောနတ်ဘွဲ့။ သဗ္ဗကာမသမိဗ္ဗိနိ၊ ခပ်ထိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပလ္လင်၌၊ ဝါသုပဂတာ၊ အိပ်
 ၏အိပ်ခြင်းငှါ၊ အပရုကျာ၊ ညဉ့်သန်းခေါင်အခါသည်၊ သမ္ပတ္တာ၊ ရောက်သည်

ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုအိပ်ရာပလ္လင်မှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဥယျာ
 နဘူမိ၊ ဥယျာဉ်ရောက်ရာ၊ မြေအရပ်သို့၊ ဂတ္တာန၊ ရောက်၍၊ ပေါက္ခဏေ၊
 ရေကန်၏၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဟရိတေ၊ စိမ်းညိုသော၊ သန္ဓုလေ
 မြက်ခွံကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သုဘော၊ တင့်တယ်သော၊ တဿ၊ ထိုရေကန်
 ၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ တတော၊ ထိုရပ်ပြီးသောနောင်မှ၊ က
 ဣရဏ္ဏေ၊ ဖြတ်သောနားရွက်ရှိသော၊ သုနခေါ၊ ခွေးနက်တခုသည်၊ တေ၊
 သင်၏၊ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို၊ ခါဒတိ၊ စား၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အ
 ခါ၌၊ တံ၊ သင့်ကို၊ သုနခေါ၊ ခွေးနက်သည်၊ ခါပိတ၊ စားအပ်ပြီးသည်၊ အဋ္ဌိ
 သင်္ခိကာကတ၊ အရိုးဆက်ခြင်းသာရှိကာမျှကိုပြုအပ်ပြီးသည်၊ အာသိ၊
 ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်သို့၊ ဩဂါဟသိ၊ သက်၏၊ ဩ
 ဂါဟနန္တရေ၊ ရေကန်သို့ သက်သည်၏အခြားမဲ့၌၊ ထေ၊ သင်၏၊ ကာယော၊
 ကိုယ်သည်၊ ပုရေယထာ၊ ခွေးနက်မစားမီရှေ့အဖို့၌ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့်ပြည့်စုံ
 သည်၊ သုစာရ၊ အလွန်မွေ့လျော်ဘွယ်သောအဆင်းရှိသည်၊ ပိယဒသ၊ နာ၊
 ရှာဘွယ်သောအဆင်းရှိသည်၊ ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝဇ္ဈေန၊ အဝတ်ဖြင့်၊ ပါရုပိတ္တာ
 န၊ ဝတ်၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာယာသိ၊ ထာ၏၊ သုဘော၊ ကောင်း
 သောအဆင်းရှိသောနတ်သမီး၊ ကိ'နု၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊
 ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းအစရှိ
 သောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊
 မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းအစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော
 မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုမိမိသို့ရှေ့ကြံခြင်းအ
 စရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ သုဘော၊ ကောင်းသောအ
 ဆင်းရှိသောနတ်သမီး၊ ကိဿကဗ္ဗပိပါကေန၊ အဘယ်မကောင်းမှုအကုသိုလ်
 ကံအကျိုးအားဖြင့်၊ ထေ၊ သင်၏၊ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို၊ ကဣရ
 ဏ္ဏေ၊ ဖြတ်သောနားရွက်ရှိသော၊ သုနခေါ၊ ခွေးသည်၊ ခါဒတိ၊ စားသနည်း။
 ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ ကိမိလ္လာယံ၊ ကိမိလ္လာအမည်ရှိသောပြည်၌
 သဒ္ဓေါ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၌ကြည်ညိုခြင်းကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းရှိ
 သော၊ ဥပါသကော၊ ရတနာသုံးပါးတို့ကိုကိုးကွယ်ရာဟူ၍ဆည်းကပ်တတ်
 သော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တ
 ယာ၊ ထိုသူကြွယ်၏၊ ဒုသိလ္လာ၊ သိလ္လာမရှိသော၊ အတိစာရာနိ၊ လင်ကိုလှူ
 နှူ၍ကျင့်စေ့ရှိသော၊ တရိယာ၊ မဟာသားသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အတိစရ-

၃၃၂

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

မာနာယလွန်ကျူး၍ကျင့်တတ်သော၊ မဟ္တု၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သောသမိကော
ထိုထင်မြင်သောသူကြွယ်သည်၊ ဖံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤသို့သောစ
ကားကို၊ အဖြိဝိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဖြိဝိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဖံ၊
ငါ့ကို၊ ယံ၊ အတိစရာသိ၊ အကြင်လွန်ကျူး၍ ကျင့်၏၊ ဇေတံ၊ ဤလွန်ကျူး၍
ကျင့်ခြင်းသည်၊ နန္တုန္တနယတ္တံ၊ မသင့်၊ ဇေတံ၊ ဤလွန်ကျူး၍ကျင့်ခြင်းသည်၊
နဝတိရူပံ၊ မလျော်မတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဖြိဝိ၊ ဆို၏၊ ဒေဝ၊ ဗာရာဏသီပြည့်
ရှင်အရှင်မင်းကြီး၊ သာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ သာမိ၊ အရှင်သူကြွယ်၊ အ
ဟံ၊ ငါသည်ကား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထို
မှတပါး၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နအတိစရာမိ၊ လွန်ကျူး၍မ
ကျင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထိုမှတပါး၊
စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တံ၊ သင့်ကို၊ သစေအတိမာရာမိ၊ အကယ်
၍လွန်ကျူး၍ကျင့်သည်ဖြစ်အံ့၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍော၊ ပြတ်သောနားရွက်ရှိသော၊
အယံသုနခေါ၊ ဤခွေသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို၊ ခါဒ
တု၊ စားစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ကဏ္ဍမု
ဏ္ဍသုနခံ၊ ပြတ်သောနားရွက်ရှိသောခွေးနက်ကို၊ ဒေသသတ္တ၊ ပြု၍၊ စောရံ
ပြင်းစွာ၊ သပတဉ္စ၊ ကျိန်ခြင်းကိုလည်း၊ အကရိ၊ ပြုမိ၏၊ ခုသာဝါဒဉ္စ၊
မဟ္တုမဟ္တုသောစကားကိုလည်း၊ အဘာသိသံ၊ ဆိုမိ၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်း
ကြီး၊ ထာသကမ္မဿ၊ ထိုထင်ကိုလွန်ကျူး၍ကျင့်ခြင်းတည်းဟူသောမိစ္ဆာ
ဝီရိယကံ၏လည်းကောင်း၊ ခုသာဝါဒဿစ၊ မဟ္တုမဟ္တုဆိုခြင်းတည်းဟူ
သောမုသာဝါဒကံ၏လည်းကောင်း၊ ဥဘယံဥဘယဿ၊ နှစ်ပါးသောအကု
သိုလ်ကံ၏ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ သတ္တဝဝဿသတောနိ၊ အနှစ်ချနစ်ရာတို့
ပတ်လုံးသာလျှင်၊ ယတောဟိယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊
မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အနုတုတံ၊ ခံစားအပ်၏၊ တတောတသ္မာကာရဏာ
ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍော၊ ပြတ်သောနားရွက်ရှိသော၊ အယံသုန
ခေါ၊ ဤခွေးနက်သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ ဤအင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို၊
ခါဒတိ၊ စား၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ မေ၊ အ
ကျွန်ုပ်အား၊ ဗဟူကာရောစ၊ များသောကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ မေ၊ အ
ကျွန်ုပ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့၊ အာဂတော၊ ထာတော်မူ၏
အာဟဉ္စ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍဿ၊ ပြတ်သောနားရွက်ရှိသော
ခွေးနက်မှ၊ သုဗုတ္တ၊ ကောင်းစွာလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ အသောကာ၊ ပိုးရိပ်ခြင်း
မရှိသည်၊ အကုတောဘယာ၊ စားမရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်း

ကြီး၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိဝံသည၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးကို၊ နမသောမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ အဉ္စ
 လိကတာ၊ ဆက်ဆက်ချိုထွက်၊ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်း
 ကြီး၊ အမနုဿ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဘုရားသုံး
 ဆောင်တော်မူလော၊ မယာ၊ အက္ခန္တိနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ရမ၊ မွေ့လျော်တော်
 မူလော၊ သုဘဂေ၊ တင့်တယ်သော အဆင်းရှိသော နတ်သွီး၊ မယာ၊ ငါ
 သည်၊ မနုဿ၊ လူ၌ဖြစ်ဟုန်သော၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဘုရားသုံးစား
 ဆက်ကုန်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တယာ၊ သင်နတ်သွီးနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ရမိတော၊
 မွေ့လျော် စံပျော်ရသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ သုဘဂေ၊ တင့်တယ်သော အဆင်းရှိ
 သော နတ်သွီး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ သင်နတ်သွီးကို၊ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ
 ၏၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ နဂရမေဝ၊ ငါ၏နေရာမှာရာကထိမြို့သို့သာသျှင်၊ ဝိပွံလျှင်စွာ၊
 ပရိနယာဟိ၊ ပို့ဆောင်တိလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧဒသမံ၊ တ
 ဆဲ နှစ်ရပ်မြောက်သော၊ ကဗ္ဗေ၊ ရုက္ခပေတဝတ္ထု၊ နားရင်းပြတ်သော ပြိတ္တာ၏အ
 ကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

(၂၅) ပဉ္စာယံ၊ ပဉ္စလ တိုင်သားလူအများတို့၏၊ ဣဿရော၊ အရှင်
 ဖြစ်သော၊ ရဋ္ဌေသဘော၊ တိုင်တကာတို့တွင် ဖြတ်သောမိမိဥဉ္စာဖြစ်သော
 တိုင်းလည်းရှိသော၊ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဗြဟ္မဒတ် အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်း
 သည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်၏၊ သောရာဇာ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ အာဟာ၊ ရုက္ခာနံ၊ များ
 သောနေ့ညဉ့်တို့၏၊ အဓ္မယာ၊ အဓ္မယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ အ
 ကြိဗ္ဗထ၊ ငြိ၏၊ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏၊ ဘရိယာ၊ မယားဖြစ်သော၊ ဥပရိ၊
 ဥပရိအမည်ရှိသော မိဖုရားဖြစ်သည်၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို၊ အပ
 သန္တိ၊ မမြင်သည်ရှိသော်၊ အာဠာဟနံ၊ သုသာန်သို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ ဗြဟ္မဒတ္တာ
 တိ၊ ဗြဟ္မဒတ်ဟုခေါ်ဝေါ်ထွက်၊ ကန္တတိ၊ ပိုမိုပြည်တမ်း၏၊ သမ္ပန္နစရဏော၊
 နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောသိလ၏ ပြည့်စုံခြင်း၊ ဣန္ဒြေတို့ကိုစောင့်
 ရှောက်ခြင်းအစရှိသော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ မုနိ၊ မိမိစီးပွားသူတပါး၏
 စီးပွားကိုလည်း သိတတ်သော၊ ဣတိ၊ ရသေ့သည်၊ အာဂန္တိ၊ စာလာလည်း
 ကာ၏၊ အာဂန္တံ၊ လာပြီး၍၊ ယေမနုဿ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ တတ္ထဟတ္ထိ
 သုသာနေ၊ ထိုသုသာန်၌၊ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ် ရောက်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုသုသာန်၌၊ ဥတေ၊ တည်ကုန်သော၊ တေမနုဿ၊ ထိုလူတို့ကို၊ တောန္တော
 အိုလူများတို့၊ နာနာဂန္ဓသမေရိတံ၊ အထူးထူးသော အမွှေးအနံ့တို့ဖြင့်ထက်
 ဝန်းကျင်မှ ထိုင်သော အနံ့ရှိသော၊ ဣဒံ၊ အာဠာဟနံ၊ ဤသုသာန်သည်၊
 ကုဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ အာဠာဟနံ၊ သုသာန်နည်း၊ ဣတေ၊ ဤလူ၊ ပြည်မှ၊

ခုရဂတ်၊ဝေးသောအရပ်သို့သွားသော၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော၊
 ပတ်၊ထင်ကို၊ အပဿန္တိ၊မမြင်သည်ရှိသော်၊ ဗြဟ္မဒတ္တာတိ၊ဗြဟ္မဒတ်ဟူ
 ခေါ်ဆိုလျက်၊အဟံဇ္ဈတ္ထိ၊ဤမိန်းမသည်၊ဟံ၊အဘယ်သူ၏၊ဘရိယာ၊မ
 ယားနည်း၊ဇူတိ၊ဤသို့၊ အာပုစ္ဆိတ္ထစ၊မေးလည်းမေး၏၊တတ္ထ၊ထိုသူသာန
 ဌံ၊ယေ၊အကြင်သူတို့သည်၊ သမာဂကာ၊ အညီအညွတ်ရောက်ကုန်၏၊တ
 ဣ၊ထိုသူသာနဌံ၊ တေဝ၊ထိုလူတို့သည်လည်း၊ မာရိယ၊အရှင်ရသေ့၊ဗြဟ္မ
 ဒတ္တဿ၊အက္ခန္တိတို့ သခင်ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား၊ ဘဒ္ဒံ၊ကောင်းခြင်းသည်၊
 ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ တေတဝစ၊ထိုအရှင် ရသေ့အားလည်း၊ဘဒ္ဒံ၊
 ကောင်းခြင်းသည်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ မာရိယ၊အရှင်ရသေ့၊နာနာ
 ဂန္ဓသမေရိတံ၊ အထူးထူးအပြားပြား သောအမွှေး အနံ့တို့ဖြင့်ထက်ဝန်း
 ကျင်မှလျှိုင်းသောအနံ့ရှိသော၊ ဣဒံအာဠာဟနံ၊ ဤသူသာနဌံသည်၊ တဿ
 ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ ထိုအက္ခန္တိတို့သခင်ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏၊ အာဠာဟနံ၊သူသာန
 ပေတည်း၊ယာဇ္ဈတ္ထိ၊အကြင်မိန်းမသည်၊ဣတော၊ဤလူ၊ပြည်မှ၊ခုရဂတ်၊တ
 မလွန်လောကကိုသွားစေသော၊ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော၊ပတ်
 ထင်ကို၊အပဿန္တိ၊မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မဒတ္တာတိ၊ဗြဟ္မဒတ်ဟူ၍ခေါ်ဆို
 လျက်၊ကန္တတိ၊ငိုမြည်တမ်း၏၊ အဟံဇ္ဈတ္ထိ၊ ဤမိန်းမသည်၊ တဿ၊ထိုအ
 က္ခန္တိတို့သခင်ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏၊ ဘရိယာ၊မယားဖြစ်သော၊ဥပရိ၊ဥပရိအ
 မည်ရှိသောမိဖုရားမြတ်ပင်တည်း၊ဇူတိ၊ဤသို့၊ ဝိယာကံသု၊ဖြေကြားကုန်
 ၏၊ ဥပရိ၊ဥပရိမိဖုရား၊ဆဋ္ဌာသီတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းခြောက်
 ထောင်အရေ အတွက်ရှိကုန်သော၊ ဗြဟ္မဒတ္တဿနာမကာ၊ဗြဟ္မဒတ်ဟူ
 သောအမည်ချည်ရှိကုန်သော၊ ဂုဇာနော၊မင်းတို့ကို၊ ဣမတ္ထိ၊အာဠာဟနေ
 ဤသူသာနဌံ၊ဧဗျ၊ဗျတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ တေသံ၊ ထိုရှစ်သောင်းခြောက်
 ထောင်အရေအတွက်ရှိကုန်သောဗြဟ္မဒတ်မင်းတို့တွင်၊ ကံပြာဟ္မဒတ္တံ၊အ
 ဘယ်ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို၊ ဗဒ္ဒိစ္စ၊စွဲ၍၊ တံ၊သင်သည်၊ အနုသောစထိ၊အပန်တ
 လဲလဲစိုးရိမ်ဘိသနည်း၊ တန္တေ၊အရှင်ရသေ့၊ ဗဠာလာနံ၊ဗဠာလတိုင်း
 သူလူအပေါင်းတို့၏၊ဣဿရော၊အရှင်ဖြစ်သော၊ရဋ္ဌေသဘော၊တိုင်းတကာ
 တို့သက်မြတ်သောတိုင်းတည်းဟူသောဥဇ္ဈာလည်းရှိထသော၊ဓူဠနိဝုတ္တော
 ဓူဠနိအမည်ရှိသော မင်း၏သားလည်း ဖြစ်ထသော၊ ယောရုဇာ၊ အကြင်
 ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ကာထကံ၊ဟာ၊သေလွန်ခဲ့၏၊တန္တေ၊အရှင်ရသေ့၊သဗ္ဗ
 ကမ္မဒန္တံ၊ အလိုရှိအပ်သမျှသော ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုပေး
 ဟုတ်သော၊ ဘတ္တာရံ၊ အက္ခန္တိ၏လင်ဖြစ်သော၊ တံဂုဇာနံ၊ထိုဗြဟ္မဒတ်

မင်းကို၊ ပရိစ္ဆာဒ်၍၊ အနုသောစသိ၊ အမန်တလဲလဲစိုးရိမ်ပေ၏။ ဥပရိ၊ ဥပရိမိဗုယာ။ သဗ္ဗေဝရာဇာနော၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်အရေအတွက်ရှိ ကုန်သောခပ်သိမ်းသောမင်းတို့ သည်ပင်လျှင်၊ ဗြဟ္မဒတ္တသနာမကာ၊ ဗြဟ္မဒတ်ဟူသောအမည်သာရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေဝရာဇာနော၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင် အရေအတွက်ရှိကုန်သော ခပ်သိမ်းသောမင်းတို့သည်ပင်လျှင်၊ ဗြဟ္မဒတ္တသနာမကာ၊ ဗြဟ္မဒတ်ဟူသောအမည်သာရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေဝရာဇာနော၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သောမင်းအပေါင်းတို့သည်ပင်လျှင်၊ ပဉ္စာထာနံ၊ ပဉ္စာထာစိုင်းသူလူအပေါင်းတို့၏၊ ဣဝာရ၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရှေးထသဘာ၊ တိုင်တကာတို့တွင်မြတ်သောစိုင်းထည်းဟူသော၊ ဥဒ္ဓာရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓနိပုတ္တာစ၊ ဗုဒ္ဓနိအမည်ရှိကုန်သောမင်း၏သားတို့သည်လည်း၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပရိ၊ ဥပရိမိဗုယာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ ရှေးစဉ်နောက်ဆက်မပြတ်သဖြင့် သဗ္ဗေဝံ၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင် အရေအတွက်ရှိကုန်သောခပ်သိမ်းသောဗြဟ္မဒတ်မင်းတို့၏၊ မဟေသိတ္တံ၊ မိဗုယာ၊ မြတ်၏အဖြစ်ကို၊ အကာရယံ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧက္ကကေသု၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောသင်၏လင်နင်းဗြဟ္မဒတ်မင်းတို့သည်၊ ပုရိမကော၊ ရှေးမင်းတို့ကို ဟိတ္တာ၊ စွန့်၍၊ ပန္နိမံ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဗြဟ္မဒတ်မင်းတလောက်ကိုသာလျှင်၊ ပရိစ္ဆာဒ်၊ အကြောင်းပြု၍ အနုသောစသိ၊ အမန်တလဲလဲစိုးရိမ်သိနည်း။ ။ မာရိယ၊ အရှင်ရသေ့၊ သံသာဓေ၊ သံသာရာ၌၊ ဣတ္ထိဘူတာယ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ မဟေသိဘာဝံ၊ မိဗုယာ၊ မြတ်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ တံ၊ သင်ရှင်ရသေ့သည်၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ဘာသသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မာရိယ၊ ရှင်ရသေ့၊ ဣတ္ထိဘူတာယ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ အထုမေအတ္တနိ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏၊ ဒိဃာရတ္တာယဒိဃာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ဣတ္ထိယေဝ၊ မိန်းမသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်စေသထေ့၊ မာရိယ၊ ရှင်ရသေ့၊ တုမောသယံ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောအကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ အာအနုသရိတံ၊ သိအပ်ပြီ၊ ဣတ္ထိဘူတာယ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒိဃာရတ္တာယဒိဃာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဣတ္ထိယေဝ၊ မိန်းမဖြစ်သည်သာလျှင်၊ အပရာဇရုပ္ပတ္တိ၊ အဆက်ဆက်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပရိ၊ ဥပရိမိဗုယာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကဒါပိ၊ တရံတခါ၊ ဣတ္ထိပိ၊ မိန်းမသည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ကဒါပိ၊ တရံတခါ၊ ပုရိသောပိ၊ ယောက်ျားသည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ကဒါပိ၊ တရံတခါ၊ ပသုယံ-

၃၃၆

ပေတာဝတ္ထုပါရှိတော်ရှိသော။

နိဂ္ဂိတိရတ္တနန္တိအဖြစ်သို့လည်း။ အာဂမာရောက်၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်း။
တေံ၊ ထိုမိန်းမယောက်ျားတိရတ္တနဝသော အဖြစ်သို့၊ ဥပေတာနံ၊ ကပ်ကပ်
သော၊ တဝ၊ ဝင်၏။ အတိတာနံ၊ လွန်စေကျန်ပြီးသော ကိုယ်အဖြစ်တို့
၏၊ ပရိယန္တော၊ အပိုင်းအခြားသည်။ နဒိဿတိ၊ မထင်ရှား။ မဟာရနံ၊
ရသေ့မြတ်။ တံ၊ ရှင်ရသေ့သည်။ စာသသိတ္တံ၊ ထောပတ်ဖြင့်သွန်း
ထောင်းအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ပါဝကံ၊ မီးကို၊ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်၊
ဩဘိပ္ပိတိယ၊ သွန်းထောင်း၍ ငြင်းစေဘိသကဲ့သို့၊ အာဒိတ္တံ၊ မိုးရိပ်ခြင်း
တည်းဟူသောမီးဖြင့် ထောင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တသမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ဇေ၊
အကျွန်ုပ်ကို၊ သဗ္ဗံ၊ အဆုံးသို့သော၊ ဧရံ၊ စိတ်၏ ပူပန်ခြင်းကို၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊
နိဗ္ဗာပော၊ ငြိမ်းစေပြီး၊ မဟာရနံ၊ ရသေ့မြတ်၊ ယောတံ၊ အကြင်ရှင်ရသေ့
သည်။ သောကပရေတယ၊ မိုးရိပ်ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ မေ၊ အ
ကျွန်ုပ်၏၊ ပတိသောကံ၊ ထင်ကွေကွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောမိုးရိပ်ပူပန်
ခြင်းကို၊ အနုပါဒိ၊ ပယ်ဖျောက်တော်မူ၏။ သောတံ၊ ထိုရှင်ရသေ့သည်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏၊ ဟဒယနိသိတံ၊ စိတ်၌ရှိသော၊ သောကံ၊ မိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူ
သော၊ သလ္လံ၊ ခြောင့်ကို၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အဗ္ဗုဋ္ဌံ၊ နှုတ်အပ်ပြီး၊ မဟာရနံ၊ ရသေ့
မြတ်၊ သာဟံသာအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ အဗ္ဗုဋ္ဌသလ္လံ၊ နှုတ်အပ်ပြီးသော
မိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသောခြောင့်ရှိသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ သိတိတုတာ၊ စိတ်၏
ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ တဝ၊ ရှင်ရသေ့၏၊ ဝစနံ၊ တရားစ
ကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ နိဗ္ဗုတာ၊ စိတ်၏ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သော၊
သာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒါနိ၊ ဟုအခါ၌၊ နသောစာသိ၊ မိုးရိပ်၊ နရော
ဒါမိ၊ မငို။ ဥပါသိကေ၊ ဥပါသိကာမ၊ တဿသမဏဿ၊ ထိုရသေ့၏၊ သု
ဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား
၍၊ ဥပရိ၊ ဥပရိမိယသားသည်။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ
၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာထောင်သော ရသေ့ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရသေ့
ရဟန်းပြုစေ၏။ သာ၊ ထိုဥပရိမိယသားသည်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်
သောလူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရသေ့ရဟန်း
ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်သို့ကပ်သည်။ သန္တာသမာနာစ၊
ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဗြဟ္မဇောကူပပတ္တိယာ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌ပဒိုသန္ဓေနေခြင်း၌၊
မေတ္တစိတ္တံ၊ မေတ္တနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ အဘာဝေသိ၊ ပွားစေ၏။ သာ၊ ထို
ဥပရိမိယသားသည်။ ဂါမာ၊ ရွာမှ၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့လည်းကောင်း၊ နိဂမေ၊ နိဂုံး
တို့သို့လည်းကောင်း၊ ရာဇဌာနိယော၊ မင်းနေပြည်တို့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိဝ

၂-ဥပရိဝဂ်၊

၃၃၇

ရန္တိ၊ ဟုညံ့ထည်သွားထာထျက်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ရွာ၌၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊
အတြ၊ ဗြဟ္မ၊ ပြု၏၊ သောဂါမော၊ ထိုရွာသည်၊ ဥရုဝေထာနာမ၊ ဥရုဝေထအ
မည်ရှိသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပါသိကော၊ ဥပါသိကာမ၊ သာ၊ ထိုဥပရိဝိ
ဗုယားသည်၊ ဗြဟ္မသောကုပပတ္တိယော၊ ဗြဟ္မပြည်၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းငှါ၊
မေတ္တဝိတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ အဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဣတ္ထိ
ဝိတ္တံ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်၌စိတ်ကိုထည်း၊ ဝိရာဇေတွာ၊ ထပ်ခြင်းကင်းစေ၍၊ ဗြဟ္မ
သောကုပဂါ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့လားသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို
၏၊ တေရသမံ၊ တေရသိုသုံးခုမြောက်သော၊ ဥပရိပေတဝတ္ထု၊ ဥပရိဝိ
ဗုယား၊ ပြိတ္တာမ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

တသ၊ ထိုဥပရိဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ပန္န၊ ရွာတံခါးခရီး၌ကစား
သောမိန်းမငယ်မှဖြစ်သောပြိတ္တာမ၊ မာတာစ၊ ငါးဘဝမြောက်၌ရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ၏ အမိဖြစ်ဘူးသောပြိတ္တာမ၊ တိဿာစ၊ တိဿာသူကြွယ်မ၊ နန္ဒာ၊
နန္ဒာအမည်ရှိသောပြိတ္တာမ၊ ကုဏ္ဍလိနာ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သားနှင့်၊ စာ
ဇော၊ ဝါသုဒ္ဓေဝမင်း၏၊ ဝိရိဝိခြင်းကိုပျောက်စေတတ်သော စာဇုလ္လိတာ၊
ဇွေသဋ္ဌိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော သုဋ္ဌေးပြိတ္တာ၊ တုန္ဒဝါယောစ၊ အင်လျှိုသ
မားပြိတ္တာ၊ ဝိဘာရ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား၌နေသောကင်္ဂါရေဝေ၊ ထေရ်၏အထံသို့
ကပ်သောပြိတ္တာမ၊ သုတ္တ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကိုချည်လှူသောမိန်းမ၊ သောပါ
န၊ ရွှေစောင်းတန်းရှိသောဝိမာနပြိတ္တာမ၊ ဥပရိ၊ ဥပရိဝိဗုယား၊ ဣတိ၊ ဤ
သည်သျှင်တည်း၊ ။ နုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဥပရိဝဂ္ဂေါ၊ ဥပရိဝဂ်
သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၃-ဓူဠဝဂ်၊

(၂၆) ဘောပုရိသ၊ အိုယောဂျား၊ တုံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်အ
ချည်းဝည်း၊ ပုဗ္ဗန္ဒပေတောဝပုဗ္ဗန္ဒေါ၊ အပေတောဣဝ၊ ကိုယ်၏ရှေ့ထက်ဝက်
ရှိသည်နတ်သားကဲ့သို့၊ မာလာဘာရိအလင်္ကာထော၊ ဗန်းတည်းဟူသော
ထန်ဆာဖြင့်ဘန်ဆာဆင်ထျက်၊ ဣစ၊ ဤအရပ်၌၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏အ
ထိဇ္ဇမာနေ၊ ခြေချသဖြင့်မပျက်သော၊ ဝါရိမ္ပိ၊ ရေအပြင်၌၊ ဂစ္ဆထိ၊ သွား၏၊
ဘောပုရိသ၊ အိုယောဂျား၊ ပေတောပေတဘူတော၊ ပြိတ္တာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
သောတ္တံ၊ ထိုသင်သည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့
နည်း၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်ရပ်ရွာ၌၊ တုတ္တံ၊ သင်၏၊ ဝါသော၊ နေခြင်းသည်၊ တ
ဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ။ သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ဝါသတော၊

၃၃၈

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ၊

မဉ္ဇ၊ ဝါသဘရူပဏ္ဍိတည်းကောင်း၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏
လည်းကောင်း၊ အန္တရေ၊ အသယံ၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏
လည်း၊ သန္တိကော၊ အနီး၌၊ ဗြဟ္မာ၊ တည်သော၊ ရုက္ခဗြဟ္မ၊ ရုက္ခဗြဟ္မအမည်ရှိသော
ရွာသို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဒ္ဒသတိ၊
ဆို၏။ ၊ ကောဠိတောဣတိ၊ ကောဠိတဟူ၍၊ ဝိသုဒ္ဓိတော၊ ကျွန်တော်တို့
ရှားသော၊ မဟာမတ္တောစ၊ အမတ်ကြီးသည်လည်း၊ တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊
ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ သတ္တုဉ္စ၊ မုံလုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဘတ္တုဉ္စ၊ ထမင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ပီတကံ၊ ရွှေသော အဆင်းရှိသော၊ ယုဂဉ္စ၊ ပုဆိုးအစုံကိုလည်း
ကောင်း၊ ပေတဿ၊ ပြိတ္တာကို၊ ဥန္နိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ အဒါ၊ ပေးလှူ၏၊ ကဒါ၊
အဘယ်အခါ၌၊ အဒါထိ၊ ပေးလှူသနည်း၊ နာဝါယ၊ တွေသည်၊ တိဋ္ဌမာနာယ၊
တည်စဉ်၊ ဥပါသကဿ၊ ရတနာသုံးပါးတို့ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍လည်း
ကပ်ကတ်သော၊ ကပ္ပကဿ၊ ဆတ္တာသည်အား၊ အဒါပထိ၊ ပေးလှူစေ၏၊
ကပ္ပကဿစ၊ ဆတ္တာသည်ဥပါသကအားလည်း၊ ဒါနေ၊ အလှူကို၊ ဗိန္နုဗ္ဗိ၊
ပေးလှူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဌာနေ၊ ပေးသောစကား၊ ပေတဿ၊ ပြိတ္တာ၏၊ သရိ
ဇေ၊ ကိုယ်၌၊ ဗိဿယ၊ ထင်စေ၏၊ တတော၊ ထိုသို့အတော်အရံ၏ပြည့်စုံ၊
ခြင်းကြောင့်၊ သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ သုဝတ္ထဝသနေ၊ ကောင်းစွာ
ဝတ်ရုံအပ်သောအဝတ်ရှိသည်၊ မာယာဘာရီ၊ အလင်ကံတော၊ ပန်းတန်ဆာ
တို့ဖြင့်ဆန့်ဆာဆင်အပ်သည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ဌာနေ၊ အလှူခံတည်းဟူသောအရာ၌၊ ဗြဟ္မာ၊ တည်သော၊ ဒက္ခိတာ၊ အလှူ
သည်၊ အဿပေတဿ၊ ထိုပြိတ္တာအား၊ ဥပကပ္ပယ၊ ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ အနုကမ္မာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ပေတာနံ၊
ပြိတ္တာတို့ကို၊ ဥန္နိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ပုနုပ္ပနံ၊ အကြိမ်ကြိမ်၊ ဒက္ခိတံ၊ အလှူကို၊
ဒဇ္ဇေထ၊ ပေးလှူရာ၏။ ၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊
သာဟုန္နဝါထိနေ၊ ရုတ်ပြတ်သောပုဆိုးညစ်ကိုဝတ်ရကုန်လျက်၊ အညော၊
အချို့ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ကေသနိဝါထိနေ၊ မိမိဆံပင်တို့
ဖြင့်သာလျှင်အင်္ကျီကြီးငယ်ရှက်ကြောက်ဖွယ်ဖုံးဆုတ်ကုန်လျက်၊ ဘတ္တယ၊
ထမင်းအစာအာဟာရအထို့ငှါ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဗိသောဗိသံ၊ အရပ်တ
ပါးမှသည်အရပ်တပါးသို့၊ ပတ္တမန္တိ၊ ပြောင်းသွားကုန်၏၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်
သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ခုဇေ၊ ဝေးသောအရပ်သို့၊ စာသတ္တယ၊
အစာအာဟာရအထို့ငှါ၊ ပဓာဝိတ္တာ၊ ပြေးသွားကုန်၍၊ အလေ့ရှိဝ၊ အစား
အရေကိုမရကုန်သည့်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ သာတာ၊ သာသောငင်တော်မူတ်ကုန်

ကျက်၊ နိဝတ္တဓရ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကော၊ အချို့ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊
သဓုဋ္ဌိတာ၊ ဆာသောဝင်ဇတ်ပွတ်ခြင်းဖြင့်မှူးမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တန္တာပရိတ္တ
မန္တာ၊ ချာချာထည်ကုန်ကျက်၊ ဘုမိယံ၊ မြေ၌၊ ပရိသုတ္တိတာ၊ လည်းကုန်၏။
ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုရောက်ရာအရပ်၌၊
ကေနဓိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ပရိသုတ္တိတာ၊ ရှေးရှုတွန်းလွှဲအပ်
ကုန်သကဲ့သို့၊ ဘုမိယံ၊ မြေ၌၊ ပပတိတာ၊ လည်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဇေပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အကတကဏ္ဍာ
ကာ၊ ကုသိုလ်ကိုမပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိဒါစာကာလေ၊ နွေအခါ၌၊ အာတပေ၊
နေပူသောအရပ်၌၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ ဒဗ္ဗာဝဒဗ္ဗောဇ္ဈဝရုပ္ပိပါသဂ္ဂိနာ၊ လောင်အပ်
သကဲ့သို့ဆာလောင်ဇတ်ပွတ်ခြင်း၊ တည်းဟူသောမီးသည်၊ ဒဗ္ဗာ၊ လောင်
အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာနက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစား
ရရှာကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ စာရဏိယော၊ အိမ်ရှင်
မတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုလမာတဓရာ၊ အမျိုးသမီးအမျိုးသားတို့၏အိမ်
တို့သည်လည်းကောင်း၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ပါကုန်ကျက်၊ ပါပဓမ္မာ၊ ဩဝုခြင်းဝန်
တို့ခြင်းပိတ်ပင်ခြင်းစသော အဖြစ်ဖြင့်ယုတ်သောသဘောရှိကုန်၏။ ဒေယျ
ဓမ္မေသု၊ ယူဘွယ်ဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တေသု၊ ရှိကုန်လျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ဒိဝံ၊ တမလွန်သောကသုဂတိဘဝ၌ ရပ်တည်ကြောင်းဖြစ်သော ကောင်းမှု
ကို၊ နအကမ္မာ၊ မပြုမိကုန်၊ အနုပါနမ္ဘိ၊ ထမင်းအဖျော်၌၊ ပဟုတံ၊ များသည်ဖြစ်
၍၊ အဝိသုအဝကီရတိ၊ အကယ်၍သွန်းကြံစွန့်ပစ်ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသန္တေ
ပိ၊ ဤသို့သွန်းကြံစွန့်ပစ်ရသော်လည်း၊ သမဂ္ဂဟေသမာပရိပန္နာယ၊ ကောင်း
သောအကျင့်ရှိပေသော၊ ပဗ္ဗဇိတောပဗ္ဗဇိတာယ၊ ရဟန်းသူတော်ကောင်း
အား၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသောယူဘွယ်ဝတ္ထုကိုမျှလည်း၊ နအဒမ္ပသေ၊ မပေးမ
ယူမိကုန်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အကမ္မကာမာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်မပြု
အပ်သောအကုသိုလ်ကံကို အလိုရှိကုန်၏။ အထသ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို
ဖြည့်ကျင့်ခြင်း၌ပျင်းရိကုန်၏။ သာရကာမာ၊ ကောင်းမြတ်သောစားဘွယ်
သောက်ရာကိုအလိုရှိကုန်၏။ မဟာဋ္ဌာသ၊ အစားအသောက်ကြူးကုန်၏။
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အာလောပပိဏ္ဍိ၊ တလုပ်မျှသော ဆွမ်းပိုင်ကိုလည်း၊
ဒါတာဓရာ၊ ပေးလှူတတ်ကုန်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဂ္ဂဟေ၊ အလှူ
ခံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘာသိတာ၊ နှိပ်စက်၍ထိတတ်ကုန်သည်၊ အဌာ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ နော၊ ငါတို့၏၊ တေဓာရာတာနိဗ္ဗာရာနိစ၊ ထိုအိမ်တို့
သည်လည်းကောင်း၊ တာစဒါသိယော၊ ထိုကျွန်မတို့သည်လည်းကောင်း။

၆၆၀

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

တာနေဝါဟရဏာနိဿယ၊ ထိုတန်ဆာဘိသည့်လည်းကောင်း၊ အတ္တိ၊ ဂြိုဟ်၊
ဘေ၊ ထိုအိမ်အစရှိသည်တို့ကို၊ အညော၊ ဘဝါးကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိစာ
ရ၊ ယန္တိ၊ စမွယ်သုံးဆောင်ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါဘို့မူကား၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆာထောင်
တော်ခြင်းဆင်းရဲ၊ ဘာဂိနော၊ ခံစားသောအဖို့ရှိကုန်သည်၊ ဘဝါမ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ဘေပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ မနုဿာသု၊ လူတို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာပိ၊
ဖြစ်ဆာကုန်သော်လည်း၊ ပုနုပ္ပန္နံ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ၊ ဝေဒိဝါ၊ နှိုးသည်မျိုးတို့
သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဝညာစ၊ မထိခဲ့ခြင်းအောက်မှအပ်ကုန်
သောအမျိုးတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ရထကာရာစ၊ သားရေနှင့်
စပ်သောအမှုကိုပြုလုပ်ကုန်သောအမျိုးတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ဒုန္တိကာစ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကိုပြစ်မှား နှိပ်စက်တတ်ကုန်သောသူတို့
သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စဏ္ဍာစိစ၊ စဏ္ဍာလမျိုးတို့သည်လည်း၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကပဏာစ၊ သူတပါးတို့အလွန်သနားအပ်သောအဖြစ်
ထိုးရာကပ်ကုန်သောအထီးကျန်သောအမျိုးတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ ကမ္မကာဇ၊ တုန်ထွက်သောအမျိုးတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ အညာနိပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိယာနိ၊
အကြင်အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဟိနာနိ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော၊ ကုလ
နိဿယ၊ မူဆိုးတံငါပန်းခြံကံသွန်စသောအမျိုးတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ အညာနိပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိယာနိ၊
အကြင်အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဟိနာနိ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော၊ ကုလ
နိဿယ၊ မူဆိုးတံငါပန်းခြံကံသွန်စသောအမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကပဏာ
နိ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ကုလနိဿယ၊ အမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊
ဂြိုဟ်၏၊ တေသုတေသွေဝကုလေသု၊ ထိုထိုယုတ်ညံ့ကုန်သောအမျိုးတို့၌
သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘေ၊ ဤသို့ယုတ်ညံ့သောအဖြစ်သည်၊ မစ္ဆ
ရိနော၊ ဝန်တိုသို့ပိတ်မစ္ဆရုပိတ်ရှိသောသတ္တဝါ၏၊ ကတိ၊ လားရတည်း၊
ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဘဝ၌သာလျှင်၊ ကတကလျာဏာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကုသိုလ်ရှိ
ကုန်သော၊ ဒါယကာ၊ ပေးလှူလေ့ရှိကုန်သော၊ ဝိတမစ္ဆရာ၊ ကင်းသောဝန်တို
ခြင်းရှိကုန်သော၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ဂြိုဟ်၏၊ တေ
သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊
နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို၊ ဩဘာသန္တိစ၊ မိမိကိုယ်ရောင် အဝတ်တန်ဆာ
ရောင်တို့ဖြင့်ထွန်းလင်းစေကုန်၏၊ ဝေဇယန္တေ၊ ဝေဇယန္တေအမည်ရှိသော
ပါသဒေဝ၊ ပြာသာဒ်တို့၌လည်း၊ ရမိတွာ၊ မြေလျော်စံပျော်ကုန်၍၊ ကာမကမ္မ

မိနော၊ အလိုရှိအပ်သောစည်းစိမ်ချင်းသာတို့ကို အလိုအတိုင်းခံစားခြင်းရှိ
ကုန်သော၊ တေသတ္တ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စုတာ၊
စုတေမနေသေလွန်သည်ရှိသော်၊ သတော၊ ကေသု၊ များမြတ်သောစည်းစိမ်
ဥစ္စာရှိကုန်သော၊ ဥစ္စကုလေသု၊ မင်းမျိုးပုတ္တိများမျိုးအစရှိကုန်သောမြင့်မြတ်
သောအမျိုးတို့၌၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကုလေ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုး၌၊ ဇာ
တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသတ္တ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကုဇ္ဇာဂါရေစ၊ အ
ထွတ်တပ်သောအိမ်၌လည်းကောင်း၊ ပါသာဒေစ၊ ပြာသာဒ်၌လည်းကောင်း၊
ဂေါတာသန္တတေ၊ ရှည်သောအမွှေးရှိသော ကော်ဇောဖြင့်ခင်းအပ်သောအ
ခင်းရှိသော၊ ပလ္လကော်စ၊ ပလ္လင်၌လည်းကောင်း၊ မောရဟတ္ထေဟိ၊ ဥဒေါင်းမြီး
တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သောယပ်စွဲကုန်သောလက်တို့ဖြင့်၊ ဗိဇတင်္ဂါ၊ ယပ်
ဖြင့်ယပ်အပ်သောကုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်စံဖျော်ရကုန်၏၊
ဒဟရကာလေဟိ၊ လေသောအခါ၌လည်း၊ အင်္ဂတော၊ တဦးသောအဆွေအ
မျိုးအထိန်းအယာတို့၏ရင်ခွင်မှ၊ အင်္ဂတဦးသောအဆွေအမျိုးအထိန်းအ
ယာတို့၏ ရင်ခွင်သို့၊ ဂန္ထန္တိ၊ ပြောင်းသွားရကုန်၏၊ သုခမေသိနော၊ ထိုသူ
လေ၏ချမ်းသာကိုအလိုရှိကုန်သော၊ တတိယော၊ အထိန်းအယာတို့သည်၊ မာ
လဘာရိအလင်္ကာတာ၊ ပန်းတန်ဆာတို့ဖြင့်ဆင်ယင်ကုန်လျက်၊ သယံပါတံ၊
ညဉ့်နံနက်၊ ဥပတိဋ္ဌန္တိ၊ စေားကုန်၏၊ အသောကံ၊ ပိုးရိပ်ခြင်းမရှိထသော၊
ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်လည်းရှိထသော၊ တိဒဿနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့
၏၊ မဟာဝနံ၊ မြတ်သောဥယျာဉ်ဖြစ်သော၊ နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ ဣဒံနန္ဒနံ၊ ဤနန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သည်၊ အကတပုညာနံ၊ မပြုအပ်သောကု
သိုက်ရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣဒံနန္ဒနံ၊ ဤနန္ဒဝန်ဥ
ယျာဉ်သည်၊ ကတပုညာနမေဝ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်သောသတ္တ
ဝါတို့အားသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကတပုညာနံ၊ မပြုအပ်သောကုသိုက်
ရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဣစေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တဝ၌၎င်း၊ ပရတ္ထစ၊ တမ
လွန်တဝ၌၎င်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကတပုညာနဉ္စ၊ ပြုအပ်ပြီး
သောကောင်းမှုရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့အားသာလျှင်၊ ဣစေဝေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
တဝ၌လည်းကောင်း၊ ပရတ္ထစ၊ တမလွန်တဝ၌ လည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ချမ်း
သာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေတံတေဟိဒေဝေဟိ၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ခဲကုန်
ပြီးသောနတ်တို့၌၊ သဟဗျာကာမာနံ၊ တကွဖြစ်ခြင်းကိုအလိုရှိကုန်သော
သတ္တဝါတို့သည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုက်ကို၊ ဗဟံ၊ များစွာ၊ ကတ္တုဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊
ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကတပုညာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်သော

တ္တဝါတို့သည်၊ သင်္ဂြိုဟ်နတ်ပြည်၌၊ တောဝဿမဂီနော၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော
လည်း၊ ဝိဝေသနာသောတို့၌ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မောဒန္တိ၊ မွေ့လျော်စံပျော်
ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အထိ
ဇ္ဇမာနပေတဝတ္ထု၊ ဝန်တိုဆို၊ ဝိတ် မန္တေရမိတ်ရှိသောပြိတ္တာ၏အကြောင်း
သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ကုဏ္ဍိနာဂရိယော၊ ကုဏ္ဍိမြို့၌ပွားများရှိသော၊ သာဏဝါသိ နိဝါသိ
ကော၊ သာဏဝါသိအမည်ရှိသောတောင်၌နေသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်
နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ပေါဋ္ဌပါဒေါတိ၊ ပေါဋ္ဌပါဒဟူသော အမည်ရှိ၏၊
တာဝိတိန္ဒြိယော၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော တာဝနာဖြင့် ပွားစေအပ်ပြီး
သောသဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြိရှိသော၊ သမဏော၊ ရဟန္တာသည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုသာဏဝါသိထေရ်၏၊ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဘာသာစ၊ အစ်ကိုညီတို့သည် လည်းကောင်း၊ နုဂ္ဂတာ၊ နုဂ္ဂ
တိသို့လည်းကောင်း၊ ယမဏောကိကာ၊ ယမဏောကဟုဆိုအပ်သောပြိတ္တာ
ထံ၌အကျုံးဝင်သဖြင့်သိအပ်ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ အဟောသုံ
ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထို သာဏဝါသိထေရ်၏မိဘစသောအဆွေအမျိုးတို့သည်
ပါပကမ္မံ၊ သူ့ အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော အကုသိုလ်ကံကို၊ ကရိတွာ
ပြီကုန်၍၊ ဣဘော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ပေတယောကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊ ဂတာ၊ ပရိသန္ဓေ
အားဖြင့်ဖြစ်စေ့ရှိကုန်၏၊ ကုရုန္တိနော၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုရှိကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ နုဂ္ဂတာ၊ နုဂ္ဂတိသို့လည်းကောင်း၊ ထေပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ သူမိက
နာ၊ အပ်ကဲ့သို့ထိုးဆွ တတ်ကုန်သောသေလောင် ငတ်မွတ်ခြင်းသည်ပြင်း
စွာနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ ကိလန္တာ၊ ပင်ပန်းသောကိုယ်ပိတ်ရှိကုန်သည်၊
နဂ္ဂိနော၊ အဝတ်မရှိကုန်သည်၊ ကိ သာ၊ အရိုးအရေမျှသာဖြစ်သောအလွန်
ကြိုလှိုသောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေပိတ္တာ၊ ထိုပြိတ္တာ
တို့သည်၊ ဥတ္တသန္တာ၊ ဤငါ၏သားသည်ရဟန်းဖြစ်ပေသည်တကားဟုဝိတ်
ထန်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟတ္တာသာ၊ ရှေ့ပြုအပ်သောနှင်ထုတ်ခြင်းအမှုကို
စွဲ၍ဖြစ်သောကြီးစွာသောကြောက်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထေရဿ၊ အရှင်
သာဏဝါသိထေရ်အား၊ နဒေသန္တိ၊ မိမိကိုယ်ကိုမပြစ် ကုန်၊ တဿ၊ ထိုအ
ရှင်သာဏဝါသိထေရ်၏တာဘာ၊ အစ်ကိုသည်၊ ဝိတရိတွာ၊ ဝိတ်ထန်ခြင်း
ကိုလွန်၍၊ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မရှိဘဲ၊ ဧကကော၊ ဘယောက်အထည်းထည်း၊
ဧကပထေ၊ ဘယောက်ခြေဖြင့်သွားရာခရီး၌၊ စတုကုဏ္ဍိကော၊ လေးဘက်
ဝဋ္ဋားသွား၍ ပုဆစ်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် သွားသည်ရပ်သည်၊ တဝိသွာန၊ ဖြစ်၍၊

ထေရ်သော၊ သာဏဝါသီထေရ်အား၊ တုမံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿယိ၊ ပြု၏။
ထေရောစ၊ အရှင်သာဏ ဝါသီထေရ်သည်လည်း၊ အမနုဿိကတွာ၊ ဤအ
မည်ရှိသောသူဟုနှလုံးမမူဘဲ၊ အတိတ္တမိ၊ လွန်သွား၏၊ သောစပေတော၊ ထို
ပြိတ္တာသည်လည်း၊ အဘိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တဝ၊ အရှင်တုရား
၏၊ ဘာတာ၊ အစ်ကိုပင်လည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာဖြစ်၍၊
အာဂဓတာ၊ အရှင်တုရားထံသို့လာသည်၊ အ၊ မှီ၊ ဖြစ်၏၊ တန္တေ၊ အရှင်တုရား၊
ယော၊ အရှင်တုရား၏၊ မာတာစ၊ အမိသည်၎င်း၊ ဝိတာစ၊ အဘသည်၎င်း၊
ဒုဂ္ဂတာ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့ကားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယမထောကိကာ၊ ယမထောကဟု
ဆိုအပ်သောပြိတ္တာတံ၌အကျုံးဝင်သဖြင့်သိအပ်ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာ
တို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ထေ၊ ထိုအရှင်တုရား၏မိဘအစရှိကုန်သော
အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမကောင်းမှု
ကံကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုကုန်သောကြောင့်၊ ဣထော၊ ဤအရှင်တုရားတို့ဖြစ်ရာ
ထူထုံမှ၊ ပေတထောကံ၊ ပြိတ္တာတံ၌၊ ဂတာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊
ကုရုဒ္ဓိနော၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကိုပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဒုဂ္ဂတိပြိတ္တာ
တံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တေပေတာ၊ ထိုအရှင်တုရား၏ မိဘအစရှိကုန်သော
ပြိတ္တာတို့သည်၊ သုမိကန္တာ၊ ဆောလောင်ဝတ်ပွတ်ခြင်းသည်ပြင်းစွာနှိပ်မက်
အပ်ကုန်သည်၊ ကိသန္တာ၊ ပင်ပန်းသောကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်၊ နဂ္ဂိနော၊ အ
ဝတ်မရှိကုန်သည်၊ ကိဿ၊ အ၊ ချီးအရေရသဖြစ်သောကြံ့တိသောကံကိုယ်ရှိ
ကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ဩတ္တပ္ပန္နာ
ဝါတို့၏သားဖြစ်သော ဤသူကားရဟန်းပေးတည်းဟုထိတ်လန့်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ မဟတ္တသာ၊ ရှေးဘဝ၌အရှင်တုရားကို နှင့်ထုတ်ဘူးသောအမှုကိုစွဲ
၍ဖြစ်သောကြီးစွာသောကြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဝ၊ အရှင်တုရားအား
နဒဿန္တိ၊ မိမိကိုယ်ကိုမပြုဘဲ၊ ကုန်၊ တန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ နော၊ အကျွန်ုပ်
တို့ကို၊ အနုကမ္မဿ၊ သနားပါလော့၊ ကာရုဏိကော၊ သနားခြင်းရှိတော်မူ
သော၊ ဟုံ၊ အရှင်တုရားသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ နော၊ အကျွန်ုပ်
တို့အား၊ အန္ဓာဒိဿဟိ၊ အမျှပေးဝေပါလော့၊ တဝ၊ အရှင်တုရား၏၊ ဒိန္နေန၊
ပေးလှူအပ်သော၊ ဒါနေန၊ အလှူဖြင့်၊ ကုရုဒ္ဓိနော၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကိုပြု
ဘူးကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ယာပေဿန္တိ၊ မျှရကုန်လတ္တံ့၊
ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါသီထေရ်သည်၊ ဝိတ္တာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ၊ စရိဟာ၊
သွား၍၊ အညေ၊ အရှင်သာဏဝါသီမှတစ်ပါးကုန်သော၊ န္ဒါဒဿဟိ၊ စွဲ၊ စာ
ကျိပ်နှစ်ယောက်ကုန်သောအတူနေ ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဝိတ္တာယ၊ ဆွမ်း

အလိုငှါ၊ စရိတွာ၊ သွားကုန်၍၊ ဘတ္တဿဝံကာရဏာ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စဟူ
သောအကြောင်းကြောင့်၊ ကေမန္တံ၊ ထင်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊
သန္နိပတိံ သု၊ တပေါင်းတတည်းစည်းဝေးကုန်၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာဓကဝါ
သီးထင်သည်၊ ထေသဗ္ဗေစ၊ ထိုအလိုရုံသော ရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ တုဗ္ဗေ၊
အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ယထာလန္တံ၊ ရတိုင်သော ဆွမ်းကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
၏၊ ဉာတိနံ၊ ပြိတ္တာထံ၌ ဖြစ်ကုန်သော မိဘစသောအဆွေ အမျိုးတို့ကို၊
အနုကမ္ဘာယ၊ သနားသဖြင့်၊ သံဃာဘတ္တံ၊ သံဃာအားလျှင်အပ်သောဆွမ်းကို
ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ တေတိက္ခ၊ ထိုတကျိပ်
နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာဓက ဝါသီထေရ်
အား၊ နိယာဒယိံ သု၊ ပေးကုန်၏၊ ထေရော၊ သာ ဓာဝါသီမထေရ်သည်၊
သံဃံ၊ တကျိပ်နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့၏အပေါင်းဖြစ်သောသံဃာကို၊
တံဘတ္တံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊ ဒါတု၊ ပေးလှူအံ့သောငှါ၊ နိမန္တယိ၊ ပင့်ဖိတ်၏၊
ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ ထေရော၊ အရှင်သာဓကဝါသီ ထေရ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤ
ဆွမ်းဟူသောအလှူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတုစ၊ အဘအားလည်း ကောင်း၊ မာ
တုစ၊ အမိအား လည်းကောင်း၊ ဘာတုနောစ၊ အစ်ကိုအားလည်းကောင်း၊
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤဆွမ်းဟူသောအလှူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊
ဉာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးဖြစ်ကုန်သော ပြိတ္တာတို့အား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသ
တည်း၊ ဉာတယော၊ မိဘအစရှိကုန်သောငါ၏အဆွေအမျိုးပြိတ္တာတို့သည်၊
ဣဒံ၊ ဤအလှူ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စယာ နုဘောန္တေ၊ ခံစားကုန်လျက်၊
သုဝိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနု၊ မိသိ၊ အမျှပေးဝေ၏၊ သမန္တန္တရာ၊ အနှစ်ငွေ၊ အမျှပေးဝေ
သည်၏အခြားမဲ့၌၊ သုဝိ၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော၊ ပဏိတံ၊ ကောင်းမြတ်
သော၊ သမ္ပန္နံ၊ ချိုမြိန်သောအရသာရှိသော၊ အနေကရသဗျတ္တနံ၊ အထူးထူးသော
အရသာရှိသောဟောင်းလျှာနှင့်ယှဉ်သော၊ တောဇနံ၊ တောဇဉ်သည်၊ ဥဒပဇ္ဇ
ထ၊ ဖြစ်ထေ၏၊ ဘတော၊ ထိုဘောဇဉ်ကိုရပြီးသောနောင်မှ၊ ဘာတာ၊ သာဓက
ဝါသီထေရ်၏ အစ်ကိုဖြစ်ဘူးသောပြိတ္တာသည်၊ ဝတ္ထဝါ၊ အဆင်းတွသည်၊
ဗလဝါ၊ အားရှိသည်၊ သုဝိ၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ထေရဿ၊ အရှင်သာဓကဝါသီထေရ်အား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿတိ၊
ပြုပြန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဒါနာနုဘာဝေန၊ ဒါန၏
အာနုဘော်အားဖြင့်၊ ပဟုတံ၊ များစွာသော၊ တောဇနံ၊ တောဇဉ်ကို၊ အဓမ္မဟိ၊
အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ထန္တံ၊ ရအပ်ပြီ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပဿ၊ ရှုပါလော့၊ မယံ

အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နဂါးမှသော၊ အဝတ်မရှိကုန်သေး။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ မယ်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဝတ္ထု၊ အဝတ်ကို၊ လတာမသော၊ ရ
 ကုန်ရာ၏၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရက္ကမ၊ လုံ့လပြုပါလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာဓကဝါသီ
 ထေရ်သည်၊ သင်္ကဓာရကုဋေတော၊ ထိုထိုသို့သောထမြက်ချေးရရာအရပ်မှ၊
 နန္ဒကော၊ ပုဆိုးကြမ်းတို့ကို၊ ဥပ္ပိဒိတွာန၊ ရှာငွေကောက်ယူ၍၊ ဝိလောတိကပ
 ခုံ၊ ပုဆိုးကြမ်းဖြင့်ပြီးသောသင်္ကန်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စာတုန္ဒိ၊ သ၊ အရပ်စေး
 မျက်နှာတို့မှသာသော၊ သံလေစ၊ သံဃာအားလည်း၊ အခါ၊ ပေးလှူ၏၊ ဓတွာ၊
 ပေးလှူပြီး၍၊ ထေရော၊ အရှင်သာဓကဝါသီထေရ်သည်၊ ဣဒံဒါနံ၊ ဤသင်္ကန်း
 ဟူသောအလှူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတုစ၊ အဘအားလည်းကောင်း၊ မောတုစ၊ အ
 မိအားလည်းကောင်း၊ ဘာတုနောစ၊ အစ်ကိုယ်အားလည်းကောင်း၊ ဉာတိ
 နဉ္စ၊ မိဘအစ်ကိုမှကြွင်းကုန်သောပြိတ္တာထံ၌ဖြစ်ကုန်သော ဆွေမျိုးတို့အား
 လည်းကောင်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသလည်း၊ ဉာတယော၊ မိဘအစ်ကိုကုန်သော
 ငါ၏ဆွေမျိုးပြိတ္တာသို့သည်၊ ဣဒံဒါနံ၊ ဤသင်္ကန်းလှူသော အကျိုးကို၊
 ပစ္စာနူဘောန္တော၊ ခံစားကုန်လျက်၊ သုဝိတာ၊ ချမ်းသာ ခြင်းသို့ရောက်ကုန်
 သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သလည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္ဓာဒိသိ၊ အမျှပေးဝေ၏
 သမနန္တရာအနုဒိဋ္ဌေ၊ အမျှပေးဝေသည်၏အခြားမဲ့၌၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့သည်
 ဥဒပဇ္ဇိံ၊ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထော၊ ထိုအဝတ်အရုံကိုရပြီးသည်နောက်မှ၊ ဘာ
 တာ၊ သာဓကဝါသီထေရ်၏အစ်ကိုဖြစ်ဘူးသောပြိတ္တာသည်၊ သုဝတ္ထဝသ
 နော၊ ကောင်းသောအဝတ်ကိုဝတ်ပြီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ထေရဿ၊ အရှင်
 သာဓကဝါသီထေရ်အား၊ တုမံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿယိ၊ ပြုပြန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ နန္ဒရာဇဿ၊ နန္ဒမင်း၏၊ ဝိဇိတတ္ထိံ၊ နိုင်ငံ၌၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်
 ကုန်သော၊ ပရိတ္တာဒါ၊ အဝတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တထော၊ ထိုနန္ဒမင်း
 ၏နိုင်ငံ၌ရှိကုန်သောအဝတ်တို့ထက်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဝတ္ထုတ္တာဒနာနိ၊ အ
 ဝတ်အရုံတို့သည်၊ ဗဟုတရာဗဟုထရာနိ၊ များမြတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝိပုဿာစ၊ အလျားရှည်ခြင်းအနံ့ပြန့်ခြင်းလည်း
 ရှိကုန်သော၊ မဟန္တာစ၊ များမြတ်သော အတိုးလည်းထိုက်သော၊
 ကောသေယျကမ္မဿာနိစ၊ ဝိုးချည်ဖြင့်ပြီးသောပုဆိုး သားမွေးဖြင့်ပြီးကုန်
 သောပုဆိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ခေါမကပ္ပာသိကာစ၊ ခေါမမည်သော
 ချည်ဖြင့်ပြီးကုန်သော ပုဆိုးဝါချည်ဖြင့်ပြီးကုန်သော ပုဆိုးတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေစ၊ ထိုပုဆိုးအဝတ်တို့သည်လည်း၊ အာကာ

သေဝအာကာသေဝေ၊ ကောင်းကင်၌သာလျှင်၊ ထမ္မရေ၊ တွဲရဲတွဲကုန်၏၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယံယံဝတ္ထု၊ ဟွဲ့ဒနံ၊ အကြင်အကြင်သို့သောအဝတ်အရုံ
 ကို၊ မနုဿာဝိယံ၊ အကျွန်ုပ်၏မိတ်သည်ချစ်နှစ်သက်အပ်၏၊ ထေ၊ ထိုအဝတ်
 အရုံတို့ကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပရိဒဟာမ၊ ဝတ်ရုံကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နဂေဟာဌသေ၊ အိမ်မရှိပါကုန်၊ ယထာ၊ အ
 ကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဂေဟေ၊ အိမ်တို့ကို၊ ထဘါမ
 သေ၊ ရကုန်ချ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပရက္က
 မ၊ ထုံ၊ ထပြုပါသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်ပြန်၏၊ ထေရော၊ အရှင်
 သာဓကဝါဝဠိထေရ်သည်၊ ပဏ္ဍကုမ္ပိ၊ သက်ရွက်မိုးသောကုမ္ပိကို၊ ကတွာ၊
 ဆောက်ထုပ်စေ၍၊ စာတုဗ္ဗိသေ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှသာသော၊ သံဇော၊
 သံဃာတော်အား၊ အဒါ၊ ပေးလှူ၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာဓကဝါဝဠိထေရ်
 သည်၊ ဒတွာစ၊ ပေလှူပြီး၍လည်း၊ ဣဒံဒါနံ၊ ဤကျောင်းဟူသောအလှူသည်၊
 မေ၊ ငါ၏၊ ပီတုစ၊ အဘအားလည်းကောင်း၊ မာတုစ၊ အမိအားလည်းကောင်း၊
 ဘာတုနောစ၊ အစ်ကိုအား လည်းကောင်း၊ ဥ၊ ဝီနုဉ္စ၊ အမိအဘအစ်ကိုမှ
 ကြွင်းကုန်သောပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော ဆွေမျိုးတို့အားလည်းကောင်း၊
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဥာတယော၊ မိဘအစရှိကုန်သောငါ၏ ဆွေမျိုး
 ပြိတ္တာတို့သည်၊ ဣဒံဒါနံပထံ၊ ဤကျောင်းဟူသောအလှူ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စာနု
 ဘောန္တေ၊ ခံစားကုန်လျက်၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊
 ဘောန္တေ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဗ္ဗိသိ၊ အမျှပေးဝေ၏၊ သမနန္တရာ
 အနုမိဋ္ဌေ၊ အမျှပေးဝေသည်၏အခြားမဲ့၌၊ ဝိဘတ္တာဝိဘတ္တာနိ၊ လေးတောင်
 အလျားအဝန်းသဏ္ဌာန်အစရှိသော အားဖြင့်ဝေစွဲအပ်ကုန်သော၊ ဘာဂ
 သော၊ အမျှအားဖြင့်၊ မိတာဝိတာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်သော၊ ကုရုဂါရုနိပေ
 သာနော၊ ရုလစ်မွန်းချွန်လည်းတပ်ကုန်သော၊ စာရာနိ၊ အိမ်တို့သည်၊ ဥဒပစ္စ
 ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဓ၊ ဤပြိတ္တာဘုံ၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ စာရာ၊ အိမ်တို့သည်
 ယာမိသာ၊ အကြင်သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာမိသာ၊ ထို
 သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စာရာ၊ အိမ်တို့သည်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ နုဝန္တိ၊ မ
 ရှိကုန်၊ မိဗ္ဗေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ စာရာ၊ အိမ်တို့သည်၊ ယာမိသာ၊ အကြင်သို့သ
 ဘောရှိကုန်၏၊ ဣဓ၊ ဤပြိတ္တာဘုံ၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ စာရာ၊ အိမ်တို့
 သည်လည်း၊ တာမိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဓမ္မ
 လမာနာ၊ အရောင်ဖြင့်ထွန်းပကုန်လျက်၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စတု
 ဧရာမိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို၊ အာတန္တိ၊ တင့်တယ် စေကုန်၏၊

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နဝိဝါမသေ၊ ရေမသောက်
ရကုန်သေး၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိ
သော်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ လတာမသေ၊
ရကုန်ရာ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပရက္ကမ၊ လုံ့လပြုလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြန်၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာဓကဝါသီထေရ်
သည်၊ ကရုဏံ၊ ဓမ္မကရိုက်ကို၊ ပုရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ စာတုဒ္ဓိသေ၊ အရပ်
လေးမျက်နှာတို့မှသာသော၊ သံစော၊ သံဃာအား၊ အဒါ၊ ပေးလှူ၏၊ ထေ
ရော၊ အရှင်သာဓကဝါသီထေရ်သည်၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍လည်း၊ ဣဒံ၊
နံ၊ ဤရေဟူသောအဋ္ဌာသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတုစ၊ အဘအားလည်းကောင်း၊
မာတုစ၊ အမိအားလည်းကောင်း၊ ဘာတုစ၊ အစ်ကိုအားလည်းကောင်း၊ ဥာ
တိနန္ဒ၊ မိဘအစ်ကိုမူကြွင်းကုန်သော ပြိတ္တာသံဃ်ဖြစ်ကုန်သောအဆွေအမျိုး
တို့အားလည်းကောင်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဥာတယော၊ အမိအဘ
အစ်ကိုကုန်သောငါ၏အဆွေအမျိုးပြိတ္တာတို့သည်၊ ဣဒံ၊ နပဝံ၊ ဤမေအလှူ
၏အကျိုးကို၊ ပတ္တာနုဘောန္တေ၊ ခံစားရကုန်လျက်၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း
ယှိုရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္ဓာမိသိ၊
အမျှပေးဝေ၏၊ သမနန္တရာ၊ အနုဒိဋ္ဌေ၊ အမျှပေးဝေသည်၏အခြားမဲ့၌၊ ပါနိယံ၊
သောက်ရေသည်၊ ဥဒပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သေဒကာ၊ ပြုသောသံဘိုဖြင့်ထက်
ဝန်းကျင်ဖြှ်းသည်ဖြစ်၍ပြုသောရေလည်းရှိကုန်သော၊ သုပတိတ္တာစ၊
ကောင်းသောဆိပ်လည်း ရှိကုန်သော၊ သိဘာစ၊ ချမ်းအေးသောရေ
လည်းရှိကုန်သော၊ အပ္ပဒိုဂန္ဓိယာစ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အနံ့မှလည်း
ကင်းကုန်သော၊ ပရုရပ္ပလသဉ္စန္ဒာစ၊ ကြာပဒုမာကြာညှိစသောကြာ
မျိုးတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်းလည်းရှိကုန်သော၊ ဝါရိကိဗ္ဗိကပူရိတာ၊ ကြာပဒု
မာကြာညှိစသော ကြာမျိုးတို့၏ဝတ်ဆံဘိုဖြင့် ပြည့်သောရေလည်းရှိကုန်
သော၊ ဂန္တိရာစ၊ နက်လည်းနက်ကုန်သော၊ စတုရသာစ၊ လေးထောင့်
လည်းရှိကုန်သော၊ ပေါက္ခရုညော၊ ရေကန်တို့ကို၊ သုမာပိတာ၊ ဖန်းသင်း
အပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရေကန်တို့၌၊ နတွာစ၊ ရေမျိုးကုန်၍လည်းကောင်း၊ ပိ
ဝိတွာစ၊ သောက်ကုန်ပြီး၍လည်းကောင်း၊ ထေရုဿ၊ အရှင်သာဓကဝါသီ
ထေရ်အား၊ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပဒီဒဿယံ၊ ပြုကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘု
ရား၊ တာ၊ သင်၏၊ ဓါနာနုဘာဝေန၊ အလှူ၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ ပဟုတံ၊ များ
သော၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ အမှေတိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ လန္တံ၊ ရအပ်ပြီ၊
နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်၊ ဒုက္ခာ၊ ကျင်နာကုန်၏၊ ဟလေန္တိ၊

စုရိတ်

ပေတာဝတ္ထုပါဠိထောဝိသိသျှ

ပနောင့်အပိုင်းအခြားစသည်တို့၌ပြတ်ကွဲ၊ ကုန်၏၊ အာဟိန္ဒမာနာ၊ တွည့်လည်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ သက္ကဋေ၊ ကျောက်ပြုတ်ရှိသောအရပ်၌လည်းကောင်း၊
ကုသကဏ္ဍက၊ ဆူးပြောင့်ရှိသောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာမ၊ ခွင်သဖြင့်
သွားလာရကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအ
ရာဖြင့်၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ယာနံ၊ ယာဉ်
ကို၊ ထထာမသေ၊ ရကုန်၏၊ လထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တံ၊ အရှင်
ထုရားသည်၊ ပရက္ကမ၊ လုံ့လပြုပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်
၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါသီထေရ်သည်၊ သိပါနိကံ၊ တထာဝရရှိသော
ဘိနဝ်ကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရရှိ၊ စတုဒ္ဓါ၊ အရပ်ထေးမျက်နှာတို့မှထားသော၊ သံဃော၊ သံ
ဇာအား၊ အဒါ၊ ပေးလှူ၏၊ ဓတ္တာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါသီ
ထေရ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤဘိနဝ်ဟူသောအလှူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပိတုစ၊ အဘအား
လည်းကောင်း၊ မာတုစ၊ အမိအားလည်းကောင်း၊ ဘာတုနောစ၊ အစ်ကိုအား
လည်းကောင်း၊ ဥဘတိနံ၊ မိဘအစ်ကိုမှကြွင်းကုန်သောပြိတ္တာထံ၌ဖြစ်ကုန်
သောဆွေမျိုးတို့အားလည်းကောင်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသလည်း၊ ဥာတ
ယော၊ မိဘအစ်ကိုကုန်သောငါ၏အဆွေအမျိုးပြိတ္တာတို့သည်၊ ဣဒံဒါနဗေဝံ၊
ဤဘိနဝ်လှူသောအကျိုးကို၊ ပဗ္ဗာနုဘောန္တော၊ ခံစားကုန်လျက်၊ သုခိတာ၊
ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ အန္ဓာဒိသိ၊ အမျှပေးဝေ၏၊ သမန္တရာအနုဒိဋ္ဌေ၊ အမျှပေးဝေသည်၏အ
ခြားမဲ့၌၊ ပေကာ၊ အရှင်သာဏဝါသီထေရ်၏ အဆွေအမျိုးဖြစ်ကုန်သော
ပြိတ္တာတို့သည်၊ ရထေန၊ ရထားဖြင့်၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာဏဝါသီထေရ်
၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂမံ၊ သာလတ်ကုန်၏၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊
ဘတ္တေစ၊ ဆွမ်းကိုလှူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အန္တဒနေနစ၊ အဝတ်အရုံ
ကိုပေးလှူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ စာရေနစ၊ ကျောင်းကိုပေးလှူခြင်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပါနိယဒါနေနစ၊ သောက်ရေကိုပေးလှူခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ယာနဒါနေနစ၊ ယာဉ်ကိုလှူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဘယံဥဘ
ယေန၊ ယာဉ်ကိုပေးလှူခြင်းဆွမ်းစသောပစ္စည်းလေးပါးကို ပေးလှူခြင်းဟု
ဆိုအပ်သောနှစ်ပါးသောပေးလှူခြင်းဖြင့်၊ တယာ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ မယံ၊
အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ အနုကမ္ပိတာ၊ သနားပြီးမြောက်အပ်ကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ထောကေ၊ သတ္တလောက၌၊ ကာရုဏိကံ၊ သ
နားခြင်းရှိပေသော၊ မုနိံ၊ မိမိကောင်းကျိုးသူတပါးတို့၏ကောင်းကျိုးကိုသိ
သတ်သောထံ၊ အရှင်ထုရားကို၊ ဝဋ္ဌိတုံ၊ ရှိသိုးခြင်းငှါ၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့

သည်။ အာဂတာ၊ ယာပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါရံ၊ ဧည့်သက်ကုန်၏။
ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ သာဏဝါသိထေရပေတဝတ္ထု။ သာဏဝါသိ
ထေရ်၏အမျိုးဖြစ်သော ပြိတ္တာတို့၏အကြောင်းသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။

(၂၀) မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဒေဝိ၊ နတ်
သမီး။ ဝေဠု၊ ရိယထမ္ဘာ၊ ကျောက်မျက်ခွံဖြင့်ပြီးသော သိတိုင်ရှိထသော၊ ရုမိရုံ၊
နှလုံးမွေ့ထောင်ဖွယ်ရှိထသော။ ပဘဿရံ၊ ပြီးပြီးပြန်ထွက်သောအရောင်
တို့ဖြင့်တပြောင်ပြောင်ထွန်းပခြင်းလည်းရှိထသော။ အနော၊ မိတ္တံ၊ ရွှေငွေအ
စရှိသောများစွာသော ရတနာတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်ခြင်းလည်းရှိထသော။ ဝိမာ
နံ၊ ဝိမာနံသို့၊ အာရုဿ၊ တက်၍၊ သပန္နတော၊ ခရီးဖြစ်၍ဖြစ်သောအစွန်၌၊ ဗန္ဓုရ
သေ၊ တဆဲ၊ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌ပြည့်၍ဝန်းသော၊ စန္ဒောဇ္ဈဝ၊ ထကဲ့သို့
ဝိဇောတမာနာ၊ တင့်တယ်ထွန်းပထျက်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိမာနံ၌၊ အတ္တတိ၊ နေ၏။
တေ၊ သင်၏။ ဝဇ္ဈောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကနကဿသန္နိတော
ဦးသစ်သောသိင်္ဂီရွှေနှင့်တူသောထွန်းပခြင်းရှိ၏။ ဥတ္တတ္တဗူပေါ၊ ဦးသစ်သော
သိင်္ဂီ၊ ရှုတိုင်ကဲ့သို့တင့်တယ်သော အဆင်းသဏ္ဌာန်လည်းရှိ၏။ သုဒဿနေ
ပေသု၊ အလွန်လျှင်ရှုခြင်းငှါထိုက်သော အဆင်းအရုပ်လည်းရှိ၏။ မဟာနု
ဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး။ တုဝံ၊ သင်သည်။
အတုဏေ၊ မြတ်သောသူတို့အားထိုက်သော။ သေဓဉ္စ၊ အထူးသဖြင့်ချီးမွမ်း
အပ်သော။ ပလ္လင်္ဂေ၊ ပလ္လင်၌၊ ဧကောစကောဝေ၊ တယောက်လည်းသာလျှင်
နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေ၏။ တုယံ၊ သင်အား။ သာမိကော၊ သင်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၏။ သ
ပန္နာ၊ ဝိမာနံ၏ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ ဗဟုတ္တမထု၊ ကြာနိ
ကြာပြုကြာညှိစသောရေပန်းတို့ဖြင့်များသောပန်းရှိကုန်ထသော၊ ဗဟုပုဏ္ဏ
ရိကာ၊ များသော ကြာပုဏ္ဏရိက်လည်းရှိကုန်ထသော။ သုဝဏ္ဏရဇ္ဈေဟိ၊ ရွှေ
ဆဲဘို့ဖြင့်။ သပန္နမာတ္တတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဖြွမ်းခြင်းလည်းရှိကုန်ထ
သော။ တေ၊ သင်၏။ ဣမာဝိပေါက္ခရဏိ၊ ဤရေကန်တို့သည်လည်း။ သန္တိ၊ ရှိ
ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေကန်တို့၌၊ ပကောစ၊ ညံ့သည်လည်းကောင်း၊ ပဏကော
စ၊ ခေညှိသည်လည်းကောင်း၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဒဿနိယာ၊ ရှုထွယ်ရှိကုန်
ထသော။ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့ထောင်ဖွယ်လည်းရှိကုန်ထသော။ ဣမေဟံသာ
စ၊ ဤဟင်းသာတို့သည်လည်း။ ဥဒကတ္ထိ၊ ရေ၌၊ အနု၊ ရိယန္တိ၊ ထည့်သည်သွား
ထာကုန်၏။ ဗိဒ္ဓု၊ သင်၏။ တခဲနက်သောအသံရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော။ ဟံသာ၊ ဟင်းသာတို့သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သမယ၊ ပေါင်းရုံး

၍ ဝတ္ထု၊ သာယာစွာသောအသံကို၊ ဥပနုဇ္ဈိ၊ မြည်ကုန်၏၊ နုဇ္ဈိ၊ ခြစ်သိမ်း၊ စည်းကြီး
 တို့၏၊ စောသော၊ အသံကဲ့သို့၊ ကဝ၊ သင်၏၊ ပေါက္ခရဏိယံ၊ ရေကန်၌၊ ယံ
 သာနံ၊ ဟင်းသာတို့၏၊ စောသော၊ အသံသည်၊ အဟာသိ၊ မြစ်၏၊ ယသသာ
 အခြံအရံဖြင့်၊ ယသိနိ၊ အခြံအရံရှိသော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒဗ္ဗသမာနာ၊ အ
 လွန်ထွန်းပလျက်၊ နာဝါယဝ၊ ထွေနှံထည်း၊ အဝသမ္ပ၊ တကယျဉ်ကံရှိ၍ထည်း၊
 တံဗ္ဗသိ၊ တည်၏၊ အနာမဒဿနော၊ ပြည့်စုံသောရှုထွက်ရှိသော၊ နာရိ၊ နတ်
 သွီး၊ အာဠာရပဓေဝေလိတသရခိ၊ ကောသုသောမျက်ထောင်ရှိထသော၊ ဟာသိ
 ထေဟာသိတရခိ၊ ရွှင်ပြီးသောမျက်နှာထည်းရှိထသော၊ ဝိယဝဓေဝိယတာ
 ဏိနိ၊ ချစ် ဖွယ်သောစကားကိုထည်းဆိုထသော၊ သဗ္ဗင်္ဂကဏ္ဍာဏိ၊ အလုံးစုံ
 သောအင်္ဂါတို့ဖြင့်ကောင်းခြင်းထည်းရှိထသော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဘုသံ၊ လွန်
 စွာ၊ ဝိရောစကိ၊ တင့်တယ်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဣဒံဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်လည်း၊
 ဝိရဇံ၊ ကင်းသောမြို့ရှိ၏၊ သမေ၊ ညီညွတ်သောမြေအဖို့၌၊ ဗြိတံ၊ တည်၏၊ ဥယျာ
 နဝနံ၊ နန္ဒဥယျာဉ်နှင့်တကွဖြစ်၏၊ ရတိနန္ဒဝနံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းနှစ်သက်ခြင်း
 ကိုပွားစေတတ်၏၊ အနာမဒဿနော၊ မယုတ်သောရှုထွက်ရှိသော၊ နန္ဒနော၊
 နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ နာရိ၊ နတ်သွီး၊ ဣဝ၊ ဤနန္ဒဝနံဥယျာဉ်၌၊
 တယာ၊ သင်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မောဒိတုံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းငှါ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣ
 ဣမိ၊ အလိုရှိ၏၊ မာထဝ၊ လူသင်၊ ဣဝ၊ ဤဗိမာန်၌၊ ဝေဒနိယံ၊ စည်းမိမ်းချမ်း
 သာကိုခံစားရခြင်းထည်းဟူသောကောင်းကျိုးကိုပေးတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကု
 သိုထံကံကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလေထော၊ ဣဝ၊ ဤဗိမာန်၌၊ ဝေဒနိယံ၊ စည်းမိမ်းချမ်း
 သာကိုခံစားရခြင်းထည်းဟူသောအကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို
 ကရိတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိတ္တဉ္စ၊ မိတ်သည်ထည်း၊ ဣဝ၊ ဤငါ၏ဗိမာန်
 သို့၊ နတဉ္စနဟံဝေ၊ ညွတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေထော့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကု
 သိုထံကံကိုပြု၍မိတ်၏ညွတ်ခြင်းဖြစ်ထတ်သည်ရှိသော်၊ ကာမကာမိနံ၊ အလို
 ရှိအင်သောစည်းမိမ်းချမ်းသာတို့ကိုအလိုအတိုင်းခံစားရသော၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊
 တံ၊ သင်သည်၊ လက္ခာသိ၊ ရလတ္တံ့။ သောမာဏဝေ၊ ထိုလူလင်သည်၊ သာဓူ
 တံ၊ ကောင်းပြီးဟူ၍၊ တယာ၊ ထိုဗိမာန်ပြိတ္တာမ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပမိသု
 ဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ တဟိ၊ ထိုဗိမာန်၌၊ ဝေဒနိယံ၊ ခံစားခြင်းထည်းဟူသော
 ကောင်းကျိုးကိုပေးတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုထံကံကို၊ အကောသိ၊ ပြု၏၊ တဟိ၊
 ထိုဗိမာန်၌၊ ဝေဒနိယံ၊ ခံစားခြင်းထည်းဟူသောကောင်းကျိုးကိုဖြစ်စေ
 တတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုထံကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သောမာဏဝေ၊ ထိုလူလင်
 သည်၊ တယာ၊ ထိုဗိမာန်ပြိတ္တာမ၏၊ သဟဗျတံ၊ တကွဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဥပ္ပန္နိ၊ ဖြစ်

လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာဆို၏၊ တတိယံ၊ သုံးခုဖြစ်သော၊ ရထကာရပေတ
ဝတ္ထု၊ ရထကာရအိုင်၏အနီး၌ဖြစ်သော၊ ပြိတ္တာမဏိအကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၂၆) တောဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ ကော၊ တယောက်သောယောက်ျား
သည်၊ သဒ္ဓဓိံသာဓိနော၊ သလေးစပါး၏၊ ဘဿနိ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်
တောက်ကုန်သောစပါးပျင်းတို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သီသေ၊ ဥက္ခောင်း၌၊
အဝကိရယတိ၊ ကြံဖြန့်၏၊ အပရေအပရော၊ ထိုမှတစ်ပါးသောယောက်ျားတ
ယောက်သည်၊ အယောရဂ္ဂရေဟိ၊ သံဆောက်ပုတ်တို့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
သီသံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ သိန္နိ၊ ရိုက်ခွဲရာ၏၊ အယံစနာဓိ၊ ဤမိန်းမသည်လည်း၊ သ
ကမံသယောဟိတံ၊ မိမိ၏ကြောသားကြောသွေးကို၊ ပရိတုဉ္ဇတိ၊ ထက်သည်း
တုံဖြင့်ခြစ်၍ခြစ်၍သုံးဆောင်စားသောရ၏၊ ထုဝဉ္ဇ၊ သင်သည်လည်း၊ အသုဗိံ
မစင်ကြယ်သော၊ အကန္တံ၊ မနှစ်သက်အပ်သော၊ ဂုထံ၊ ကျင့်ကြံးကို၊ ပရိတုဉ္ဇ
တိ၊ သုံးဆောင်ရ၏၊ တောဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ အယံဝိပါကော၊ ဤမကောင်းကျိုး
သည်၊ ကိဿကမ္မဿ၊ အဘယ်မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကော၊
အကျိုးနည်း။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အယံပုရိသော၊ ဤသံဆောက်ပုတ်နှင့်
ရတို့ဖြင့်မိမိဥက္ခောင်းကိုကိုယ် အလိုလိုရိုက်ခွဲရသော ယောက်ျားသည်။
ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မာတရံ၊ မိမိ၏အမိကို၊ ဟိံသတိ၊ ရိုက်ပုတ်ညှဉ်းဆဲခဲ့ဘူး၏၊
အယံပနပုရိသော၊ ဤသလေးစပါး၏ ပြောင်ပြောင် တောက်သော စပါး
ပျင့်တို့ကိုမိမိဥက္ခောင်းထက်၌ကြံဖြန့်ရသောယောက်ျားကား၊ ကုဋ္ဌဝါဏိ
ဇော၊ စဉ်းလဲစဉ်းစား သူတစ်ပါးတို့ကို ထည့်ပတ်ထတ်သော ကုန်သည်
လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အယံဣတ္ထိ၊ မိမိကြောသားကြောသွေးကိုထက်
သည်းတုံဖြင့်ခြစ်ဖြတ်၍စားတတ်သောမိန်းမသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မံဿ
နိ၊ အကျွန်ုပ်တို့ အိမ်းသားအားထုံးတို့၏ အလို၊ ဌာထားအပ်သောအမေသား
တို့ကို၊ ခါဒိတွာ၊ စားပြီး၍၊ ရသာဝါဇေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ ဝဉ္ဇေ
သိ၊ ထည့်ပတ်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿေသု၊
လူတို့၌၊ မနုဿဘူတာ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗကုဿဿ၊ အိမ်၌နေ
သောလူဝတ်ထိမ်းကို၊ ဣဿရာ၊ မိုးအုပ်ရသော၊ အဝါရိနိ၊ အိမ်ရှင်မသည်၊
အမှီဖြစ်၏၊ ဥပကရဏေသု၊ သူတစ်ပါးဌားတောင်းအပ်သောအဆောက်အဦ
တို့သည်၊ သန္တေသု၊ ရှိကုန်သည်ဖြစ်လျက်၊ ပရိဂုဟာမိ၊ ဤမှတ်ဘူး၏၊ ဣ
တော၊ ဤအကျွန်ုပ်ဥစ္စာမှ၊ ကိဉ္ဇိ၊ ထရံတရမျှကိုလည်း၊ ပရဿ၊ အလိုရှိသော
သုတုပါးအား၊ မာအဒံနအဒါသိံ၊ မပေးစဘူး၊ ဇေတံ၊ ဤသင်တို့အလိုရှိအပ်

သောအဆောက်အဦးဥစ္စာသည်။မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဂေဟ၊ အိမ်နီးနယ်၊ မ
 ရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခုသာဝါဒေ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ ဆာဒေမိ၊ ခုံး
 လွှမ်းတူး၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သန္တိ၊ ထင်ရှားရှိသောဥစ္စာကို၊ သစေန်
 ဂု ဘာမိ၊ အကယ်၍ဤဝှက်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဘဝေ၊ ဘဝတိုင်း၊ ဘဝတိုင်း၊
 မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဘောဇနံ၊ အစားသည်၊ ဂုဏေ၊ ကျင်ကြီးသည်၊ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သပတဉ္စ၊ ကျိန်ခြင်းကိုလည်း၊ အကရိ၊ ပြုတူး
 ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ တဿ၊ ကမ္မတဿ၊ ကမ္မဿ၊ ထိုသို့ဤဝှက်ဝန်တို့
 ခြင်းဟူသောကံ၏လည်းကောင်း၊ ခုသာဝါဒဿ၊ မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်းဟူ
 သော ခုသာဝါဒကံ၏လည်းကောင်း၊ ဥတယံဥတယဿ၊ နှစ်ပါးသော၊
 ကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ သုဂန္ဓံ၊ သာလိနော၊
 ကောင်းသော သလေးဆံ၏၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဂုဏံ၊
 ကျင်ကြီးသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ညွတ်ပါ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တု
 ရား၊ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့သည်၊ အဝဇ္ဈာနိ၊ အမောဇာနိ၊ အချည်းနှီးမရှိချေကုန်၊
 ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကမ္မံ၊ ဆည်းတူးသောကံသည်၊ ဗလံ၊ အကျိုးကို၊
 အဒတ္တံ၊ မပေးမူ၍၊ နဝိနဿတိ၊ မပျောက်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အနံ့ဖြင့်လှိုင်သော၊ ကိမိနံ၊ ပိုး
 လောက်အတိအပြည့်ရှိသော၊ မိဠံ၊ ကျင်ကြီးကို၊ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စားလည်းစားရ
 ၏၊ ဝိဝေမိ၊ သောက်လည်းသောက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊
 စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ တုသပေတဝတ္ထု၊ ပြောငြင်းပြောငြင်းတောက်သော
 သလေးစပါးဖျင်းတို့ကို မိမိဥက္ခောင်း၌ကြံသော ပြိတ္တာမဏိ အကြောင်း
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

(၃၀) သုဂတဿ၊ မြတ်စွာတုရား၏၊ ဥာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်
 သည်၊ အန္တေရရူပံ၊ အံ့ဩဘွယ်သောသဘောရှိ၏၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာတုရား
 သည်၊ ယသ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဟော
 ကြားတော်မူ၏၊ ထထာ၊ ထိုဟောကြားတော်မူတိုင်းသော အခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ဤစကားသည်မှန်၏၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သောသတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ ဥဿပုညာမိ၊ များမြတ်သော ကုသိုလ်ရှိကုန်သော်လည်း၊
 တဿပုညဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊ အသန္နပစ္စယတာယ၊ အထောက်အပံ့
 ကိုမရသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟိနာ၊ အမျိုးစည်းမိပ်စသည်ဖြင့် ယုတ်ညံ့
 ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ပ
 ရိတ္တပုညာမိ၊ နည်းသောကုသိုလ်ရှိကုန်သော်လည်း၊ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ

၏၊မဟာဇုဘိကတာယ၊ ခေတ်၏ပြည့်စုံခြင်းစသည်ဖြင့် အာနုဘော်ကြီး
 မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဥဠာရ၊အမျိုးစည်းစိမ်စသည်ဖြင့်မြင့်မြတ်ပြန့်
 ပြောကုန်သည်၊သဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ထိဝထိကာယ၊ သုသာန်၌၊ဆန္ဒိတော၊
 စွန့်ပစ်အပ်သော၊ အယံကုမာရော၊ ဤသုဇယံသည်၊ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၊အင်္ဂုဋ္ဌ
 သေဋ္ဌဟန၊လက်မမှဖြတ်သောအစေးချွေးဖြင့်၊ယာပေတိ၊မျှော၏၊ ယက္ခဘူ
 တာဝါ၊ဘီလူးဂုဏ္ဏံတို့သည်လည်ကောင်း၊သရိသပါဝါ၊မြွေကင်းသန်းတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ကကရုညံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိသော၊ကုမာရံ
 တံကုမာရံ၊ထိုသုဇယံကို၊နုပိဟောဋ္ဌဗေယျံ၊မညဉ်းဆဲကုန်၊သုနခါ၊ခွေးတို့
 သည်၊ဣမဿ၊ဤသုဇယံ၏ပါဒေသု၊ခြေဘဝါအပြင်းတို့၌၊အတ္တနော၊မိမိ၏
 ဇိဝှါယ၊ ယျာဖြင့်၊ ပထိဟိံ၊သု၊ ယျက်ကုန်၏၊ကော၊ ကျီးတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊သိင်္ဂါယာ၊ မြေခွေးတို့သည်လည်းကောင်း၊နံကုမာရံ၊ ထိုသုဇယံ
 ကို၊မာပိဟိံ၊သေယျန္တိ၊ ရန်သူတို့ မညဉ်းဆဲစေကုန်သတည်းဟု နှလုံးပြု
 ကုန်၍၊ ပရိဝတ္တယန္တိ၊ ထိုမှဤမှ ပြန်သွားတွည့်လည်ကုန်၏၊ ပက္ခိဂဏာ၊
 လင်းတစွန်ရဲအစရှိကုန်သောဌာန်အပေါင်းတို့သည်၊ ဂဟ္တာသယံ၊ကိုယ်ဝန်
 အညစ်အကြေးကို၊ဟရန္တိ၊ သုတ်သင်ကုန်၏၊ကာကာပန၊ ကျီးတို့မူကား၊
 အက္ခိမဓံ မျက်ချေးကို၊ဟရန္တိ၊သုတ်သင်ကုန်၏၊ ကေပိ၊တစ်ထယောကံ
 သောသုဘိသည်၊ဣမဿ၊ ဤသုဇယံအား၊ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊န
 သံပိဒဟိံ၊သု၊မပိရင်ကုန်၊ဩသဓံဝါ၊ အနာကိုမျှောက်စေတတ်သောဆေး
 ကိုလည်းကောင်း၊ သာသပရူပန္တံဝါ၊ မုံညဉ်းဆန်ဖြင့်အချိုးခံခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊နကရောန္တိ၊မပြုကုန်၊နက္ခတ္တယောဂမ္ဘိ၊ ဤမည်သောနက္ခတ်၌ပွား
 သည်ဟူ၍နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကိုလည်း၊နဥဂ္ဂဟေသံ၊မယုကုန်၊သဗ္ဗဓညာ
 နိဝါ၊ဆီနှင့်ရောအပ်ကုန်သော ခပ်သိမ်းသောစပါးတို့ကိုလည်း၊ နအာကိရိ
 သု၊မကြံဖြန့်ကုန်၊တောဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အလွန်ငြိုငြင်ဆင်းရဲ
 ခြင်းသို့ရောက်သော၊ရတ္တာတတံ၊ ညဉ့်အခါ၌သုသာန်သို့ရောက်သော၊ထိ
 ဝထိကာယ၊သုသာန်၌၊ဆန္ဒိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော၊နဝနိတပိက္ခိဝ၊ဆီးဦးပိုင်
 ကဲ့သို့၊ ပဒေဝမေခနံ၊ အားနည်းသဖြင့် တုန်ထွပ်ခြင်းရှိသော၊ သံသယံ၊အ
 သက်ရှိ၏လောမရှိလောဟုတွေးတောဝွယ်ရှိသော၊ ဇိဝိယယာဝသေသံ၊
 အသက်မျှသာအကြွင်းရှိသော၊တံကုမာရံ၊ထိုသုဇယံကို၊ဒေဝမနုဿေဟိ
 နတ်လူတို့သည်၊ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သော၊ဘူရိပညော၊မြေကြီးအထူနှင့်
 တူသောပညာရှိတော်မူသော၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဗ္ဗဿ၊မြင်
 တော်မူလေ၏၊ဒိသ္မာဝ၊မြင်တော်မူပြီး၍လည်း၊ အယံကုမာရော၊ဤသုဇယံ

၁၁

သည်။ ဣမဿနဂရဿ။ ဤဿဝတ္ထိပြည်၌။ အဂ္ဂကုလိကော။ ဥစ္စာစည်းမိပ်
 ဖြင့်မြတ်သောအမျိုးရှိသည်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဘောဂဝါစ။ စည်းမိပ်
 ချင်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ သည်း။ ဟောဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဗျာက
 ရိ။ ကြားတော်မူ၏။ ဘန္တေထုန်းတော်ကြီးတော်မူသောအရှင်ဘုရား။ အဿ
 ကုမာရဿ။ ဤသုဇယံ၏။ ဝတံ။ ဆောင်တည်အပ်သောအကျင့်သည်။ ကိံ။ အ
 ဘယ်နည်း။ ဗြဟ္မစရိယံ။ မြတ်သောအကျင့်သည်။ ကိံပန။ အဘယ်နည်း။ အ
 ယံကုမာရော။ ဤသုဇယံသည်။ တောဒိသံ။ ဤသို့သဘောရှိသောပြည်တန်
 ဆာမဇ္ဈိဝမ်း၌ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသုသာန်၌ စွန့်ပစ်ရခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဗျ
 သနံ။ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏိတွာ။ ရောက်ပြီး၍။ တံတာဒိသံ။ ထိုသို့သဘော
 ရှိသော။ ဣဒ္ဓိဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ။ နတ်စည်းမိပ်ကို။ ပစ္စန္ဒဘောဿတိ။ ခံစားရလတ္တံ့။
 အယံဝိပါကော။ ဤအကျိုးသည်။ ကိဿသုမိတ္တဿ။ အဘယ်ဆောက်
 တည်သောအကျင့်အဘယ်မြတ်သောအကျင့်၏။ ဝိပါကော။ အကျိုးနည်း။
 ဥပါသိကာ။ ဥပါသိကာတို့။ ပုဗ္ဗေရှေး၌။ ဇနတာ။ လူအပေါင်းသည်။ ဗုဒ္ဓပရ
 ခဿ။ ဘုရားအရှူးရှိသော။ သံဃဿ။ သံဃာအား။ ဥဠာရံ။ ပြန်ပြောသော။ ပူ
 ဇံ။ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကာသိ။ ပြု၏။ တာတြ။ ထိုသို့လျှင်။ ပူဇော်ရာ၌။ အဿ။
 ထိုသုဇယံ၏။ ဝိတ္တံ။ မိတ်၏။ အညလတ္တံ။ ဖောက်ပြန်သည်၏အဖြစ်သည်။ အ
 ဟု။ ဖြစ်၏။ အသတ္တံ။ သူတော်မဟုတ်ယုတ်သောသူတို့သာဆိုအပ်သော။ ဗ
 ရုသံ။ ကြမ်းကြုတ်သော။ ဝါစံ။ စကားကို။ အဘာယိ။ ဆိုဘူး၏။ သော။ ထိုသု
 ဇယံသည်။ ပုဗ္ဗေရှေးဘဝ၌။ ဝိတတ္တံ။ ထိုမကောင်းသောအကြံကို။ ဝိနောဓ
 ယိတွာ။ ပယ်ပျောက်၍။ ပစ္စာ။ နောက်ကာလ၌။ ဝိတိပဿဒံ။ နှစ်သက်ခြင်း
 ကို။ ပဋိသန္ဓပဋိသဘိတွာ။ ရပြန်၍။ ဇေတဝနေ။ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝသန္တံ။
 နေတော်မူသော။ တထာဂတံ။ ငါးဘုရားကို။ သတ္တရတ္တိံ။ ခုနစ်ညဉ့်ပတ်လုံး။
 ယာဂုဿ။ ယာဂုဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာသိ။ ထုပ်ကျွေး၏။ တံ။ ထိုမိတ်၏ကြည်ညိုနှစ်
 သက်ခြင်း။ ယာဂုကိုပေးလှူခြင်းသည်။ သည်။ တဿ။ ထိုသုဇယံ၏။ ဝတံ။
 ဆောက်တည်အပ်သောအကျင့်တည်း။ တံပန။ ထိုမိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းနှစ်
 သက်ခြင်း။ ယာဂုကိုပေးလှူခြင်းသည်။ ပင်။ သည်။ ဗြဟ္မစရိယံ။ မြတ်သောအ
 ကျင့်တည်း။ အယံ။ ဤသုဇယံသည်။ တောဒိသံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဗျသနံ
 ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏိတွာ။ ရောက်ပြီး၍။ အာယတိံ။ နောင်အခါ၌။ တံတာ
 ဒိသံ။ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓိဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ။ နတ်စည်းမိပ်ကို။ ပစ္စန္ဒဘော
 ဝဿတိ။ ခံစားရလတ္တံ့။ အယံဝိပါကော။ ဤအကျိုးသည်။ တဿသုမိတ္တဿ။
 ထိုဆောက်တည်အပ်သောအကျင့်မြတ်သောအကျင့်၏။ ဝိပါကော။ အကျိုး

ပင်တည်း၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့၊ သော၊ ထိုသူပင်သည်၊ ဝဿသတံ၊
 အနှစ်တရာတို့ပတ်လုံး၊ ဣဇေဝ၊ ဤလူ၊ ပြည့်၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗေဟိကာမေဟိ၊
 ခပ်ထိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့နှင့်၊ သမဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံလျက်၊
 ဌတုဒ၊ တည်၍၊ ကာယသ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ စောဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရိ၊ နောက်
 ၌၊ အဘိသမ္ဘရာယံ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ဝါသဝဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ သဟဗျတံ၊
 အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို
 ၏၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ကုမာရပေတဝတ္ထု၊ သုသာန်၌စွန့်ပစ်အပ်
 သော၊ ပြည်တန်ဆာမ၏သားသူပင်၏အကြောင်းသည်၊ နိဋ္ဌတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။

(၃၀) ဥပ္ပါသုန္ဓိကော၊ ထွက်သောနံပါးရှိသော၊ ကိသိကော၊ အရိုးအရေအ
 ကြောမျှသာအကြွင်းရှိသောအလွန်ကြိုလှီသော၊ ကိုယ်ရှိသော၊ ဘောတိ၊ ဣတ္ထိ
 အိုမိန်းမ၊ တံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂ၊ အဝတ်မရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဗ္ဗန္တရ
 ပါ၊ မလှသောအဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိသာ၊ ကြိုလှီ
 သည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ခမနိသန္တတာ၊ အကြောတည်းဟူသော ကွန်
 ယက်ဖြင့်ခင်းအပ်သောကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာနု၊ အစာပင်အ
 မည်ရှိသော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣဇေ၊ ဤအရပ်၌၊ တိဋ္ဌသိ၊ တည်သနည်း၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊
 အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗုဂ္ဂတာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့
 ၏ဖြစ်ရာအပါယ်သို့ထားသော၊ ယမလောကိကာ၊ ယမလောကဟုဆိုအပ်
 သောပြိတ္တာထံ၌အကျိုးဝင်သဖြင့်သိအပ်သော၊ ဗေတိ၊ ပြိတ္တာမသည်၊ အမိ
 ဖြစ်၏၊ သာအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်
 ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုခြင်းကြောင့်၊
 ဣတော၊ ဤသင်တို့ဖြစ်ရာလူ၊ ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊ ဂတာ၊ ပရိ
 သန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဘောတိ၊ ဗေတိ၊ အိုပြိတ္တာမ၊ ကိန္နု၊ အသိနည်း၊ တာ
 ယာ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဗုက္ကမံ၊ သူ၏ယက်
 ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာ
 ယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဗုက္ကမံ၊ မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်း အစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊
 ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဗုက္ကမံ၊ သူတပါး၏စည်းစိမ်ကိုမိမိသို့ရှေး
 ရှုကြံခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ကိဿ
 ကမ္မဝိပါကေန၊ အဘယ်မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ဣတော၊ ဤငါတို့ဖြစ်ရာလူ၊ ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊ ဂတာ၊ ပရိ
 သန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရှာလေသနည်း၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ဥပါသကာ၊ အဟံ၊ အ

၆၅၆

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

ကျွန်ုပ်သည်၊ ဂုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အနာဝဇေသု၊ တစုံတယောက်သူသည်မျှမ
 ဖြစ်အပ်ကုန်သော၊ ဟိဋ္ဌေသု၊ မြစ်ရေကန်အစရှိကုန်သောဆိပ်တို့၌၊ မနုဿေ
 ဟိ၊ လူတို့သည်၊ ဝိဿရိတံ၊ ရွှေရစ်အပ်သောတစုံတခုသောဝတ္ထုကို၊ လ
 ဘေယျန္တိ၊ ရငြားအုံလည်းမထိဟုလုံးပြု၍၊ အနုမာသကံ၊ ပဲဝက်မျှသော
 ဥစ္စာကိုလည်း၊ ဝိစိနိ၊ ရှာဖွေသည်းသူ၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂုဗ္ဗေ၊ ရှေး
 ဘဝ၌၊ ဓေယျဓေဗ္ဗသု၊ ယူဖွယ်ဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တေသု၊ ရှိကုန်လျက်လည်း၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒိဝံ၊ တမလွန်သောကသုဂတိဘဝ၌ တည်ခြင်းအကြောင်း
 ဖြစ်သောကောင်းမှုကို၊ နာကာသိ၊ မပြု၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဥပါသကာ၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုဘဝ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တသိတာ၊ ရေပွတ်သည်ဖြစ်၍၊ နဒိ၊ မြစ်
 သို့၊ ဝါနိယာယ၊ ရေသောက်ခြင်းငှါ၊ ဥပေမိ၊ ကပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏၊ ပါပကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံကြောင့်၊ နဒိ၊ မြစ်သည်၊ ဝိတ္တကာ၊ ရေ၊ ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ဥဉ္စတံ၊ ဥဗ္ဗေသု၊ နေပူသောအခါတို့၌၊ သာယံ၊ အရိပ်သို့၊
 ဥပေမိ၊ ကပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ အာတပေါ၊ နေပူသည်၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဂ္ဂိ
 ဝဇ္ဇော၊ မီးပူနှင့်တူသော၊ ဝါတောစ၊ လေသည်လည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဓ
 ဟန္တေ၊ ထောင်ထွက်၊ ဥပဝါယတိ၊ ကပ်လာ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဥပါသကာ၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧတံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ ရေပွတ်ခြင်းစ
 သောဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ တတော၊ ထိုထက်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မကြွင်း
 ကြုတ်သော၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ အနုဘ
 ဝိတုံ၊ ခံစားခြင်းငှါ၊ အရဟာမိ၊ ထိုက်ပချေ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဥပါသကာ၊ တံ။
 သင်သည်၊ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ ဟတ္ထိနိဝရံ၊ ဟတ္ထိနိပြည်သို့၊
 ပဝ္တာ၊ ရောက်၍၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ ဝဇ္ဇေသိ၊ ပြောဆိုပါ
 လော၊ အယျ၊ အရှင်မ၊ ဒုပ္ပတာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏၊ ထားရာ၊ အ
 ပါယံ၊ ခြံဖြစ်သော၊ ယမလောကီကာ၊ ယမလောကဟုဆိုအပ်သော၊ ပြိတ္တာ
 ဘုံ၌အကျုံးဝင်သဖြင့်ထိအပ်သော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တော၊
 သင်၏၊ ဝိဘာ၊ သွေးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာစ၊ မြင်လည်းမြင်ခဲ့၏၊ ပါပကမ္မံ၊
 ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော မကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတ္တာနု၊ ပြု
 သောသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤငါတို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာ
 ဘုံ၌၊ ဝတာ၊ ပရိယန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရှာလေ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဥပါသကာ၊ တော၊
 သင်၏၊ ဝိဘာ၊ သွေးသည်၊ ဂုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပလ္လကံ၊ သာ
 အိပ်ရာပလ္လင်၏၊ ဟေဋ္ဌတော၊ အောက်မှ၊ နိက္ခိတ္တာနိ၊ မြှုပ်ထားအပ်ကုန်
 သော၊ ဝတ္ထာရိသကသဟဿာနိ၊ လေးသိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ မေ။

အကျွန်ုပ်၏၊ နေရာမှစ၊ ဥစ္စာတို့သည်လည်း၊ အတ္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တံခန့်၊ ထိုဥစ္စာကို
 ဧတ္တ၊ ဤမည်သောအရပ်၌၊ နိက္ခိတ္တံ၊ မြှုပ်ထားအပ်ဟူ၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
 မာတုယာ၊ အမိအား၊ အနက္ခာထဉ္စ၊ ကြားလည်းမကြားအပ်ခဲ့၊ တတော၊ ထို
 မြှုပ်ထားအပ်သောဥစ္စာမှ၊ ဧကဒေသံ၊ အချို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မေ၊ အ
 ကျွန်ုပ်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတု၊ ပေးပါစေ၊ တဿ၊ စ၊ ထို
 အကျွန်ုပ်အမိအားလည်း၊ ဇိဝိတာ၊ အသက်ပွေးကြောင်းသည်၊ ဟောတု၊
 ဖြစ်ပါစေ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူ
 ၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အန္ဓာဒိဿာတုစ၊ အမျှပေးလည်းအမျှပေးပေါစေ၊ တ
 ဒါ၊ ထိုအမျှပေးဝေသောအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သဗ္ဗကာမသမိစ္ဆံ၊ ခပ်
 သိမ်းသောစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း
 သို့ရောက်သည်၊ ဟေသံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဟု၊ ဝုတ္တာစ၊ ငါ့ကိုမှီလိုက်၏ဟူ၍
 ထည်း၊ ဝဇ္ဇေသိ၊ ပြောဆိုပါလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မှီလိုက်၏၊ သော၊ ထို
 ဥပါသကာသည်၊ သာမုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ ဘေသော၊ ထိုသေရိနိပြိတ္တာမ၏၊
 ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပရိသုကာတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ဟတ္ထိနိဝုရံ၊ ဟတ္ထိနိပြည်သို့၊ ဝတ္ထံနံ၊
 ရောက်၍၊ တဿာ၊ ထိုသေရိနိပြိတ္တာမ၏၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ အဝေါစ၊ ပြောဆို
 လေ၏၊ အပေယျ၊ ရှင်မ၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ဖြစ်ချ၊ အပါယံ
 သို့လားသော၊ ဟမလောကိကာ၊ ပြိတ္တာထံ၌အကျုံးဝင်သဖြင့်သိအပ်သော၊
 ပေတိ၊ ပြိတ္တာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တေ၊ သင်၏၊ ဓိတာ၊ သွီးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 ဒိဋ္ဌာစ၊ မြင်လည်းမြင်အပ်၏၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမ
 ကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာနု၊ ပြုလေခြင်းကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤငါတို့ဖြစ်ရာလူ၊
 ပြည်မှ၊ ပေတထောကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊ ဂတာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ရှာလေသ
 ကည်း၊ သာစ၊ ထိုသင်၏အမိသည်လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ထိုထွေမြင်ရာအရပ်၌၊ မံ၊ ငါ
 ကို၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ သမာဒပေသိ၊ သတင်းကောင်းကိုယူစေ၏၊ တဇ္ဇေ၊ အရှင်ဥပါ
 ကာ၊ တို့၊ သင်သည်၊ ဣတော၊ ဤပစ္စန္တရစ်မြို့မှ၊ ဝတ္ထံနံ၊ သွား၍၊ ဟတ္ထိနိဝုရံ၊
 ဟတ္ထိနိပြည်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ မယျံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ ဝဇ္ဇေသိ
 ပြောဆိုပါလေ၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏အားရာအပါယံ၌ဖြစ်
 သော၊ ဟမလောကိကာ၊ ပြိတ္တာထံ၌အကျုံးဝင်သဖြင့်သိအပ်သော၊ ပေတိ၊
 ပြိတ္တာမဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တေ၊ သင်၏၊ ဓိတာ၊ သွီးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာစ၊
 မြင်လည်းမြင်အပ်၏၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမကောင်းမှု
 ကံကို၊ ကရိတွာနု၊ ပြုလေခြင်းကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤငါတို့ဖြစ်ရာလူ၊ ပြည်မှ၊ ပေ
 ဟထောကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊ ဂတာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရှာလေ၏၊ တဇ္ဇေ၊ အ

၃၅၀

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

ရှင်ဥပါသကာ၊ ဇိကာ၊ သင်၏သွေးသည်၊ မယော၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗုဒ္ဓ၊ နှေးတဝန်း၊ ပဏ္ဍိတ်သော၊ အိပ်ရာပလ္လင်၏၊ ဟောဋ္ဌတော၊ အောက်မှ၊ နိက္ခိတ္တာနိ၊ မြှုပ်ထားအပ်ကုန်သော၊ စက္ကာရိသတသဟဿာနိ၊ ထေးသိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ခနာနိ၊ ဥစ္စာတို့သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တံခနံ၊ ထိုဥစ္စာကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤအမည်ရှိသောအရပ်၌၊ နိက္ခိတ္တံ၊ မြှုပ်ထားအပ်သည်ဟူ၍၊ အနက္ခတဉ္စ၊ ကြားလည်းမကြားခဲ့မိတကော၊ ထိုဥစ္စာမှ၊ ဧကဒေသံ၊ အချို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဥဇ္ဈိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတွ၊ ပေးပါစေတဿာစ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အမိအားလည်း၊ ဇိဝိကာ၊ အသက်မွေးကြောင်းသည်၊ ဟောလု၊ ဖြစ်ပါလေစေ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဒက္ခိတံ၊ အလှူကို၊ အနာဒိသတုစ၊ အမျှပေးဝေလည်းအမျှပေးဝေပါစေ၊ ထဒါ၊ ထိုအမျှပေးဝေသောအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သဗ္ဗကာမသမိဗ္ဗိနိ၊ ခပ်သိမ်းသောစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဧကေသံ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇေသိ၊ ပြောဆိုပါစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမာဒပေသိ၊ သတင်းစကားပါးလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ပြောဆိုလေ၏၊ သာ၊ ထိုသေရိနိပြိတ္တာမဇ္ဈိ၊ အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ဧကေသံ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့၊ ဟု၊ ဝဇ္ဇေသိ၊ ပြောဆိုပါလေဟူ၍၊ သမာဒပေသိ၊ သတင်းစကားပါးလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အမိသည်၊ တဿ၊ ထိုပါသကာ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တတောဟိတတောဝေ၊ ထိုဥစ္စာမှသာလျှင်၊ ကိဗ္ဗိ၊ အချို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တဿာ၊ ထိုသွေးဖြစ်သောသေရိနိပြိတ္တာမကို၊ ဥဇ္ဈိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တဿာ၊ ထိုသွေးဖြစ်သောသေရိနိပြိတ္တာမအား၊ ဒက္ခိတံတံဒက္ခိတံ၊ ထိုအလှူကို၊ အာဒိသိစ၊ အမျှပေးဝေလည်းအမျှပေးဝေ၏၊ ပေတိစ၊ ထိုသေရိနိပြိတ္တာမသည်လည်း၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဿာစ၊ ထိုသေရိနိပြိတ္တာမဇ္ဈိ၊ အမိအားလည်း၊ သုခဇိဝိကာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်အသက်မွေးရသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခု၊ ခြောက်သော၊ သေရိနိပေတဝတ္ထု၊ သေရိနိပြိတ္တာမဇ္ဈိ၊ အကြောင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

(၃၂) ဘောဓုရိသ၊ အိုသောကျား၊ ယုဂါ၊ ပျိုလှယ်သောအရွယ်ရှိသော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ရတ္တိသံ၊ ညဉ့်၌၊ နရနာရိဓုရက္ခတော၊ နတ်သားနတ်သွီးတို့ဖြင့် ခြံရံလျက်၊ ရုဇ္ဈနိယေ၊ ရုဇ္ဈနိယေဟိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်စွယ်ရှိကုန်သော၊ ကာမဂု

ကောဟိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့နှင့်၊ သမဏိဘာဝေန၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊ သောဘတိ၊ တင့်၊ ဘယ်၏၊ ဒိဝသံ၊ နေ့အတို့၌ကား၊ ကာမဂုဏ်ဆယ်တန်း၊
 အထူးထူးအပြားပြားရှိသောသတ်ခြင်းကို၊ အနုဘောသိ၊ ခံစားရ၏၊ ဘော
 ပုရိ သ၊ ဒရိယောကဏ္ဍာ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပုရိမဇာတိယာ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကိ'ကမ္မံ၊
 အဘယ်သို့သဘောရှိသောကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ နာရဒ၊
 အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ခုမဏိယေ၊ နှစ်သက်
 အပ်သော၊ ဂိရိဗ္ဗဇေ၊ ဝေဘာရဝေပုဏ္ဏပဏ္ဍဝ ဣသိဂိလိဂိဗ္ဗဟုနိဟုဆိုအပ်
 သောငါးလုံးသောတောင်အရံလည်းရှိထသော၊ ရမ္မေ၊ ထာလံ၊ သသုရှင်လူ
 အပေါင်းတို့၏ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိသော၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇပြိုဟ်ပြည်
 ၌၊ လုဒ္ဓါ၊ ကြွင်းကြွတ်သော၊ သောဟိဘပါဏိ၊ နေ့တိုင်းမပြတ်သူ၊ အသက်
 ကိုသတ်သဖြင့် သွေးအလိမ်းအလိမ်းကပ်သော လက်ရှိသော၊ ခါရုဏော၊
 ပြင်းထန်စွာ သတ္တဝါတို့ကို ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ် တတ်သော၊ မိဂလုဒ္ဓေါ၊
 သားမူဆုံးသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အတိခါရုဏော၊
 အလွန် ကြွင်းကြွတ်သော သဘောရှိသော၊ ပရဟိ'သာယ၊ သူတပါးကို
 သက်ပုတ်ညှဉ်းဆဲခြင်း၌၊ ရေထာ၊ မွေ့လျော်သောမိတ်ရှိသော၊ အသညတော
 ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးကို မစောင့်သော၊ သောဟိ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ အဝိ
 ရောဓကဓေသု၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကိုမပြုတတ်ကုန်သော၊ ပါဏိသု၊ သမင်ဒယေ
 ယှဉ်လေအစရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့၌လည်းကောင်း၊ ပုထုသတ္တေသု၊ ထိုမှ
 ကပါးများစွာကုန်သောသတ္တဝါတို့၌လည်းကောင်း၊ ပဒုဋ္ဌမာနသော၊ ဗျက်
 ဆီးသတ်ခတ်လိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သဒါ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ ဝိစ
 ရိ'၊ ထွည့်လည်သွားထား၏။ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ ဝုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တဿမေ၊
 ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ သုဟဒယော၊ ကောင်းမြတ်သောနှလုံးရှိသော၊ သဒ္ဓေါ၊ ကံ
 ကံ၏အကျိုး ခိုယုံကြည်ခြင်းလည်းရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ရတနာသုံးပါးတို့
 ကိုကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်တတ်သော၊ သဟာဒယော၊ အဆွေခင်ပွန်း
 ကောင်းသည်၊ အာသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ သောဟိသောဝေသဟာဒယော၊ ထိုဥ
 ပါသကာဖြစ်သောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းသည်သာလျှင်၊ တာတ၊ ချစ်သား၊
 ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ မာအကောသိ၊ မပြုလင့်၊ ဒုဂ္ဂ
 တိ'၊ ဒုဂ္ဂတိအပါယ်ဘုံသို့၊ မာအဂါ၊ မထားထေထင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပေဗ္ဗ၊ တမ
 လွန်သောကမ္မံ၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ သစေဇ္ဇန္တတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်
 ဆုံးအသံသမံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးကိုမစောင့်စည်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော
 ပါဏဝု'၊ သူ၊ အသက်ကိုသတ်ခြင်းကို၊ ဝိရမ၊ ကြဉ်ရှောင်ထား၊ ဣတိ၊ ဤသို့

၂၅

၃၆၀

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

မံ၊ ငါ့ကို၊ အနုကမ္မန္တော၊ သနားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုနုပ္ပန်၊ အကြိမ်ကြိမ်အ
 ဘန်ဘန်၊ နိဝါရေထိ၊ မြစ်ပေ၏။ သုခကာမဿ၊ အကျွန်ုပ်၏ချမ်းသာ
 ခြင်းကိုအလိုရှိပေသော၊ ဟိတာနုကမ္မိနော၊ အကျွန်ုပ်ကို အကျိုးစီးပွားဖြင့်
 ငြီးမြှောက်ပေတတ်သော၊ တဿ၊ ထိုဥပါသကာဖြစ်သောအဆွေခင်ပွန်း
 ကောင်း၏၊ ဝဇနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားနာလျက်သည်၊ ဗိရံ၊ ကြံမြင့်စွာ
 သောကာမသတ်လုံး၊ ပါပါထိ၊ စုတော၊ မကောင်းမှု၌အလွန်ပွေ့လျော်သော
 နှလုံးရှိသော၊ အေုဒ္ဓိမာ၊ အသိပညာနည်းထွဋ္ဌာသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ကဿ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သော ဥပါသကာ၏၊ သကဿနုဿ၊
 သနိုး၊ ခပ်သိမ်းသောအဆုံးအမကို၊ နာကာသိ၊ လိုက်နာ၍မပြုမိချေ၊ နာရဒ၊
 အရှင်နာရဒ၊ ဘူရိ၊ မြေကြီးကဲ့သို့ထူးထပ်ကြယ်ပြောသောပညာရှိထသော
 သုခမေသေ၊ မိမိ၏၊ ကြိုးစက်ကဲ့သို့မောဟဟူသောအရအခဲကိုခွဲဖောက်
 တတ်သောကောင်းမြတ်သောပညာသည်ရှိထသော၊ သော၊ ထိုအဆွေခင်
 ပွန်းကောင်းဖြစ်သောဥပါသကာသည်တာတာချစ်သား၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ ပါဏီနော
 ပါဏေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သစေဟနတိ၊ အကယ်၍မကြဉ်ရှောင်နိုင်၍ သတ်
 သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့နေ့၌မကြဉ်ရှောင်နိုင်၍သတ်သည်ရှိသော်၊ ရတ္တိံ
 ညဉ့်အတို့၌၊ တေ၊ သင့်အား၊ သံယမော၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှစောင့်
 စည်းကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည်၊ ဘဝထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်ကို၊ အနုကမ္မာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ပုနု၊ ထပ်မံသော၊ သုစရိုက်ကုသိုလ်
 ကံ၌၊ နိဝေသယိ၊ နှလုံးသွင်းစေ၏၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊
 ဒိဝါ၊ နေ့အတို့၌၊ ပါဏေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဟနိတွာန၊ သတ်၍၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အ
 တို့၌၊ ဝိရေကာ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်သည်ဖြစ်၍၊ သံယ
 တော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုစောင့်သည်၊ အဟောသိ၊ မြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုနေ့အ
 တို့၌သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းညဉ့်အတို့၌ စောင့်စည်းကြဉ်ရှောင်ခြင်းဟု
 ဆိုအပ်သောနှစ်ပါးသောကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အတို့၌၊ ပရိစာရေဒိ၊ စမွဟ်ရ၏၊ ဒိဝါ၊ နေ့အတို့၌ကား၊ နုဂ္ဂ
 တော၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်လျက်၊ သုနုခေဟိ၊ ခွေးတို့သည်၊
 ခဏ္ဍာမိ၊ ကိုက်ခဲစားသောက်အပ်၏။ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ကု၊ သဿ၊ ကောင်းသောအကျိုးပေးခြင်းထက္ခဏာရှိသော၊ တဿ
 ကမ္မဿ၊ ထိုညဉ့်အတို့၌သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှစောင့်စည်းကြဉ်ရှောင်
 ခြင်းဟုဆိုအပ်သောကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးဖြစ်သော၊ အမာနုသိံ၊
 နတ်စည်းစိမ်ကို၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အတို့၌၊ အနုဘောမိ၊ ခံစားရ၏၊ ဒိဝါ၊ နေ့အတို့၌

ကား၊ ကုက္ကုရာ၊ ခွေးတို့သည်၊ သမ္ပုဒ္ဓိဟတဝ၊ ဖွဲ့အပ်သော ရန်ငြိုးရှိကုန်သ
 ကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၍သာလျှင်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သင်္ခါရံ၊ ကိုယ်ကို၊ သမန္တာ၊ ထက်
 ဝန်းကျင်မှ၊ ခါဒိတုံ၊ ကိုက်ခဲခြင်းငှါ၊ ဥပသာဝန္တိ၊ အနီးသို့ပြေးထာကုန်၏၊ နာ
 ရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ပါဏ၊ ခေပ်ရမ
 ဏမတ္တေန၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှကြဉ်ရှောင်ကာမျှဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ သမ္ပုတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘောမိ၊ စံစားရ၏၊ သထ
 တာယောဂိနော၊ မပြတ်လုံးလအားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ယေစတေပုရိ
 သာ၊ အကြင်ယောကျ်ားမြတ်တို့သည်ကား၊ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ အဓိသိလာဒိကော၊ အဓိပတိအစရှိသော၊ ဓမ္မေ၊
 ကုသိုလ်တရား၌၊ ခုခံ၊ မြဲမြံစွာ၊ ပယုတ္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ကေပုရိသာ၊ ထိုယောကျ်ားမြတ်တို့သည်၊ ကေဝလံ၊ ထောက်ချင်း
 သာနှင့်မရောသော၊ အသင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်
 သော၊ ပဒံ၊ မဂဉ္ဇာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်သော၊ အမတမေဗ၊ အမြိုက်
 နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညးမိ၊ အ
 ကျွန်ုပ်မှတ်ထင်၏၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ မိဂလုဒ္ဒကပေတဝတ္ထု၊
 သားရတ်ဆိုးပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

(၃၃) ဘောပုရိသာ၊ အိုယောကျ်ား၊ ထုံ၊ သင်သည်၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊
 ကုဓ္စာဂါဓေ၊ ရလစ်မွန်းချွန်ထင်သော၊ ပါသာဒေစ၊ ပြဿာန်၌လည်းကောင်း၊
 ဂေါဏသန္တတေ၊ ရှည်သောအမွှေးရှိသော ကော်ဇောဖြင့်ခင်းအပ်သော အ
 ခင်းရှိသော၊ ပလ္လင်္ကေစ၊ အိပ်ရာပလ္လင်၌လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဂီကေန၊ အင်္ဂါငါး
 ရှိသော၊ တူရိယေန၊ စည်မျိုးတူရိယာဖြင့်၊ သုပ္ပဝါဒိတေ၊ ကောင်းစွာတီးမှုတ်
 အပ်သော၊ သဘာယေစ၊ သတင်၌လည်းကောင်း၊ ရမ္မသိ၊ မွေ့လျော်စံပျော်ရ
 ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရတျာဝိဝသာနေ၊ ညဉ့်ခါကင်း၍မိလင်းမိလင်း
 သောက်အခါ၌၊ သူရိယဿ၊ နေ၏၊ ဥဂ္ဂမနပတိ၊ ဥဂ္ဂမနဝေသာယ၊ တက်သော
 အခါ၌၊ သုသာနတ္ထိ၊ သုသာန်တို့၊ အပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်လျက်၊ ဗဟုရက္ခံ၊ များသော
 ဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆယိ၊ ခံရ၏ဘောပုရိသာ၊ အိုယောကျ်ား၊ ကိန္နု၊ အသို့နည်း၊ ထုံ
 သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ့အသက်ကို
 သတ်ခြင်းစသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သသော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်
 ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
 သသော၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကိုရှေးရှုကြံခြင်းအစရှိ
 သောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သသော၊ ကိဿကမ္ပကိဿကမ္ပဿ၊

၂၂

၃၆၂

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ။

အဘယ်မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ အနုဒ္ဓကံ၊
 ဤသို့သဘောရှိသောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ခံရဘိသနည်း။ နာရဒ၊ အရှင်နာ
 ရဒ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ရမဏီယေ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို
 ဖြစ်စေဘတ်သော၊ ဂီရိဗ္ဗဇေ၊ ဝေတာရဝေပုလ္လပဏ္ဍဝ၊ အသိဂိလိဂိဇ္ဈကုဋ်
 တည်းဟူသောတောင်ငါးလုံးအရံရှိသော၊ ရမ္မေ၊ နေနေသမျှသုရှင်လူရဟန်း
 တို့၏နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိသော၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ မိဂလုဒ္ဒေါ၊
 သားရဲဆိုးသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ လုဒ္ဒေါ၊ ကြမ်းကြုတ်သည်၊ အသည
 တော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့်စည်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿမေ၊ ထို
 အကျွန်ုပ်၏၊ သဟာယော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ သဒ္ဓေါ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံ
 ကြည်ထားသော၊ ဗသန္ဓေ၊ သရားစသော ရတနာသုံးပါး၌ကြည်ညိုမြတ်နိုး
 သော၊ ဥပါသကော၊ ရတနာသုံးပါးကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍ဆည်းကပ်တတ်သော
 သူသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောဥပါ
 သ၏၊ ကုလုပကော၊ အိမ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သောဆရာဖြစ်သော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝ
 ကော၊ တပည့်သားတော်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ သောဝိဘိ
 က္ဗု၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ တာတ၊ ဒါယက၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ကမ္မံ၊
 အကုသိုလ်ကံကို၊ မာအကာသိ၊ မပြုစဉ်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိအပါယ်ဘုံသို့၊ မာအ
 ဂါ၊ မထားစေဆင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပေဋ္ဌ၊ တမလွန်လောက၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို
 သစေအတ္တတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ အသံယမံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမ
 စောင့်စည်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ပါဏဝဇံ၊ သူ့အသက်ကံသတ်ခြင်းကို၊
 ဝိရမ၊ ကြဉ်ရှောင်ဘိလော၊ အုတ်၊ ဤသို့မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုကမ္မန္တော၊ သ
 နားသည်ဖြစ်၍၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အကြိမ်ကြိမ်၊ နိဝါရေသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ
 သောကာလပတ်လုံး၊ ပါပါဘိရတော၊ မကောင်းမှု၌သာမွေ့လျော်သောနှု
 လုံးရှိသော၊ အဗုဒ္ဓိမာ၊ အသိပညာမရှိသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုခကာ
 မဿ၊ ချမ်းသာခြင်းကိုအလိုရှိလှပေသော၊ ဟိတာနုကမ္မိနော၊ အကျိုးစီးပွား
 ဖြင့်ပြီးမြောက်တတ်သော၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
 သုတွာ၊ ကြားနာလျက်လည်း၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ပါပါဘိ
 ရတော၊ မကောင်းမှု၌အလွန်မွေ့လျော်သောနှလုံးရှိသော၊ အဗုဒ္ဓိမာ၊ အသိ
 ပညာနည်းလှစွာသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ သက
 ထာနုဿနိံ၊ အလုံးစုံသောအဆုံးအမကို၊ နာကာသိ၊ လိုက်နာ၍မကျင့်မိ
 ချေ၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ ဘူရိ၊ မြေကြီးကဲ့သို့ထူထပ်ပြန့်ပြောသော ပညာရှိ

ထသော၊ သုမေဓတော၊ ခိဗ်းကြိုးစက်ကဲ့သို့ မောဟဟူသော အရအခဲကိုခွဲ
 ဖောက်ထက်သောကောင်းမြတ်သော ပညာထည်းရှိထသော၊ သောဘိက္ခု၊
 ထိုသူဟုန်းသည်၊ တာထ၊ ဒါယကာ၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ဒိဝါ၊ နေ့အတို့၌၊ ပါဏိ
 နော၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သစေဟနထိ၊ အကယ်၍ အလျှင်းမလွတ်ကင်းစေနိုင်
 သောကြောင့်သတ်သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့အလျှင်း မလွတ်ကင်းစေနိုင်
 သောကြောင့်သတ်သည်ရှိသော်၊ တော၊ သင်အား၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ သံယ
 မော၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှစောင့်ရှောက်သည်၊ တဝတု၊ ဖြစ်စေသ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုကမ္ပါယ၊ သနားသဖြင့်ပြီးမြောက်
 ခြင်းငှါ၊ ပုန၊ တဖန်၊ သမေ၊ သုစိုက်ကုသိုလ်ကံ၌၊ နိပေသယိ၊ နှလုံးသွင်းစေ
 ၏၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဒိဝါ၊ နေ့အတို့၌၊ ပါဏိနော၊ သတ္တ
 ဝါတို့ကို၊ ဟနိတ္တာ၊ သေစေပြီး၍၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ သံယမော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး
 ကိုစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရတော၊ သုအသက်ကို သတ်ခြင်းမှကြဉ်
 ရှောင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿကမ္ပဿ၊ ထိုနေ့အတို့၌သူ့အသက်
 ကိုသတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကုသိုလ်ကံ ညဉ့်အတို့၌ စောင့်စည်း
 ကြဉ်ရှောင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ပရိစာရေမိ၊ စမ္ပယ်ရ၏၊ ဒိဝါ၊ နေ့
 အတို့၌ကား၊ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ချက်၊ သုနခေဟိ၊ ခွေးတို့
 သည်၊ ခန္ဓာမိ၊ ကိုက်ခဲအပ်၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ကုသလဿ၊ ကောင်းသောအကျိုးကိုပေးခြင်းထက္ခဏာရှိသော၊ တဿ
 ကမ္ပဿ၊ ထိုညဉ့်အခါ၌သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှစောင့်စည်း ကြဉ်ရှောင်
 ခြင်းဟုဆိုအပ်သောကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးဖြစ်သော၊ အမာနုထံ၊ နတ်၌ဖြစ်
 သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘောမိ၊ ခံစားရ၏၊ ဒိဝါ၊ နေ့အတို့၌မူကား၊
 ကုက္ခု၊ ခွေးတို့သည်၊ သမ္ပုဗ္ဗိဟတာစ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့အပ်ကုန်သော စိတ်ရှိကုန်
 သကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၍သာလျှင်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ သမန္တာ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ခါဒိတုံ၊ ကိုက်ခဲခြင်းငှါ၊ ဥပဝါဝန္တိ၊ အနီးသို့ပြေးလာကုန်
 ၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ပါဏဝေ
 ဝိရမထမတ္တေန၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှကြဉ်ကာမျှဖြင့်၊ ဝေဇ္ဇဝံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘောမိ၊ ခံစားရ၏၊ သတတာနု
 ယောဂီနော၊ အခါခပ်သိမ်းလုံ့လအားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ယေစတေပုရိ
 သာ၊ အကြင်ယောက်ျားမြတ်တို့သည်ကား၊ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သာ၊ သနော၊ သာသနာတော်၌၊ အမိထိသာမိကော၊ အမိထိသအစရှိကုန်သော၊

၃၆၄

ပေဏဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

ဓမ္မ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ခုခံမြဲပြီပွား၊ ပယုတ္တ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေပုရိသ၊ ထိုယောကျ်ားဖြစ်တို့သည်၊ ကေဝလံ၊ လောကီ ချမ်းသာနှင့်မရောသော၊ အသင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော၊ ပဒံ၊ မဂ်ဥပဇာတိဗျူဟာဖြင့်သိအပ်သော၊ အမတမေဝ၊ အမြဲ ဘိနိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညာမိ၊ အကျွန်ုပ် မှတ်ထင်၏၊ အဋ္ဌဓံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ဒုကိယမိဂလုဒ္ဓက ပေဏဝတ္ထု၊ ရှစ်ယောက်မြောက်သောသားမူဆိုးပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည် နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

(၃၄) ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ တုခံ၊ သင်သည်၊ မာလိနိ၊ နတ်၌ဖြစ် ကုန်သော ပန်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိ၏၊ တိရိစ္ဆာန်၊ ဥရုန် ပေါင်းသော ဥက္ခောင်းလည်းရှိ၏၊ ကာယုရိ၊ လက်ကောက်စသော လက်တန်ဆာတို့ လည်းရှိ၏၊ တေ၊ သင်အား၊ စန္ဒနုယ၊ ဒါ၊ စန္ဒကူးနံ၊ သာဓေဖြင့်လိမ်းကျွံအပ် ကုန်သော၊ ဂတ္တာ၊ ကိုယ်အစိတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ပသန္တရုခဝတ္ထော၊ ကြည်ညိုတွယ်သောမျက်နှာအဆင်းသည်လည်း၊ အသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သုရိယဝတ္ထော၊ သုရိယဝတ္ထော၊ တက်သစ်သောနေလုလင်နှင့် တူသောအဆင်းရှိသည့်သာလျှင်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သောဘာယိ၊ တင့်တယ်၏၊ ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ပါရိသန္တာ၊ ပရိသတ်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ တေ၊ သင်၏၊ ယောဇ္ဈမေပရိစာရိကာ၊ အကြင်အဖွဲ့အရံတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိ ကုန်၏၊ တေပရိစာရိကာ၊ ထိုအဖွဲ့အရံတို့သည်၊ အမာနုဿ၊ နတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ သင်၏၊ ပါရိစာရိကာ၊ အဖွဲ့အရံမိန်းမဖြစ်ကုန် သော၊ ယောဇ္ဈမာဒသကညာသဟာဿာနံ၊ အကြင်တသောင်းအတိုင်းအ ရှည်ရှိကုန်သောနတ်သမီးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ကမ္မုကာယုရုဓရာ၊ ဓရု သင်းလက်ကောက်ကိုဆောင်ကုန်သော၊ ကဉ္စနာဝေဠုဝိဘူသိတာ၊ ဣဒုရ် ဆောင်းပန်းတို့ဖြင့် ဆင်ယင် အပ်သော ဆံပင်ရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုတ သောင်းကုန်သောနတ်သမီးတို့သည်၊ ကာ၊ အဘယ်နတ်ပြည့်၌အကျုံးဝင်ကုန် သောနတ်သမီးတို့နည်း၊ ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ တုခံ၊ သင်သည်၊ မဟာ နုဘာဝေ၊ ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓောမ ဟံသနုဗ္ဗပဝါ၊ ရှုကုန်သောသူတို့၏ ကြာင်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းကိုဖြစ်စေ တတ်သောအဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သောတ္ထံ၊ ထိုသို့သ သောအဆင်းသဏ္ဌာန်ကြွေရံပရိ သတ်နတ်၏တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသောသင်သည် အပ္ပက္ခနာ၊ မိမိ၏၊ ဝိဗ္ဗိဓံသနိ၊ ကျောက်ကုန်းသာတို့ကို၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊

ဥက္ကဋ္ဌ၊ ခြစ်၍ ခြစ်၍ ခါဒသိ၊ စားရ၏၊ ဘောပုရိသ၊ အရိယောကဗျား၊ ကိံနု၊ အသို့
နည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကောယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ခုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ၊ အ
သက်ကို သတ်ခြင်း၊ အစရှိသော ကာယ ခုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊
ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ခုက္ကဋ္ဌံ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်း၊ အစရှိ
သော ဝစီ ခုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ခဲ့ဘူးသလော၊ မနသာ၊ မိတ်ဖြင့်၊ ခုက္ကဋ္ဌံ၊
သူစည်းမိမိကို မိမိသို့ ရှေးရှုကြံခြင်း၊ အစရှိသော မနော ခုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊
ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ကိဿကမ္မဝိပါကေန၊ အထယ်မကောင်းမှု အကုသိုလ်
ကံ၏ အကျိုးအားဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝိဗ္ဗိမံသာနိ၊ ကျောက်ကုန်းသားတို့ကို၊
ဥက္ကဋ္ဌ၊ ခြစ်၍ ခြစ်၍ ခါဒသိ၊ စားရ၏၊ သနည်း၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဇီဝလောကေ၊ လှပြည်၌၊ ပေသုညဓူသာဝါ
ဒေနစ၊ သူနှစ်ဦးတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ဂုံးတိုက်သော
စကား၊ မဟုတ်မမှန် ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန်သော စကားဖြင့် ထည်းကောင်း၊
နိကတိဝဉ္ဇနာယစ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်း သူတပါးကို ထည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်
ထည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အနုတ္တယ၊ အကျိုးမရှိမိန့်သောငှါ၊ အာစ
ရိသံ၊ ဘုရင့်နံဘူး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလူ၊ ပြည်၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပရိသံ၊ ပရိ
သတ်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ သမ္ပကာယေ၊ အမှန်ဆိုခြင်းငှါ ကျောက်ပတ်သော အ
ခါသည်၊ ဥပဋ္ဌိတေ၊ ဖြစ်ထုတ်သော်၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို ထည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊
အကြောင်းကို ထည်းကောင်း၊ နိရုတတ္တာဂေတော၊ စွန့်ပစ်၍၊ အဓမ္မံ၊ အ
ကြောင်းမဟုတ်သည်သို့၊ အနုဝတ္တိသံ၊ လိုက်နံဘူး၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုမ
ကောင်းမှုကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဗ္ဗိမံသာနိ၊
ကျောက်သားတို့ကို ဥက္ကဋ္ဌ၊ ခြစ်၍ ခြစ်၍ ခါဒါမိ၊ စားရ၏၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ
ယောသတ္တော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်၊ ဝိဗ္ဗိမံသိကော၊ သူနှစ်ဦးတို့၏ ညီညွတ်
ခြင်းကို ဖျက်တတ်သော ဂုံးတိုက်သော စကားကို ဆိုခြင်း၊ အစရှိသော အ
ကျင့်ဖြင့် သူတပါးတို့၏ ကျောက်သားကို ခြစ်၍ ခြစ်၍ စားသကဲ့သို့ ပြုတတ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ အန္တ၊ ယခုအဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိဗ္ဗိမံသာနိ၊ ကျောက်ကုန်းသားတို့ကို ဥက္ကဋ္ဌ၊
ခြစ်၍ ခြစ်၍ ခါဒါမိ ယထာ၊ စားရသကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တာ
နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ခါဒိတော၊ စားရသည်၊ ဟောသတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ နာရဒ၊ အ
ရှင်နာရဒ၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဒုက္ခံ၊ ဤမိမိ၏ ကျောက်သားကို ကိုယ်တိုင်
ခြစ်၍ ခြစ်၍ စားရခြင်း ဆင်းရဲကို၊ တယာ၊ အရှင်နာရဒ သည်၊ သာမံ၊ ကိုယ်
တိုင်ပင်လျှင်၊ ဝိဗ္ဗံ၊ မြင်အပ်ပြီ၊ နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ အနုကမ္မကာ၊ သနားတတ်

၃၆၆

ပေတဝတ္ထု၊ပါဠိတော်နိဿယ၊

သောအလေ့ရှိကုန်သော၊ကုသယာ၊သုကပါးတို့၏အစီးအပွားဖြစ်ကြောင်း
ကောင်းသောအကျင့်၌ လိမ္မာကုန်သော၊ ယေဗုဒ္ဓါဒသော၊ အကြင်တရား
အစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ လိဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝ
ဒေယျု၊ ဆိုကုန်ရာ၏၊ တေသံ၊ ထိုတရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့၏၊
တံပစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ တုဝံ၊ အရှင်နာ
ရဒသည်၊ ပေသုဏံ၊ သူနှစ်ဦးတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းကို ဖျတ်တတ်သောရုံး
တိုက်သောစကားကို၊ မာအဘာဏိ၊ မဆိုသင့်၊ မုသာစ၊ မဟုတ်မမှန်ချွတ်
ယွင်းဖောက်ပြန်သောစကားကိုလည်း၊ မာအဘာဏိ၊ မဆိုသင့်၊ အဟံဝိယ၊
အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့၊ ဗိဇ္ဇိမံသိကော၊ ကျောက်ကုန်းသားကို ခြစ်၍ခြစ်၍စားရ
သောပြိတ္တာသည်၊ မာခေါအသိ၊ မဖြစ်စေသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်
၏၊ နာမံ၊ ဘိုးရားမြှောက်သော၊ ကုဋ္ဌဝိနိဗ္ဗယိကပေတဝတ္ထု၊ တရားကို
ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ၍ဆုံးဖြတ်တတ်သောပြိတ္တာ အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

(၃၅) ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ တံ၊ သင်သည်၊ အန္တလိက္ခတ္ထံ၊
ကောင်းကင်၌၊ တိဗ္ဗန္ဓော၊ တည်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်း
သောအနံ့ရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ၊
ပူဘိ၊ ဝပ်သောအနံ့သည်၊ ဝါယသိ၊ လှိုင်၏၊ ပူတိဂန္ဓံ၊ ဝပ်သော အနံ့ဖြင့်လှိုင်
သော၊ ပော၊ သင်၏၊ မုခဉ္စ၊ ခံတွင်းကိုလည်း၊ ကိမိယော၊ ပိုးလောက်တို့သည်
ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကိံကန္တံ၊ အဘယ်သို့သ
ဘောရှိသောအကုသိုလ်ကံကို၊ အကသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ဘောပုရိသ၊
အိုယောကျ်ား၊ ကဗ္ဗသဇ္ဈောဒိတားကံသည် တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သော၊ သ
တ္တာ၊ သတ်ဖြတ်ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ သတ္တံ၊ ထက်စွာ
သွေးအပ်သောသန်ချက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ကုန်၍ထိုအုပ်အနံ့၏လှိုင်
ခြင်းကြောင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အကြိပ်ကြိပ်၊ တဝ၊ သင်၏၊ မုခံ၊
ခံတွင်း ကို၊ ဩက္ကန္တန္တိ၊ လှီးဖြတ်ကုန်၏၊ ပုနပိ၊ တစ်ခုလည်း၊ တသ္မိံ၊ အဝက
န္တိ၊ ထမ္ဘာနေ၊ ထိုရှေ့လှီးဖြတ်ရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ခါမေန၊ သားငန်ရေဖြင့်၊ ပရိ
ပေါသိဘွာ၊ ဖျန်းကုန်၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အကြိပ်ကြိပ်၊ ဩက္ကန္တန္တိ၊ လှီးဖြတ်ကုန်၏၊
ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ကိံနု၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေး
၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဗုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာ
ယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ခဲ့ဘူး သလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဗုက္ကဋ္ဌံ၊ မ
ဟုတ်မမှန်သောစကားကိုပြောဆိုခြင်းအစရှိသော ဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊

ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ခုတ္တုခုံ၊ သူတပါးစီးစည်၊ စိတ်ကို ရှေးရှု
 ဤခြင်းအစရှိသော မနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူး သလော၊ ကိဿ၊
 ကမ္မဝိပါ ကေန၊ အဘယ်မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးအားဖြင့်၊
 တံးသင်သည်၊ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤသို့သောဆင်းရဲသို့၊ နိဂစ္ဆသိ၊ ခံရသနည်း၊
 မာရိယ၊ အရှင်မဟာ ကဿပ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊
 မေဏီယေ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော၊ ဂိရိဗ္ဗဇေ၊ ဝေတာရေဝေပုဗ္ဗပဏ္ဍဝဏ္ဏသိ
 ဂိလိဂိဏ္ဍကုဋ်တည်းဟူသော တောင်ငါးလုံးအရံရှိသော၊ ရမ္မေ၊ ထာလာ
 သသူရှင် လူအပေါင်းတို့၏ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်လည်း ရှိသော၊ ရာဇက
 ဟေ၊ ရာဇပြိုဟ်ပြည်၌၊ သုပဟုတဿ၊ အလွန်များသော၊ ခနုညဿ၊ ရွှေငွေ
 ကျောက်သံစပါးဆန်စသော သက်ရှိသက်မဲ့ဥစ္စာ၏၊ ဣဿရော၊ အရှင်ဖြစ်
 သော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ မာရိယ၊ အရှင်မဟာက
 ဿပ၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တဿမေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏၊ အယံဘရိယာစ၊ ဤမ
 ဟားသည်လည်းကောင်း၊ အယံဗိတာစ၊ ဤသို့သည်လည်းကောင်း၊ မေ၊ အ
 ကျွန်ုပ်၏၊ အယံသုဏိယာစ၊ ဤချွေးမသည်ရင်း၊ ပသန္တိဗိက္ခာ၊ ကြည်ညိုသော
 စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓပုဗ္ဗ၊ ဒီဒိုနံ၊ သာပန်းအစရှိဟုန်သောပူဇော်တွယ်
 ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍၊ ဓာတုဋ္ဌာနံ၊ ဓာတ်တော်ထားရာအရပ်
 သို့၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ အာရုတ္တန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ ထူဝံ၊ စေတီတော်ကို
 ပူဇော်ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ မာလဉ္စ၊ ပန် ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပသဉ္စာပိ၊ ကြာကို
 လည်းကောင်း၊ ပစ္စိန္တု၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ ဝိလေပနဉ္စ၊ နံ့သာပျောင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဟရန္တိ ဟေ၊ ဆောင်ကုန်သော၊ တာ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏သွီးမဟား
 ချွေးမတို့ကို၊ ဝါရေသိ၊ မြစ်ဘူး၏တံပါပံ၊ ထိုဓာတ်တော်ထားရာစေတီကို
 ပူဇော်ခြင်းကိုကဲ့ရဲ့သဖြင့် မြစ်မိခြင်းတည်းဟူသော မကောင်းမှုကံကို၊ မ
 ဟာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊
 ပစ္စတ္တဝေဒနာ၊ အသီးအသီးမိမိတို့ခံစားအပ်သော ကြီးစွာသောဆင်းရဲဝေဒ
 နာရှိကုန်သော၊ ဆဋ္ဌာဝိတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်အတိုင်း
 အရှည်ရှိကုန်သော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ထူပပူဇံ၊ ဓာတ်တော်ထားရာ
 စေတီကိုပူဇော်ခြင်းကို၊ ဗိဝဏ္ဏေတွာ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၍၊ နိရယံ၊ ပြင်းစွာဆင်းရဲ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရေနှင့်တူသောပြိတ္တာထံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘုသံ၊ လွန်စွာသောဆင်းရဲကို၊ ပစ္စာမ၊ ခံရကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 မဟာကဿပ၊ ယေစခေါပုဂ္ဂဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ အရဟ
 တော၊ ဣသေသာတို့မှအလွန်ဝေးတော်မူသော၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓာပ၊ မြတ်စွာ

၃၆၈

ပေတဝတ္ထုပါဠိထော်နိဿယ

ဘုရား၏ထူဝံ၊ ဓာတ်တော်ထားရာစေတီကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ မဟာ၊ ပူ
ဇော်ခြင်းသည်၊ ဝတ္ထုန္တဝတ္ထုမာန၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟိယ၊ အကျွန်ုပ်
ကဲ့သို့၊ ထူပူဇာထား၊ ဓာတ်တော်ထားရာ စေတီကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ အာဒိနဝံ၊
အပြစ်ကိုပကာသေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ နေပုပ္ဖဝေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ တတော၊
ထိုမကောင်းမှုမှ၊ ဝိဝေဒရေထ၊ ကြဉ်ပါစေကုန်သော၊ ဘန္တေ၊ အရှင်မဟာ
ကဿပ၊ မာဿာထာရီ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော ပန်းတို့ကိုပန်ဆင် ကုန်လျက်၊
အလကံဘာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော အဝတ်တန်ဆာတို့ကိုဝတ်ဆင်ကုန်လျက်
အာသန္တိယော၊ လာကုန်သော၊ ဣမာစက္ကတ္တိယော၊ ဤအကျွန်ုပ်၏မယား
ချွေးမသွီး ဖြစ်ဘူးကုန်သော နတ်သွီးတို့ကိုလည်း၊ ပဿ၊ ရှုတော်မူထား
တာဇ္ဈတ္တိယော၊ ထိုနတ်သွီးတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မာဿာဝိပါကံ၊ ပန်းဖြင့်
ဓာတ်တော်ထားရာစေတီကို ပူဇော်ခြင်းအကျိုးကို၊ အနုဘောန္တိ၊ ခံစားရ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓါ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယသသိနိယော၊ အခြံအရံနှင့်
ပြည့်စုံကုန်သည်ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ အစ္စ
ရံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိသော၊ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်စဘူးဖြစ်သော၊ ထောမဟံဘနံ၊ ကြက်
သီးမွေးညှင်းထခြင်းကိုဖြစ်စေဘတ်သော၊ ဟဉ္စတံဝေဝိပါကံ၊ ထိုသို့သော
အကျိုးကိုသာလျှင်၊ ဒိသ္မ၊ ညာဏ်မျက်စိဖြင့်မြင်ကြကုန်၍၊ သပ္ပညာ၊ ပညာ
ရှိကုန်သော၊ ဣမာဇ္ဈတ္တိယော၊ ဤအကျွန်ုပ်၏မယားသွီး ချွေးမဖြစ်ဘူးကုန်
သောနတ်သွီးတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊
ပြုကုန်၏၊ တံမဟာရနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ဓာတ်တော်ထားရာစေတီကို၊
ဝန္တန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ နုနု၊ အကျွန်ုပ်အကြံရှိ၏၊
ဣတော၊ ဤပြိတ္တာ၏အဖြစ်မှ၊ ဝတိံ၊ ရတေ၍၊ မာနုသိ၊ လူပြည်၌ဖြစ်သော
ယောနိ၊ ဗမ္မိသန္ဓေကို၊ လဒ္ဓါနု၊ ရ၍၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မ
လျော့သည်ဖြစ်၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အကြိမ်ကြိမ်၊ ထူပူဇံ၊ ဓာတ်တော်ထားရာစေတီ
ကိုပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊
ဓသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော၊ မာတုဝိဝတ္ထု ပေတဝတ္ထု၊ ဓာတ်တော်ကို
ပူဇော်ခြင်း၏ကျေးဇူးမဲ့ကိုဆိုခြင်းကြောင့်ပြိတ္တာဖြစ်သော သုတ္တံဟံ၏အ
ကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ထက္က၊ ထိုစူဠဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ အတန္တာမာန၊ ခြေချသဖြင့်
မပြတ်သောဝက်၊ ရေအပြင်၌အညာသို့ဆန်သွားသောပြိတ္တာ၊ ကောဏှိကော
ကုဏှိ၊ မြို့ချွင်ဖွားရာရှိသောသာဏဝါသီထေရ်၊ ရထကာရီ၊ ရထကာရအိုင်
၏အနီး၌ဖြစ်သောပြိတ္တာမ၊ ဘုသေနာစ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သောသလေး

ဝမ်းချင်းတို့ကိုမိမိဥက္ကောင်းထက်၌ကြပျော်ရသောကုန်သည်စဉ်းလဲပြိတ္တာ
 နှင့် သဟ၊တက္က၊ကုမာရော၊သုသာန်စွန့်ပစ်အပ်သောပြည်တန်ဆာမ၏သား
 သူငယ်၊ပဏ္ဍိကာစေတီ၊ဇနပုဒ်မြို့၏ ကျုံးပြင်၌ပြိတ္တာဖြစ်သော သေရိနိပြည်
 တန်ဆာမ၊ဇန္ဒလုဒ္ဓါ၊ သားမူဆိုးပြိတ္တာနှစ်ယောက်တို့၊မိမိဥက္ကောင်းထက်ကုန်သား
 ကို ခိုယ်ဘိုင်ခြစ်၍ခြစ်၍ဝမ်းရသောတရားသူကြီးစဉ်းလဲပြိတ္တာ၊ပူဇကော၊
 ဓာတ်ထောင်ကိုပူဇော်ခြင်း၏ကျေးဇူးမဲ့ ကိုဆိုခြင်းကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်သော
 သူကြွယ်၊ ဣတိဇ္ဇာဒံ၊ဤသည်သျှင်တည်း။ တတိယော၊သုံးခုမြောက်သော၊
 ရုဇွန်ဝဂ္ဂ၊ရုဇွန်သည်၊နိဗ္ဗိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

(၄-မဟာဝဂ္ဂ)

☸ (၃၆) ဝေသာလိနာမ၊ ဝေသာလိ အမည် ရှိသော၊ ဝဇ္ဇိနံ၊ ဝဇ္ဇိမင်း
 တို့၏နဂရ်မြို့သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တတ္ထ၊ထိုဝေသာလိမြို့၌၊ အဗ္ဗသက္ကရော၊
 အဗ္ဗသက္ကရအမည်ရှိသော၊လိစ္ဆဝိ၊လိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ ဧဟု၊ဖြစ်၏။ သောရာ
 ဇာ၊ထိုအဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ နဂရဿ၊ ဝေသာလိမြို့၏၊ ဗာဟိရံ၊
 အပြင်ဘက်သော၊ ပေတံ၊ကုန်သည်ပြိတ္တာကို၊ ဗိသွာနံ၊ မြင်၍၊ ကာရနတ္ထိ
 ကော၊ ဇီဝဘော ဇီဝိတမေဝ သေယျောဟု ပြိတ္တာသည်ဆို အပ်သောစ
 ကားအကြောင်းဖြင့်အလိုရှိ သည်ဖြစ်၍၊ တံပေတံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊တတ္ထေဝ၊
 ထိုမြင်ရာအရပ်၌ပင်သျှင်၊ပုစ္ဆိတ္ထ၊ မေး၏၊ယက္ခ၊နတ်သား။ ဣမဿ၊ဤတံ
 ကျင့်၌တင်လျှ်အပ်သော ယောကျ်ားအား၊ သေယျောဝါ၊ ကြောကိုဆန့်၍
 အိပ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊နိသဇ္ဇဝါ၊ တင်ပျဉ်ခွေခြင်းစေရှိသည်ကိုပြု
 ၍ထိုင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နအတ္ထိ၊မရှိ၊ အဘိက္ကမောဝါ၊ ရှေ့သို့
 တက်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ပရိက္ကမောဝါ၊ နောက်သို့ဆုတ်ရခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ အဘိတဝီဘဝါယိဟ ဝတ္ထုဘောဝါ၊ စားဖွယ်
 သောက်ဖွယ်ခဲဖွယ်အဝတ်အရုံတို့ကို သုံးဆောင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ယာ
 ဗရိစာရိယာ၊အကြင်စမွယ်ခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိကုန်၏၊သာပိ၊ ထိုစားဖွယ်
 သောက်ဖွယ်တို့ကိုသုံးဆောင်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖွယ်ခြင်းသည်လည်း၊
 ဣမဿ၊ ဤတံကျင့်၌တင်လျှ်သောယောကျ်ားအား၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး
 ကာသန္ဓိ၊အနုကမ္မကာ၊ သနားပြီးမြောက်တတ်ကုန်သော၊ ယေဥာတကာ၊
 အကြင်အဆွေအမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဒိဉ္ဇသုဟာ၊ အကြင်မြင်
 တူးကြားထူးကုန်သောအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ယေသုဟန္တာ၊
 အကြင်နှလုံးအကျွမ်းဝင်ကုန်သော၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊

၃၇၀   ဖေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ။

အဿုမ္ဘမဿ၊ ဤတံကျင်၌တင်လျှိုအပ်သောယောကျ်ားအား၊ အဟောသံ၊ ဤ
သည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌မူကား၊ တေဝိ၊ ထိုအခွေအမျိုးအစရှိ
ကုန်သောသူဘုံသည်လည်း၊ တံ၊ ထိုတံကျင်၌တင်လျှိုအပ်သောယောကျ်ား
ကို၊ ဒဠုမ္ဘိ၊ ရှုခြင်းငှါလည်း၊ နုလတန္တိ၊ မရကုန်၊ အယံပုရိသော၊ ဤတံကျင်၌
တင်လျှိုအပ်သောယောကျ်ားသည်၊ တေနုဇနေန၊ ထိုအခွေအမျိုးအစရှိ
သောသူသည်၊ ဝိရာဇိတက္ကောဟိ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော သဘောရှိသည်သာ
လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ဩဂ္ဂတတ္ထဿ၊ ကင်းသောဝိညာဉ်
ရှိသောသူအား၊ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ နုဘဝန္တိ၊ ရှိသည်မဖြစ်ကုန်၊
မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ကေဝထံ၊ စည်းဝိပ်ဥဉ္စာဖြင့်ချီတဲ့သည်ကို၊ ဝိ
ဒိက္ခာ၊ ဝိကုန်၍၊ ဇီဝန္တိ၊ အသက်ရှိသောသူကိုပင်လျှင်၊ ဝိဇဟန္တိ၊ စွန့်ပစ်
ကုန်၏၊ ဟဿ၊ ထိုသူ၏၊ အတ္ထဉ္စ၊ စည်းဝိပ်ကိုသာလျှင်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ပရိ
စာယန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏၊ ဥဂ္ဂတတ္ထဿစ၊ စည်းဝိပ်ချင်းသာဖြင့်မြင့်မြတ်သော
သဘောရှိသောသူအား၊ ဗဟုမိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းများကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသို့သောဖြစ်ခြင်းသည်၊ လောကီယသဘာဝေါ၊ သတ္တ
လောက၌ဖြစ်သူလူအပေါင်းတို့၏သဘောတည်း၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ အယံပုရိ
သော၊ ဤတံကျင်၌တင်လျှိုအပ်သောယောကျ်ားသည်၊ သဗ္ဗဘောဂေဟိ၊ အ
တွင်းအပသုံးဆောင်အပ်ကုန်သောခပ်သိမ်းသော စည်းဝိပ်ချင်းသာတို့မှ၊ နိ
ယိနုတ္ထော၊ ယုတ်ခြင်းသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိန္တော၊ အလွန်ပြုငြင်ဆင်းရဲ
၏၊ သဗ္ဗက္ခိတော၊ သွေးတို့ဖြင့်လိမ်းကျံသောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ သပရိကိဏ္ဏ
ဂတ္ထော၊ တံကျင်ထိုးလျှိုသဖြင့်ပေါက်သောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ ဥဿာဝဓိန္န၊
ဝပထိဗ္ဗမာနော၊ မြက်ဖျားထိမ်းကျံသောဆီနှင်းပေါက်နှင့်တူသောကိုယ်၌
ထိမ်းကျံသောသွေးပေါက်လည်းရှိ၏၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၌လည်းကောင်း၊ သုပေ
ဝါ၊ နက်ဖြန်၌လည်းကောင်း၊ ဣမဿ၊ ဤတံကျင်၌လျှိုအပ်သောယောကျ်ား
အား၊ ဇိဝိတဿ၊ အသက်၏၊ ဥပရာဓော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်သတ္တံ၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တဒဓိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဥဇ္ဇမ
ကိပ္ပပတ္တံ၊ အလွန်ပြုငြင်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဝုပ္ပိမန္နဿ၊ တမာပင်
၏၊ ဒဠောနု၊ အရိုးဖြင့်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ သုဝေ၊ တံကျင်၌၊ ဥတ္တာဝိတံ၊
ထင်လျှိုအပ်သော၊ ဣမံပုရိသံ၊ ဤယောကျ်ားကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တေနုဇနေန၊
န၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဘော၊ အချင်းယောကျ်ား၊ ဇီဝ၊ အသက်ရှင်
သလော၊ တေ၊ သင့်အား၊ ဇိဝိတမေဝ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ သေ
လျှော၊ ကောင်းမြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဒေသိ၊ ဆိုထိသနည်း၊ ဟိန္ဒဝိ၊

အဗ္ဗသတ္တရုဗိဇ္ဈင်္ဂမင်းမြတ်အား အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂုရုမဇာတိ၊ ရှေးဘဝ၌၊
သရာဓိ၊ အောက်မှေ၏၊ သောပေါသော၊ ဤတံကျင်၌တင်လျှိုအပ်သော
ယောကျ်ားသည်၊ ဂုရုမဇာတိယာ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မဟာ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သာလော၊
ဟိတော၊ အဆွေအမျိုးသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်တူး၏၊ နှစ်၊ ဤတံကျင်
၌တင်လျှိုအပ်သောယောကျ်ားကို၊ ဗိသ္ဗာ၊ မြင်သောကြောင့်၊ ပါပဓမ္မော၊
ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော၊ အယံ၊ ဤတံကျင်၌ တင်လျှိုအပ်သော
ယောကျ်ားသည်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ မာပတိ၊ မဆင်းစေနှင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ အ
ကျွန်ုပ်အား၊ ကာရုညန္တု၊ သနားခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ လိဗ္ဗဝီ၊
အဗ္ဗသတ္တရုဗိဇ္ဈင်္ဂမင်းမြတ်၊ ဗုဒ္ဓကမ္မကာရီ၊ မကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိ
သော၊ သေသောပေါသော၊ ဤတံကျင်၌တင်လျှိုအပ်သော ယောကျ်ား
သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ၏အဖြစ်မှ၊ ရတော၊ ရတောသည်ရှိသော်၊ သတ္တုသမံ၊
မကောင်းမှုကိုပြုကုန်သောသတ္တဝါတို့ဖြင့်များသော၊ စောရရူပံ၊ ပြင်းထန်
သောသတောရှိသော၊ မဟာသိတဝံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ ကဉ္စု
ကံ၊ ခါးစပ်သော၊ ဘယာနကံ၊ ကြောက်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ နိရ
ယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်သတည်း၊ တေနနိရယေနတတော၊ နိရယတော၊
ဤတံကျင်၌တင်လျှိုအပ်သောယောကျ်ား၏ဖြစ်ရာထိုငရဲထက်၊ အနေက
တာဒဂန၊ များသောအဖို့ရှိသော၊ ဂုတေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ အယမေဝသု
လော၊ ဤတံကျင်သည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ ကောင်းမြတ်၏၊ လိဗ္ဗဝီ၊ အဗ္ဗ
သတ္တရုဗိဇ္ဈင်္ဂမင်းမြတ်၊ အယံဂုရုသော၊ ဤတံကျင်၌ တင်လျှိုအပ်သော
ယောကျ်ားတည်း၊ ဣတော၊ ဤလူ၏အဖြစ်မှ၊ ရတော၊ ရတောသည်ရှိသော်၊
ကေန္တရက္ခံ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲသော၊ ကဉ္စုကံ၊ ခါးစပ်သော၊ ကေန္တတိဗ္ဗံ၊ စင်စစ်
ထက်မြက်သောဆင်းရဲဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ပတိ၊ ဆင်းရဲလိမ့်သ
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒ္ဓဝစနံ၊ ဤစကား
ကိုလည်း၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သောပေါသော၊ ဤတံကျင်၌တင်လျှိုအပ်သော
ယောကျ်ားသည်၊ ဗုက္ခုပနိတော၊ ဤအကျွန်ုပ်၏စကားဖြင့်ငရဲ၌ဖြစ်သော
ဆင်းရဲကိုဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါတံ၊ မိမိအသက်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြံ
ကြောင့်၊ ဝိဇဟေယျ၊ စွန့်ရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ကတော၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ ဣမဿ၊ ဤတံကျင်၌ တင်လျှိုအပ်သော
ယောကျ်ား၏၊ ဇိဝိတဿ၊ အသက်၏၊ ဥပရေဓော၊ ဆန့်ချင်ဘက်ဖြစ်
သည်၊ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်စေနှင့်၊ ဣတိမနုသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပြု၍၊
အယံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သန္တိကေ၊ တံကျင်၌တင်လျှိုအပ်သော ယောကျ်ား၏

၀၀၀

အထံ၌၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤဆင်းရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့သောစကားကို၊ နာတာဏမိမိ၊
 အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဘော၊ အချင်းယောက်ျား၊ ဇီဝံ၊ အသက်ရှင်
 ခြင်းကိုအလိုရှိသလော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဇီဝိတမေဝ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်
 သာလျှင်၊ သေသေချာ၊ ကောင်းမြတ်၏၊ ဣတိဣဒမေဝဝစနံ၊ ဤသို့သောစကား
 မျှကိုသာလျှင်၊ ဘာဏာမိ၊ ဆို၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ပုရိသဿ၊ တံကဏ္ဍ၌
 ထင်လျှ်အပ်သောသောကျား၏၊ ယေ၊ အတ္ထော၊ ဤအကြောင်းကို၊ အဂ္ဂေ
 ဟိ၊ ငါတို့သည်၊ အတ္တိတော၊ သိအပ်ပြီးတုန်း၊ သင်ကို၊ အညဉ္စိ၊ တပါးသောအ
 ကြောင်းကိုလည်း၊ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှါ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဣစ္ဆာမသေ၊
 အလိုရှိပါကုန်၏တုံ၊ သင်သည်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဩကာလကမ္ပံ၊ အခွင့်ပြု
 သောအမှုကို၊ သေစေကရာထိ၊ အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
 တံ၊ သင့်ကို၊ ပုစ္ဆာမ၊ မေးကုန်အံ့၊ နော၊ ငါတို့အား၊ နစကုန္တိတမ္ပံ၊ အမျက်မ
 ထွက်အပ်၊ လိစ္ဆဝိ၊ အပ္ပသက္ကဋ္ဌလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ တဒါ၊ ထိုရှေးဦးစွာ
 မြင်သောအခါ၌၊ မေ၊ အက္ခန္တိအား၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ပရိညာ၊ မေးထောဟုဝန်ခံ
 လိုခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ နာမိက္ခနာ၊ မဖြေကြားလိုခြင်းသည်၊ အပ္ပသန္နဿ
 မကြည်ညိုသောသူအား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိပန၊ ယခု၌မူကား၊ အဟံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ အကာမာ၊ မဖြေကြားလိုသော်လည်း၊ တုယံ၊ သင်၏၊ သန္ဓေယျ
 ဝစော၊ ယုံကြည်အပ်သောစကားရှိသောသူသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ကတွာဣဗိနာကာရဏေန၊ ဤသို့ယုံကြည်အပ်သော စကားရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ကာမံ၊ အလိုရှိအပ်သော အနက်ကိုမံ၊ အက္ခန္တိ
 ကို၊ ပုစ္ဆဿ၊ မေးသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ ဝိသယံ၊ ဖြေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္တနော၊
 အကျွန်ုပ်၏၊ ဥာဏဗလောနုဗ္ဗံ၊ ဥာဏ်စွမ်းအလျောက်၊ ကထေဿာမိ၊ ဖြေ
 ပေအံ့၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အကြင်အထုံးစုံသော
 အရာကို၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ပဿိဿာမိ၊ မြင်လတ္တံ့၊ တံသဗ္ဗိ၊ ထိုအထုံးစုံ
 သောအရာကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တထေဝ၊ ထိုမြင်တိုင်းပင်လျှင်၊ အဘိ
 သန္ဓဟေယျံ၊ ယုံကြည်ရာ၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ယံကိဉ္စိ၊ အကြင်အထုံးစုံသော
 အရာကို၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ပဿိဿာမိ၊ မြင်လတ္တံ့၊ တံသဗ္ဗိ၊ ထိုအထုံးစုံ
 သောအရာကိုလည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ ဗိဋ္ဌသုတံ၊ မြင်အပ်ကြားအပ်သောအရာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ အညံဝါမိ၊ တပါးသောအရာကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ အဘိသန္ဓဟေယျံ၊ ယုံကြည်ရာ၏၊ တံသဗ္ဗိ၊ ထိုအထုံးစုံသော အရာကို၊
 ဗိသ္ဗာစ၊ မြင်၍လည်းကောင်း၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာစ၊ ကြား

၂၂

၍လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နောဗိစသဒ္ဓဟေ ယျံ၊ ယံကြည်လည်းမယုံ
 ကြည်၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နိယဿကမ္ဘံ၊ နှိပ်သော
 အမှုကို၊ ကရေယျာသိ၊ ပြုရာ၏၊ လိစ္ဆဝိ၊ အပ္ပသက္ကမ္ပလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ တလ၊
 သင်၏၊ သောပရိညာ၊ ဤသဗ္ဗဝိတာဟံ အဘိသဒ္ဓေယျံဟူသော ဝန်ခံခြင်း
 သည်၊ မေ၊ အက္ခန္တိအား၊ သပ္ပပရိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိ
 သည်၊ သုဟပ္ပ၊ သင်ကြားအပ်သည်လည်းဖြစ်ထသော၊ အသုတ၊ ဉ္စာရိ၊ မသင်
 မကြားအပ်သေးသည်လည်းဖြစ်ထသော၊ သဗ္ဗန္ဓိ၊ အလုံးစုံသည်လည်းဖြစ်ထ
 သော၊ ယံခမ္ဘံ၊ အကြင်တရားကို၊ ယထာပဇာနံ၊ ယထာပဇာနန္တော၊ ကိုယ်သိ
 သည်အထောက်၊ ဟေ၊ သင်အား၊ အက္ခိယံ၊ ကြားလတ္တံ့၊ တံ၊ သင်သည်၊
 အညတ္ထိကော၊ သိခြင်းဖြင့်အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ နောပပဒုဋ္ဌဝိက္ခော၊ ပြစ်မှားလို
 သောစိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟာ၊ အက္ခန္တိသည်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့
 သော၊ တံခမ္ဘံ၊ ထိုတရားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားနာ၍၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊
 ထာသဿု၊ ရစေသတည်း၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တံ၊ သင်သည်၊ အသကံ
 ဘောန၊ မြင်းတို့၏တန်ဆာဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သေတေန၊ ပြုသောအ
 ဆင်းရှိသော၊ အသေန၊ မြင်းဖြင့်၊ သုဿဝုတကဿ၊ တံကျင်၌လျှိုအပ်သော
 ယောကျ်ား၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံသို့၊ ဥပယာသိ၊ သွား၏၊ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်စဘူး
 ဖြစ်သော၊ ဒဿနေယျံ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသော၊ ဣဒံယာနံ၊ ဤမြင်းယာဉ်သည်၊
 ကိယကမ္မဿ၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးနည်း၊ အယံဝိပါကော၊
 ဤမြင်းယာဉ်ဟည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ကိယကမ္မဿ၊ အဘယ်ကုသိုလ်
 ကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ ဝေသာလိယာ၊
 ဝေသာလိအမည်ရှိသော၊ နဂရဿ၊ မြို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ စိက္ခလ္လမဂ္ဂေ၊
 ရွံ့ညွန့်ရှိရာခရီး၌၊ နုရကံအာဝါရံ၊ တွင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ အ
 က္ခန္တိသည်၊ ပဿန္တဝိက္ခော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေတု
 သော၊ ကေါသိသံ၊ နွားဥက္ခောင်း ရိုးဖြင့်ပြီးသော၊ သေတုံ၊ တံတားကို၊ ဂ
 ဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နရကတ္ထိံ၊ တတ္ထိံ၊ စိက္ခလ္လဝါဒေ၊ ထိုရွံ့ညွန့်ရှိရာတွင်း၌၊ နိက္ခိဝိ
 ခင်းထားဘူး၏၊ တေတ္ထိံ၊ ထိုနွားဥက္ခောင်း ရိုးထံထား၌၊ ပါဒါနိ၊ မြေတို့ကို၊
 ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ ထောက်၍၊ မဟေ၊ အက္ခန္တိတို့သည်၎င်း၊ အညေစ၊ ဟပါး
 ကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတိတ္တမိမ္မာ၊ ရွံ့ညွန့်ကိုလွန်မကုန်၏၊
 အတ္တုတံ၊ မဖြစ်ဖူးဖြစ်သော၊ ဒဿနေယျံ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသော၊ ဣဒံယာနံ၊ ဤ
 မြင်းယာဉ်သည်၊ ထသေဝကမ္မဿ၊ ထိုရွံ့ညွန့်ရှိရာတွင်း၌နွားဥက္ခောင်းရိုး
 ဖြင့်ပြီးသောထံထားကို ခင်းခြင်းတည်းဟူသော ကုသိုလ်ကံ၏သဘောလျှင်၊

ပထမအကျိုးတည်း။ အယံဝိပါကော၊ ဤခြင်းဟောဉ်တည်းဟူသောအကျိုး
 သည်။ ကသေဝကမ္မဿ။ ထိုရွံ့ညွှန်ရှိရာတွင်း၌ နားဥက္ခောင်းရိုးတံကား
 ကိုခင်းခြင်း၏သာလျှင်၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးတည်း။ ယက္ခ၊ နတ်သား။
 တေ၊ သင်၏၊ ဝဇ္ဈောစ၊ အဆင်းသည်လည်း။ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်ထိမ်းသောအ
 ခပ်မျက်ဘို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်းစေနိုင်၏၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝဇ္ဈောစ၊ အနံ့
 သည်လည်း။ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်ထိမ်းသော အခပ်မျက်နှာ ဘို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ပျံ့
 ထိုင်၏၊ တေ၊ သင်သည်။ ယက္ခိဗ္ဗပတ္တော၊ နတ်၌ဖြစ်သောတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံခြင်း
 သို့ရောက်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနုဘာဝေါစ၊ ကြီးသော အာရုံဘော်ရှိ
 သည်လည်း။ အထိ၊ ဖြစ်၏။ နဂ္ဂေါစနဂ္ဂေါပန၊ အဝတ်မူကားမရှိအလျှင်းကင်း
 သည်။ အထိ၊ ဖြစ်၏။ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်။ ကိဿကမ္မဿ၊ အ
 တတ်ကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း။ လိစ္ဆဝိ၊ အဓမ္မသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ အတ္တောဓနော၊ အမျက်မာန်နည်း
 သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ နိစ္စပသန္နဝိက္ကော၊ မပြတ်ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်
 လည်း။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗာဟိ၊ ထိမ်မွေ့နူးညံ့ကုန်သော၊ ဝါစာဟိ၊ စကား ဘို့
 ဖြင့်၊ အနံ့လျာကံာသို့ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုဘဝ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏၊ ဒိဗ္ဗော၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဈော၊ အဆင်းသည်။ သတတံ၊ မပြတ်၊ ပတာ
 သတိ၊ ထွန်းပ၏၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအဆင်းအရောင်ထွန်းပခြင်းတည်းဟူ
 သော အကျိုးသည်။ ဟသေဝကမ္မဿ။ ထိုအမျက်မာန် နည်းခြင်းအစရှိ
 သောကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးတည်း။ လိစ္ဆဝိ၊ အဓမ္မသက္က
 ရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဓမ္မေ၊ သီလအစ
 ရှိသောကျေးဇူး၌။ ဝိတာနံ၊ တည်ကုန်သော သူတို့၏၊ ယသဉ္စ၊ ကျေးဇူးကို
 ဆည်းကောင်း၊ ကိတ္တဉ္စ၊ ဂုဏ်ဘို့လည်းကောင်း၊ ဒိဿာနံ၊ ထိမြင်၍၊ ပသန္နဝိ
 က္ကော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မန္တေ၊ ကထေမိ၊ ပြောဆိုပြီးမှင်း
 တတ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုဘဝ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဒိဗ္ဗော၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဈော၊
 အနံ့သည်လည်း။ သတတံ၊ မပြတ်၊ ပဝါယတိ၊ ပျံ့ထိုင်၏၊ အယံဝိပါကော၊ ဤ
 အကျိုးသည်။ ကသေဝကမ္မဿ၊ ကျေးဇူးရှိသော သူတို့၏ကျေးဇူးကိုပြီး
 မှင်းပြောဆိုခြင်း၏သာလျှင်၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးတည်း။ လိစ္ဆဝိ၊ အဓမ္မသက္က
 ရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကိတ္တဉ္စ၊ ရေခဲပိ
 ခွံ၊ နှာယန္တနံ၊ ရေချိုးကုန်သော၊ သဟာယာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏၊ ထလေ၊
 ကုန်း၌၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော၊ ဒုဿံ၊ အဝတ်ပုဆိုးကို၊ ဝိဒုတ္တိကော၊ ကစား
 ရယ်မြူးခြင်းဖြင့် အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ နောပပဒုဋ္ဌပိက္ကော၊ ဖျက်ဆီးလိုသောပိတ်

မရှိဘဲသာသျှင်၊ နိဒဟိသံ၊ ဝှက်ထားဘူး၏။ တေန၊ ထိုသို့ဝှက်ထားခြင်း
 ကြောင့်၊ ဣဒါန၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မရှိသည်
 ထည်း၊ အမှီဖြစ်၏။ ကထိရာဇတ္ထိဝ၊ ဗြုံပြင်ဆင်းရဲသဖြင့်အသက်မွေးရသည်
 ထည်း၊ အမှီဖြစ်၏။ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ကိဇ္ဇမာ
 နော၊ ကစားရယ်မြူးခြင်းဖြင့်အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပက
 ရောဘိ၊ ပြု၏။ တဿကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးသည်၊
 ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား
 အကိဇ္ဇမာနော၊ ကစားရယ်မြူးခြင်းဖြင့်အလိုမရှိဘဲ၊ ပဒုဋ္ဌမိတ္တော၊ ထောတ
 အစရှိသောအကုသိုလ်မူလသည်ပျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပါ
 ပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရောဘိ၊ ပြု၏။ တဿကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိ
 ပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ကိံ၊ အာဟု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်
 သနည်း၊ လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗသတ္တရလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ ယေမနုဿာ၊ အကြင်လူ
 တို့သည်၊ နုဋ္ဌသင်္ကပ္ပမနာ၊ ကာမဂုဏ်ကိုကြံခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်း
 ဖြင့်ပျက်ဆီးအပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကာယေန၊
 ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သံကိလိဋ္ဌာ၊ သူ
 အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော ကာယဒုစရိုက်မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်းအစ
 ရှိသောဝစီဒုစရိုက်ဖြင့်ညစ်ညူးကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ
 မနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ
 နော၊ ကံ၌၊ သမ္ပယာယံ၊ တမလွန်ထောက၌၊ အသံသယံ၊ ယုံမှားမရှိ၊ နိဇယံ၊ ရဲသို့
 ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ အပရေ၊ ထိုမှတစ်ပါးကုန်သော၊ မနုဿာပန၊ လူတို့သည်၊
 သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုရှိသောသူတို့၏ ဖြစ်ရာသုဂတိသုံကို၊ အာသနာ၊ တောင့်
 တာကုန်ထွက်၊ ခါနေ၊ အလှူပေးခြင်း၌၊ မုတာ၊ မွေ့လျော်သောနှလုံးရှိကုန်သည်
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သံဂဟိတတ္တဘာဝါ၊ သင်္ကဟဝတ္ထုတို့ဖြင့် ကိုယ်ကို
 ကဲ့သို့သူတပါးတို့ကို ခြီးမြှောက်တတ် သောသဘော ရှိကုန်သည်လည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊
 ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အဘိသမ္ပရာဟံ၊ တမလွန်ထောက၌၊
 အသံသယံ၊ ယုံမှားမရှိ၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုရှိသောသူတို့၏ ဖြစ်ရာသုဂတိ
 သုံသို့၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တယာ၊ သင်သည်၊ က
 ထုပထဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏လည်းကောင်း၊ ပါပဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏လည်း
 ကောင်း၊ ယောအယံဝိပါကော၊ အကြင်ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကို၊
 ဝိဘဇ္ဇိတ္တာ၊ ခွဲဝေ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ တံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ၏

ကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုးကို၊ ကိန္တိကေနကာဇောန၊ အဘယ်သို့သော
 အကြောင်းဖြင့်၊ အဝေဋ္ဌစွဲ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာနေယျံ၊ သိအံ့နည်း၊ ကိ' ဝါနိ
 ဒဿနံ၊ အဘယ်သို့သောသက်သေကိုမူလည်း၊ နိတ္ထာ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်
 မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဒ္ဓဟောယျံ၊ ယုံကြည်ရအံ့နည်း၊ ကောပိပဏ္ဍိတော
 အဘယ်ဥညာရှိသည်မူလည်း၊ ဧတံ၊ ထိုကုသိုလ် အကုသိုလ်၏အကျိုးကို၊
 နံ၊ ငါ့ကို၊ သဒ္ဓဟောယျံ၊ ယုံကြည်စေပါရအံ့နည်း၊ ဧတံ၊ ထိုကုသိုလ်အကု
 သိုလ်ကံ၏ အကျိုးကိုယုံကြည်အံ့သောအကြောင်းကို၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ က
 ထေတိ၊ ဆိုဘိလော၊ လိန္တုမိ၊ အပ္ပသတ္တမုလိန္တုမိမင်းမြတ်၊ ကဇ္ဈာဏ
 ပါပဿ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ နိတ္ထာ၊ မျက်မှောက်
 ထင်ထင်မြင်၍လည်းကောင်း၊ သုတ္တာ၊ တရားကိုနာ၍လည်းကောင်း၊ အယံ
 ဝိပါကော၊ ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ အယံဝိပါကော၊
 အကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ခုနကွာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိသဒ္ဓဟ
 သု၊ ယုံကြည်လော၊ ကဇ္ဈာဏပါပေ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊
 ဥဘယေ၊ နှစ်ပါးသောကံသည်၊ အသန္တေ၊ မရှိသည်ဖြစ်လေတံသေ၊ သတ္တာ
 သတ္တဝါတို့သည်၊ သုဂတာဝါ၊ သုဂတိသို့လားကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊
 နုတ္တာဝါ၊ နုတ္တိသို့လားကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ သိယာနု၊ ဖြစ်ရာ
 သလော၊ လိန္တုမိ၊ အပ္ပသတ္တမုလိန္တုမိမင်းမြတ်၊ ဧတ္ထမနုဿသောကော၊
 ဤလူပြည်၌၊ မစ္စာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကဇ္ဈာဏပါပါနိ၊ ကုသိုလ်အကု
 သိုလ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနိကံတို့ကို၊ နောစေကနေယျံ၊ အကယ်၍
 မပြုကုန်ငြားအံ့၊ မနု ဝာသောကော၊ လူပြည်၌၊ သုဂတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ
 ဥပ္ပာပစ္စည်းဖြင့်ကြွယ်ဝကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊
 နုတ္တာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာဥပ္ပာပစ္စည်း မရှိဘဲဆင်းရဲကုန်သော၊ သတ္တာ၊
 သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ဟိနာပဏိတာ၊ အမျိုးအဆင်းသတ္တဝန်အချွေအရံ
 စသည်တို့ဖြင့် ယုတ်ကုန်မြတ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊
 နာယောသုံ၊ ရှိသည်မဖြစ်ကုန်ရာ၊ ယသ္မာ၊ အကြံငြောင့်သာလျှင်၊ မနုဿ
 သောကော၊ လူပြည်၌၊ မစ္စာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကဇ္ဈာဏပါပါနိ၊ ကုသိုလ်
 အကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံတို့ကို၊ က
 ခောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တသ္မာဟိတသ္မာ၊ ဧတံ၊ ထိုသို့အကုသိုလ်ကံတို့ကို ပြုကုန်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ မနုဿသောကော၊ လူပြည်၌၊ သုဂတာ၊
 စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဥပ္ပာပစ္စည်းဖြင့်ကြွယ်ဝကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ နုတ္တာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာဥပ္ပာပစ္စည်းမရှိဘဲ ဆင်းရဲ

ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ဟိနာပဏီတာ၊ အမျိုးအဆင်း၊
သတ္တဝါနိစ္ဆိဒ္ဓိအရံအစရှိသည်တို့ဖြင့် ယုတ်မြတ်ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တ
ဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ခုဂ္ဂဘာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဥဂ္ဂပစ္စည်းမရှိဘဲ
ဆင်းရဲကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊
ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ အဇ္ဈန္ဒဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်
ကံတို့၏၊ သုခဿစ၊ ချမ်းသာကို လည်းကောင်း၊ ခုက္ခဿစ၊ ဆင်းရဲကို
လည်းကောင်း၊ ဝေဒနိယံ၊ ခံစားခြင်းငှါ ထိုက်ထောက်သော၊ နွယ်ဝိပါကံ၊ နှစ်
ပါးသော အပြားရှိသော ကောင်းကျိုး၊ မကောင်းကျိုးကို၊ မလ္လိတာ၊ ပညာရှိ
တို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ နွယ်၊ ကံကံ၏အကျိုးနှစ်
ပါးကို၊ ပဿိနောသဒ္ဓဟန္တာ၊ ယုံကြည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝသောကေ၊ နတ်
ပြည်၌၊ ပရိစာရယန္တိ၊ စမွယ်ရကုန်၏၊ ဗာဿ၊ သူမိုက်တို့သည်၊ နွယ်၊ နွယ်၊
ကံကံ၏အကျိုးနှစ်ပါးကို၊ အပဿိနော အသဒ္ဓဟန္တာ၊ မယုံကြည်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ နိရယာဒိသု၊ ငရဲအစရှိသည်တို့၌၊ ပစ္စန္တိ၊ ခံရကုန်၏၊ လိစ္ဆဝိ၊
အဗ္ဗသတ္တရုလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယေဟိက၊ မွေဟိ၊ အ
ကြင်ကုသိုလ် ကံတို့ကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္ထာဒနံ၊ အဝတ်အရုံကို
လည်းကောင်း၊ သယနံ၊ အိပ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊ အနွပါနံ၊ ထမင်း
အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ လဘောယျ၊ ရရာ၏၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ငှေးဘဝ၌၊ သယံ၊ မိမိ
သည်၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဟာနိကမ္မာနိ၊ ထိုကုသိုလ်ကံတို့သည်၊ မမ
အကျွန်ုပ်အား၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သမထဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်း
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဧါနံ၊ အလှူကို၊ ဓတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဥန္တိသေ
ယျ၊ အလှူပေးဝေရာ၏၊ သောဝိ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗသ
တ္တရုလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ ယော၊ ထိုသူမရှိခြင်းကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ
အကျွန်ုပ် လည်း၊ နုဂ္ဂေါစ၊ အဝတ်မရှိသည်လည်း၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထိ၊ ရုတ္တရ၊
ငြိငြင်ဆင်းရဲသဖြင့် အသက်မွေးရသည်လည်း၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ယက္ခ၊ နတ်
သား၊ ယောနကာရဏေ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ထုဝံ၊ သင်သည်၊ အတ္ထာဒ
နံ၊ အဝတ်အရုံကို၊ လဘောယျ၊ ရရာ၏၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ တံကာရတံ၊ ထို
အကြောင်းသည်၊ သိယာနုခေါ၊ ရှိသည်ဖြစ်ချအံ့သော၊ တံကာရတံ၊ ထိုအ
ဝတ်အရုံကိုရခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ယဒိ၊ အတ္တိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့၊ တွံ၊ သင်
သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာမိက္ခ၊ ကြားထတ်သော၊ သဒ္ဓါယိကံ၊ ယုံကြည်အပ်
သော၊ ဟေတုဝစော၊ အကြောင်းနှင့် တကွသော စကားကို၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ သုတောမ၊ နာပါကုန်အံ့၊ လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗသတ္တရုလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊

၃၇၀

ပေထဝတ္ထုဗျာဓိတော်နိဿယ။

ဗျာဓိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ဟဉ်သောချာန်ရှိသော၊ သုခိလော၊ကောင်းသောအထူးအကျင့်သီလရှိထသော၊ အရဟာမိမုတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ဖြင့်အလို အဗျာသယလည်းရှိထသော၊ ဂုတ္တိန္ဒြိယော၊ လုံခြုံသောစက္ခုစသော ဣန္ဒြိယခြောက်ပါးလည်း ရှိထသော၊ သံဝုတပါတိမောက္ခော၊ စောင့်စည်းအပ်သော ပါတိမောက်ဟု ဆိုအပ်သော ခြံတ်သော သီလလည်းရှိထသော၊ သီတိဘူတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းသည့်၏ အဖြစ်သို့လည်း ရောက်ပြီးထသော၊ ဥတ္တမဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမ္ဘာဒိဋ္ဌိသို့ လည်းရောက်ပြီးထသော၊ သဒိလော၊ ပြေပြစ်နူးညံ့သောသဘောလည်းရှိထသော၊ ဝဒညှ၊ အလုံးစုံသောကရားတို့ကို လည်း သိတော်မူထသော၊ သုဝစော၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သော အဖြစ်လည်းရှိထသော၊ သုမုခေါ၊ ကြည်ဆင်ရွှင်ဆန်းသော မျက်နှာလည်းရှိထသော၊ သွာဂမော၊ ကောင်းစွာနှုတ်သို့ ဟက်သောပါဠိဝိဇ္ဇာကတ်လည်း ရှိထသော၊ သုပဓိမုတ္တကောစ၊ လွတ်လွတ်ဆိုတတ်သော စကားလည်းရှိထသော၊ ဝုညဓေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့တို့၏ပိုက်မျိုးရာ လယ်တာမြေကောင်းသဖွယ်လည်းရှိထသော၊ အရုဏာဝိဟာရီ၊ မေတ္တာကိုပွားစေ၍နေထေ့လည်းရှိထသော၊ ဧဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ ဒက္ခိဏေပေျာစ၊ အလှူကိုလည်း ခံယူထိုက်ထသော၊ သန္တော၊ ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာ လည်းရှိထသော၊ ဝိဓူမော၊ ကင်းပြီးသောမိစ္ဆာဝိထက်တည်းဟူသောအခိုးလည်းရှိထသော၊ အနိစ္စော၊ ဆင်းရဲမရှိထသော၊ နိရာသော၊ တဏှာလည်းမရှိ ထသော၊ ရက္ခော၊ ခပ်သိမ်းသော ဘဝတို့မှလည်းလွတ်ပြီးထသော၊ ဝိသုလ္လော၊ ရာဂအစရှိသော ငြာင့်တံသင်းတို့မှလည်းကင်းပြီးထသော၊ အမမော၊ ဝါဟူ၍ကျူးဝါးခြင်းလည်းမရှိထသော၊ အဝကော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးတို့ဖြင့်ကောက်ကျစ်ခြင်းလည်းမရှိထသော၊ နိရုပမိ၊ ကိလေသာသင်္ခါရအစရှိသော ဥပမိတို့ကိုလည်းပယ်ပြီး ထသော၊ သဗ္ဗပပဉ္စဝိ တော၊ ကုန်ပြီးသော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောခပ်သိမ်းသောပပဉ္စတရားရှိထသော၊ တိလောဝိဇ္ဇာ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဒိဗ္ဗပက္ခုအာသဝက္ခယဉာဏ် တည်းဟူသောဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီးထသော၊ ဇုတိမာ၊ ထောဏုတ္တရာ ဉာဏ်တည်းဟူသောအရောင်ဖြင့်ထွန်းပသော အရောင်လည်းရှိထသော၊ ဂ၊ ပြီတကောနာမ၊ ကပ္ပိတကအမည်ရှိသော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣ၊ ဤဝေသာထီပြည်၏အနီး၌၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သောဝိက္ခု၊ ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသောရဟန်းသည်၊ အပညာတော၊ အလွန်အလိုနည်းသည့်၏အဖြစ်ဖြင့်ဂုဏ်ကို ဖုံးလွှမ်းသည်

၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိသွာ၊မြင်၍လည်း၊ နသုဇာနော၊ ဤသို့သောဝိသဤသို့
သောသမာဓိဤသို့သော ပညာရှိသည်ဟူ၍ သိခြင်းငှါမလွယ်၊ ဝဇ္ဇိသု၊ ဝဇ္ဇိ
တိုင်းဘိက္ခုမနုဿာ၊ ထူတို့သည်၊ နံ၊ ထိုအရှင်ကပ္ပိတကကို၊ ရနိတိ၊ ရဟန်း
ဟူ၍၊ ဝေါဟရန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏၊ လောကေ၊ သတ္တသောကန္တံ၊ ဝိစရန္တံ၊
ကျဉ်လည်သော၊ ကဏ္ဍာတာဝံ၊ ကောင်းမြတ်သောဝိသ သမာဓိတည်း
ဟူသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုကပ္ပိတက အမည်ရှိသော
ရဟန်းကို၊ ယက္ခတုတာ၊ နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ အနေဇံ
အနေဇံဣတိ၊ သဏ္ဌာတည်းဟူသောမြူမှကင်းသောရဟန္တာဟူ၍၊ ဇာနိန္တိ၊
ထိကြကုန်၏၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ တဿ၊ ထိုအရှင်ကပ္ပိတကထေရ်မြတ်အား၊
ကေယုဝံ၊ ပုဆိုးတစ်ချောင်း၊ နိဂုဏ်၊ နုပေါ၊ ပုဆိုးနှစ်ချောင်းကို၊ နိဂုဏ်၊ မမံ၊ အကျွန်ုပ်
ကို၊ ဉ္စိသိတွာ၊ ညွှန်၍၊ သစေဒဗေထ၊ အကယ်၍လျှာသည်ဖြစ်အံ့၊ တာနိဝ၊ ထို
ပုဆိုးတို့ကိုလည်း၊ တေန၊ ထိုကပ္ပိတကထေရ်မြတ်သည်၊ ပရိဂ္ဂဟံ၊ တာနိ
အတ္ထုခံအပ်ကုန်သည်၊ ဝေအသု၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ သန္တုဓသံ၊ ပုဆိုး
ဖြင့်ဖွဲ့အပ်သော၊ မမံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ပသေထ၊ မြင်လတ္တံ့၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊
ယောသမဏော၊ အကြင်ကပ္ပိတကအမည်ရှိသော ရဟန်းမြတ်သည်၊ အဇ္ဈ၊
ယခု၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကင်္ခံ၊ သို့သောသို့သောဟု တွေးတောယုံမှားခြင်းတည်းဟူ
သော၊ ဝိဝိကိန္တိတဉ္စ၊ ဝိဝိကိန္တိကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိ၊ မှားသော
မိစ္ဆာ အမြင်တည်းဟူသော အကျင့်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝိနောဒယေ၊
ဈေးကန်နှိုင်းရာ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဂစ္ဆိမာ၊ သွားကုန်၍၊
ကတ္ထိံ၊ ပဒေသ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝသန္တံ၊ နေသော၊ တံသမထံ၊ ထိုကပ္ပိတက
အမည်ရှိသောရဟန်းမြတ်ကို၊ ပသေရ၊ ဖူးမြင်ရကုန်အံ့နည်း၊ လိစ္ဆဝိ၊
အပ္ပသတ္တရုလိစ္ဆဝိမင်းမြတ်၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ ယံသမထံ၊ အကြင်ကပ္ပိတက
အမည်ရှိသော ရဟန်းကို၊ ပသိတံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ ဣတ္ထိ၊ အလိုရှိ၏၊
ဇေယျသမဏော၊ ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသောရဟန်းမြတ်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယ
ခုအခါ၌၊ ဗဟုယိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့ဖြင့်၊ ပရိဝါရိတော၊
ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကပိနစ္စာနာယံ၊ မျောက်တို့ က၊ စာ၊ မြူးချန်ရာ အရပ်၌၊
နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်၊ အဟောဝိ၊ ဖြစ်၏၊ သစ္စနာမော၊ ဈာယိသုဝိသော၊ အ
စရှိသော ဂုဏ်ကြောင့်ဖြစ်သော အမည်တို့ဖြင့် မှန်သော အမည်ရှိသော၊
သကတ္ထိံ၊ အာရေရကေ၊ မိမိ၏ဆရာထူးများမြတ်စွာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သောတရား၌၊
အပ္ပမတ္တော၊ မမှေ့မလျော့သောသတိရှိသော၊ ဇေယျသမဏော၊ ထိုကပ္ပိတ
ကအမည်ရှိသောရဟန်းမြတ်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့

၃၈၀   ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

အား၊ ခဏ္ဍိကထံ၊ ကရားစကားကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောပဟာဏ်၊   ယက္ခ၊ နတ်
သား၊ ထာသ၊ သင်သည်၊ ယထာ၊ အကြွင်းအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
ထထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအ
ခါ၌၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဥဒ္ဓိယိတွာ၊ ညွှန်၍၊ သမဏံသမဏဿ၊ ကပ္ပိ
တကအမည်ရှိသောရဟန်းအား၊ ယုဂေနယုဂံ၊ ပုဆိုးအစုံကို၊ အတ္ထာဒယိသံ၊
လှူအံ့၊ တာနိစ၊ ထိုအဝတ်တို့ကိုလည်း၊ တေန၊ ထိုကပ္ပိတက အမည်ရှိသော
ရဟန်းမြတ်သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာနိ၊ ခံအပ်ကုန်သည်၊ စေအထာ၊ အကယ်၍ဖြစ်
ကုန်အံ့၊ သန္တုဗ္ဗသံ၊ ဝတ်ရုံအပ်သော ပုဆိုးရှိသော၊ တုဝဉ္ဇ၊ သင်ကိုလည်း၊
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပဿေရ၊ ရှုကုန်အံ့၊   လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗသက္ကရ၊ လိစ္ဆဝိမင်း
မြတ်၊ သာရ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ အက္ခတေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ကပ္ပိ
တကရဟန်းမြတ်သို့၊ မာဥပါဂမိ၊ မကပ်ဝေထင့်၊ သေဇေသ၊ ဤအခါမ
ဟုတ်သည်၌ကပ်ခြင်းသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ ဓမ္မော၊ သဘောသည်၊ နဟော
တိ၊ မဟုတ်၊ ပါတောစကာထေ၊ နံနက်အခါ၌သာလျှင်၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်
၍၊ တက္ကေဝ၊ ကပ္ပိနစ္စနအမည်ရှိသောအရပ်၌သာလျှင်၊ နဟော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
အရပ်၌၊ နိယိန္တံ၊ ထိုင်နေသော၊ ထံကပ္ပိတကံ၊ ထိုကပ္ပိတက အမည်ရှိသောရ
ဟန်းမြတ်ကို၊ ပဿာဟိ၊ ဖူးမြင်ထေထော၊   တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဒါသဂ
ထေန၊ ကျွန်အပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဝါရိထော၊ ခြံရံထွက်၊ နိယိန္တော၊ ထိုင်နေသော၊
လိစ္ဆဝိ၊ အဗ္ဗသက္ကရ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ တထာဟိ၊ ထိုအခြင်း အရာဖြင့်သာ
လျှင်၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အဂမာသိ၊ ဘွားထေ၏၊ သော၊ ထိုအဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်း
သည်၊ တံနဂရံ၊ ထိုဝေသာထိ၌သို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍၊ သကေနိဝေ
သနေ၊ မိမိနန်း၌၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့၊ ဥပဂပ္ပိတ္ထ၊ ရောက်၏၊ တတောစ၊ ထိုသို့
နေပြီးသော နောင်၌လျှင်၊ ကာထေ၊ နံနက်မိုးသောက်နံနက်၊ ရောက်သောအ
ခါ၌၊ ဂိဟိကိစ္ဆာနိ၊ လူတို့သည်ပြုအပ်သောအမှုကိစ္စတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြုထုပ်ပြီး
၍၊ နတွာစ၊ ရေချိုး၍လည်းကောင်း၊ ဖိဝိတွာစ၊ ရေသောက်၍လည်းကောင်း၊
ခဏံ၊ သွားခွင့်ခဏကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ပေဋ္ဌတောစ၊ ပုဆိုးထည်ပါသေတ္တာ
မှလျှင်၊ ဝိစေယျ၊ ရွေးစိစစ်၍၊ အဋ္ဌယုဂါနိ၊ ပုဆိုးရှစ်စုံတို့ကို၊ ဂါဟာပယိ၊
ယူစေ၏၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေပြီး၍၊ သောလိစ္ဆဝိ၊ ထိုအဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိ
မင်းသည်၊ ဒါသဂထေန၊ ကျွန်အပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဝါရိထော၊ ခြံရံထွက်၊ တံပဓေ
သံ၊ ထိုအရှင်ကပ္ပိတက နေရာကပ္ပိနစ္စနအမည်ရှိသော အရပ်သို့၊ ဥပသကံ
မိတွာ၊ ကပ်ဝေပြီး၍၊ သန္တဝိတ္တံ၊ ငြိမ်သက်သော်စိတ်ရှိသော၊ ဂေါစရထော၊
ဆွမ်းခံရွာမှ၊ နိဝတ္တံ၊ ပြန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိက္ကန္တံ၊ ဆွမ်းခံရာမှ   ဖဲသွားသော၊

ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ ထိုင်နေသော၊ ထိတိတုတံ၊ ကိလေသာတို့
မှငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသော၊ တံသမဏံ၊ ထိုကပ္ပိတက အမည်ရှိသောရ
ဟန်းကို၊ အဗ္ဗဿ၊ မြင်စေ၏၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ တမေနံ၊ ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိ
သောရဟန်းသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ အပ္ပါဗာဓဉ္စ၊ အနာကင်းသည်၏အ
ဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗာသုပိဟာရဉ္စ၊ ချင်းသာစွာနေရသည်၏ အဖြစ်ကို
လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းတည်း၊ ဓံ၊ အ
ကျွန်ုပ်ကို၊ အဗ္ဗသက္ကရော၊ အဗ္ဗသက္ကရအမည်ရှိသော၊ လိစ္ဆဝိလိစ္ဆဝိဇ္ဇတိ၊
လိစ္ဆဝိမင်းဟူ၍၊ ဇာနန္တိ၊ လူတို့သိကြကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မေ၊ အ
ကျွန်ုပ်၏၊ ဣမာနိအဋ္ဌယုဂါနိ၊ ဤပုသိုးရှစ်ရက်တို့ကို၊ ပရိဝုဏ္ဏ၊ ခံတော်မူလော၊
တုတ္ထံ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ ဒဒါမိ၊ ပေးလှူ၏၊ တေနေဝအတ္ထေန၊ ထိုပေးလှူလို
သောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်သို့၊
အာဂတော၊ လာရောက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယထာ၊ အ
ကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္ထမနော၊ နှစ်သက်ဝမ်း
မြောက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊
ကရောထ၊ ပြုတော်မူလော၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏၊
မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ သမဏာ၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ခုနေထော
စ၊ အဝေးမှပင်လည်း၊ တပ၊ သင်၏၊ နဝေသနံ၊ နန်းတော်ကို၊ ပရိဝုဏ္ဏယန္တိ၊
ကြည်ရှောင်ကုန်၏၊ တပ၊ သင်၏၊ နိဝေသနေ၊ နန်းတော်၌၊ ဗတ္ထာနိ၊ သပိတ်တို့
သည်၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ကွဲရကုန်၏၊ သံဃာမုယောစာဝိ၊ သက်နိုးတို့သည်လည်း၊ ပါ
တယန္တိ၊ ကျွတ်ကျရကုန်၏၊ အထာပဓေ၊ ထိုနောင်မှ ထပါးကုန်သော၊
သမဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အဝံသိရာ၊ ဥက္ခောင်း၊ ပိုက်ဆိုက်ရှိကုန်
အောင်၊ ပါဒကုဓာရိကာဟိ၊ ရွှေဟုဆိုအပ် ကုန်သော ဓားမ တို့ဖြင့်၊
တယာ၊ သင်သည်၊ ပါတယန္တိ၊ ကြောက်ကန် အပ်ကုန်၏၊ တယာ၊ သင်
သည်၊ ဧတဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပဗ္ဗဇိတာဝိဟေသံ၊ ရဟန်း
သူတော်ကောင်းတို့ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ သမဏာ၊ ရဟန်း
တို့သည်၊ ဝိဟေသံ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းသို့၊ ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တံ၊
သင်သည်၊ တိဏေန၊ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်၊ တေသမ္ဘိ၊ ဆီကိုလည်း၊ နအဒါဝိ၊
မပေးမလှူစဖူး၊ ရုဋ္ဌဿ၊ ခရီးမှားသောသူအား၊ မဂ္ဂမ္ဘိ၊ ခရီးကိုမျှလည်း၊ တံ၊
သင်သည်၊ နပါဝဒါဝိ၊ မကြားစဘူး၊ အဗ္ဗဿ၊ သူကန်း၏၊ ဒဏ္ဍမ္ဘိ၊ တောင်
ဌေးထွန်ကန်ကဲ့သို့ပင်လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အန္တိန္ဒိတွာ၊ လှ၍၊ အာဒိယာသိ၊

၃၀၂ ဗေတဝတ္ထု၊ ပါဠိတော်နိဿယ၊

ယုတတ်၏။ တုခံ၊ သင်သည်။ တောဒိယော၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ကဒ
ရိယော၊ ကြမ်းတမ်းသောမစ္ဆေ ရှိ၏။ အသံယတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး
ကိုမစောင့်၊ အထ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်ဖြစ်လျက်၊ တုံ၊ သင်သည်။ ကေန
ဝဇ္ဈေန၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်၊ ကိမေဝ ကာရဏံ၊ အဘယ်အ
ကြောင်းကိုသာလျှင်၊ ဒိဿ၊ မြင်၍၊ အဓေဟိ၊ ငါတို့နှင့်၊ သဟ၊ အကွ၊ ဝတ်ဝိ
ဘာဝံ၊ ခွဲဝေခြင်းကို၊ ကရောသိ၊ ပြုဘိသနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ပဇ္ဇေမိ၊
ဝန်ခံ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သမဏေစ၊ ရဟန်းတို့ကို လည်းကောင်း၊
ဗြာဟ္မဓယစ၊ ဝုတ္တုန်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခိဒ္ဓတ္ထိကော၊ ကစားရယ်မြူး
ခြင်းဖြင့် အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟေသယိ၊ ညှဉ်းဆဲဘူးပေ၏။ နောစဒုဋ္ဌ
မိဏ္ဍော၊ ဧဝံ၊ သည်လျက် ဆီးအပ်သောမိတ်ရှိ၍ ကားမဟုတ်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ တေမ္ပိ၊ ဤကစားရယ်မြူးလိုသဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုသည်လည်း၊ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား၊ ခုတ္တုစုမေဝ၊ မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်သည်သာလျှင်၊ ကောတိ၊
ဖြစ်၏။ ယက္ခော၊ နတ်သားသည်၊ ခိဒ္ဓာယ၊ ကစားရယ်မြူးခြင်းကိုအလိုရှိသ
ဖြင့်၊ ပါဝံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝိတော၊ ဆည်းပူး၍၊ အပမတ္တဘောဂိ၊ မပြည့်
စုံသောစည်းစိမ်ချမ်းသာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစား
ရ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဗဟရော၊ ပျိုလယ်သော၊ ယုဝ၊ အရွယ်အဆင်း
နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောယက္ခော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ နဝ္ဗနိဟဿ၊ အဝတ်မရှိ
သောအဖြစ်၏။ ဘာဂိ၊ အတို့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုနတ်သား
အား၊ ကတော၊ ထိုအဝတ်မရှိသည်၏အဖြစ်ထက်၊ ဒုက္ခတရံ၊ လွန်စွာသော
ဆင်းရဲသည်၊ ကိံ၊ သူကိံ၊ နာမကောတိ၊ အဘယ်မှာဖြစ်တော့အံ့နည်း။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ တံယက္ခံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ ဒိဿ၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သံဝေ
ဝံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ အသတ္တံ၊ ခုဖြို၊ တဗ္ဗတ္ထယာဝါပိ၊ ထိုသံဝေဝရခြင်းဟူ
သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေါမိ၊ ပေးလှူပါ၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အဋ္ဌဝတ္ထယုဂါနိ၊ ပုဆိုးရှပ်စုံတို့ကို၊ တုံ၊ အ
ရှင်ဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗိဂ္ဂဗ္ဗ၊ ခံဘော်မှလော့၊ ဣမာဒက္ခိတာယော၊ ဤအဝတ်အ
လှူတို့သည်၊ ယက္ခဿ၊ နတ်သားအား၊ ဂစ္ဆန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။ မ
ဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဒ္ဓါဟိအဒ္ဓါဝေ၊ မချွတ်သာလျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဗုဒ္ဓါဒိ
ဟိ၊ ဘုရားအစရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ ပဿတ္ထံ၊ ပြီးပွမ်းအပ်၏။ ဒဒေတာ၊
ပေးလှူသော၊ တေစ၊ သင်အားလည်း၊ အက္ခယဓမ္မံ၊ မကုန်နိုင်သောသဘော
ရှိသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ သင်၏၊ အဋ္ဌဝတ္ထယုဂါ

နိ၊ ဝုဆိုးရှစ်စုံတို့ကို ပရိဂ္ဂတ္ထာမိ၊ ခံရ၏။ ဣမာဒက္ခိတာယော၊ ဤအဝတ်အလှူတို့သည်၊ ယက္ခဿ၊ နတ်သားအား၊ ဂစ္ဆန္တု၊ ရောက်စေလှန် သတည်း။ ။ တထောဟိတတောဇေ၊ ထိုနောင်မှသာလျှင်၊ သေဝလိစ္ဆတိ၊ ထိုအမွေသက္ကဋ္ဌရလိစ္ဆတိမင်းသည်။ အာစမပဟိတွာ၊ လက်ခြေတို့နှင့်မြက်နှာကိုဆေးသစ်၍၊ ထေရုဿ၊ အရှင်ကပ္ပိတကထေရ်မြတ်အား၊ အဋ္ဌယုဂါနိ၊ ဝုဆိုးရှစ်စုံတို့ကို၊ ဒတွာန၊ ပေးလှူ၍၊ တာနိပ၊ ထိုဝုဆိုးရှစ်စုံတို့ကိုလည်း၊ တေန၊ ထိုအရှင်ကပ္ပိတကထေရ်မြတ်သည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတာနိ၊ ခံအပ်လှန်သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်လှန်ရာ၏။ သန္တဋ္ဌဒုဿံ၊ ဝက်ရုံအပ်သော အဝတ်ဝုဆိုးရှိသော၊ ယက္ခဿ၊ နတ်ပြိတ္တာကိုလည်း၊ ပသလိတ္ထ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုအမွေသက္ကဋ္ဌရလိစ္ဆတိ မင်းသည်၊ စန္ဒနုသာရလိတ္တံ၊ စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့်ထိမ်းကျွံအပ်သောကုတ်ရှိသော၊ အာဇဉ္ဇံ၊ အာဇာနည်နတ်မြင်းသို့တက်စီးသော၊ အာရုဉ္ဇံ၊ တက်စီးသော၊ ဥဋ္ဌာရဝဏ္ဏံ၊ ကောင်းမြတ်သော အဆင်းသဏ္ဌာန် လည်းရှိသော၊ သာဓုနိဝတ္ထဒုဿံ၊ ကောင်းသော အဝတ်အရုံကိုဝတ်ရုံခြင်းလည်းရှိသော၊ ပရိဝါရိတံ၊ လျောက်ပတ်သော အခြေအရံဖြင့်ခြံရံခြင်းလည်းရှိသော၊ မဟိဒ္ဓိပတ္တံ၊ မြတ်သောနတ်၌ဖြစ်သောထန်ခိုးနှင့်ထည်ပြည့်စုံထသော၊ တံယက္ခံ၊ ထိုနတ်ပြိတ္တာကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်စေ၏။ သော၊ ထိုအမွေသက္ကဋ္ဌရလိစ္ဆတိမင်းသည်၊ တံယက္ခံ၊ ထိုနတ်ပြိတ္တာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ အတ္တမနော၊ မိမိစိတ်ဟုဆိုအပ်သောကောင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟဠုပိတ္တောစ၊ ရှင်ထန်းသောစိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်၍၊ သုဘဂ္ဂုပေါ၊ တင့်တယ်သောအရပ်အသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလည်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ သဒ္ဓိဗ္ဗိကံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သောမဟာဝိပါကဉ္စ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးကိုလည်း၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ သမ္ဘိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ တမေနံ၊ ထိုနတ်ပြိတ္တာသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ယက္ခ၊ နတ်သားမေ၊ ငါ့အား၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသာလှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ နုစာဝိအတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိငြားအံ့၊ ဇေတိ၊ ဤသို့ပင်မရှိငြားသော်လည်းအဟံ၊ ငါသည်၊ သမဏ၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေသဝမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ တုဝဉ္စ၊ သင်သည်လည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးကိုပြုပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏။ လိစ္ဆတိ၊ အမွေသက္ကဋ္ဌရလိစ္ဆတိမင်းမြတ်၊ တုဝဉ္စ၊ သင်သည်လည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ကေဒေသံ၊ ပစ္စည်းထေးပါးတို့တွင်တစ်စုံဖြစ်သော၊ ဒါနာနိ၊ အဝတ်အလှူတို့ကို၊ အဒါယိ၊ ပေးလှူပေ၏။ ဧတံဒါနံ၊ ဤအဝတ်ဟူသောအလှူသည်၊ အမောစံ၊ အချည်းနှီးမရှိ၊ ။ သွာဟံသောအံ

၂၁

ဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တယာစ၊ သင်နှင့်သည်၊ သက္ကိံသက္ကိဘာဝံ၊သက်
သေ၏အဖြစ်ကို၊ကရိယာခိ၊ပြုအံ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထာ၊ဆို၍၊အမာနုဿာ၊
နတ်ပြိတ္တာသည်၊ မာနုသကေန၊လူ၌ဖြစ်သော အဗ္ဗသတ္တရုလိစ္ဆဝိမင်းနှင့်၊
သဒ္ဓိံ၊ထက္က၊သက္ကိံ၊သက်သေ၏အဖြစ်ကို၊အကာသိ၊ပြု၏၊ယက္ခ၊နတ်သား
တုဝံ၊ သင်သည်၊မမ၊ငါ၏၊ဂတိစ၊သားရာသည်သည်ကောင်း၊ ဗန္ဓုစ၊အ
ဆွေအမျိုးကိုသည် ထည်းကောင်း၊ပရာယနဉ္စ၊ မှီခိုသည်၊လျောင်းရာသည်
ထည်းကောင်း၊ မိတ္တောစ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းသည် ထည်းကောင်း၊
အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ထိုမှတပါး၊ မမ၊ငါ၏၊ ဒေဝတာသေဒေဝတာစ၊
ကိုးကွယ်ရာနတ်သည်သည်၊ အာသိ၊ဖြစ်၏၊ယက္ခ၊နတ်သား၊တံ၊သင့်ကို၊
အဗ္ဗလိကောဘဝိတ္တာ၊ လက်အုပ်ချီသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊ယာစာမိ၊
ကောင်းပန်ပါ၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊ တံဆင်ကို၊ ဝုနာပိ၊ဘာဝန်လည်း၊ဒဉ္စု၊
ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆာမိ၊အလိုရှိ၏၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ တံ၊သင်
သည်၊ဣတော၊ဤနေ့မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊အသဒ္ဓေါ၊ကံကံ၏အကျိုးကိုမယုံကြည်
သည်၊ကဒရိယဉ္စပေါ၊ဝန်တိုဆို၊ပိတ်ခြင်းသဘောရှိသည်၊ဝိပ္ဗုပန္နမိတ္တော၊
ဘောက်ပြန်သဖြင့်ကျင့်လိုသောနှလုံးရှိသည်၊သစောဝိသသတိ၊အကယ်၍
ဖြစ်ပြန်အံ၊ ဧဝံ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဓံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ဒဿနာယ၊ရှုခြင်း
ငှါ၊နေဝထန္တထိ၊မရလတ္တံ့၊ဒိသ္မာစ၊မြင်၍သည်၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊တံ
သင့်ကို၊နောဝိစအာလိယသံ၊ခေါ်သည်၊မခေါ်လတ္တံ့၊ တံ၊သင်သည်၊ဓမ္မဂါ
ရဝေါ၊တရား၌ရှိသေခြင်းရှိသည်၊ဒါနေ၊အလှူပေးခြင်း၌၊နိရုတော၊မွေ့လျော်
သောနှလုံးရှိသည်၊သင်္ဂဟိတတ္ထဟာဝေါ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်ကိုယ်ကိုကွဲ
သို့သူတပါးကိုကိုးခြင်းသဘောရှိသည်၊ယမဏ၊ဗြဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်း
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ဩပါနဘူတော၊ရေတွင်းသို့ဖွယ်ဖြစ်၍သည်၊ဖြစ်သည်၊သစေ
ပနာဘိသသတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်သေအံ့၊ ဧဝံ၊ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ဓံ၊အ
ကျွန်ုပ်ကို၊ဒဿနာယ၊ရှုခြင်းငှါ၊လန္တထိ၊ရလတ္တံ့၊ဒိသ္မာစ၊မြင်၍သည်၊တံ
သင့်ကို၊ဝုန၊ဘာဝန်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ အာလိယသံ၊ခေါ်ဝေါ်ပြောဆို
လတ္တံ့၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊ ယကောနိဒါနံ၊အကြင်တံကျင့်၍တင်လှူ
အပ်သောယောက်ျား၏အထံသို့အခြင်းသည်လျှင် အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်
၍၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သက္ကိံ၊သက်သေ၏အဖြစ်ကို၊အကရိဋ္ဌာ၊ပြုကြ
ရကုနံအံ၊၊ဣမဉ္စ၊ဤယောက်ျားကိုသည်၊ သူလတော၊တံကျင့်မှ၊ ထဟုံ၊
လျှင်စွာ၊ တံ၊သင်သည်၊ ဗရုဉ္စ၊လွတ်သိထော၊ သူသာဝကသာကရဏာ၊
တံကျင့်၍ တင်လှူ အပ်သော ယောက်ျား ဟူသော အကြောင်းကြောင့်

တေမသံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အညံ့မညံ့အညောအညယ၊ ထယောကံ
သညံတယောကံအား၊ သက္ခိ၊ သက်သေ၏အဖြစ်ကို၊ အကရိယ၊ ပြုကြရ
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညာမိ၊ အကျွန်ုပ်တို့ထင်၏၊ အယဉ္ဇသုဏ္ဍာဝတော၊ ဤ
တံကုင်၌ တင်လျှိုအပ်သော ယောကျ်ားသည်လည်း၊ သဟို၊ လျှင်စွာ၊ ပ
ရုတ္တော၊ လွတ်သည်၊ သစေတောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သော၊ ထိုယောကျ်ား
သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ အတိဘဝိ
တုံ၊ နှိပ်နင်းခြင်းငှါ၊ သမတ္ထေ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနိဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရား
တို့ကို၊ သက္ကန္တံ၊ ရှိသေစွာ၊ သမာစရန္တော၊ မဘောက်မပြန် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
တမ္ဘာနိရယာဝ၊ ထိုငရဲမှသာလျှင်၊ ရုဉ္ဇေယျ၊ လွတ်ရာ၏၊ ဝေဒနိယံ၊ တတ်ယ
ဝေဒနာမှစ၍ အဆက်ဆက်သောဘဝ၌ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသော အထပိ
ဇောငါးချက်စေတနာကို၊ အညတြ၊ ထား၍၊ ကမ္မံ၊ အန္တရဘဝ၌ခံစားအပ်
သော အကျိုးရှိသော ဥပဇ္ဈဝေဒနိယကံသည်၊ အဟောသိကမ္မံ၊ အဟောသိ
ကံသည်၊ သိသာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တန္တုန္တု၊ အရှင်ကောင်း၊ ကာထေ၊ ထျောက်မတ်
သော အခါ၌၊ ကပ္ပိတုကပ္ပ၊ ကပ္ပိတကထေရ်မြတ်သို့လည်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
ဆည်းကပ်၍၊ တေန၊ ထိုကပ္ပိတကထေရ်မြတ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ သံဝိတ
ဇိတွာန၊ ဘောနိခြင်းဟုဆိုအပ်သော အလ္လကိပေးခြင်းကိုပြု၍၊ ဘုဉ္ဇ၊ သုံး
ဆောင်ထေထော၊ အည၊ တပါးကုန်သောသူတို့ကို၊ အပေသေတွာ၊ မစေ
ခိုင်းမူ၍၊ ဥပနိသန္တ၊ ကိုယ်တိုင်အနီးသို့ကပ်နေ၍၊ သမ္ပ၊ ခေန၊ မျက်မှောက်အား
ဖြင့်သာလျှင်၊ ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်လေထော၊ သော၊ ထိုကပ္ပိတကထေရ်မြတ်
သည်၊ တေမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ တေ၊ သင်အား၊ ဥက္ခိ၊ သတိ၊ ဖြေကြားထွက်
တုံးသင်သည်၊ တမေဝသိက္ခ၊ ထိုကပ္ပိတက ရဟန်းမြတ်သို့သာလျှင်၊ ဥပ
သင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဗုဒ္ဓတ္ထိကော၊ ကောင်းမှုဖြင့် အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ နောစ
ပရုတ္တပိတ္တော၊ ဒေါသသည်ပျက်အပ်သောစိတ်ကားထားထားမရှိသည်ဖြစ်၍၊
ပုစ္ဆ၊ သု၊ မေးလျှောက်လေထော၊ သော၊ ထိုကပ္ပိတကရဟန်းမြတ်သည်၊ သုတဉ္စ
ကြားအပ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်ထသော၊ အသုတဉ္စာပိ၊ မသင်ကြားအပ်သေး
သည်လည်းဖြစ်ထသော၊ သမ္ပံ၊ ခမ္မံ၊ အထုံးရုံသောတရားကိုလည်း၊ ယထာပ
ဇာနံ၊ သထာပဇာနန္တော၊ သူတို့သည်အထျောက်၊ တေ၊ သင်အား၊ အက္ခယိဿ
တိ၊ ဟောကြားထွက်၊ «သောလိစ္ဆဝိ၊ ထိုအပ္ပမာဒကု လိစ္ဆဝိမင်းသည်၊
တတ္ထ၊ ထိုကပ္ပိနုစ္စန အမည်ရှိသောတောအရပ်၌၊ အမာနုဿေန၊ ကုန်သည်
ပြဿာနတ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ရဟဿံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌၊ သရုတ္တပိတွာ၊
ပြောဆိုကြ၍၊ သက္ခိ၊ သက်သေ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ကရိတွာန၊ ပြုပြီး၍၊ ပက္ခ

မိ၊ ဖဲသွားလေ၏။ သော၊ ထိုအမွသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ လိစ္ဆဝိနံ၊ မိမိမှတစ်ပါး
ကုန်သောလိစ္ဆဝိမင်းတို့ကို၊ သကာသံ၊ မိမိ၏နရာနန်း၌၊ သန္နိပတိတွာ၊ စည်း
ဝေးစေ၍၊ အထ၊ ထိုသို့စည်းဝေးစေပြီးနောင်မှ၊ သန္နိသိန္နံ၊ အညီအညွတ်တိုင်
နေသော၊ ပရိသံ၊ လိစ္ဆဝိမင်းပရိသာတ်ကို၊ ဘောဇ္ဇေ၊ အစိုမင်းများတို့၊ မမ၊
အကျွန်ုပ်၏၊ ကေဝါဏျံ၊ တခွန်းသောစကားကို၊ သုဏန္တု၊ နာကြကုန်လော့၊
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ ဝရိသံ၊ ယူပါအံ့၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ အတ္တံ၊ အကျိုးကို၊ ယတိယာမိ၊ ရပါစေတို့၊ လုဒ္ဒ
ကဗ္ဗေ၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုရှိသော၊ ပဏီတဒဗ္ဗေ၊ ထားအပ်သော
ဇနက်ရှိသော၊ အနုပုတ္တရူပေါ၊ မင်းအာဏာဖြင့်ကွပ်ညွှန်ဆုံးမအပ်သော
သဘောရှိသော၊ သုဏ္ဍာသုတော၊ တံကျင်၌ ဝင်လျှိုအပ်သော၊ ပုရိသော၊
ယောကျ်ားသည်၊ ဧတ္ထာဝကာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဝိသတိဇ္ဈိမဗ္ဗေ၊
အရက်နှစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်တို့ကို၊ အကိဝတ္တတိ၊ လွန်၏၊ ယတော၊ အ
ကြင်အခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ အာသုတော၊ တံကျင်၌ ဝင်လျှိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်
နေဝဇီပတိ၊ အသက်ရှင်သည်လည်းမမည်၊ နမတော၊ သေသည်လည်းမ
မည်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊
မောစယိယာမိ၊ လွတ်စေအံ့၊ သံဃော၊ လိစ္ဆဝိမင်းအပေါင်းသည်၊ မဟံ၊ အ
ကျွန်ုပ်၏၊ ယထာမတိ၊ ယထာရူပိ၊ အလိုအတိုင်း၊ အနုဇာနာတု၊ ခွင့်ပြုစေသ
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဟ္မိ၊ ဆိုလေ၏၊ လိစ္ဆဝိ၊ အမွသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းဖြစ်၊
တံ၊ သင်သည်၊ ဧတဉ္စ၊ ထိုယောကျ်ားကိုလည်းကောင်း၊ အညဉ္စ၊ မင်းအာ
ဏာဖြင့်ထားအပ်သော သူတစ်ပါးကိုလည်းကောင်း၊ လဟာ၊ လျှင်စွာ၊ မုဉ္စ၊
လွှတ်လော့၊ တထာ၊ ကရောန္တံ၊ ထိုတရားနှင့်လျော်သော အမှုကိုပြုသော၊ တံ၊
သင်ကို၊ မာတိမာမောစေဟိဇ္ဈတိ၊ မလွှတ်သင့်ဟူ၍၊ နမတ္ထံ၊ ဝဇ္ဇိရဋ္ဌေ၊ ဤဝဇ္ဇိ
တိုင်း၌၊ ဝသန္တေ၊ နေသော၊ ကော၊ အထတ်မည်သောသူသည်၊ ဝဒေ၊ ဆိုရာ
အံ့နည်း၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇာနာသိ၊ သိ၏၊
တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရောဟိ၊ ပြုလေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဃော၊
လိစ္ဆဝိမင်းအပေါင်းသည်၊ ယထာမတိ၊ အမွသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်း၏ အလိုအ
တိုင်း၊ အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပြု၏၊ သော၊ ထိုအမွသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ တံပဒေ
သံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကီမိတွာ၊ ကပ်၍၊ သုဏ္ဍာသုတံ၊ တံကျင်၌ ဝင်လျှိုအပ်
သော၊ တံပုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ဝိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ စောစယိ၊
လွတ်စေ၏၊ သဗ္ဗ၊ အချင်းယောကျ်ား၊ မာတာယိ၊ မကြောက်သင့်၊ ဣတိ၊ စ၊

ဤသို့လည်း၊ အဝေါဝ၊ သိုဇ္ဇ၊ တိကိစ္ဆကာနဉ္စ၊ ဆေးသမားတို့ကိုလည်း၊ ဥပဋ္ဌ
ပေသိ၊ စောင်မစေ၏၊ သောလိစ္ဆဝိ၊ ထိုအဗ္ဗသတ္တရလိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ ကာလေ
လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ကပ္ပိတကဉ္စ၊ ကပ္ပိတကထေရ်မြတ်သို့လည်း၊ ဥပ
သင်္ကမိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ တေန၊ ထိုကပ္ပိတကထေရ်မြတ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊
သံဝိဘဇိတွာနု၊ ခွဲပေပေးလျှ၍၊ ယုဗ္ဗိ၊ သုံးဆောင်၏၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော
သူတို့ကို၊ အပေသေတွာ၊ မစေပဲ၊ သံရခေန၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်သာလျှင်
ဥပနိသဇ္ဇ၊ ဆည်းကပ်နေ၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုကဗိနဉ္စန အမည်ရှိသောတောအ
ရပ်၌သာလျှင်၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော၊ နံကပ္ပိတကံ၊ ထိုကပ္ပိတကထေရ်မြတ်
ကို၊ ကာရဏတ္ထိကော၊ အကြောင်းဖြင့်အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုစ္ဆိတ္ထ၊ မေးလျှော်
၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ လုဒ္ဓကမ္မော၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှိုက်သော၊ ပဏိတ
ဒဗ္ဘော၊ ထားအပ်သောဒဏ်ရှိသော၊ အနုပ္ပတ္တရူပေါ၊ မင်းအာဏာဖြင့်ကွပ်
ညွှတ်ဆုံးမအပ်သောသဘောရှိသော၊ သူလာဝုတော၊ တံကျင်၌ သီလျှိုအပ်
သော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဧက္ကာဝတော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊
ဝိသတိရတ္ထိမတ္တာ၊ အရက်နှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်တို့ကို၊ ဝိတိဝတ္တတိ၊ လွန်
၏၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သူလာဝုတော၊ တံကျင်၌ တင်လျှို
အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပထုတိ၊ စ၍၊ သောဝုရိသော၊
ထိုယောကျ်ားသည်၊ နေဝဇိဝတိ၊ ရှင်လည်းမရှင်းနုမတော၊ သေလည်းမသေ
ဧဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ သော၊ ထိုယောကျ်ား
ကို၊ မောဗိဟော၊ တံကျင်မှလွတ်စေအပ်ပြီ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ အဟံ၊ အ
ကျွန်ုပ်သည်၊ တေဿယက္ခဿ၊ ထိုပြိတ္တာနတ်၏၊ ဝစောဟိ၊ စကားကိုပင်
လျှင်၊ အနုဝတ္တန္တော၊ လိုက်နာ၍၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ အကာထိ၊ ပြု၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ထုရား၊ ယေနကာမုဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ သော၊ ထိုယောကျ်ား
သည်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ နောဝဇေယျ၊ မလားရဲ့၊ ကိပ္ပိဒေဝ၊ တရံတရံသာလျှင်
ဖြစ်သော၊ တံကာရကံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ သိယာနုခေါ၊ ရှိသည့်ဖြစ်ရာ
၏၊ သောဟောတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့၊ မေ၊ အ
ကျွန်ုပ်အား၊ အာဝိက္ခ၊ ကြားတော်မူလော့၊ သဒ္ဓါယိကံ၊ ယုံကြည်ထိုက်သော၊
ဟေတု၊ ဝစော၊ အကြောင်းနှင့်တကွသောစကားကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
သုဏောမ၊ နာပါကုန်အံ့၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေသံကမ္မာနံ၊ ထိုကံ
တို့၏၊ သောဝုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ အဗ္ဗမတ္ထော၊ မမှေ့မလျော့၊ ဝု
ဇ္ဇေ၊ ရှေး၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ အသိဘဝိတံ၊ နှိပ်နင်း
ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထေ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနိဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊

စုံစစ်

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ။

သက္ကန္တံ၊ ရှိသောသစ္စာ၊ သစ္စမာစရေယျ၊ အကယ်၍မဟောက်မပြန်ဖြည့်ကုန်နိုင်
သည်ဖြစ်အံ့၊ သောဝုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ တဗ္ဗာနိရယာဝ၊ ထိုရဲ
မှသာလျှင်၊ ရုစေယျ၊ လွတ်ရာ၏၊ ဝေဒနိယံ၊ တတိယဘဝမှစ၍အဆက်
ဆက်သောဘဝ၌ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသောအပရာအပရိယဝေဒနိယ
ကံကို၊ အညတြိယာန္တိ၊ ကမ္ဘာအနန္တသုတ္တံ ခံစားအပ်သောအကျိုးရှိသော
ဥပသန္တဝေဒနိယကံသည်၊ အဟောသိကမ္ဘံ၊ အဟောသိကံသံညံ၊ သိယစ၊
ဖြစ်ရာ၏။ ၁။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ သောအ
တ္တော၊ ဤအကြောင်းကို၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အညာတော၊ သိအပ်ပြီ၊
ဘုရိပည၊ မြေကြီးကဲ့သို့ ထူထပ်ကျယ်ပြောသော ပညာရှိတော်သောအရှင်
ဘုရား၊ မဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း၊ အနုကမ္ဘ၊ သနားခြင်းဖြောက် တော်မူပါ
သော၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဘိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နိရယံ၊ ရဲ
ထိုးနောင်ဇေယျံ၊ မယားရာ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊
အနုဿာသ၊ ကမ္ဘာဖြစ်တော်မူသော၊ ဩဝါဒ၊ အကျိုး အကြောင်းကိုပြု
၍ဆုံးမတော်မူပါသော၊ မဟာနာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဇ္ဈဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊
ပသန္တမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေဟိ၊ ဆည်းကပ်လေလော့၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရား
တော်ကိုလည်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေဟိ၊ ဆည်းကပ်လေလော့၊
သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်ကိုလည်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေဟိ၊ ဆည်း
ကပ်လေလော့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ ကျင့်ဆောင်
တည်အပ်သောသိက္ခာပုဒ်၏ အဖို့ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသီလာနိ၊ ငါးပါးသော
သီလတို့ကို၊ အက္ခဏ္ဍပုဏ္ဏာနိ၊ မကျိုးမမျှော်သည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမာ
ဗိယသျှ၊ ဆောက်တည်လော့၊ ပါတာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း
မှ၊ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝိရမသျှ၊ ကြဉ်လော့၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အနန္တံ၊ အရှင်
သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူတပါး၏ ဥစ္စာကို၊ ပရိဝိဇ္ဇယသျှ၊
နိုးယူခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်လော့၊ အမစ္စပေါ၊ သေအရက်စသော ယစ်မျိုးမ
သောက်စားသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့၊ ရဿ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို
လည်း၊ နောစအဘာဏိ၊ မဆိုသင့်၊ သကေနဒါရေန၊ မိမိမယားဖြင့်သာ၊ တု
ဋ္ဌောစ၊ ရောင့်ရဲသည်လည်း၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့၊ အရိယံ၊ ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂီ
ဝရဉ္စပတံ၊ ပါတာတိပါတာမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းအစရှိကုန်သော အင်္ဂါရှစ်ပါး
ကိုနှင့်ဖြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ မြတ်သော၊ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိသော၊ သုခဒြိယံ၊
ကောင်းသောအကျိုးကို ပွားစေထုတ်သော၊ ဣမဉ္စဥပေါသထဝိဂံ၊ ဤဥ

ပုသ်သီလကိုလည်း၊ သမာဒိယာဟိ၊ ဆောက်တည်သော။ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ တံ၊ သင်သည်။ ဥဇာဘူတေသုဥဇာဘူတာနံ၊ ဖြောင့်မတ်သောအဖြစ်သို့
 ရောက်ကုန်သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝိဝေဓဉ္စ၊ သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊
 ဝိဇ္ဇာပါတဉ္စ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗယဉ္စ၊ သူနာအားလျောက်ပတ်သော
 ဆေးကိုလည်း၊ သယနာသနဉ္စ၊ အိပ်ရာနေရာဖြစ်သော ကျောင်းကိုလည်း၊
 ကောင်း၊ အန္တပါနဉ္စ၊ ဆွမ်းအပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ခါဒနိယဉ္စ၊ ခဲထွယ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထသေနာသနာနိဝ၊ အဝတ်ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်အ
 စရှိကုန်သော အိပ်ရာနေရာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဒဒါယိ၊ ပေးလှူသော၊
 တေ၊ သင်အား၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ ပဝဇ္ဇတိ၊ ပွား
 များ၏၊ သီလသမ္ပန္နံ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ဝိတရာဂေ၊ ကင်းသောရာ
 ဂရှိကုန်သော၊ ဗဟုသုတေ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့ကို၊ အန္တပါနေနံ၊ ဆွမ်းအပျော်ဖြင့်၊ တပေဗ္ဗဟံ၊ ရောင့်ရဲစေလော၊
 တေ၊ သင်အား၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ ပဝဇ္ဇတိ၊ ပွား
 များ၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဝေဉ္စ၊ ဤသို့ဆိုအင်ပြီးသော နည်း
 ဖြင့်လည်း၊ တံ၊ သင်သည်။ ဓမ္မာနိဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ အပ္ပမတ္တော၊
 မမေ့မလျော့၊ ရတ္တိ၊ ခိဝံ၊ ညဉ့်နေ့မပြတ်၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရှိသေ့စွာ၊ သမာဝရန္တော၊
 မဖောက်မပြန်ကျင့်သည်ရှိသော်၊ တမ္ဘာနိရယာဝ၊ ထိုအပါယ်ဆင်းရဲ ငရဲ
 မှသာလျှင်၊ ရစ္စေယျ၊ လွတ်ရာ၏၊ ဝေဒနိယံ၊ တတိယဘဝမှစ၍ အဆက်
 ဆက်သောဘဝ၌ခံစားအပ်သော အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သောကံကို၊ အည
 ဩ၊ ထား၍၊ ကမ္မံ၊ အနန္တရဘဝ၌အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သောကံသည်၊ သိ
 ယာ၊ အကျိုးမပေးသည်ဖြစ်ရာ၏၊ ဝာန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ အန္တေ၊ ယနေ့၌ပင်လျှင်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
 ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုလည်း၊ သရဏံ၊
 ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်ကိုလည်း၊
 သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာ
 လျှင်၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ ကျင့်အပ်ဆောက်တည်အပ်သော သိက္ခာဝုဒ္ဓိ၏အစိတ်
 အပိုဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသီလာနိ၊ ငါးပါးသောသီလတို့ကို၊ အဓမ္မာဗုလ္လောနိ၊
 မကျိုးမပျက်သည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏၊
 ပါတာတိပါထာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှာ၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝိဟရာမိ၊
 ကြဉ်ပါ၏၊ ထောကေ၊ ထောက၌၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေး
 အပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ ပရိဝုဇ္ဈယာမိ၊ ခိုးယူခြင်းမှကြဉ်ရှောင်ပါ

၏၊ အမတ္တပေါ၊ သေအရက်စသောယက်မျိုးကို မသောက်စားခြင်းသည်၊
 ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ရုသာ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ နာစဘာဏာမိ၊ မဆို
 ပါ၊ သကေနဒါရေနစ၊ မိမိမယားဖြင့်သာလျှင်၊ တုဋ္ဌော၊ နောင်ရဲသည်၊ ဟော
 မိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ အရိယံ၊ ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌကီဝရံဥပေတံ၊ ပါဏာတိပါတမှကြဉ်
 ခြင်းအစရှိသော၊ ဖြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သုချဒြိယံ၊
 ကောင်းသောအကျိုးကိုပွားစေတတ်သော၊ ဣမဉ္ဇေပေါသထသိလံ၊ ဤဝုသ်
 သီလကိုလည်း၊ သမာဓိ၊ သာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏၊ ဗီဝရဉ္စ၊ သင်္ကန်းကိုလည်း၊
 ကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာပါ၊ ဘဉ္စ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗစ္စယဉ္စ၊ ဆေးပစ္စည်းကို
 လည်းကောင်း၊ သယနာသနဉ္စ၊ အိပ်ရာနေရာဖြစ်သောကျောင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ အန္ဓပါနဉ္စ၊ ဆွမ်းအပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ခါဒနိယဉ္စ၊ ခဲတွယ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုသေနာသနာနိစ၊ အဝတ်ညောင်စောင်းအင်းယျဉ်းအစ
 ရှိကုန်သောအိပ်ရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဒါမိ၊ ပေးလှူဆံ့၊ သီလသမ္ပန္နော၊
 သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိတံရာဂေ၊ ကင်းသောရာဂရှိကုန်သော၊ ဗဟု
 သုတေ၊ များသောကြောအဖြစ်ရှိကုန်သော၊ သိက္ခူစ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်း
 အန္ဓပါနေန၊ ဆွမ်းအပျော်ဖြင့်၊ တပ္ပေမိ၊ ရောင့်ရဲစဆံ့၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 တို့၏၊ သာသနော၊ သာသနာဘော်၌၊ ရတော၊ ဖွေလျော်သော၊ သောအာဟံ၊ ဤ
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအထုံးစုံသော ကျင့်ဝတ်ကို၊ နဝိ၊ ကပ္ပာမိ၊
 မပျက်၊ တောမိသော၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဘောရှိသော လိစ္ဆဝီမင်း
 သည်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဥပါ
 သကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဇ္ဈေ၊ စ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံ
 ကြည်ခြင်းဘုရားစသောရတနာသုံးပါးတို့၌ ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ရုဒုစ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာရကရောစ
 ကျေးဇူးဥပကာရကိုပြုတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 သိက္ခူဝင်္ဍာဉ္စ၊ ရဟန်းအပေါင်းကိုလည်း၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရှိသေစွာ၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ ထုတ်
 ကျွေး၏၊ သုသာဝုတကောစ၊ တံကျင်၌တင်လျှို့အပ်သောယောက်ျားသည်
 လည်း၊ အရောဂေ၊ အနာမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သေရိသုဝိပဗ္ဗန္တံ၊ မိမိအလို
 အဘိုင်းနေခြင်းလျှင်ချမ်းသာရှိသောရဟန်း၏အဖြစ်သို့၊ ဥပါဂစ္ဆိ၊ ကပ်၏၊
 ဥက္ကမံ၊ ဖြတ်သော၊ ကပ္ပိထကံ၊ ကပ္ပိဘကအမည်ရှိသော၊ သိက္ခူစ၊ ရဟန်းကို
 သာလျှင်၊ အာဂမ္မ၊ အမှီပြု၍၊ ဥဘောသိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့သည်
 လည်း၊ သာမညပသာနိ၊ သာမညဖိုလ်တို့သို့၊ အဇ္ဈင်္ဂံ၊ ရောက်ကုန်၏၊ သတံ
 သန္တာနံ၊ ငြိမ်သက်သောကိလေသာရှိကုန်သော၊ ဝိစေနတံဝိစေနန္တာနံ၊

သောကီလောကုတ္တရာ ဥာဏ်ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗုရိသာနံ၊ သုတေသ်ကောင်း
 တို့ကို၊ သေဝနာ၊ ငြိမ်းခြင်းသည်၊ ကောမိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ မဟာဗ္ဗ
 သာ၊ မြတ်သောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုသာဝုတော၊ တံကုဉ်နှ့်သိ
 လျှိုအပ်သေယောကျ်ားသည်၊ အပ္ပပလံ၊ အရဟတ္တဖိုသို့၊ အဗုဿယိ၊ နေ့၏
 အဗ္ဗသက္ကဓရာပန၊ အဗ္ဗသက္ကမုလိစ္ဆဝိမင်းသည်ကား၊ ကနိဋ္ဌပလံ၊ သောတာ
 ပတ္တိဖိုသ်သို့၊ အဗုဿယိ၊ ရောက်၏၊ ပဌမံ၊ ဦးစွာသော၊ အဗ္ဗသက္ကရ
 ပေဘဝတ္ထု၊ အဗ္ဗသက္ကရလိစ္ဆဝိမင်း၏ပြိတ္တာ၏ အကြောင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၃၇) ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊
 ဘယာမ၊ ဆိုကြကုန်အံ့၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုဋ္ဌေသင်တို့သည်၊ သုဏာ
 ထ၊ နာထင်ကုန်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝါဏီဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ မဂ္ဂရဋ္ဌာ
 ခရီးမှားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ထဲအတိရှိသောခရီး၌၊ အဂမံသုသွား
 ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုခရီးမှား၍သွားသောအခါ၌၊ ယက္ခသေစ၊ သေရိသကနတ်
 သား၏ လည်းကောင်း၊ ဝါဏီဇာဝါဏီဇာနဋ္ဌ၊ ကုန်သည်တို့၏ လည်း
 ကောင်း၊ သမာဂမော၊ အစည်းအဝေးသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုထဲအတိရှိသောခရီး၌
 အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအစည်းအဝေး၏ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တေ
 ဟိ၊ ထိုသေရိသကနတ်သားကုန်သည်တို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သု
 ဘာထိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊ ကတံပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ယ
 ထာဣတရိတရေန ယံဣတရိတရဉ္စာဝိ၊ အကြင်ထိုစကား ဤစကားသည်
 ထည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဉ္စ၊ ထိုစကားကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သော၊ တုဋ္ဌေသင်တို့သည်၊ သုဏာထ၊ နာထင်ကုန်၊ ပါယာထိနာမ၊ ပါယာထိ
 အမည်ရှိသော၊ ဟောသောရာဇာ၊ အကြင်မင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောရာ
 ဇာ၊ ထိုပါယာထိအမည်ရှိသောမင်းသည်၊ ဘုဗ္ဗာနံ၊ ဘုဗ္ဗရံ၊ ဖြစ်ကုန်သောစ
 တုမဟာရာဇနတ်တို့၏၊ သဟဗျဂတော၊ အပေါင်းအပေါ်၏ အဖြစ်သို့ရောက်
 သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ယသသိ၊ အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောအဂမာနု
 သော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ သကေဝိမာနော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောဗိမာန်၌၊ မောဒ
 မာနော၊ မြွေလျော်လျက်၊ မာနုသော၊ လူတို့ကို၊ အဏ္ဏဘာထိ၊ ဆိုလေ၏။ ၁၀
 ကော်၊ အသက်ရှင်ပါကုန်အံ့သော သေရကုန်အံ့သောဟုတွေးတောဖွယ်ရှိ
 သော၊ အမနုဿာဉ္စာနော၊ မြေဘုတ်ဘီလူး အစရှိသည်တို့၏သွားလာရာ၊ အရပ်
 ဖြစ်သော၊ အရဉ္စော၊ တော၌၊ ခကော်ဘယာ၊ ကန္တာရသို့မဝင်မီရှေးအဖို့နွဲ့ကျိုး
 တို့ကြောင့်ဖြစ်သောကြောက်လန့်ခြင်းရှိကုန်သျက်၊ ကန္တာရေ၊ ရေကိုဆောင်

၃၉၂

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

ဤသွားရာဖြစ်သော၊ အပွေါဒကော၊ ရေမရှိသော၊ အပ္ပဘက္ခေ၊ အစာလည်းမရှိ
 သော၊ သုရုပ္ပမေ၊ အလွန်ကူးစပ်ပေါက်မြောက်ကမ်းတဖက်သို့ရောက်နိုင်
 ခဲ့သော၊ ဝဗ္ဗေပထဿ၊ သဲအတိရှိသောခရီး၏၊ မဇ္ဈေ၊ အထယ်၌၊ ဂစ္ဆန္တော၊
 သွားကုန်သော၊ နဋ္ဌမနာ၊ ခရီးမှားသော အားဖြင့်ပျက်သောနှလုံးရှိကုန်သော၊
 မနုဿာ၊ အိုလူအများတို့၊ ဣမ၊ ဤရေကိုဆောင်ယူ၍သွားရာဖြစ်သော၊ သဲအ
 တိရှိသောခရီး၌၊ ဗလဓမ္မ၊ သရက်သပြေဝိန်အုန်း အစရှိကုန်သော သစ်သီး
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ မူလပယာစ၊ အုန်မွှန်းတံတွေးကြွေးသင်အုန်းအစ
 ရှိကုန်သောအဖြစ်ခဲတွယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နဟိသန္တိ၊ မရှိကုန်သည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဥပါဒါနံ၊ တရံတရသောရိက္ခာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒါရုဏာဟိစ
 ကြမ်းလည်းကြမ်းကုန်ထသော၊ ဥဏ္ဍာဟိစ၊ ပူလည်းပူကုန်ထသော၊ တတ္ထာ
 ဟိစ၊ ထောင်လည်းထောင်ကုန်ထသော၊ ဝံသုဟိ၊ မြေမှုန့်တို့ကိုရင်း၊ ဝါလုကာ
 ဟိစ၊ သဲတို့ ရိုရင်း၊ အညတြ၊ ထမ်း၍၊ ဘက္ခေ၊ လူတိစ္ဆာန်တို့၏အစာသည်
 ဣမ၊ ဤသဲကန္တာရ၌၊ ကုတော၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ မနုဿာ၊ လူအ
 များတို့၊ ဥဇ္ဇင်္ဂိယံ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသော၊ တတ္ထံ၊ လောလောပူးသော၊ ကပါ
 လံ၊ ဣဝံ၊ သံအိုးခင်းနှင့်တူသော၊ အနာသယံ၊ ချင်းသာမရှိသည်ဖြစ်၍အသက်
 ဇီဝိတိန္ဒြေကိုပျက်ဆီးသတ်သော၊ ပရေယောကေန၊ စင်စစ်သတ္တဝါတို့၏အ
 ကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်ပရေယောက ဟုဆိုအပ်သော ဇေတုတွင်းနှင့်၊
 တုဿံ၊ တူသော၊ ဣဒဋ္ဌာနံ၊ ဤသဲကန္တာရအရပ်သည်၊ လုဒ္ဓါနံ၊ ကြမ်းကြုတ်
 သောမြေထုတ်တီးလူးအစရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ပုရာဏံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ အာ
 ဝါသံ၊ အာဝါသတူတံ၊ နေရာဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ အယံ၊ တုမိပဗ္ဗေသော၊ ဤမြေအရပ်
 သည်၊ ဥဇ္ဇင်္ဂိယော၊ အလွန်ခေါင်းပါးသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပေါရာဏေဟိ၊ ရှေ့သူတော်ဟောင်းတို့သည်၊ အဘိသတ္တဈပေါ၊ ကျိန်ဆဲအပ်
 သည်နှင့်တူ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ ကေနဝဇ္ဈေန၊ အဘယ်အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ကိမာသံ၊ သနာမာ၊ အဘယ်ကိုးထာင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တုဌေ၊
 သင်တို့သည်၊ ဣမံ၊ ဒေသံ၊ ဟိဣမံ၊ ပဗ္ဗေသံ၊ ဇေ၊ ဤအရပ်သို့သာလျှင်၊ အနုပဓိ
 ဌာနံ၊ ဝင်ကုန်ဘိသနည်း၊ သဟဿ၊ အဆောတလျှင်အပြစ်အကျိုးတို့ကိုမ
 ဆင်ခြင်ဘဲ၊ သမေတ္တညီညွတ်ခြင်းကိုစွဲ၍၊ အနုပဓိဌာ၊ ဝင်ကုန်သလော၊ လော
 ဘာယာ၊ လောဘကြောင့်တရံတယောက်သောရန်သူသည်လိုက်ခြင်းဟု
 ဆိုအပ်သောဘေးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဓိဌာ၊ ဝင်ကုန်သလော၊ အထဝါ၊
 ဇိဝိတုဟိ၊ သမ္ပရုဋ္ဌ၊ ခရီးမှားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဓိဌာ၊ ဝင်ကုန်သလော။
 'ယက္ခနုတ်သား၊ မဂ္ဂ၊ သုစ၊ မဂ္ဂတိုင်းတို့၌ရင်း၊ အဂေသုစ၊ အဂ်တိုင်းတို့၌

ရင်း၊ အာတသံဝဏှာ၊ ဗွားမြင်ကြီးမြောက်ကုန်သော၊ သတ္တဝါဟာ၊ ထည်း
 ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပဟုတံ၊ များစွာ
 သော၊ ပဏိယံ၊ တဏှာကို၊ အာရောပယိတွာ၊ ထည်း၌တင်ကုန်၍၊ နေတ္ထိကာ
 ဥစ္စာဖြင့်အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒယံ၊ အမြတ်ဥစ္စာကို၊ ပတ္တယနာ၊ တောင့်
 တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သိန္ဓုသောဝိရတုမိ၊ သိန္ဓုအမည်ရှိသောအရပ်သော
 ဝိရအမည်ရှိသောအရပ်သို့၊ ယာမသေ၊ သွားကုန်၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ သဗ္ဗေ
 ဝိ၊ အသုံးစုံထည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မယံ ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ ပိပါ
 သံ၊ ရေမွတ်ခြင်းကို၊ အနိဝါသယန္တော၊ သည်းမခံနိုင် ကုန်သည် ဖြစ်၍၊
 ယောဂ္ဂါနုကမ္ပဉ္စ၊ နွားအစရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့ကိုပြီးမြောက်ခြင်းကိုထည်း
 သမက္ခမာနာ၊ ကောင်းစွာဆင်ခြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နေတ္ထိ၊ ညဉ့်၌၊ ဧတေနဝေ
 ဂေန၊ ဤသို့သောသျှင်ခြင်းဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ သင်ကိုထွေမြင်သည်မှ ရှေးအစို့၌၊
 အာယာမ၊ သွားကြကုန်၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ဝိကာလေ၊ အခါမဟုတ်သော၊
 ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပဗ္ဗိပန္နာ၊ သွားကုန်သော၊ တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့
 သည်၊ အရညေ၊ ဘီးလူးတို့၏သွားသာရာတော၌၊ နုပ္ပမေ၊ တပက်သို့ရောက်
 ပေါက်ကူးမြောက်ခြင်းငှါခဲသော၊ ဝဏ္ဏပထသေ၊ သဲအတိရှိသော ခရီး၏၊
 မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ နုပ္ပယာတာ၊ မကောင်းသဖြင့် သွားခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 အပရဒ္ဒမဂ္ဂါ၊ ချွတ်လွှဲသောခရီးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အန္ဓာကုလော၊ သူကန်းကဲ့သို့
 နှောင့်ရှက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိမနဋ္ဌာ၊ ခရီးမှားသဖြင့်ပျက်သော မိတ်ရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ သံရုဋ္ဌမိတ္တာ၊ တွေဝေသောမိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိသံ၊ သိန္ဓု
 မည်သောအရပ်သောဝိရမည်သောအရပ်ကို၊ နဇာနာမ၊ မသိနိုင်ကုန်၊ ယက္ခ
 နတ်သား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌မူကား၊ တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အဒိဋ္ဌ
 ပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌မမြင်ဘူးသော၊ ဝိမာနသေဋ္ဌဉ္စ၊ မြတ်သောဝိမာန်ကိုထည်းကောင်း၊
 တုဝဉ္စ၊ သင်နတ်သားကို ထည်းကောင်း၊ ဣဒဉ္စဣဒံဝေသဗ္ဗံ၊ ဤအသုံးစုံကို
 သာသျှင်၊ ဒိသွာန၊ မြင်ကုန်၍၊ တတော၊ ထိုသင်ကိုမမြင်မီရှေးကာလထက်၊
 ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ အာသမာနာ၊ တောင့်တကုန်သည်၊ အမှ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒိသွာ၊ သင်နတ်သားကိုထွေမြင်ခြင်းကြောင့်၊ ပတိတာ၊ ရွှင်လန်း
 ကုန်သည် ထည်းကောင်း၊ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်
 ထည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓါ၊ ပိတံဖြင့်တက်သောမိတ်ရှိကုန်သည်ထည်းကောင်း၊
 အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ တုဓေ၊ သင်တို့သည်၊ တောဂဟေ
 တု၊ ဥစ္စာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သရဒ္ဓဿ၊ သရဒ္ဓရာ၏၊ ပါရံ၊ တပက်
 ကင်းသို့ထည်းကောင်း၊ ဣမဉ္စဝနံ၊ ဤသဲကန္တာရရှိသော တောသို့ထည်း

ကောင်း၊ ဝေတ္တာစာရံ၊ ကြိပ်နွယ်ခက်၍သွားအပ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ ခရီးသို့လည်း
ကောင်း၊ သင်္ကသထံ၊ သစ်ထုတ်ထုတ်နှက်၍သွားအပ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ ခရီးသို့
လည်းကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ နဒိယော၊ မြစ်ကြောင်း၊ ခရီးတို့သို့လည်း
ကောင်း၊ ပဗ္ဗတာနံ၊ တောင်တို့၏၊ ဝိသမပဒေသံ၊ မညီညွတ်သော အရပ်သို့
လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒုဂ္ဂါ၊ ကူးမြောက်ရောက် ပေါက်မြင်းဌာဓီကုန်
သော၊ ပုထုနိဿ၊ များကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့သို့၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်၏၊
ပရာဇ္ဇနံ၊ တပါးကုန်သောမင်းတို့၏၊ ဝိဇိတံ၊ တိုင်းနိုင်ငံဖြစ်သော၊ ပဒေသံ၊ အ
ရပ်သို့လည်း၊ ပက္ခန္တိယာဝ၊ ဝင်ကုန်၍သာလျှင်၊ ဝေရဇ္ဇကေ၊ တိုင်းတပါး၌နေ
ကုန်သော၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ ပေက္ခမာနာ၊ ရှုကုန်လျက်၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်၏
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဤသို့အထူးထူးသော အရပ်တို့သို့ရောက်ပေါက် ကုန်သော၊
ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ သုတံဝါ၊ ကြားဘူးသည်လည်းဖြစ်ထသော၊ အထဝါ၊
ထိုမှတပါးလည်း၊ ဒိဋ္ဌဝါ၊ မြင်ဘူးသည်လည်းဖြစ်ထသော၊ ယံ၊ အန္တေရကံ၊ အ
ကြင်အံ့၊ ဩဘွယ်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသင်တို့ကြားဘူးမြင်ဘူး
သောအံ့၊ ဩဘွယ်ကို၊ ကထေထ၊ ဆိုကုန်လော၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အ
ထံ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သုတောမ၊ နာကုန်အံ့၊ ကုမာရ၊ ဂျိုလယ်သောနတ်
သား၊ ဣတော၊ ဤဗိမာန်နှင့်သင်နတ်သားထက်၊ အန္တေရတရံ၊ ထူးမြတ်လွန်
ကဲသောအံ့၊ ဩဘွယ်ကို၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နသုတံဝါ၊ ကြားလည်းမ
ကြားဘူး၊ အထဝါ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ဒိဋ္ဌဝါ၊ မြင်းလည်းမမြင်ဘူး၊ မာနုဿ
ကမေဝ၊ လူတို့၌ဖြစ်သောအဆင်းသဏ္ဌာန်ထက်လျှင်၊ အတိတံ၊ လွန်ကဲသော
အနာမဝဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသော အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ သင်နတ်သား
သင့်ဗိမာန်နှင့်စပ်သောအလုံးစုံကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်ကုန်၍၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
သည်၊ နတပ္ပါမ၊ မရောင့်ရဲနိုင်ကုန်၊ ဗဟုတမဏှာ၊ များသောပန်းရှိကုန်သော
ဗဟုတပုဏ္ဏရိကာ၊ များသော ကြာဖြူပုဏ္ဏရိကလည်းရှိကုန်ထသော၊ တဝ၊
သင်၏၊ ပေါက္ခရဉ္စေ၊ ရေကန်တို့သည်၊ ဝေဟာယသံ၊ ကောင်းကင်၌၊ သ
ဝန္တိ၊ စီးကုန်၏၊ နိဂ္ဂဟလူပပန္န၊ အခါခပ်သိမ်းအသီးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ တေ
သင်၏၊ နုမာစ၊ သစ်ပင်တို့သည်လည်း၊ အတိဝဂန္ဓာ၊ အလွန်လျှင်ကောင်း
မြတ်သောအနံ့ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဟိ၊ နမေဟိ၊ ထိုသစ်ပင်
တို့မှ၊ သုရတိ၊ တင့်တယ် လျောက်ပတ်သောအနံ့တို့သည်၊ ဗဝါယန္တိ၊ မွေး
ကြိုင်ထိုင်ဖျံ့ကုန်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝိမာနောဗိမာန်၌၊ သတရသိတာသော၊ အ
တောင်အရာဖြင့် ကုန်သော၊ ဝေဠုရိယထမ္ဘာစ၊ ကျောက်မျက်နှာဖြင့်ပြီး
သောသီတိုင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သိလာသိလမယာ၊ ပေကျောက်သ

လင်းဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ထမ္ဘာစ၊ သီတိုင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါဝါဠာသာ
 ပါဝါဠာမယာ၊ သန္တာဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ထမ္ဘာစ၊ သီတိုင်တို့သည်လည်းကောင်း
 အာယတံတသာ၊ ရှည်သော အမြောင့်ရှိကုန်သော၊ မသာဓကလ္လာ၊ ပတ္တမြား
 ပြောက်ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ထမ္ဘာစ၊ သီတိုင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ လောဟိ
 တင်္ဂါ၊ ပတ္တမြားနီဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ထမ္ဘာစ၊ သီတိုင်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣမေထမ္ဘာ၊ ဤသီ တိုင်တို့သည်၊ ဇောတိရသမယာသော၊
 ထွန်းပခြင်း ကိစ္စဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ကုမာရ၊ ပျိုငယ်သော အရွယ်ရှိသောနတ်
 သား၊ ကေသံ၊ ထိုသီတိုင်တို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝိတံ၊ တည်သော၊ သဟသာ
 ထမ္ဘာ၊ တထောင်သော သီတိုင်ရှိသော၊ အတုဏာနုဘာဝံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်
 သော အာနုဘော်ရှိသော၊ သာဓုသုန္ဓရံ၊ ကောင်းမွန်စွာသော၊ တဝ၊ သင်၏။
 ဣဒံဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ ရတနုန္တရံ၊ နံရံသီတိုင်စောင်းတန်းအစရှိသည်တို့
 ၏အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော ရတနာတို့နှင့်ယှဉ်၏။ ကဉ္စနဝေဒမိသံ၊
 ရွှေဖြင့်ပြီးသောပွတ်တိုင်တို့ဖြင့်ခြံရံအပ်၏။ တပနိယပဇ္ဇေဟိစ၊ ထွန်းပသော
 အရောင်ရှိကုန်သောရွှေပြား၊ ငွေပြားအစရှိကုန်သော တပါးမက များကုန်
 သောရတနာတို့ဖြင့်ပြီးသော အမျှတို့ဖြင့်သည်၊ သာဓု၊ ကောင်းစွာ၊ ဆန္ဒ၊ မိုး
 အပ်၏။ တဝ၊ သင်၏။ ဣဒံဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ ယေဘုယျေန၊ များသော
 အားဖြင့်၊ ဇေမ္မာနုဒုတ္တတ္တံ၊ ဦးသစ်သောဇမ္ဗူရစ်ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ တပြောင်
 ပြောင်ထွန်းပ၏။ တသုစ၊ ထိုဗိမာန်၏သည်၊ သောသောပဒေသော၊ ထိုထို
 သို့သောအရပ်သည်၊ သုမဋ္ဌော၊ အလွန်ချောမောပြေပြစ်၏။ ပါသာဒေ သာပါ
 နုပလူပပဇ္ဇော၊ ထိုထိုသို့သောနှစ်သက်ဖွယ်ရှိကုန်သော ပြဿန်စောင်းတန်း
 ပျဉ်အထူတို့နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဒဠောစ၊ ခိုင်လည်းခိုင်ခံ့၏။ ဝန္တုစ၊ ကောင်းမြတ်
 လျောက်ပတ်သော အမြင်လည်းရှိ၏။ သုသင်္ဂတောစ၊ အချင်းချင်းလျောက်
 ပတ်သောပြဿန်အစိတ်လည်းရှိ၏။ အဘိဝနိနက္ခမော၊ အလွန်လျှင်ရှုခြင်း
 ဌာနံ၊ မနုညော၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်လည်းရှိ၏။ ရတနုန္တရသိပ္ပံ၊ ရတ
 နာဖြင့်ပြီးသောဗိမာန်၌၊ ဗဟုအန္တပါနံ၊ များသောထမင်းအပျော်သည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊
 ရှိ၏။ အတ္တရာသင်္ဂတေန၊ နတ်သွေးတို့၏အပေါင်းသည်၊ တံ၊ သင်ကို၊ ပရိဝါရိ
 တော၊ ခြံရံအပ်၏။ ရုရဇအာထမ္မရတုရိယသင်္ကဋ္ဌော၊ ရရိုးစည်ထက်စည်
 စသောတုရိယာ မျိုးတို့၏အသံတို့ဖြင့် ကြွေးကြော်ခြင်းရှိ၏။ တံ၊ သင်ကို၊
 ထုတိဝန္ဓနာယ၊ ဦးပွင်းခြင်းရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊ အဘိဝနိတော၊ ရှိခိုးအပ်ပြီးပွင်း
 အပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ဝေဿဝတော၊ ဝေဿဝဏ်အ
 မည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးသည်၊ နာဠိန္ဒေ၊ နာဠိန္ဒအ

၁၁

၃၆၆

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်မူသော။

မည်ရှိသောနတ်တို့မွေ့လျော်ရာ၌၊ မောဒတိယထာ၊ မွေ့လျော်စံပျော်သကဲ့
 သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ အဓိန္ဒယော၊ ကြံခြင်းငှါမတတ်နိုင်သော အာနုဘော်
 ရှိသော၊ သဗ္ဗုဏုပပန္နော၊ နတ်တို့၏ ခပ်သိမ်းသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော
 သောတုံ၊ ထိုသင်သည်၊ မနောရမ္မေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်ရှိသော၊ ဝိမာနပါ
 သာဒဝရေ၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်ဗိမာန်၌၊ နာရိဂဏပဗောဓနော၊ နတ်သွီးတို့
 ၏ အပေါင်းဖြင့် နိုးကြား၊ ပွင့်လန်းသော ဝိတိသောမနဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မော
 ဒသိ၊ မွေ့လျော် စံပျော်၏၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ဒေဝေါ၊ ဝေဿဝဏ်အစရှိသော
 စတုမဟာရာဇ်နတ်သည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ ဥဒဝါ၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း၊
 ယက္ခော၊ နတ်တို့လူးသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊
 ဒေဝိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊
 မနုဿဘူတော၊ လူတို့၌ ဖြစ်သော လူဇာတ်သည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ တံ၊
 သင့်ကို၊ သတ္တဝါဟာ၊ တွည်းကို ဆောင်ကုန်သော၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့
 သည်၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးပါကုန်၏၊ ပုစ္ဆိတော၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မေးအပ်သော၊
 တုံ၊ သင်သည်၊ အာဇိက္ခ၊ ကြားထတ်ထော၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ကောနာမ၊ အ
 ဘာဟ်အမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ နတ်သားသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သနည်း။
 တာထာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကန္တာရိယော၊ ကန္တာရ၌ ဟွဉ်
 သော၊ ဝတ္ထုပထမ္ဘိ၊ သဲအတိရှိသော ခရီး၌၊ ဂုတ္တော၊ စောင့်ရှောက်သော၊ သေ
 ရိသကောနာမ၊ သေရိသက အမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ နတ်သည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေဿဝဏဿ၊ ဝေဿဝဏ်အမည်ရှိသော၊ ရညော၊ စတု
 မဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး၏၊ ဝစနကရော၊ စကားကိုလိုက်နာ၍၊ ဣဝံပဒေသံ၊
 ဤသဲအတိရှိသော အရပ်ကို၊ အဘိပါယယာမိ၊ စောင့်ရှောက်ရ၏။
 ကုမာရ၊ ပျိုငယ်သော အရွယ်ရှိသော နတ်သား၊ ဣဒံဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်ကို၊ တ
 ယာ၊ သင်သည်၊ အဓိစ္စသဒ္ဓံ၊ အလိုအတိုင်းရအပ်သလော၊ တေ၊ သင်အား၊
 ပရိဏာမဇံ၊ ဆောင်သဖြင့် ညွတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သလော၊ ဣဒံဗိမာနံ၊ ဤဗိ
 မာန်ကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သပဿယမေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ဒေ
 ဝိဒ္ဓိယာ၊ နတ်တန်ခိုးဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ ဒေ
 ဝေဟိ၊ သင်နှစ်သက် စေကုန်သော နတ်တို့သည်၊ ပသာဒဝသေန၊ ကြည်ညို
 သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဗိန္နု၊ ပေးအပ်သလော၊ သတ္တဝါဟာ၊
 တွည်းကို ဆောင်ကုန်သော၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုစ္ဆ
 န္တိ၊ မေးပါကုန်၏၊ မနုညံ၊ နှစ်သက်တွယ်ရှိသော၊ ဣဒံဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်ကို၊
 ကိတံ ကေန ကာရဏေန၊ အဘာဟ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ တယာ၊ သင်

သည်။ လန္တံ၊ ရအပ်သနည်း။ ၊ တာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ ဣဒ္ဓိမာနံ၊ ဤမိ
မာန်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်။ အာမိစ္ဆလန္တံ၊ အလိုအတိုင်းရအပ်သည်။ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ မေ၊ ငါ့အား။ ဗရိဏာမန္တံ၊ ညွတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်လည်း။ နဟော
တိ၊ မဖြစ်။ ဣဒ္ဓိမာနံ၊ ဤမိမာန်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်သာ
လျှင်၊ ဒေဝိဗ္ဗိယာ၊ နတ်တန်ခိုးဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
မေ၊ ငါ့အား။ ဒေဝေဟိ၊ ငါနှစ်သက်အပ်ကုန်သော နက်တို့သည်။ ပဿဒဝ
သေန၊ ကြည်ညိုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗိန္နံ၊ ပေးအပ်သည်လည်း။ နဟိဟောတိ၊
မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝုညေဟိ၊ မိမိ၏ဖြစ်ရာ စိတ်ကိုဖြုတ်စေတတ်
ကုန်သော၊ အပါပကေဟိ၊ မယုတ်မာကုန်သော၊ သကေဟိ၊ ကရွေးဟိ၊ မိမိဥစ္စာ
ဖြစ်ကုန်သောကုသိုလ်ကံတို့ကြောင့်၊ မနုညံ၊ နှစ်သက်ပွယ်ရှိသော၊ ဣဒ္ဓိမာ
နံ၊ ဤမိမာန်ကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်။ လန္တံ၊ ရအပ်၏။ ကုမာရ၊ ပျိုငယ်သောအ
ရွယ်ရှိသောနတ်သား၊ တေ၊ သင်၏။ ဝတံ၊ ဆောက်တည်အပ်သောအကျင့်
သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကြံသည်။ ကိံ၊ ဝန၊ အ
ဘယ်နည်း။ အယံ၊ ဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်။ ကိံ၊ သသုစိဏ္ဏဿ၊ အဘယ်
ဆောင်တည်အပ်သောအကျင့်အဘယ်မြတ်သောအကျင့်၏။ ဝိပါကော၊ အ
ကျိုးနည်း။ သတ္ထဝါဟာ၊ တွည်းကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဝါ၊ ကိဇော၊ ကုန်သည်
တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးပါကုန်၏။ ကထံ၊ ကေနသုစိဏ္ဏန၊ အဘယ်
လိုသောအကျင့်ကြောင့်၊ ဣဒ္ဓိမာနံ၊ ဤမိမာန်ကို၊ တယာ၊ သင်သည်။ လန္တံ၊
ရအပ်သနည်း။ ၊ တာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ယဒါ၊ အကြင်
အခါ၌၊ ကောသလ္လာနံ၊ ကောသလတိုင်းသားလူအများတို့၏၊ ခန္တံ၊ မင်း၏အ
ဖြစ်ကို၊ အကောရယိံ၊ ပြု၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါယာသိတိ၊ သမညာ၊ ပါယာသိ
ဟူသောအမည်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ နတ္ထိကမိဗ္ဗိစ၊ ပေးအပ်သောအလှူ၏အ
ကျိုးမရှိသုံးအပ်သော သိသသိတင်း၏ အကျိုးမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်
သောနတ္ထိကမိဗ္ဗိစအမြင်ရှိသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကဒရိယောစ၊
သုတပါးကိုလည်းဖြစ်တားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောကြမ်းသောမစ္ဆေ
ရရှိသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပဓမ္မောစ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိ
သည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဥစ္ဆေဒဝါဒီစ၊ သတ္တဝါတို့သည်ထိုထိုဖြစ်
ဆဲတဝဋ်သာလျှင်ပြတ်၏ဟူသော အယူရှိသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဋ္ဌာရော၊ မြတ်သော၊ ဝိဠကဝတိ၊ ဆန်းကျယ်စွာသောက
ရာဇကားကို ဟောတတ်သော၊ ကုမာရကဿပေါ၊ ကုမာရကဿပအ
မည်ရှိသော၊ သမတောစခေါ၊ ရဟန်းသည်လည်း။ အာသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။

၀၀၀

၃၆၈

ဗေဒစာပေ၊ ပါဠိတော်မူချက်

သော။ ထိုကုမာရကဿပ အမည်ရှိသောရဟန်းသည်လည်း၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ဓမ္မ
ကထံ၊ တရားစကားကို၊ အကောသိ၊ ပြောဟော၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိ၊
မှားသောမိစ္ဆာအမြင် တည်းဟူသော အကျင့်ကို၊ ဝိနောဒယိ၊ ပယ်
ဖျောက်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံဓမ္မကထံ၊ ထိုတရားစကားကို၊ သုဏိတွာ၊
နာချဲ့ဥပါသကတ္တံ၊ ဥပါသကာ၏အဖြစ်ကို၊ ပရိဝေဒယိသံ၊ ကြားရပြီ၊ ပါ
ကာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သောကော၊ သောကန္တံ၊ အနိန္ဒ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့
ဖြင့်မပေးအပ်သော သူဘဝါး၏ဥစ္စာကို၊ ပရိဝေဒယိသံ၊ ခိုးယူခြင်းမှကြဉ်
ရှောင်၏၊ အမစ္ဆပေါ၊ သေအရက်စသောယစ်မျိုးကို သောက်စားခြင်းမရှိ
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ရုဿ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ နောစအ
ဘာဏိ၊ ဆိုသည်မဆို၊ သကေနဒါရေနစ၊ ကိုယ်မယားဖြင့်သာလျှင်၊ တု
ဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ တံ၊ ထိုသ
ရဏဂုဏ်ယူခြင်းငါးပါးသော၊ သီလကိုဆောက်တည်ခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ မေ၊
ငါ၏၊ ဝတံ၊ ဆောက်တည်အပ်သော အကျင့်ပင်တည်း၊ တံဗန၊ ထိုသရဏ
ဂုဏ်ယူခြင်းငါးပါးသောသီလကို ဆောက်တည်ခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ ဗြာဟ္မ
စရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ပင်တည်း၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ တဿ
သုမိစ္ဆဿ၊ ထိုဆောက်တည်အပ်သော အကျင့်မြတ်သော အကျင့်၏၊ ဝိပါ
ကော၊ အကျိုးတည်း၊ ဝုညေဟိ၊ မိမိ၏ဖြစ်ရာဝိတ်ကိုဖြုတ်စေတတ်ကုန်သော
အပါပကေဟိ၊ မယုတ်မာ ကုန်သော၊ တေဟေဝကဗ္ဗေဟိ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ
တို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤဝိမာန်ကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ လွှဲ၊ ရအပ်
၏၊ ။ အယံသုရဏသမညာ၊ ဤရှေးသူတော်ဟောင်းတို့၏ ပညာပေါဟာ
ရသည်၊ သစ္စံကိရ၊ မှန်သည်သာတည်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ ဝစနံ၊ စ
ကားသည်၊ အနုညဿ၊ တောက်ပြန့်ခြင်းမရှိ၊ ဝုညကဗ္ဗော၊ ကုသိုလ်ကံရှိ
သောသူသည်၊ ယဟိယဟိ၊ အကြင်အကြင်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်အံ့၊
တဟိဟဟိ၊ ထိုထိုရောက်ရာအရပ်၌၊ ကာမကာမိ၊ အလိုရှိတိုင်းသော
စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မောဒတိ၊ မွေ့လျော်စံးလျှင်ရ၏၊
ယဟိယဟိ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌၊ သောကပရိဒေဝေါစ၊ သူ၏ဝိုးရိပ်
ခြင်းငိုကြွေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝဇောစ၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓောစ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရိတ္တိဏေသောစ
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့် သတ္တဝါတို့ကိုနှိပ်စက်ပူပန်စေခြင်းကို လည်း
ကောင်း၊ ကရိယော၊ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ပါပကဗ္ဗော၊ မကောင်းမှုရှိသော

သုသည်၊ တဏှိတဏှိ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌၊ ခုဂ္ဂတိယသ၊ မကောင်းသော
 အလားမှ၊ ကဒါမိ၊ တရံတဆစ်မျှ၊ နရပ္ပတိ၊ မလွတ်၊ ကုမာရ၊ ပျိုငယ်
 သောအရွယ်ရှိသောနတ်၊ ဇနောနတ်အပေါင်းသည်၊ သံရဋ္ဌဈပေါဝ၊ တွေ
 ဝေသောသဘောရှိသကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္ထိရဟုတ္တေ၊ ဤငါတို့
 ပြောဆိုကြသောစကား၌၊ ဣမဿဇနဿ၊ ဤသင်၏အချွေအရံဖြစ်သောနတ်
 အပေါင်းအား လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တုဉ္စ၊ သင်နတ်သားအား လည်းကောင်း၊
 ကလထိကမလထံဝိယကတော၊ ညွှန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သော
 အကြောင်းကြောင့်၊ အပစ္စယော၊ နှလုံးမသာ ယာခြင်းသည်၊ အဟောသိ
 နှခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ တာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ သိရိသဝနာ၊ ကုက္ကို
 တောမှ၊ ဗိဗ္ဗာနတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သုရဘိ၊ တင့်တယ် ကုန်သော၊ ဣမေစ
 ဂန္ဓာ၊ ဤအနံတို့ သည်သံသျှင်၊ သံပဝန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပျံ့လွှင့်ကုန်
 ၏တော၊ ထိုနတ်၌ဖြစ်ကုန်သောတင့်တယ်သောအနံရှိကုန်သော ကုက္ကိုပင်
 တောတို့သည်၊ ဗိဝါစ၊ နေ၌လည်းကောင်း၊ ရတ္တောစ၊ ည၌ လည်းကောင်း၊
 တမံ၊ အရိက်ကိုနီဟ တွဲ၊ ဖျောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်ကို၊
 သမ္ပဝါယန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှလွှင့်စေကုန်၏၊ ဣမေသဉ္စခေါ၊ ဤကုက္ကိုပင်
 တို့၏လည်း၊ ဧကမေကာ၊ တခုတခုကုန်သော၊ သိပါမိကာ၊ အသီးအိမ်တို့
 သည်၊ ဝဿသတစ္စယေန၊ အနှစ်တရာတို့၏လွန်သဖြင့်၊ ဗလန္တိ၊ ပြတ်၍အညွှာ
 မှလွတ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဗ္ဗံ၊ ငါအား၊ မာနုသကံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊
 ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာသည်၊ အတိတံ၊ လွန်ပြီ၊ ဟဒ္ဒေယာ၊ ထောပဋ္ဌာယ၊ အ
 ကြင်အခါမှစ၍၊ ဣကောယမ္ပိ၊ ဤနတ်တို့၏အပေါင်း၌၊ ဥပပန္နော၊ ပမိုသန္ဓေ
 အားဖြင့်ဖြစ်၏၊ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗိဗ္ဗာနိ၊ နတ်၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဝဿသတာနိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ အတ္ထိဗိမာနေ၊ ဤ
 ဗိမာန်၌၊ ဋ္ဌတွာန၊ တည်ပြီး၍၊ အာယုက္ခယာ၊ အသက်၏ အပိုင်းအခြားကုန်
 ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပုဉ္ဏက္ခယာ၊ ဇနကကုသိုလ်ကံ၏ ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စရိသမံ၊ ရတေရလတ္တံ၊ တေနေဝသောကေန၊ ထိုရ
 တေရလတ္တံ သည်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောပိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ အ
 ဟံ၊ ငါသည်၊ ရန္တိတော၊ တွေဝေသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုမာရ၊ ပျိုငယ်
 သောအရွယ်ရှိသောနတ်သား၊ ယေစာဝိခေါသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်
 လည်း၊ ဥပပန္နော၊ ပမိုသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၍၊ ဣတ္တရံ၊ မကြာမမြင့်၊ စဝေယံ၊
 စုံတေကုန်၏၊ ပရိတ္တပုညာ၊ နည်းသောကုသိုလ်ကံရှိကုန်သော၊ တေသတ္တာ
 ထိုသုတ္တဝါတို့သည်သာ၊ မရုဏံ၊ သေခြင်းကို၊ ပမိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သောစေယျံ၊ နှု၊

စိုးရိမ်ကုန်ရာသည်မဟုတ်လော၊ယောသတ္တော၊အကြင်သတ္တဝါသည်၊ဤဒိ
 သံ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊အတုထံ၊မြတ်သော၊ဗိမာန်၊ဗိမာန်ကို၊လဒ္ဓါ၊ရ၏၊
 ဗိရာယစိရံကာထံ၊ကြာမြင့်စွာသောကာလမတ်လုံး၊ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊နတ်၌ဖြစ်
 သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊အနုဘဝေယျံ၊ခံစားရအံ့၊တထာပိဓော၊ထိုသို့
 သဘောရှိသော၊သောသတ္တဝေါ၊ထိုသတ္တဝါသည်၊ကထံ၊အဘယ်ကြောင့်
 မရကံ၊သေခြင်းကို၊ပနိစ္စ၊အကြောင်းပြု၍၊သောစေယျံ၊စိုးရိမ်အံ့နည်း၊
 တာတာ၊အိုကုန်သည်တို့၊တုဌေ၊သင်တို့သည်၊မံ၊ငါကို၊ယံပေယျဝါစံ၊အ
 ကြင်ကထံနုသောစေယျ၊အစရှိသည်ဖြင့်ချစ်ဖွယ်သောစကားကို၊ဝဒေထ၊
 ဆိုကုန်၏၊တုဌေ၊သင်တို့သည်၊မေ၊ငါအား၊ဩဝါဒိယံ၊ဆုံးမသည်၏အ
 စွမ်းဖြင့် ဆိုအပ်သော၊တဉ္စဝစနံ၊ထိုစကား သည်လည်း၊အနုန္တဝိကံ၊
 လျှောက်ပတ်၏၊တုဌေ၊သင်တို့သည်၊မံ၊ငါကို၊ပေယျဝါစံ၊ကထံနုသောစေ
 ယျစသည်ဖြင့်ချစ်ဖွယ်သောစကားကို၊ဝဒေထ၊ဆိုကုန်၏၊တံတသ္မာ၊ထို
 ကြောင့်၊အနုန္တဝိကံ၊လျှောက်ပတ်သော၊ဩဝါဒိယဉ္စ၊အဆုံးအမအားလျော်
 သောအမှုကိုလည်း၊မေ၊ငါသည်၊ကတံ၊ပြုအပ်၏၊တုဌေ၊သင်တို့ကိုလည်း
 အမနုဿပရိဂ္ဂဟေ၊ဘီလူးတို့သည်သိမ်းစည်းအပ်သော၊ဣမတ္ထိမရုကန္တာ
 ရေ၊ဤသဲအတိရှိသောကန္တာရ၌၊မယာ၊ငါသည်၊အနုဂုတ္တာ၊စောင့်ရှောက်
 အပ်ကုန်၏၊ဧယန၊အကြင်ခရီးဖြင့်၊ဂန္တု၊သွားခြင်းငှါ၊တုဌာကံ၊သင်တို့
 အား၊အန္တုကိရုမိတံ၊အလိုရှိအပ်၏၊တေန၊ထိုခရီးဖြင့်၊တုဌေ၊သင်တို့သည်၊
 သောတ္ထိံ၊ချမ်းသာစွာ၊ပဇေထ၊သွားကုန်လော၊ကုမာရ၊ပျိုငယ်
 သောအရွယ်ရှိသောနတ်သား၊ဓနတ္ထိကာ၊အမြတ်ဥစ္စာဖြင့် အလိုရှိကုန်သော
 ဥဒယံ၊အမြတ်ဥစ္စာကို၊ပတ္တယာနာ၊တောင့်တကုန်သော၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့
 သည်၊အစေမေန၊ထေးမရှိသဖြင့်၊သိန္နု၊သောဝိရတုခိ၊သိန္နု၊အရပ်သောဝိရ
 အရပ်သို့၊ဂစ္ဆာ၊သွားကုန်ပြီး၍၊ယထာပယောဂါ၊ဤယခုအခါ၌ဝန်ခံခြင်း
 အားလျှောက်ပတ်သောသို့၊ထရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပရိပုဏ္ဏစာဂါ၊ပြည့်စုံသော
 စွန့်ကြဲခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဥဠာရံ၊များမြတ်သော၊သေရိသမဟံ၊သေရိ
 သကနတ်အားသတင်ဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို၊ကဟာမ၊ပြုကုန်အံ့၊တာတာ၊
 အိုကုန်သည်တို့၊တုဌေ၊သင်တို့သည်၊သေရိသမဟံ၊သေရိသကနတ်သား
 အား သတင်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို၊မာဟေဝ အကတ္ထ၊မပြုလင့် လေကုန်၊
 တုဌေ၊သင်တို့သည်၊ပစ္စာယိသန္တာ၊ဘေးမရှိသဖြင့်သိန္နု၊သောဝိရအရပ်သို့
 ရောက်ခြင်းအမြတ်ဥစ္စာကိုရခြင်းအမြတ်ဥစ္စာကို ရခြင်းကိုတောင်းတကုန်
 ၏၊ယံဝစနံ၊အကြင်ဂစ္ဆာမယံ စသောစကားကို၊ဝဒေထ၊ဆိုကုန်၏၊တံ၊

သဗ္ဗဗ္ဗ၊ ထိုဘေးမရှိသဖြင့် လိုရာအရပ်သို့ရောက်ခြင်း အမြတ် ဥစ္စာကိုရ
ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အထုံးစုံသည်လည်း၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ထထေဝ၊
ထိုကောသုပြောဆိုသောစကားအတိုင်းပင်လျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
တု၊ ဟု၊ သင်တို့သည်၊ ပါပါနိုး၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မာနိုး၊ အကုသိုလ်ကံ
တို့ကို၊ ပရိဝုဇ္ဇယာထ၊ ကြဉ်ရှောင်ထေ့ကုန်၊ ဓမ္မာနုယောဂဉ္စ၊ အဇ္ဈပေးခြင်း
အစရှိသော ကုသိုလ်ဓမ္မကို အားထုတ်ခြင်း လုံ့လကိုလည်း၊ အဓိဋ္ဌဟထ၊
ဆောက်တည်ထေ့ကုန်၊ ဣဒံ၊ ဤကုသိုလ်ဓမ္မ၌လုံ့လ အားထုတ်၍ဖြည့်ကျင့်
ခြင်းသည်၊ သေရိသကမဟံ၊ သေရိသကနတ်ကို ပူဇော်ခြင်းပင်တည်း။
ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့၊ ဣမသ္မိံ၊ သံဃော၊ ဤလူအပေါင်း၌၊ ဗဟုသုတော၊
များသော အကြားအမြင်ရှိသော၊ သီလဝတုပပန္နော၊ သီလအကျင့်၌လည်း
ပြည့်စုံသော၊ သဒ္ဓေါ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်းလည်း ရှိသော၊
စာဂိ၊ ပေးကမ်း၊ လှူဒါန်းခြင်းလည်းရှိသော၊ သုပေသထော၊ သီလကိုအ
လွန်မြတ်နိုးခြင်းလည်းရှိသော၊ ဝိစက္ခထော၊ ထိုထိုသို့သော ပြုအပ်သော
အမှု၌လည်း လိမ္မာသော၊ သန္တု၊ သတိတော၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းလည်းရှိသော
ရတိမာ၊ ကမ္မသမ္မာ၊ တညာဏ်စသည်ဖြင့်ပစ္စုပ္ပန် စီးပွားသံသရာစီးပွားတို့
ကို သိထတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏
သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ သဗ္ဗာနမာနော၊ မဆိုမိရှေးအဖို့၌ဆို
စဉ်ဆဲဆဲ၌သိလျက်၊ ရသော၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ နာတေယျ၊ မဆို
ရာ၊ ပစ္စုပ္ပန်တာယ၊ သူတပါးကိုသတ်ခြင်း၌၊ နဝေတယေယျ၊ လုံ့လမပြုရာ
ဝေဘုတ်ယံ၊ အပေါင်းအပော်တို့၏ မြဲမြံခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြုထတ်
သော၊ ဝိ သုဏံ၊ ဂုံးတိုက်စကားကို၊ နောကရေယျ၊ မလိုက်နာရာ၊ သဏ္ဌံ၊ သိပ်
မွေ့သော၊ ဝါဒဉ္စ၊ စကားကိုလည်းကောင်း၊ သမိလံ၊ ပြေပြစ်ချောမောသော၊
ဝါဒဉ္စ၊ စကားကိုလည်းကောင်း၊ ဘတေယျ၊ ဆိုသည်မည်၏၊ သောဥပါသ
ကော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ သဂါရဝေါ၊ ရှိသေအပ်သောသူတို့ကိုလည်းအရို
အသေပြုခြင်းရှိ၏၊ သပ္ပတိသော၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော သူတို့၌ထား
မြတ်ခြင်းနှင့် တကူဖြစ်၏၊ ဝိနိတော၊ ဆုံးမအပ်သော ကိုယ်နှုတ် နှလုံးရှိ၏၊
အဓိသိထေ၊ ဥပါသကာသည်စောင့်အပ်သောမြတ်သောဘိလိက္ခံ၊ ဝိသုဒ္ဓေါ၊ အ
ထူးသဖြင့် စင်ကြယ်၏၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့၊ ယောဇန္တု၊ အကြင်
သတ္တဝါသည်၊ မာတရဉ္စ၊ အမိကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတရဉ္စ၊ အဘကိုလည်း
ကောင်း၊ ဓမ္မေန၊ ထာဝရသဖြင့်၊ ပေါသေတိ၊ ပွေးကြွေး၏၊ သောဇန္တု၊ ထိုသတ္တ
ဝါသည်၊ အရိယဂုဏ်၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

မညေမညာမိ၊ ငါမှတ်ထင်၏။ သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ မာ
တာဝိဇ္ဇနံ၊ အမိအဘတို့၏၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဘောဂါနိ၊
စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေ၏၊ အတ္တဟေတု၊ မိမိဟူသောအ
ကြောင်းကြောင့်၊ နပရိယေသတိ၊ မရှာဖွေ၊ ယောဥပါသကော၊ အကြင်
ဥပါသကာသည်၊ မာတာဝိဇ္ဇနံ၊ အမိဘတို့၏၊ အစ္စယေန၊ သေလွန်သဖြင့်၊
နေက္ခမ္ပပေါတော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊
မြတ်သော အကျင့်ကို၊ စရိယသတိ၊ ကျင့်ထတ္ထံ၊ ဥဇျ၊ ဖြောင့်မတ်သော၊
အဝကော၊ ကောက်ကျစ်ခြင်းမရှိသော၊ အသထော၊ စဉ်းလဲစဉ်းစား
မပြုတတ်သော၊ အမာယော၊ မထွဋ်ပတ်တတ်သော၊ သောဥပါသကော၊
ထိုဥပါသကာသည်၊ ထေသကပ္ပေန၊ အမြွက်မျှကိုကြံသဖြင့်၊ ဝစနံ၊ ထူညှပ်ပတ်
ခြင်းစဉ်းလဲကော့ကျစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောစကားကို၊ နဝေါဟရေ
ယျ၊ မမြွက်ဆိုရာ၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သုကထကမ္မကာမိ၊
သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံကို ဖြုလေ့ရှိသော၊ ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ် တရား၌၊ ဌိတော၊
တည်သော၊ သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ ကိန္တိကေနကောရေန
အဘယ်သို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ လထေထ၊ ရရာအံ့နည်း၊
တံကာရဏာ၊ ထိုဥပါသကာတို့အကြောင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တနာ
ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ပါတုကတော၊ ထင်စွာပြုအပ်
သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ တုမှာကံ၊
သင်တို့အား၊ ပါတုကတော၊ ထင်စွာပြုသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တုမှာ၊ သင်တို့သည်၊ စရိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ပဿာထ၊ ရှုကြကုန်လော့၊ တုမှာ၊ သင်တို့သည်၊ တေန၊ ထိုဥပါသကာ
ကို၊ အညတြ၊ ကြည်၍၊ ဝေအာဂတာ၊ အကယ်၍ လာကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အရ
ညေ၊ ကော၌၊ အန္ဓာကုလ၊ သူကန်းကဲ့သို့နှောင့်ရှက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပန္နဋ္ဌာ
ခရီးမှားသဖြင့်ပျက်သောနှလုံးရှိကုန်သော၊ တုမှာ၊ သင်တို့သည်၊ ဣဟ၊ ဤ
ထဲကန္တာရ၌၊ တံခိပ္ပမာနေန၊ ထိုကန္တာရ၌ဖြစ်သော ဘေးရန်၏နှိပ်စက်ခြင်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရေန၊ တပါးသော ဘေးရန်၏နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ လဟုံ၊ လျှင်စွာ၊ ဘသ္မံ၊ ဘသ္မတာဝံ၊ ပြာဇ်အဖြစ်သို့၊ ဘဝေထကဋ္ဌေ
ယျာထ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏၊ သပ္ပုရိသေန၊ သူတော်ကောင်းနှင့်၊ သင်္ဂဟေ၊
ပေါင်းဖော်ခြင်းသည်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊
ထုံ၊ သင်သည်၊ ယသဥပါသကဿ၊ အကြင်ဥပါသကာကို၊ အနုကမ္မာယ၊
သနားသဖြင့်ဦးမြှောက်ခြင်း၌၊ ဣမ၊ ဤထဲကန္တာရသို့၊ အာဂတော၊ လာရေခံ

သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ နာမသော၊ အမည်အားဖြင့်၊ ကိံ ကောနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊ သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ ကဝိဝါဏိဇာဒိသု၊ လယ်လုပ်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းအစရှိကုန်သောအမှုတို့တွင်၊ ကိဉ္စိကမ္ဘံ၊ အဘယ်သို့သောအမှုကို၊ ကဇေတိ၊ ပြုလုပ်သနည်း၊ တိသောတုာဒိသု၊ တိသဟူသော အမည်အစရှိသည်တို့တွင်၊ ဘဿဥပါသကဿ၊ ထိုဥပါသကာအား၊ ကိန္နာမဓေယျံ၊ အဘယ်အမည်နှင့်စပ်သနည်း၊ မယန္တိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ နံဥပါသကံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ ဒဋ္ဌကမာ၊ ဖူးမြင်လိုကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ယဿဥပါသကဿ၊ အကြင်ဥပါသကာကို၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ဗိဟေသိ၊ ချစ်၏၊ တဿဥပါသကဿ၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ ဟိတသုခါ၊ စီးပွားချမ်းသာတို့ကို၊ သဘာဟိလာဘာဇေ၊ မတော်မူကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့၊ ကောန္တပလူပဇိဝိ၊ ကိုအစရှိသည်တို့၏ပမာဏကိုနှိုင်းယှဉ်ခြင်းအမှုကုန်သွယ်ခြင်းအမှုကိုမှီ၍ အသက်မွေးသော၊ သမ္ဘဝနာမဓေယျာ၊ သမ္ဘဝဟူသောအမည်နှင့် စပ်ယှဉ်သော၊ ကပ္ပကော၊ ဆတ္တာသည်ဖြစ်သော၊ သောဥပါသကော၊ အကြင်ဥပါသကာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ နံဥပါသကံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ ဇာနာထ၊ ထိထင့်ကုန်သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ တုမှ၊ သင်တို့၏၊ ပေသိယောပေသနကာရကော၊ စေခြင်းဖြင့်အမှုကိုပြုလုပ်တတ်သောသူတည်း၊ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ သုပေသထော၊ ထိထကိုအလွန်ချစ်မြတ်နိုး၏၊ နံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ မာစခေါဟိန္ဒိတ္ထ၊ မရှိမသေမပြုကြကုန်သင့်၊ ၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ယံဥပါသကံ၊ အကြင်ဥပါသကာကို၊ နာမာဒိနာ၊ သမ္ဘဝဟူသောအမည်အစရှိသည်ဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝဒေသိ၊ ပြောဆို၏၊ နံ၊ ထိုဥပါသကာတို့၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ ဇာနာမသေသိကုန်၏၊ ဂုဏတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့်မူကား၊ ဧဒိသောတိ၊ ဤသို့သတော့ရှိ၏ဟူ၍၊ နခေါဇာနာမသေ၊ မသိပါကုန်၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တုဟံ၊ သင်၏၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မြတ်သော၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာန၊ ကြားကုန်၍၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ ပူဇယိ သာမ၊ ပူဇော်ကုန်အံ့၊ ၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့၊ ဣမသ္မိံ သက္ကေ၊ ဤတွင်း၌၊ နဝါ၊ အလယ်လည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ မဟန္တာ၊ အရှယ်အားဖြင့်ကြီးသည်သည်၊ ဖြစ်ကုန်ထသော၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ မဇ္ဈိမာ၊ အရှယ်အားဖြင့် အလယ်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော၊ ယေကေဝိမနုဿာ၊ အကြင်ခပ်သိမ်းကုန်သောလူတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ထေသဗ္ဗေဝ၊ ထိုခပ်

သိမ်းကုန်သောလူတို့သည်ပင်လျှင်၊မမ၊ငါ၏၊မိမိမိမိသို့၊အာရောဟန္တ၊
 တက်ကုန်သော၊ကဒရိယ၊ဝန်တိုသို့ဝိတ်တတ်သောမစ္ဆေရရှိကုန်သောသူ
 တို့သည်၊ပုညာနံ၊ကောင်းမှုတို့၏၊ပထံ၊အကျိုးကို၊ပဿန္တ၊ရှုကုန်သော၊
 တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌၊သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊တေဝါဏိဇာ၊
 ထိုကုန်သည်တို့သည်၊အဟံပုရေတိ၊ငါရှေးငါရှေးဟူ၍၊ဝတ္ထာ၊ဆိုကုန်၍၊
 တတ္ထေ၊ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊တံကပ္ပကံ၊ထိုသတ္တုသည်ဥပါသကာကို၊
 ပုရက္ခိတ္တာ၊ရှေးသွားပြုကုန်၍၊သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊
 တေ၊ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ဝါသဝဿ၊သိကြားမင်း၏၊မသတ္တုသာရိယ၊
 နေရာမိမိသို့၊သောတာမာနံ၊တင့်တယ်သော၊မိမိမိ၊သေရိသကာနတ်
 သား၏မိမိသို့၊အဘိရုဟိံ၊တက်ကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုမိမိသို့၊သဗ္ဗေ၊
 အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊တေ၊ထိုကုန်သည်တို့သည်၊အဟံပုရေတိ၊
 ငါရှေးငါရှေးဟူ၊ဝတ္ထာ၊ဆိုကုန်၍၊ဥပါသကာတ္ထံ၊ဥပါသကာ၏အဖြစ်ကို၊
 ပဗ္ဗိဝေဒယိံ၊သု၊ကြားကုန်၏၊ပါတာတိပါတာ၊သူ၏အသက်၊သိသတ်ခြင်းမှ
 ပဗ္ဗိဝေဒယိံ၊သု၊ကြည်ရှောင်ကုန်သည်၊အဟောသံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊လောကေ၊လူ၌၊
 အဗ္ဗိန္နံ၊အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊မပေးအပ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကို၊
 ပရိဝဇ္ဇယိံ၊သု၊ခိုးယူခြင်းမှကြည်ရှောင်ကုန်၏၊အမဇ္ဇပေါ၊သေအရက်စ
 သောယစ်မျိုးကိုမသောက်စားကုန်သည်၊အဟောသံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊သကေန၊
 ရေနစ၊ကိုယ်မယားဖြင့်သာ၊တုဋ္ဌာ၊ရောင့်ရဲကုန်သည်၊အဟောသံ၊ဖြစ်ကုန်၏
 သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊တေ၊ထိုကုန်သည်တို့သည်၊
 အဟံပုရေတိ၊ငါရှေးငါရှေးဟူ၊ဝတ္ထာ၊ဆိုကုန်၍၊ဥပါသကာတ္ထံ၊ဥပါသကာ၏
 အဖြစ်ကို၊ပဗ္ဗိဝေဒယိံ၊သု၊ကြားကုန်ပြီး၍၊သတ္ထေ၊ထည်းကုန်သည်အ
 ပေါင်းသည်၊ယက္ခိန္ဒယာ၊သေရိသကာနတ်သား၏တန်ခိုးဖြင့်၊ပုနပ္ပုနံ၊အတန်
 တလဲလဲ၊အနုမောဒမာနော၊ဝမ်းမြောက်ထွက်၊အနုမတော၊အလိုအားဖြင့်၊
 ပက္ကမိ၊သွားထေ၏၊ခနတ္ထိကာ၊ဥစ္စာဖြင့်အလိုရှိကုန်သော၊ဥဒ္ဓယံ၊အမြတ်ဥစ္စာ
 ကို၊ပတ္တယာနာ၊တောင့်တကုန်သော၊တေဝါဏိဇာ၊ထိုကုန်သည်တို့သည်
 သိန္န၊သောဝိရဘူမိ၊သိန္န၊အရပ်သောဝိရအရပ်သို့၊ဂတ္တာနု၊ရောက်ကုန်၍၊
 ယထာပယောဂါ၊မိမိတို့၏အလိုအတိုင်းပြုအပ်သောထုံ၊လရှိကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ပရိပုတ္တုထာဘာ၊ပြည့်စုံသောထာဘာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊အက္ခတံအနုရူပံ
 လျှောက်ပတ်သော၊ပါဠိပုတ္တံ၊ပါဠိပုတ်ပြည်သို့၊ပစ္စာဂမိံ၊သု၊တတန်
 ပြန်လေကုန်၏၊တေ၊ထိုကုန်သည်တို့သည်၊သောတ္ထိဝန္တော၊ချမ်းသာသော
 အဖြစ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊သထရံ၊မိမိအိပ်သို့၊ဂတ္တာနု၊ရောက်ကုန်၍၊ပုတ္တယံ

သားသမီးတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ဒါရေဟိ၊မယားတို့နှင့် လည်းဟောင်း၊ သမင်္ဂီထူဘာ၊တကွဖြစ်ကုန်ထွက်၊ အာနန္ဒမိတ္တံ၊အလွန်နှစ်သက်သောမိတ် ကုန်ထွက်၊သုမန၊ဝမ်းမြောက်ကုန်ထွက်၊မတိတာ၊ရွှင်ကုန်ထွက်၊ဥဇ္ဇာရုံ၊ ကြီးမြတ်သော၊သေရိသမတ်၊သေရိသကနတ်သားအား သတင်ဖြင့်ပူဇော်၊ ခြင်းကို၊အကံသု၊ပြုကုန်၏၊ သေရိသကံ၊သေရိသကအမည်ရှိသော၊ပရိဝေ ဏအာဝါသံ၊ပြာသာဒ်ရုထပ်မွန်းချွန်ယင်သောအိမ်စသည်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော နေရာကို၊မာပယိံသု၊ဖန်ဆင်းပြုကုန်၏၊သပ္ပုရိသာနံ၊သူတော်ကောင်းတို့ ကို၊သေဝနာ၊မြှဲခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဂုဏာနံ၊ တရားတော်၏မ ဘောက်မပြန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ သေဝနာ၊မြှဲခြင်းသည် လည်း ကောင်း၊ တောမိသာ၊ဤသို့အကျိုးမဲ့ကိုပျောက်၍ ကောင်းကျိုးကိုပြီးစေ ခြင်းသဘောရှိသော၊မဟိဒ္ဓိယာ၊များမြတ်သော အကျိုးအာနိသင်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဧကယ၊တယောက်သော၊ဥပါသကဿ၊သမ္ဘဝအမည် ရှိသောဥပါသကာ၏၊အတ္ထာယ၊အကျိုး၌၊ သဗ္ဗေဝ၊အလုံးစုံသောလျှင်ဖြစ် ကုန်သော၊ သတ္ထာ၊ထည်းကုန်သည်နှင့် အကျုံးဝင်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ သည်၊သုခိတာ၊ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ အဟောသု၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆို၏၊ ဗုတိယံ၊နှစ်ခုမြောက်သော၊ သေရိသကပေတ ဝတ္ထု၊ကုတ္တိပင်ရှိသောမိမာန်၌ဖြစ်သောပါယာသိနတ်သား၏ အကြောင်း သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

တတိယံ၊သုံးခုမြောက်သော၊ သာယာဝါရံ၊သာယာပါရသည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

(၃၀) ပိင်္ဂလောနာမ၊ပိင်္ဂလအမည်ရှိသော၊ရာဇာမင်းသည်၊သုရဋ္ဌာမိပ တိ၊သုရဋ္ဌတိုင်း၏အရှင်သည်၊အဟု၊ဖြစ်၏၊သောရာဇာ၊ထိုပိင်္ဂလမင်းသည် မောရိယာနံ၊မောရိယမင်းတို့ကို၊ဥပဋ္ဌာနံ၊စားခြင်း၌၊ ဂတိံ၊သွား၍၊သုရ ဋ္ဌံ၊သုရဋ္ဌတိုင်းသို့၊ပုန၊တဖန်၊အာဂမာ၊ပြန်သွား၏၊ရာဇာ၊ပိင်္ဂလမင်းသည် ဥဏှော၊ပူပြင်းသောကာလဖြစ်သော၊ မဇ္ဈိမိကေကာလေ၊မွန်းတည့်သောအ ခါ၌၊ဝဂ္ဂံ၊မရုံထုမ္ဘီမဂ္ဂံ၊ သုမ္ဘဝိုးနတ်တို့၏နေရာအရပ်သို့ သွားသောခရီးသို့၊ ဥပါဂမိ၊ကပ်ထေ၏၊ဥပဂတိံ၊ကပ်ပြီး၍၊ ပေတာနံ၊ပြိတ္တာတို့သည်၊ဝတ္ထုပ ထံ၊ဖန်ဆင်းအပ်သော၊ရမဏီယံ၊ နှလုံးမွေ့ထွေသွယ်ရှိသော၊ တံမဂ္ဂံ၊ထို ခရီးကို၊ အဒ္ဓဿ၊မြင်ထေ၏၊ ဒိသ္မာ၊မြင်ခြင်းကြောင့်၊ ရာဇာ၊ ပိင်္ဂလမင်း သည်၊သာရထိံ၊ရထားထိန်းကို၊အာမန္တယိ၊ခေါ်ဆို၏၊ ဘိံအာမန္တယိ၊အ တယ်သို့ခေါ်ဆိုသနည်း၊ သာရထိံ၊ရထားထိန်း၊ အယံမဂ္ဂေါ၊ဤခရီးသည်၊

၂၀၂

ရမတိဟေဝ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏။ ခေမော၊ဘေးမရှိ၊ သောတ္ထိကော၊
ချမ်းသာသောအဖြစ်ကို ရွက်ဆောင်တတ်၏။ ထိဝေါဥပဒ်မရှိ၊မယံ၊ငါတို့
သည့်၊ဣဒိနာမဂ္ဂေန၊ဤခရီးဖြင့်၊ ဣတော၊ဤအရပ်မှ၊ သုရဋ္ဌသန္တိကော၊သု
ရဋ္ဌတိုင်း၏အနီးသို့၊ယာမ၊သွားကုန်ဆံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာမန္တယိ၊ခေါ်ဆို၏
စတုရင်္ဂီနိယာ၊အင်္ဂါလေးပါးရှိသော၊ သေနာယ၊စစ်သည်နှင့်၊သဟ၊တကွ၊
သောရဋ္ဌော၊သုရဋ္ဌတိုင်းရှင်ဖြစ်သော၊ရာဇာ၊ဝိင်္ဇိတမင်းသည်၊ တေနမဂ္ဂေန၊
ထိုပြိတ္တာသည်ဖန်ဆင်းအပ်သောခရီးဖြင့်၊ ပါယာသိ၊သွားလေ၏၊ဥဗ္ဗိဂ္ဂဓူ
ပေါ၊ထိတ်လန့်သောသဘောရှိသော၊ပုရိသော၊လောကဂျားသည်၊သောရဋ္ဌ
သုရဋ္ဌတိုင်းရှင်ဖြစ်သော၊ရာဇာနံ၊ ဝိင်္ဇိတမင်းကြီးကို၊ဇေတံဝစနံ၊ဤသို့သော
စကားကို၊ အဗြု၊ဈေျာက်၏၊ ကိံအဗြု၊အဘယ်သို့ဆိုလျှောက်သနည်း၊
ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘိသနံ၊ကြောက်လန့်ခြင်းကို
ဖြစ်စေတတ်သော၊လောမဟံသနံ၊ကြောက်လန့်သဖြင့်ကြက်သီးမွေးညှင်း
ထခြင်းရှိသော၊ ကုမဂ္ဂံ၊မကောင်းသောခရီးကို၊ ပဗ္ဗိပန္နာ၊သွားကြကုန်သည်၊
အမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊ပုရတော၊ရှေ့မှ၊ မဂ္ဂေါ၊ခရီးသည်၊
ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ပစ္ဆိတောစ၊နောက်မှကား၊နဒိဿတိ၊မထင်၊ မယံ၊အကျွန်
တော်မျိုးတို့သည်၊ကုမဂ္ဂံ၊မကောင်းသောခရီးကို၊ပဗ္ဗိပန္နာ၊သွားကြကုန်သည်
အမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ယမပုရိသနံ၊ပြိတ္တာတို့၏၊ သန္တိကော၊အထံ၌၊ ဝတ္ထာမ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ဧတ္ထ၊ဤခရီး၌၊အမနုဿော၊ပြိတ္တာတို့၏ကိုယ်မှဖြစ်သော၊ဂန္ဓော
အနံ၊သည်၊ဝါယတိ၊ ထိုင်၏၊ဒါရုတော၊ကြင်းကြိုတ်သော၊စောသော၊ငရဲ
၌မိရင်အပ်သောသတ္တဝါတို့၏ အသံကို၊အမှတ်၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်၊
သုယျတိ၊ကြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဗြု၊ ဈေျာက်၏၊သောရဋ္ဌော၊ သုရ
ဋ္ဌတိုင်းတို့၏ အရှင်ဖြစ်သော၊ ရာဇာ၊ဝိင်္ဇိတမင်းသည်၊ သံဝိဂ္ဂေါ၊ထိတ်လန့်
သောနှလုံးရှိသည့်ဖြစ်၍၊သာရထိံ၊ ရထားထိန်းကို၊ဇေတံဝစနံ၊ဤသို့သောစ
ကားကို၊အဗြု၊ခေါ်၏၊ကိံအဗြု၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊သာရထိံ၊ရထား
ထိန်း၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ ဘိံသနံ၊ကြောက်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊
လောမဟံသနံ၊ကြောက်လန့်သောအားဖြင့်ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းရှိထ
သော၊ကုမဂ္ဂံ၊ မကောင်းသောခရီးကို၊ ပဗ္ဗိပန္နာ၊သွားကြကုန်သည်၊အမှာ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊သာရထိံ၊ ရထားထိန်း၊မဂ္ဂေါ၊ခရီးသည်၊ ပုရတော၊ရှေ့မှ၊ဒိဿ
တိ၊ထင်၏၊ပစ္ဆိတောစ၊ နောက်မှကား၊နဒိဿတိ၊မထင်၊ကုမဂ္ဂံ၊မကောင်း
သောခရီးကို၊ပဗ္ဗိပန္နာ၊သွားကြကုန်သည်၊အမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊မယံ၊ငါတို့သည်
ယမပုရိသနံ၊ပြိတ္တာတို့၏၊သန္တိကော၊ အထံ၌၊ဝတ္ထာမ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဧတ္ထ၊ဤ

ခရီး၌၊ အမနုဿော၊ ပြိတ္တာတို့၏ကိုယ်မှဖြစ်သော၊ ဂန္ဓော၊ အနုသည်၊ ဝါယတိ၊ ထိုင်၏၊ ဒါရုဏော၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ စောဉ္ဇသော၊ ငရဲတို့၌စီရင်အပ်ကုန်သော၊ သတ္တဝါတို့၏အသံကို၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်၊ သုဗ္ဗုတိ၊ ကြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဟ္မ၊ ဆို၏၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုပြီး၍၊ သောဇု၊ ဇာ ထိပိဂ်လမင်းသည်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓံ၊ ဆင်သည်ဘင်းသို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊ စတုဒ္ဓိသာ၊ အရပ်ထေးမျက်နှာတို့ကို၊ ဩဇောကောဇ္ဇော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ဆာယာသမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသောအရိပ်ရှိသော၊ နိလန္တဝဏ္ဏသဒိသံ၊ ညိုသောတိမ်၏အဆင်းနှင့်တူသော၊ မေဓဝဏ္ဏသိရိနိတံ၊ တိမ်၏သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ တင့်တယ်သောသဏ္ဌာန်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်သော၊ ပါဒပံ၊ အမြစ်ခြေဖြင့်ရေကို သောက်တတ်သောကြောင့်ပါဒဟုဆိုအပ်သော၊ နိဂြောဓေကွံ၊ ပညောင်ပင်ကို၊ အဒ္ဓသစ၊ မြင်သည်းမြင်ထေ၏၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ ရာဇာ၊ ပိဂ်လမင်းသည်၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်း၊ ဗြဟ္မာ၊ ကြီးစွာသော၊ နိလန္တဝဏ္ဏသဒိသော၊ တိမ်ညိုအဆင်းနှင့်တူသော၊ မေဓဝဏ္ဏသိရိဝဏ္ဏသိရိနိတော၊ တိမ်၏သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့တင့်တယ်သော သဏ္ဌာန်ရှိသည်ဖြစ်၍ထင်သော၊ ယောရုက္ခော၊ အကြင်သစ်ပင်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ယောရုက္ခော၊ ဤသစ်ပင်သည်၊ ကိံကောနာမရုက္ခော၊ အဘယ်မည်သောသစ်ပင်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်းကို၊ အာမန္တယိ၊ ခေါ်၍မေး၏၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ယောရုက္ခော၊ အကြင်သစ်ပင်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဆာယာသမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသောအရိပ်ရှိသော နိလန္တဝဏ္ဏသဒိသော၊ တိမ်ညိုအဆင်းနှင့်တူသော၊ မေဓဝဏ္ဏသိရိနိတော၊ ခိုဗင်းတိမ်သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့တင့်တယ်သော သဏ္ဌာန်ရှိသည်ဖြစ်၍ထင်သော၊ ပါဒပေါ၊ အမြစ်ခြေဖြင့်ရေကို သောက်တတ်သောကြောင့် ပါဒဟုဆိုအပ်သော၊ ယောရုက္ခော၊ ထိုသစ်ပင်သည်၊ နိဂြောဓေ၊ ပညောင်ပင်မည်၏၊ ဣတိ ဤသို့၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်၊ အဗြဟ္မ၊ သျှောက်ကြား၏၊ သောရဇ္ဈော၊ သုရဌတိုင်းရှင်ဖြစ်သော၊ ရာဇာ၊ ပိဂ်လမင်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဗြဟ္မာ၊ ကြီးစွာသော၊ နိလန္တဝဏ္ဏသဒိသော၊ တိမ်ညိုအဆင်းနှင့် တူသော၊ မေဓဝဏ္ဏ သိရိနိတော၊ တိမ်၏သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ တင့်တယ်သောသဏ္ဌာန်ရှိသည်ဖြစ်၍ထင်သော၊ သောနိဂြောဓေ၊ ထိုပညောင်ပင်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ တေန၊ ထိုပညောင်ပင်ရှိရာသို့၊ ပယာသိ၊ သွားထေ၏၊ ရာဇာ၊ ပိဂ်လမင်းမြတ်သည်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓတော၊ ဆင်သည်ဘင်းမှ၊ ဩရုပ္ပ၊ သက်၍၊ ရုက္ခံ၊ ပညောင်ပင်၏အနီးသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်ထေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေ့ပြီး၍၊ သမဇ္ဈော၊ အမတ်၏၊ ဗြဟ္မာ၊ အရပ်၌၊ အန္တိအရံနှင့်တကွ၊ ရုက္ခံ

၂၀

မူလသို့၊ ပညောင်ပင်၏အနီး၌၊ နိဿိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ပူရ၊ ရေဖြင့်ပြည့်သော၊
 ပါနိယသရက်၊ ရေခွက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထေ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေ
 တတ်ကုန်သော၊ ပူဝေ၊ မှုံတို့ကို လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗဿ၊ မြင်လည်းမြင်
 ထေ၏၊ ဒေဝဝတ္ထု၊ နတ်၏အဆင်း၊ သတ္တဝန်နှင့်တူသော သတ္တဝန်ရှိသော၊
 သဗ္ဗာဓာရဏဘူထိတော၊ ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်
 သော၊ ပုရိသောစ၊ ယောကျ်ားသည်လည်း၊ သောရဋ္ဌံ၊ သုရဋ္ဌံ တိုင်းရှင်ဖြစ်
 ဖြစ်သော၊ ရာဇာနံ၊ ပိင်္ဂလမင်းသို့၊ ဥပသကီဝိတွာ၊ ကပ်၍၊ ထေဝံဝစနံ၊ ဤသို့
 သောစကားကို၊ အဗြု၊ ချောက်၏၊ ကိံ၊ အဗြု၊ အဘယ်သို့ချောက်သနည်း
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်အား၊ သွာဂတံ၊ ကောင်းသောထာ
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်အား၊
 အနုရာဂတံ၊ မကောင်းသောထာခြင်းမဟုတ်၊ အနိန္ဒမ၊ ရန်သူကိုဆုံးမတော်
 မူတတ်သောမင်းမြတ်၊ ဒေဝေါ၊ မင်းမြတ်သည်၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊
 ဝိဝတု၊ သောက်တော်မူသော၊ ပူဝေ၊ မှုံတို့ကိုလည်း၊ ခါဒ၊ ခဲတော်မူသော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဗြု၊ ချောက်၏၊ အနိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတတ်သောအထွေရှိ
 ရှိသော၊ ရာဇာ၊ ပိင်္ဂလမင်းသည်၊ သာမဇ္ဈော၊ အမတ်နှင့်တကွ၊ သပရိဇနော၊
 အကြွေအရံနှင့်တကွ၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ ဝိဝတု၊ သောက်၍၊ ပူဝေ၊
 မှုံတို့ကို၊ ခါဒတိ၊ ခဲ၏၊ သောရဋ္ဌော၊ သုရဋ္ဌတိုင်းရှင်ဖြစ်သော၊ ရာဇာ၊ ပိင်္ဂ
 လမင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ နှတွာစ၊ ရေချိုးပြီး၍လည်းကောင်း၊ ဝိဝတု
 စ၊ ရေသောက်ပြီး၍ လည်းကောင်း၊ ထေဝံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြု
 ဝိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဗြု၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ထွံ၊ သင်သည်၊
 ဒေဝဟာ၊ ဝေဿဝဏ်အစရှိသော ထင်ရှားသော စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်း
 သည်လည်း၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗမျိုးဖြစ်သော နတ်သည်
 လည်း၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ အနု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ ပုရိန္ဒဒေါ၊ ရှေးဘဝ၌အလွှာ
 ကိုပေးတတ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်လည်း၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော
 မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ အဇာနန္တော၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုစ္ဆာမ၊
 မေးကုန်၏၊ ကထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ တံ၊
 သင့်ကို၊ မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ ဇာနေရ၊ သိရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြု
 ဝိ၊ ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒေဝေါ၊ ဝေဿ
 ဝဏ်အစရှိသော ထင်ရှားသော စတုမဟာရာဇ် နတ်သည်လည်း၊ နအဓိ၊
 မဖြစ်၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗမျိုးဖြစ်သော နတ်သားသည်လည်း၊ နအဓိ၊ မဖြစ်၊ ပုရိ
 န္ဒဒေါ၊ ရှေးဘဝ၌ အလွှာကိုပေးတတ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်

၄-မဟာဝဂ်၊

၄၀၆

လည်း၊ နအံ့၊ မဖြစ်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား၊
 သုရဋ္ဌ၊ သုရဋ္ဌတိုင်းမှ၊ ဣဝ၊ ဤပညောင်ပင်သို့၊ အာဂတော၊ ပရိသန္ဓေအား
 ဖြင့်သာရောက်သော၊ ဗေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ အံ့၊ မဖြစ်၏၊ ယက္ခ၊ နတ်
 သား၊ ဝုရေ၊ ရှေးတဝဋ်၊ သုရဋ္ဌသို့၊ သုရဋ္ဌတိုင်း၌၊ ဝသန္တော၊ နေသော၊ ထုဝံ၊
 သင်သည်၊ ကိံ၊ ထိတော၊ အဘယ်သို့သော၊ ထိလရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း၊ ကိံ၊ သမာစာရေ၊ အဘယ်သို့သော၊ အကျင့်ကိုကျင့်သည်၊ အထိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ ကေန၊ ဗြဟ္မစရိယော၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော
 မြတ်သော အကျင့်ကြောင့်၊ အယံ၊ အာနာပါဝေါ၊ ဤသို့သော ထန်ခိုးအာနာ
 ပေါသည်၊ တဝ၊ သင်အား၊ ဟောထိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အရိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကို
 ဆုံးမတတ် ထသော၊ ရဋ္ဌဝဏ္ဏ၊ တိုင်းသားပြည်သူ ရဟန်းရှင်လူတို့၏အ
 စီးအပွားကို ရွက်ဆောင်တတ်ထသော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယာ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်ထွက်သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို တွံ၊ သင်မင်းမြတ်၊ သည်၊ သုဇ္ဈောဟိ၊ နာ
 တော်မူသော၊ အမေဇ္ဈပါရိသန္ဓေ၊ မှူးမတ်ကြွေရံပရိသတ်တို့သည်လည်း၊ သု
 ဏိန္ဒြ၊ နာကုန်သော၊ ဝုရောဟိတော၊ ဝုရောဟိတ်ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဇ္ဈော၊
 ဝုစ္စပွားသည်လည်း၊ သုဇ္ဈာထု၊ နာသော၊ ဧဝ၊ လူတို့သခင်အရှင်မင်းမြတ်၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုရေ၊ ရှေးတဝဋ်၊ သုရဋ္ဌသို့၊ သုရဋ္ဌတိုင်း၌၊ ပါပစေတ
 သော၊ ယုတ်မာသောအကြံရှိသော၊ ပိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ပေးအပ်သောအလှူ၏အ
 ကျိုးမရှိသုံးအပ်သော၊ သိသသိတင်း၏ အကျိုးမရှိစသည်ဖြင့် ဖြစ်သော၊
 နုသသိတော၊ သိလည်းမရှိသော၊ ကဓရိယော၊ သူတပါးတို့ပေးလှူသည်ကို
 လည်းမြတ်တားသည်၊ ခစ္စမ်း၊ ဖြင့်ဖြစ်သောကြမ်းသောမစ္ဆေရလည်းရှိသော၊
 ပရိဘာသကော၊ ရဟန်း သူတော်ကောင်းတို့ကို ဆဲရေးတတ်သော၊ ဗါသု
 သော၊ များသောမကောင်းမှုရှိသောသူသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဧဒန္တနံ၊ ဧဒန္တေ၊ ပေးလှူကုန်သောသူတို့ကို၎င်း၊ ဝုညံ၊
 ကောင်းမှုကို၊ ကရေန္တနံ၊ ကရေန္တေ၊ ပြုကုန်သောသူတို့ကို၎င်း၊ ဝါရယိသံ၊
 မြစ်ဘူး၏၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဧဒမာနာနံ၊ ပေးလှူကုန်သော၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်
 သောသူတို့၏အန္တရာယကရော၊ အန္တရာယ်ကိုပြုသည်၊ ဟုတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟုဇ္ဇ
 နံ၊ များစွာသောသူကို၊ ဝါရိယိသံ၊ မြစ်ဘူး၏၊ ဒါနုဿ၊ အလှူ၏၊ ဝိပါကော၊
 အကျိုးသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ သံယမဿ၊ စောင့်စည်းသောသိလ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုး
 ကား၊ ကုတော၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာအကျိုးရှိအံ့နည်း၊ အာစရိယောနာမ၊ အာ
 စရိယမာစာမှုကိုသင်ကုန်သောအရာမည့်သည်လည်း၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဒန္တံ၊

မယဉ်ကျေးသောသူကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဒမိဿတိ၊ ဆုံးမထွက်
နည်း၊ တုတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သမတုဇ္ဈာနိ၊
အညီအညွတ်တုဇ္ဈာန်၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာဝစ၊ ပဏိကော၊ ကြီး
သူတို့အား၊ အရိ၊ အသေပြုခြင်းဟူသောကုသိုလ်ကံသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပဝံဝါ၊
ထုံ့လဖြင့် ရောက်အပ်သော အကျိုးသည်လည်းကောင်း၊ ဝိရိယံဝါ၊ လုံ့လ
သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥဋ္ဌာနပေါရိသံ၊ ယောကျ်ား၏ ထကြွလုံ့လ
ဖြင့်ရောက်အပ်သောအကျိုးကား၊ ကုတော၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊
ဒါနဖလံနာမ၊ လူ့ဘွယ်ဝတ္ထုကို ပေးလှူခြင်း၏ အကျိုးမည်သည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ ဝေရိနံ၊ ဝေရိယဟု ဆိုအပ်သောပါဏာတိပါတစသော မကောင်းမှု
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နဝိသောဓေတိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်၊ မစ္စော၊ သတ္တဝါ
သည်၊ လဇ္ဈေယျံ၊ ရအပ်သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ လဘန္တော၊ ရသည်ရှိ
သော်၊ နိယတိပရိတာမန္တံ၊ ဆောင်သဖြင့် ညွှန်းခြင်းကြောင့်ဖြင့်၍သာလျှင်၊
လဘတိ၊ ရ၏၊ ကမ္မဿ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကို၊ ကတာဒိနာ၊ ပြုခြင်း
စသော အကြောင်းကြောင့်၊ နလဘတိ၊ မရ၊ မာတာ၊ အမိလည်းကောင်း၊
ပီတာ၊ အဘလည်းကောင်း၊ ဘာတာ၊ အစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇေတသု၊ ထို
အမိအဘအစ်ကိုသောသူတို့၌၊ ပဝံ၊ ကောင်းသောအကျင့် မကောင်းသော
အကျင့်၏အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ထောကမှ၊ ပရံ၊ ထပါး
သော၊ ထောကော၊ လောကသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒိန္နံ၊ အတ္ထုကြီး၏အကျိုးသည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟုတံ၊ ပူဇော်သက္ကရ၏အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သုနိဟိတံ၊ ရဟန်း
သူတော်ကောင်းတို့အား၊ ပေးလှူသည်၏အစွမ်းဖြင့် သိမ္ဗိ၊ မြှုပ်ထားအပ်
သောကောင်းမှုသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ယောဝိ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ပုရိသံ၊
သတ္တဝါကို၊ ဟနောထိ၊ သတ်အံ့၊ ပုရိသဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ သိရံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊
ဘိန္နုဘိန္နုယျ၊ ဖြတ်ပြားအံ့၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ကောဝိ၊ တရံ
တယောက်သောသူသည်၊ ကိဉ္စိ၊ တရံတယောက်သောသတ္တဝါကို၊ နဟာနေ
တိ၊ သတ်သည်မမည်၊ သတ္တန္တံ၊ ပထဝီကာယအစရှိကုန်သောခုနစ်ပါးသော
ကာယတို့၏၊ ဝိဝရမန္တရေ၊ အပေါက်အကြား၌၊ သတ္တံ၊ ဓားသက်နက်သည်၊
ပဝိသတိ၊ ဝင်နိုင်၏၊ ဖိဝေါ၊ သတ္တဝါတို့၏အသက်ဖိစီးခြေသည်၊ အန္တေ
ဇ္ဇာသိဇ္ဇော၊ ဓားသက်နက်သည်တို့ဖြင့်မဖြတ်အပ်မခွဲအပ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်
၏၊ သောဖိဝေါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏အသက်ဖိစီးခြေသည်၊ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ အဋ္ဌ
သော၊ ရှစ်မြှောင့်ရှိသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ ဂုဏ္ဍပရိ မဏ္ဍုလော၊
အခဲအဝန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသု၊ သေ၏၊ သေသု၊ သေ၏၊ အသက်ဖိ

ဝိတိန္ဒြေသည်။ ယောဇနာနံ၊ ယုဇနာတို့၏၊ ပဉ္စသတ္တဝါငါးရာတို့တိုင်အောင်
 အထက်သို့တက်သဖြင့်မြင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်
 ဇိဝံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေကို၊ ဆေတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ အဟရတိ၊ ထိုက်အံ့နည်း၊ သုတ္တရ
 ဌေ၊ ရစ်၍ပြုအပ်သောချည်လုံးကို၊ ဝိက္ခေ၊ ပစ်အပ်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌေန္တံ၊
 ပြေသမျှသောအတိုင်းအတိုင်းရှိရုံသာလျှင်၊ ပဿယတိယထာ၊ ပြေးသွားသ
 ကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝစ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သောဇိဝေါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏အသက်
 ဇိဝိတိန္ဒြေသည်၊ မဟာကပ္ပုနော၊ မဟာကပ္ပါနံ၊ မဟာကပ်တို့၏၊ ဝုဋ္ဌာသိတိ
 သတသဟဿာနိ၊ ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့ပတ်စုံသောလျှင်၊ အတ္တဘာဝဂုဋ္ဌံ၊
 ကိုယ်သည်းဟူသောအစုံကို၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌေဋ္ဌေန္တံ၊ ဖြေလျက်၊ ပဿယတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တဘော၊ ထိုမဟာကပ်၏ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့မှ၊ ဥဋ္ဌံ၊ အထက်၌၊ နပဝတ္တတိ၊
 မဖြစ်၊ ကောစိ၊ တရံတယောက်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောက္ခိနသညံ၊ ဂါမ
 ထော၊ မိမိရွာမှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပဝိသတိယ
 ထာ၊ ဝင်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝစ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သောဇိဝေါ၊ ထိုသတ္တဝါ
 တို့၏အသက်ဇိဝိတိန္ဒြေသည်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကာယံ၊ ကိုယ်သို့၊ ပဝိသ
 တိ၊ ဝင်၏၊ ကောစိ၊ တရံတယောက်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောက္ခိနသညံ၊ ဂေ
 ဟဘော၊ မိမိအိမ်မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ပဝိ
 သတိယထာ၊ ဝင်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝစ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သောဇိဝေါ၊ ထို
 အသက်ဇိဝိတိန္ဒြေသည်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဗောဇ္ဇိံ၊ ကိုယ်သို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်
 ၏၊ မဟာကပ္ပုနော၊ မဟာကပ္ပါနံ၊ မဟာကပ်တို့၏၊ ယာနိဝုဋ္ဌာသိတိသ
 ဟဿာနိ၊ အကြင်ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုရှစ်
 သန်းလေးသိန်းတို့သည်၊ သံသာရဿ၊ သံသရာ၏၊ ပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်
 တည်း၊ ယေဗာဏာစ၊ အကြင်သူရိက်တို့သည်၎င်း၊ ယေဝပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်
 ပညာရှိတို့သည်၎င်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေဝံ၊ ထိုဝပ်သိမ်းကုန်သောသူ
 တို့သည်လည်း၊ သံသာရံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပိုင်းအခြားရှိသောသံသရာ
 ကို၊ ဝေပယိတွာန၊ ကုန်စေကုန်၍၊ ဗုက္ခဿ၊ ဝဇီဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အရံးကို၊ က
 ရိယ၊ ရေပြုကုန်လတ္တံ့၊ တိထတဏှ၊ ထာဒိနိ၊ နှင်းဆန်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဧဝါ
 ကေဟိဝပိဓူကေဟိ၊ ဇနားအစရှိသောချင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မာနဘာ
 ဇနေဟိစ၊ အိုးခွက်အစရှိသောလည်စရာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မိထာနိဝိယ
 နှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သုခဒုက္ခာနိ၊ ချမ်းသာ
 ဆင်းရဲတို့မည်သည်တို့ကို၊ ယထာဝုတ္တကာလပရိစ္ဆေဒေန၊ အကြင်အကြင်
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောမဟာကပ်၏ရှစ်သန်းလေးသိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော

၄၁၂

လေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

ကာသဖြင့်၊ မိတာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်၏။ ဖိနော၊ ဖိနသံ၌တည်သောပညာရှိသည်။ သဗ္ဗ၊ အထုံးစုံကို၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဣတရာ၊ ဖိနသံ၌တည်သောပညာရှိမှထပါးသော၊ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ သံရဉ္ဇာ၊ တွေဝေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ ဝေံဒိဗ္ဗိ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပေးအပ်သောအလှူ၏ အကျိုးအစရှိသောသုံးအပ်သောသီလသီတင်း၏အကျိုးမရှိစသည့် ဖြင့်ဖြစ်သောမှားသောအမြင်ရှိသည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ မောဟပါရမီတော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဒိဗ္ဗိအကြောင်းဖြစ်သောမောဟသည်ဖုံးထွင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သရဉ္ဇော၊ ပြင်းစွာတွေဝေသည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဒ္ဓန္တဒိဗ္ဗိစ၊ ပေးအပ်သောအလှူ၏အကျိုးမရှိသုံးအပ်သောသီလသီတင်း၏အကျိုးမရှိစသော နည်းဖြင့်ဖြစ်သောနတ္ထိကဒိဗ္ဗိဖြင့်တောက်ပြန်သောအမြင်ရှိသည်လည်း၊ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ နုသီလောစ၊ သီလမရှိသည်လည်း၊ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ ကဒရိယောစ၊ သူတပါးပေးလှူသည်ကိုလည်း မြစ်တားသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောကြမ်းသောမစ္ဆေရရှိသည်လည်း၊ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ ပရိတာသကောစ၊ ရဟန်းသူတော်ကောင်းတို့ကို ဆဲရေးတတ်သည်လည်း၊ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဆဟိမာသေဟိဆန္ဒမာသာနံ၊ ခြောက်လတို့၏၊ ဩရံ၊ အောက်၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကာလံကိရိယာ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧကန္တကဋ္ဌ၊ ကံ၊ စင်စစ်ခါစပ်သော၊ စောရံ၊ ပြင်းထန်စွာသော၊ နိရယံ၊ အဝီစိငဲ့သို့၊ ပပတိသမံ၊ ယူလတ္တံ့၊ တံနိရယံ၊ ထိုအဝီစိငဲ့ကြီးသည်၊ စတုကဏ္ဍံ၊ လေးထောင့်ရှိ၏၊ စတုစွါရံ၊ တံခါးလေးမျက်နှာတို့နှင့်ယှဉ်၏၊ တံနိရယံ၊ ထိုငဲ့ကြီးကို၊ ပိဘတ္တံ၊ ကောင်းစွာဝေဘန်အပ်၏၊ တာဂသော၊ အဖို့အားဖြင့်၊ မိတံ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏၊ အယောပါကာရေပရိယန္တံ၊ သံတံတိုင်းတို့ဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်၏၊ အယသ၊ သံပြားဖြင့်၊ ပမ္ပိကုဇ္ဇိတံ၊ ပိတ်ဖုံးအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုအဝီစိငဲ့ကြီး၏အယောမယာ၊ သံဖြင့်ပြီးသော၊ ဘူမိ၊ မြေအရပ်သည်၊ ဇတိတာ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်၏၊ တေဇသာယုတာ၊ အလျှံထပြောင်ပြောင်တောက်သော များသောမီးနှင့်မပြတ်ယှဉ်၏၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှာ၊ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာကို၊ ပရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဿ၊ ထိုအဝီစိငဲ့ကြီး၏၊ ဇာတာ၊ မီးလျှံသည်၊ သမန္တ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှာ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဝဿာနိသတသဟဿာနိ၊ အနှစ်တသိန်းတို့ကို၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ တာဝဒေတတ္ထိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣဓ၊ ဤအဝီစိငဲ့ကြီး၌၊ ပစ္စန္ဒာနံ၊ ခံရကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်္ဃာတိ၊ အသွား၊ သတသဟဿပရိမာ

ထော၊ အနှစ်ထသိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကာဏော၊ အခါသည်၊ အတိ
 တော၊ လွန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောသော၊ အသံကို၊ သုယျတိ၊ ကြမ်းအပ်၏၊ ဟာ
 သကဘာဂ ဝသသကောမ္ဘိယော၊ အကြင်နှစ်ကျိ၏ကုဋေတသိန်းအတိုင်းအ
 ရှည်ရှိကုန်သောအဖို့တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဒေသ၊ ဤနှစ်ကျိ၏ကုဋေတ
 သိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိသောအဖို့ သည်၊ နိရယော၊ အဝိစိငဲ့ကြီး၌၊ ပစ္စန္ဒာနံ၊ ခံ
 ရကုန်သောငဲ့သုသတ္တဝါတို့၏၊ အာယုနော၊ အသက်၏၊ လက္ခော၊ အပိုင်းအ
 ခြားတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယေဇန၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစ၊ ဌားသော အမြင်ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နုသဗိ
 လာစ၊ သီလမရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အရိယုပဝါဒီနောစ၊
 ထုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့ကို ကဲ့ရဲ့ဖြစ်စွာဟုတ်ကုန်သည်လည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဇန၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကောမ္ဘိသကသဟဿာ
 နိ၊ နှစ်အကုဋေတသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ နိရယော၊ အဝိစိငဲ့ကြီး၌၊ ပစ္စဇေ၊ ခံရကုန်
 ၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအဝိစိငဲ့ကြီး၌၊ ပါမဿကမ္မဿ၊
 အကျွန်ုပ်ပြုအပ်သော မကောင်းမှု၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးဖြစ်သော်၊ နုက္ခဝေဒနံ၊
 ဆင်းရဲဝေဒနာကို၊ ဒီဗံမဒ္ဓါနံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဟသ္မာ၊ အ
 ကြံ့ကြောင့်၊ ဝေဒိဿံ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဘုရားပြင်းစွာသောစာမိရိုးရိပ်၏၊ အရိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံးမ
 တတ်သော၊ ရဋ္ဌဝဇ္ဇန၊ တိုင်းနေပြည်သူရှင်လူအပေါင်းတို့၏ အတ္တု၊ စီးပွား
 ကိုပွားစေတတ်သော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊
 ဆိုသတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကား
 ကို၊ တံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ သုဏ္ဏာတိ၊ နာသော၊ ကေ၊ သင်မင်းမြတ်အား၊
 ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းမြတ်သောအကျိုးစီးပွားသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ မဟာ
 ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိတာ၊ ထိုးဖြစ်သော၊ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရအ
 မည်ရှိသောမိန်းမသည်၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းမြတ်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊
 ကုသိုလ်ကံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သီလေစ၊ နိစ္စသီလ၌လည်းကောင်း၊ ဥပေါ
 သထေစ၊ ဥပုသ်သီလ၌လည်းကောင်း၊ ရတ၊ မွေ့လျော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ သညတာစ၊ မကောင်းမှုမှစောင့်စည်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံဝိ
 ဘာဂီစ၊ ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝဒညူစ၊ အလှူ
 ခံတို့ဆိုသောစကားကိုသိတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဝေမဇ္ဈရာ
 စ၊ ကင်းသော ဝန်တို့ခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သိက္ခာယ၊
 ကျင့်အပ်သော၊ နိဗ္ဗာန်သင်္ဂဟာ၊ မကျိုးမပေါက်သည်ကိုပြုလေ့ရှိ

သည့်လည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရကုလေသု၊ သူတပါး၏ အိမ်တို့၌၊ သုဗ္ဗာစ၊
 ချွေးမ သည့်လည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ပန္နဿစ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို
 အလိုလိုသိတော်မူသော၊ သိရိမတော၊ ဘုန်းကြွက်သရေလည်းရှိတော်မူထ
 သော၊ သက္ကုရနိနော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ ဥပါသိကာစ၊ ဥပါသိကာမသည့်
 လည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်း သည့်လည်း၊ ဂါမိ၊ ရှာသို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊
 ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ ဩက္ခိတ္တစက္ခု၊ ချသောမျက်စိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ ရှေ့
 သို့ထက်ခြင်းနော်သို့ဆုတ်ခြင်းစသည့်တို့၌ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဂုတ္တ
 န္နာရော၊ စောင့်အပ်သော အန္တရရှိသည်ဖြစ်၍၊ သံဝုတော၊ ဖိတ်အပ်သော၊ ကိုယ်
 နှုတ်နှလုံးရှိ သည်ဖြစ်၍။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း၊ စရမာနော၊ ဆွမ်းခံ
 သွားသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဥတ္တရာယ၊ အကျွန်ုပ်တို့ဖြစ်သော
 ဥတ္တရာ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့၊ အဂမာသိ၊ မျောက်လေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ တော၊ သင့်မင်းမြတ်အား၊ သန္တု၊ ကောင်းမြတ်သော အကျိုးစီးပွားသည်၊
 အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဥတ္တရာ၊ အကျွန်ုပ် တို့ဥတ္တရာသည်၊ တံဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းကို၊ အဗ္ဗသ၊ ပြင်လေ၏။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ သာ၊ ထိုဥတ္တရာ
 သည်၊ ပုရ၊ ရေဖြင့်ပြည့်သော၊ ပါနိယသရကံ၊ ရေခွက်ကို လည်းကောင်း၊
 ဝိက္ကော၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ပူဝစ၊ မှုတို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ ကသာဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အဒါ၊ ပေးလှူ၏၊ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူ
 ပြီး၍၊ ကန္တု၊ အရှင်ထုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိကာ၊ အဘသည်၊ ကာသကံ
 တော၊ အံ့လွန်၍၊ တေ၊ ဤရေမျှဟူသော အလှူသည်၊ ထဿ၊ ထိုသေလွန်
 သေသော အကျွန်ုပ်အဘအား၊ ဥပကပ္ပတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အန္ဓာဒိတိ၊ အမျှပေးဝေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သမနန္တရာ၊ အနုဒိဋ္ဌေ၊
 အမျှပေးဝေသည်၏ အခြားမဲ့၌၊ ဝိပါကော၊ အလှူ၏အကျိုးသည်၊ ဥပပဇ္ဇ
 ထ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဿဝတော၊ ဝေဿဝတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ စတုမဟာ
 ရာဇ်နတ်မင်းကြီးသည်၊ ကာမကာမော၊ အလိုရှိအပ်သမျှသော စည်းစိမ်
 ချမ်းသာကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘုဇ္ဇတိယထာ၊ အလိုအတိုင်း ခံစားရစေ
 သကဲ့သို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာမကာမိနိ၊ အလိုရှိသမျှသောစည်းစိမ်
 ချမ်းသာကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘုဇ္ဇာမိစ၊ အလိုအတိုင်းလည်းခံစားရ၏။
 အရိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတတ်သော၊ ရဋ္ဌဝဇ္ဇန၊ တိုင်းနေပြည်သူအပေါင်း
 တို့၏အကျိုးစီးပွားကို ပွားစေတတ်သော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယာ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ရဋ္ဌမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ အာရုံစိုက်စွာသောသည်။

အတ္ထိ၊ ဂိဇ္ဈိ၊ တံဝဝနံ၊ ထိုစကားကို။ သုဏ္ဍောဟိ။ နာဏော၊ သဒ္ဓေဝကော။ နုတ်
 နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ လူနွံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုရားကို။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊
 ပရုစ္စတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏။ အရိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတော်မူတတ်
 သောမင်းမြတ်၊ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယားနှင့်တကွသော၊ တွံ၊ သင်မင်း
 မြတ်သည်၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆိ၊
 ဆည်းကပ်လေလော၊ အဋ္ဌာနိကေန၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂန၊ မဂ်
 ဖြင့်၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဗုဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊
 အရိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော မင်းမြတ်၊ သပုတ္တဒါရော၊
 သားမယားနှင့်တကွဖြစ်သော၊ တွံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်တရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆိ၊
 ဆည်းကပ်လေလော၊ ပရိပန္နာ၊ ဖိုတ်ကိုရခြင်းငှါ ကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော၊
 စက္ကာရော၊ ထေးယောက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဗလော၊
 ဖိုတ်၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ စက္ကာရော၊ ထေးယောက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည် လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဥဇာဘူတော၊ ပြောင့်မတ်သော
 အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ဧသဧသောဝင်စော၊ ဤမဂ္ဂဋ္ဌာန်ထေးယောက်ဖလဋ္ဌာန်
 ထေးယောက်တို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော သံဃာသည်၊ ပညာသီလသမာပဟိ
 တော၊ ပညာသီလသမာပဟိတို့နှင့်ပြည့်စုံထောင်မူ၏၊ အရိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံး
 မတော်မူတတ်သောမင်းမြတ်၊ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယားနှင့်တကွသော၊
 တွံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ တံသံဃံ၊ ထိုမဂ္ဂဋ္ဌာန်ထေးယောက် ဖလဋ္ဌာန်ထေး
 ယောက်တို့၏အပေါင်းသံဃာတော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆိ၊
 ဆည်းကပ်လေလော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်။
 ပါဏာတိပါတာ၊ သူအသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝိရမဿ၊ ကြဉ်
 ရှောင်လေလော၊ လောကေ၊ လူနွံ၊ အဗိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေး
 အပ်သောသူတပါး၏ ဥစ္စာကို၊ ပရိဝုဇ္ဈယဿ၊ ခိုးယူခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်လေ
 လော၊ အမဇ္ဈပေါ၊ သေအရက်စသောယစ်မျိုးကိုမသောက်စားသည်၊ ဟော
 ဟိ၊ ဖြစ်လေလော၊ ရဿ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုလည်း၊ မာစအတာ
 ဏိ၊ မဆိုလေထင့်၊ သကေနဒါရေန၊ မိမိမယားဖြင့်၊ တုဋ္ဌောစ၊ ရောင့်ရဲသည်
 လည်း၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေလော၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မေ၊
 ငါ၏၊ အတ္တကာမောစ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဟိတ
 ကာမောစ၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဒေဝဇေ၊
 နတ်သား၊ အညီသင်တော်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ကရောမိ၊ လိုက်

၄၁၆

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ၊

နာဇီ၊ တံ၊ သင်္ဃာသည၊ မေ၊ ငါဇီ၊ အာစရိယော၊ ဆရာ သည၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေဇီ၊
 ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ဇီ၊
 အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ ဓမ္မဉ္စာပိ၊ ထာရားတော် ကိုလည်း၊ သရဏံ၊ ကိုး
 ကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ဇီ၊ နရဒေဝဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သံဃာ
 ဉ္စ၊ သံဃာတော်ကိုလည်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်
 ပါဇီ၊ ပါဏာတိ ပါဏာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိပ္ပံ၊ ယွင်စွာ၊ ဝိရမာ
 မိ၊ ကြဉ်ရှောင်ဇီ၊ ထောကော၊ လူနွဲ့၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မ
 ပေးအပ်သော သူကပါး၏ဥစ္စာကို၊ ပရိဝုဇ္ဈယာမိ၊ ခိုးယူခြင်းမှကြဉ်ရှောင်
 ဇီ၊ အမဇ္ဇပေါ၊ သေအရက်စသောယစ်မျိုးကို မသောက်စားသည်၊ ဟောမိ၊
 ဖြစ်ဇီ၊ ရုဿာစ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုလည်း၊ နောစတထာမိ၊ ဆို
 လည်းမဆို၊ သကောနဒါ၊ ရေနစ၊ ကိုယ်မယားဖြင့်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်
 ရဲသည်လည်း၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ဇီ၊ သက္က၊ နတ်သား၊ မဟာဝါထော၊ ပြင်း
 စွာသောလေဉ်၊ ဘုသံ၊ ဗွဲပြာကို၊ ကြဉ်နုတ်မိယ၊ ယွင်ထေသကဲ့သို့၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ တာ၊ သင်ဇီ၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်းဖြင့်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်
 မာသော၊ ဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာဉာဏ်ကို၊ ကြဉ်နုတ်မိ၊ ယွင်ဇီ၊ သိဇာဝါမိယာ၊ ယွင်မြန်
 စွာစီးသွားခြင်းရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်ဉ်၊ တိဏကဋ္ဌပဏ္ဏကသင်္ခံ၊ မြက်ပေါင်း
 သစ်ရွက်ကို၊ ကောမိ၊ တရုတ်ထယောက်သောသူသည်၊ ပဝါဟောတိယထာ၊
 ဈောသကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာအမြင်
 ကို၊ ပဝါဟောမိ၊ ဈောဇီ၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားတို့၏၊ သာသနော၊ သာသနာ
 တော်ဉ်၊ ရတော၊ ဓမ္မဈေျာ်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊
 ဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို၊ ဝမာမိ၊ အနံဇီ၊ သောရဋ္ဌော၊ သုရဋ္ဌတိုင်း၏အရှင်ဖြစ်
 သော၊ ရာဇာ၊ ဝိဂီထမင်းသည်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ပါပဒဏ္ဍာနံ၊
 မှားသောမိစ္ဆာအမြင်ကို၊ ဝမိတွာ၊ အနံဇီ၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
 နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပါမောက္ခော၊ ရှေ့မျက်နှာသို့ရှေးရှု၊ ဟုတွာ
 ဖြစ်၍၊ ရထံ၊ ရထားသို့၊ အာရုပ္ပာ၊ တက်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်
 ဇီ၊ ထေတိယံ၊ သုံးရပြောက်သော၊ နန္ဒိကပေတဝတ္ထု၊ နန္ဒိကပြိတ္တာ၏အ
 ကြောင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

(၃၉) သုပါပဓမ္မေ၊ ရဟန်းသူတော် ကောင်းတို့ကို ဆဲရေခြင်းဘေး
 ဖြင့်မြင်းခြောက် ဆိုမည်ခြင်းအစရှိသော အကျင့်ဖြင့်အလွန်ယုတ်မာသော
 အကျင့်ရှိသော၊ အပါရုတဒွါရေ၊ မပိတ်အပ်သောအပါပတ်တံခါးလည်းရှိသော
 အံဒါနပိဏေ၊ တရုတ်ထယောက်သော ~~အာရုပ္ပာ~~ သော ဝတ္ထုကို

မျှပေးလှူထွေလည်းမရှိသော၊ ရေဝတော၊ ရေဝတီ၊ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထဏော၊ ခုပ္ပတာ၊
 ခုပ္ပတိသို့ထားကုန်သောမကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့၏ ဖြစ်ရာ၊ အပါယ်သုံ
 သို့ထားကုန်သော၊ နေရယိက၊ နက္ခေန၊ ငရဲ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲနှင့်၊ သမပ္ပိတော၊
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ သတ္တ၊ ငရဲသူသတ္တဝါတို့သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ငရဲ၌၊
 နိက္ခမိတုံ၊ ထွက်ခြင်းငှါ၊ အထာန္တာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထုနန္တိ၊ ကြည်း
 ညည်းကုန်၏၊ ကတ္ထ၊ ထိုငရဲသို့၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နေသာမ၊
 ဆောင်ကုန်အံ့၊ ။ ဣစ္စေဝံဇုတိဇေ၊ ဤဥဋ္ဌေဟိရေဝတောအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝ
 တ္တာန၊ ဆိုကုန်၍၊ ယမဿ၊ ယမမင်း၏၊ ခုတာ၊ ခုတာသမိဿ၊ တမန်နှင့်တူကုန်
 သော၊ ဗြာဟ္မ၊ ကြီးသောဓိုဟ်ရှိကုန်သော၊ လောဟိတက္ခာ၊ ချင်းချင်းနိုး
 သောမျက်စိလည်း ရှိကုန်သော၊ တေန္ဒယက္ခာ၊ နိဘိလူးနှစ်ယောက်တို့
 သည်၊ ပစ္စေကဗာဟာသု၊ အသီးအသီးသောမောင်းတို့၌၊ ရေဝတီ၊ ရေဝတီ
 ကို၊ ဂဘောတ္တာ၊ ကိုင်ကုန်၍၊ ခေဝဂဏဿ၊ တာဝတိံသာနတ်အပေါင်း၏၊
 သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ပတ္တမိံသုညပနေသုံ၊ ဆောင်လေကုန်၏၊ ။ တာတာ၊
 အမောင်တို့၊ အာဗိစ္စဝဏ္ဏံ၊ နေကဲ့သို့ထွန်းပသောအဆင်းရှိသော၊ ရုမိရံ၊ နှလုံး
 မွေ့လျော်ဘွယ်လည်း ရှိထသော၊ ပာသာရံ၊ ပြီးပြီးပြန်ထွက်သောအ
 ရောင်လည်းရှိထသော၊ သုဘံ၊ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သောသတ္တာန်လည်း
 ရှိထသော၊ ကဗ္ဗနဇာထန္တန္တံ၊ ရွှေကွန်ယက်ဖြင့်ဖုံးထွင်းခြင်းလည်းရှိထသော
 ဗျုပ္ပာနတ်ဘိ၏နေရာဖြစ်သော၊ ယံဝိမာနံ၊ အကြင်ဗိမာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 အာကိဏ္ဏဇနံ၊ နတ် သားနတ်သမီးဘိမြင့်မြှုပ်သော၊ သူရိယဿ၊ နေ၏၊ ရံထိံ၊ ရံ
 ဝရံထိံ၊ အရောင်ကဲ့သို့၊ ဇောထမာနံ၊ တပြောင်ပြောင်ထွန်းပသော၊ ဇေတံ
 ဝိမာနံ၊ သီဗိမာန်သည်၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်နည်း၊ ။ စန္ဒန
 သာ၊ ခုလိတ္တာ၊ အနှစ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော စန္ဒကူးနံသာဖြင့် ထိမ်းကျ အပ်သော
 ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ နာရိဂဏာ၊ နတ်သမီးအပေါင်းတို့သည်၊ ဥဘတောဝိမာ
 နံ၊ ဗိမာန်၏ အတွင်းအပနှစ်ပါးစုံကို၊ ဥပသောဘယန္တိ၊ တင့်တယ်ပေကုန်
 ၍၊ တံဝိမာနံ၊ ထိုဗိမာန် ယည်၊ သူရိယသမာနဝဏ္ဏံ၊ နေနှင့်တူသောအဆင်း
 အရောင်သည်၊ ဗိဿတိ၊ ထင်၏၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သဂ္ဂပတ္တော၊ နတ်
 ပြည်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိမာနေ၊ ဗိမာန်၌၊ မောဒတိ၊ မွေ့လျော်ပံ့ပျော်ရ
 သနည်း၊ ။ ရေဝတော၊ ရေဝတီ၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ အမန္တရိ၊
 ဝန်တို့ သို့ပိတ်ထားသော မန္တရ မိတ်မရှိသော၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်ဖြစ်
 သော၊ ဝဒည၊ အလှူခံတို့၏ဆိုသောစကားကိုသိထားသောအထွေရှိသော
 နန္ဒိယောနာမ၊ နန္ဒိယော၊ သကော၊ ဥပါသကာသည်၊ အာသိ၊

၂၀

၄၁၈

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

ရှိသည်ဖြစ်၏။ အာကိဏ္ဏဇနံ၊ နတ်ထိုးနတ်သားတို့ဖြင့်ပြောင်းသော၊ သူရိယ
 သောနေ၏။ ဂုံသိရိဝ၊ အရောင်ကဲ့သို့၊ ဇောတမာနံ၊ ဘပြောင်ပြောင်ထွန်း
 ထောက်ပသော၊ တေဝိမာနံ၊ ဤမိမာနံသည်၊ တသ၊ ထိုနန္ဒိယအမည်ရှိ
 သော ဥပါသကာ၏။ ဝိမာနံ၊ မိမာနံတည်း၊ စန္ဒနဿရလိတ္တာ၊ အနှစ်ဖြစ်
 ၍ဖြစ်သော စန္ဒကူးနံ၊ သာဖြင့် လိပ်ကျွံအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ နာရိ
 ဂဏာ၊ နတ်ထိုး အပေါင်းတို့သည်၊ ဥဘတောဝိမာနံ၊ မိမာနံ၏ အတွင်း
 အပနှစ်ပါးစုံကို၊ ဥပသောဘယန္တိ၊ ထင်တယ်စေကုန်၏၊ တေဝိမာနံ၊ ထိုမိ
 မာနံသည်၊ သူရိယသမာနဝဏ္ဏံ၊ နေနှင့်တူသောအရောင်အဆင်းရှိသည့်ဖြစ်
 ၍၊ ဒိဿာဘိ၊ ထင်၏၊ သော၊ ထိုနန္ဒိယဥပါသကာသည်၊ သဂ္ဂပတ္တော၊ တာဝတိံ
 သာနတ်ပြည်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိမာနော၊ မိမာနံ၌၊ နေထံ၊ မွေ့လျော်
 ဝံပျော်ရ၏။ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နန္ဒိယသော၊
 နန္ဒိယဥပါသကာ၏၊ သဗ္ဗဏုထသော၊ အိမ်၌နေသော အမျိုးသားအလုံးကို၊
 ဣသရာ၊ အစိုးရသော၊ အဂါရိနိ၊ အိမ်ရှင်မဖြစ်သော၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်
 အမှီဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘတ္တု၊ နေ၊ လင်နန္ဒိယ
 နတ်သား၏၊ ဝိမာနော၊ မိမာနံ၌၊ ရမိဿာမိ၊ မွေ့လျော်ဝံပျော်အံ့၊ နိရယံ၊ ဝံရဲသို့၊
 ဒဿနာယ၊ ရှုခြင်းငှါ၊ နပတ္တယော၊ မတောင့်တ၊ သုပါပဓမ္မော၊ အလွန်ယုတ်
 မာသောအကျင့်ရှိသော၊ ရေဝတော၊ ရေဝတီ၊ ယသ္မာ၊ အကြွင့်ကြောင့်၊ တ
 ယာ၊ သင်သည်၊ ဇိဝတော၊ ထူပြည့်၌၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ အကထဉ္စ၊ မပြုအပ်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧသောနိရယော၊ ဤငရဲသည်၊
 ကော၊ သင်၏၊ ဥရယော၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး ဆင်းရဲကိုခံရာဖြစ်
 သောငရဲတည်း၊ ရေဝတီ၊ ရေဝတီ၊ မစ္ဆရိ၊ မိမိ၏စီးစိပ်ဥစ္စာကိုမျှဝှက်ခြင်း
 လက္ခဏာရှိသောမစ္ဆေရနှင့်ပြည့်စုံသော၊ နောသကာ၊ သူတပါးတို့ကိုချုတ်
 ချယ်တတ်သောသဘောရှိသော၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော
 သူသည်၊ သဂ္ဂမဂ္ဂါနံ၊ နတ်ပြည်သို့သွားရာခရီးတို့၏၊ သဟဗျတ်၊ အပေါင်းအ
 အဖော်၏အဖြစ်ကို၊ နထဘတိ၊ မရ၊ ထာတာ၊ အမောင်တို့၊ ကိန္နု၊ အသို့
 နည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ငရဲ၌၊ ဂုထဉ္စ၊ ကျင်ကြီးသည်၊ လည်းကောင်း၊ ရတ္တဉ္စ၊
 ကျင်ငယ်သည်လည်းကောင်း၊ အသုဝိ၊ မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုသည်၊ ပရိ
 ဒိဿာဘိ၊ ထင်၏၊ ဒုဂ္ဂန္တံ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ မိဋ္ဌံ၊ ကျင်ကြီးအတိ
 ပြည့်သော၊ ဣဒံနိရယံ၊ ဤငရဲသည်၊ ကိန္နုရယံ၊ အဘယ်မည်သောငရဲနည်း၊
 ကိန္နု၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တေဝိရယံ၊ ထိုငရဲသည်၊ ဥပဝါယတိ၊ မကောင်း
 သောအနံ့ဖြင့်ထိုင်သနည်း၊ ရေဝတော၊ ရေဝတီ၊ ကျင်ငရဲ၌၊ တုဝံ၊

သင်သည်၊ သာသဟသံသံနိ၊ အနှစ်တထောင်တို့ပတ်လုံး၊ ပစ္စသိ၊ ခံရလတ္တံ့၊
 ဂန္တိရော၊ နက်စွာသော၊ သတပေါရိယော၊ အသုတရာရှိသော၊ ဇောဇောသောနိ
 ရဟော၊ ထိုရဲသည်၊ သံသဝကောနာမ၊ သံသဝဟင်ရဲမည်၏၊ ထာတာ၊ အ
 မောင်တို့၊ ကိန္နု၊ အသိုနည်း၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာယောနုမာရိယံဖြင့်၊
 နုတ္တံ၊ သူအသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ စသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သ
 ထော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ နုတ္တံ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်း
 အစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သထော၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နုတ္တံ၊
 သူ၏၊ ဤစည်းစိမ်ကိုရှေးရှုကြံခြင်းအစရှိသော မနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊
 ပြုအပ်သထော၊ ကောနု၊ အဘယ်အကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်
 သကပေါရိယော၊ အသုတရာနက်သော၊ သံသဝကော၊ ကျွင်ကြီးကျွင်ငယ်စ
 သောမစင်ကြယ်သောဝတ္ထုကို ယိုစီးတတ်သော၊ နိရယော၊ ရဲကို၊ ထဋ္ဌေ၊
 ရအပ်သနည်း၊ ရေဝတော၊ ရေတီး၊ တံ၊ သင်သည်၊ သမထော၊ ရဟန်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေစာပိ၊ ဗုဒ္ဓဘွားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အညော၊
 ရဟန်း သူတော်ကောင်းတို့မှ တပါးလှန်သော၊ ဝဏိဗ္ဗကေစာပိ၊ ကေး
 ဇူးကိုဗြီးမွမ်းတောင်းစားတတ်ကုန်သော သူတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရဿ
 ဝါဒန၊ မဟုတ်မမှန်တောက်ပြန်သောစကားဖြင့်၊ ဝဋ္ဌေသိ၊ တုည့်ပတ်တတ်
 ၏၊ ထယာ၊ သင်သည်၊ တံပါပံ၊ ထိုရဟန်းသူတော်ကောင်း စသော သူတို့
 ကိုတုည့်ပတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကုသိုလ်ကံကို၊ မကတံ၊ ပြုအပ်၏၊
 ထောနု၊ ထိုမကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဂန္တိရော၊ နက်စွာသော၊ သထ
 ပေါရိယော၊ အသုတရာရှိသော၊ သံသဝကော၊ ကျွင်ကြီးကျွင်ငယ်စသောမ
 စင်ကြယ်သောဝတ္ထုကို ယိုစီးတတ်သော၊ နိရယော၊ ရဲကို၊ တယာ၊ သင်
 သည်၊ ထဋ္ဌေ၊ ရအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုသံသဝကရဲ၌၊ ဝဿ၊ သဟသံသံနိ၊ အနှစ်
 တထောင်တို့ပတ်လုံး၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ပစ္စသိ၊ ခံရလတ္တံ့၊ ရေဝတော၊ ရေ
 တီး၊ ထတော၊ ထိုသံသဝကရဲမှဥတ္တိန္ဒာယ၊ တက်သော၊ တဝံ၊ သင်၏၊
 ဟတ္ထေဝိ၊ ထက်တို့ကိုလည်း၊ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊
 ပါဒေဝိ၊ ခြေတို့ကိုလည်း၊ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ကတ္ထေဝိ၊ နားတို့ကိုလည်း၊
 ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ နှာသန္တိ၊ နှာခေါင်းကိုလည်း၊
 ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ ဝိပ္ပန္နမာနံ၊ တုန်ထုပ်သော၊ တံ၊
 သင့်ကို၊ ကာကာထကော၊ ကြီးထင်းတစွန့်ရဲအစရှိကုန်သောဌက်အပေါင်း
 တို့သည်၊ သမဓ္ဌေ၊ ပေါင်းရုံးကုန်၍၊ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်လတ္တံ့၊ တာတာ၊ အ
 မောင်တို့၊ သာသုဇော၊ အသိုနည်း၊ အသိုနည်းပန်ပါ၏၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ မနုဿ

ထောက်လျှံပြည်သို့၊ ပံ့ပိုးနေထ၊ တဘန်ပို့ဆောင်ပါကုန်ထော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ လံကုသလံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ သုခိယာ၊
 ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပစ္စာ၊ နောက်ကာ
 လ၌၊ နဝအနုတပ္ပဓရ၊ အဘန်တလဲလဲ ပူပန်းခြင်းလည်း မရှိကုန်၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ခါနေနဝ၊ အလ္လပေးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမစရိယာ
 ယဝ၊ သိသအစရှိသော ကုသိုလ်ကို ဖြည့်ကျင့် ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
 သံယမေနဝ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိအစရှိသောသမထကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းခြင်းဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဓမေနဝ၊ ခန္ဓာငါးပါးစသောသင်္ခါရတို့ကို အနုစွအစရှိသော
 အခြင်းအရာဖြင့်ရှုတတ်သော ဝိဿနာကိုပွားစေခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကာဟာမိ၊ ပြုပါအံ့၊ ခေဝ
 ကော၊ ခေဝတိ၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ပမဇ္ဇိတ္တာ၊ မေ့လျော့
 ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိဗ္ဗေဝသိ၊ ငိုမြည်တမ်း၏၊ သယံ၊ မိမိသည်၊
 ကထာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ တွံယေ
 ဝ၊ သင်သည်ပင်လျှင်၊ အနုဘောသယသိ၊ ခံစာရသတ္တံ၊ သတည်း၊ တာ
 တာ၊ အောင်တို့၊ ကော၊ အဘယ်မည်သောနတ်သားသည်၊ ဧဝေသာက
 ထော၊ နတ်ပြည်မှ၊ မနုဿထောကံ၊ လျှံပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ လာရောက်၍၊ ပုဋ္ဌော၊
 အကျွန်ုပ်မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ခံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဝဇေယျ၊ ဆိုပါအံ့နည်း၊ တွံ၊
 သင်သည်၊ နိက္ခိတ္တဒဏ္ဍောသု၊ ချအပ်သောဒဏ်ရှိကုန်သောရဟန်းသုတော်
 ကောင်းတို့အား၊ ခါနံ၊ အလျှောက်၊ ဒဒါဟိ၊ ပေးလှူလေဘု၊ အတ္ထာဓနံ၊ အရုံကို
 လည်းကောင်း၊ သေယျံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ အ
 ဝတ်ကို လည်းကောင်း၊ အနုပါနံ၊ ထမင်းအဖျော်ကို၎င်း၊ ဒဒါဟိ၊ ပေးလှူ
 လေဘု၊ မစ္ဆရီ၊ မိမိလည်းမိမိဥစ္စာကိုလျှို့ဝှက်ဖုံးလွှမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော
 မစ္ဆေရနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ရောသကော၊ သုတပါးကို ချုတ်ချစ်တတ်သော
 သဘောရှိသော၊ ပါပဓမ္မော၊ သောသအစရှိသောအကုသိုလ်တို့နှင့်ပြည့်စုံ
 ခြင်းကြောင့်ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော သူသည်၊ သဂ္ဂ၊ ပဂါမိ၊ နတ်တို့၏၊
 သဟဗျတံ၊ အကွဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နဟိ၊ သတတိ၊ မရသလျှင်ကတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကော၊ အဘယ်မည်သောနတ်သည်၊ ဂစ္ဆာ၊ လာရောက်၍၊ ဝဇေ
 ယျ၊ ဆိုပါအံ့နည်း၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤမကောင်းမှုရှိသောသူတို့
 သည်ခံစားအပ်သောဆင်းရဲကို၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ နိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဟံသာအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်
 စသည်၊ နုနု၊ အကြံရှိ၏၊ ဣတော၊ ဤရေမှ၊ သုသယံ၊ လျှံပြည်၌

ဖြစ်သော၊ သောနိ၊ ပံ၊ ဝိသန္ဓေကို၊ သန္တ၊ ရန္တ၊ ဝေဇည၊ အလ္လင်္ခတို့ဆိုသောစကား
ကိုယ်သည်၊ ဝိလသမ္ပန္န၊ ဝိလန္တုပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ ဒါနေနစ၊
အလ္လပေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမဝရိယာယစ၊ ဝိလင်္ဂဆောက်တည်
ခြင်းစသောကုသိုလ်ကံကိုဖြည့်ကျင့်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သံယမေနစ၊
ဗုဒ္ဓါနုဿတိအစရှိသော သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစီးဖြန်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဒမေနစ၊ ခန္ဓာငါးပါးအစရှိသောသင်္ခါရတို့ကိုအနိစ္စအစရှိသောအခြင်းအရာ
ဖြင့်ရှုတတ်သောဝိပဿနာကို ပွားစေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟိုများစွာ
သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ့၊ အရာမာနိစ၊ သင်္ခါရအရံ
ပန်းအရံတို့ကိုလည်း၊ ရောပိဿံ၊ ပိုက်ပျိုးအံ့၊ ဒုဂ္ဂေ၊ ရေညွှန်း၍ကူးခတ်သော
အရင်၌၊ သင်္ကမာနာနိစ၊ တံတားတို့ကိုလည်း၊ ကရိဿံ၊ ဆောက်လုပ်အံ့၊ ကု
ပဉ္စ၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ဥဒပါနဉ္စ၊ ရေအိုးစင်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ကရိဿံ၊ တူးဆည်းဆောက်လုပ်အံ့၊ ဝိပ္ပဿ၊ နေ့နံ၊ ကြည်ညိုစွာသော
စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပာက္ခဿ၊ ထွန်းလကူထွတ်၊ ကုဏ္ဍိ၊ မာတုဒ္ဓဿံ၊ တဆဲ့ထေး
ရက်ကို၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဒဿံ၊ တဆဲ့ငါး
ရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ ယောအဋ္ဌမိ၊ အကြင်ရှစ်ရက်
တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေ့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿံအဋ္ဌမိဟုဉ္စ၊ ထိုရှစ်
ရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ ပါမိဟရိယပက္ခမ္ပ၊
နှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်းသောအတန်တလဲလဲဆောက်အပ်ဖြစ်အပ်သောကြောင့်ပါ
မိဟာရိယ မည်သော နေ့တိုင်း အမြဲ စောင့်အပ်သော ဥပုသ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အဋ္ဌင်္ဂါသုဿမာတိတံ၊ ပါကာတိပါတမ္ပကြည်ခြင်းအစရှိကုန်သော
အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါ၊ ပထံ၊ ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဝ
သိဿံ၊ စောင့်သုံးအံ့၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်းသော နေ့တို့၌၊ ဝိလသံဝုတော၊ ငါး
ပါးသောဝိလကိုစောင့်စည်းသည်၊ ဟေသံ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဒါနေစ၊ အလ္လပေးခြင်း
၌လည်း၊ နပမဇ္ဇိဿံ၊ မနေ့ထျော့အံ့၊ အုပ္ပေဝံ၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောနည်းဖြင့်၊ ဝိပလန္တိ၊ မြည်တမ်းသော ဗန္ဓမာနံ၊ တုန်ထွက်ခြင်းရှိသောရေ
ဝက်ကို၊ နိရယပါယာ၊ ရေထိန်းတို့သည်၊ ဥန္တပါဒံ၊ အထက်သို့ခြေရိုးမျှော်၊
အဝံသိရံ၊ အောက်သို့ဥက္ခောင်းရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ ဝေဗ္ဗန္တ၊ ကိုင်
ကုန်လျက်၊ တတောတတော၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်မှ၊ စောရေ၊ ပြင်းသော
သဘောရှိသော၊ နိရယေ၊ ရေ၌၊ ဝိပိသု၊ ပစ်ချကုန်၏၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဝုရေ၊
ရှေးတဝှမ်း၊ မန္တရိနိ၊ မိမိဥစ္စာကိုဖုံးထွင်းထွါပြန်ခြင်းထက္ခာတောရှိသောမန္တ
ရရှိသည်၊ အာ

ဘာသာကော၊ ခေမ္မုတိတတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိတထေန၊ မဟုတ်မမှန်သဖြင့်၊ သာမိကဉ္စ၊ လင်ကိုလည်း၊ ဝဉ္စယိဝ္ဗာ၊ ထူညွှပ်တ်၍၊ စောရဂ္ဂပေ၊ ပြင်းထန်သောသဘောရှိသော၊ နိဓယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စာမိ၊ ခံရ၏။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ခေဝတိပေတဝတ္ထု၊ ခေဝတိပြိတ္တာမဇ္ဈိအကြောင်းသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝုညဗလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးဖြစ်သော၊ အနုပ္ပကံ၊ များသော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်စွာသော၊ ဣဒဉ္စန္ဒြိယံ၊ ဤကြံတောသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ နိဗ္ဗတ္တကံ၊ ဖြစ်၏၊ တံဉ္စန္ဒြိယံ၊ ထိုကြံတောသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသို့၊ နတေ၊ မရောက်၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမိက္ခ၊ ဖြေကြားတော်မူလော၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿကဉ္စယ၊ အတတ်သို့သဘောရှိသောကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သွားဟံသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ စာရသရသောကြံကို၊ ပရိသုတ္တိတု၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌၊ ဝါယာမာမိစ၊ ထုံ့ကကိုလည်းပြု၏၊ ပရိသက္ကာမိစ၊ ပယောပကိုလည်းပြု၏၊ ထေနဉ္စန္ဒြိယံ၊ နေန၊ ထိုကြံတောသည်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဝိဟညာမိစ၊ နှိပ်စည်းနှိပ်စက်အပ်၏၊ ဉ္စန္ဒြိယံ၊ ပတ္တေဟိ၊ သန်လျက်သွားနှင့် တူကုန်သော ကြံရွက်ကိုသည်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ခန္ဓာမိကိန္တိယာမိစ၊ ဖြတ်သည်၊ ဖြတ်၏၊ သွားဟံသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဆိန္ဒုတုမေ၊ ဆိန္ဒုသာဘဝေါ၊ ပြတ်သောအားဖြင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကပဏော၊ ပြင်းစွာဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ထာထပါမိ၊ အလွန်မြတ်တမ်းရ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမိက္ခ၊ ကြားတော်မူလော၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿကဉ္စယ၊ အတတ်သို့သဘောရှိသောကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိစာတောဝိစာတောဝေ၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ စမာယံ၊ မြေ၌၊ ပရိပတာမိ၊ လည်း၏၊ စာဓမ္မေ၊ ပူသောကျဉ်းကုန်းခင်း၌၊ ဝါရိစရောမဇ္ဈေ၊ ဝိယ၊ ငါးကဲ့သို့၊ ပရိဝတ္တာမိ၊ ပရိတ္တမာမိ၊ ချာချာလည်၏၊ ဧရတောဝ၊ အဝေးမှပင်လျှင်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အသုကာနိ၊ မျက်ရည်တို့သည်၊ ဂလန္တိ၊ ပိုစီးကုန်၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမိက္ခ၊ ကြားတော်မူလော၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿကဉ္စယ၊ အတတ်သို့သဘောရှိသောကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ စာတောစ၊ သာလောင်သည်လည်း၊ အမှီဖြစ်၊ ကိဿန္တောစ၊ ပင်ပင်း သည်လည်း အမှီဖြစ်၏၊ ဝိပါသိတောစ၊ ခေမ္မုတိသည်။

နှုတ်ခင်းလည်ချောင်းအာစပ်ခြေခံခြင်းသို့ရောက်သည့်ဖြစ်၍ အလွန်မွတ်သိပ်
သည့်လည်း၊ အမှီးဖြစ်၏၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိဝံသည၊ သာတံ၊ သာယာအပ်သည့်
ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ နိဗ္ဗိန္ဒေ၊ မရ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧတမတ္ထံ
ထိုအကြောင်းကို၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိဝံသည၊ သာတံ၊ သာယာအပ်သည့်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး
သျှော့ပါ၏၊ ကထံကေနကာရဏေန၊ အဘယံသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ အဟံ၊
အက္ခန္တိဝံသည၊ ဥစ္ဆု၊ ကြံကို၊ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို၊ လတေယျ၊ ရပါ
အံ့နည်း၊ ဘောပုရိ၊ သ၊ အိုယောကျ်ား၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ က
တံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္ဘံ၊ ကံသည်၊ တံတုဝံ၊ သင်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊
ပုရိမာယ၊ ဇာတိယာ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တံ၊
သင်သည်၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ အကာသိ၊ ပြုဘူး၏၊
ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဟပူ၊ ငါသည်လည်း၊ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ့၊ တွပ္ပ၊
သင်သည်လည်း၊ သုတွာ၊ နာ၍၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝိဇာန၊ သိထော
တုဝံ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဥစ္ဆု၊ ကြံကို၊ ခါဒယမာနော၊ ခဲလျက်၊
ပယာဘော၊ သွားသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုရိသေ၊ စ၊ ဥပါ၊ သကာဖြစ်သော
ယောကျ်ားတယောက်သည်လည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိမ္ဗိတော၊ နောက်မှ၊ အန္ဓာ
ဂန္တိ၊ အနုအပန္တိ၊ လိုက်၏၊ သော၊ ထိုဥပါသကာဖြစ်သောယောကျ်ားသည်
တံ၊ သင့်ကို၊ ပစ္စာသန္တေ၊ ပစ္စာသိသန္တေ၊ တောင့်တလျက်၊ ကထေသိ၊ ပြော
ဆို၏၊ တဿ၊ ထိုဥပါသကာဖြစ်သောယောကျ်ားအား၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊
ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုနီးသောစကားကိုမျှ၊ နအာလဝိတ္ထ၊ မပြောဆို၊ သေ၊ စ၊ ထိုဥပါ
သကာဖြစ်သောယောကျ်ားသည်လည်း၊ အဘဏန္တံ၊ မပြောမဆိုသော၊ တံ၊
သင့်ကို၊ အာယာမိ၊ ထောင်းပန်၏၊ အယျ၊ အရှင်ယောကျ်ား၊ ဥစ္ဆု၊ တဆစ်မျှ
သောကြံကို၊ ဒေတိ၊ ပေးပါသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အဝေါ
စ၊ ဆို၏၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ တဿ၊ ထိုဥပါသကာအား၊ ဝိမ္ဗိတော၊ နောက်ပြန်၊
ဥစ္ဆု၊ ကြံတချောင်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ဧဝံ၊ ဤကြံတချောင်းကိုပေးခြင်း
သည်၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးတည်း၊ ဘောပုရိသ၊
အိုယောကျ်ား၊ ဣဗံ၊ ငါတိုက်တွန်း၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂန္တိ၊ သွား၍၊ ဝိမ္ဗိ
တော၊ နောက်ပြန်၊ ဥစ္ဆု၊ ကြံကို၊ ဂဏ္ဍေယျာယိ၊ ယူလေသော၊ ဂဟေတွာန၊
ယူပြီး၍၊ သာဝဒတ္ထံ၊ အလိုအတိုင်း၊ ခါဒဿ၊ ခဲလေ၊ ဝေ၊ နေ၊ ထိုခဲသဖြင့်
လျှင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ အတ္တမနော၊ မိမိ၏စိတ်ဟုဆိုအပ်သော ကောင်းသော
စိတ်ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဟဋ္ဌော၊ ရွှင်လန်းသောစိတ်ရှိသည်
လည်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဝိတိ၊ ဖြင့်တက်ကြွသော စိတ်ရှိ

သည်လည်း၊ တာဝိဿာယိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပမောဒိတောစ၊ ဝမ်းမြောက်သည်
 လည်း၊ တာဝိဿာယိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ဂစ္ဆာနု
 ကြံတောသိသွား၍၊ ဝိဋ္ဌိတော၊ နောက်ပြန်၊ ဥစ္ဆု၊ ကြံကို၊ အပ္ပဟေသိ၊ ယူ၏၊
 ဂဟေသွာနု၊ ယူပြီး၍၊ တံ၊ ထိုကြံကို၊ ယာဝဓတ္တံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ခါဒိ၊ ခဲ၏၊ တေ
 နေဝ၊ ထိုသို့ခဲခြင်းကြောင့်၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ အတ္တမနော၊ ကောင်း
 သောစိတ်ရှိသည်၊ အဟေသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟဋ္ဌောစ၊ ရွှင်လန်းသောစိတ်ရှိသည်
 လည်း၊ အဘောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒဂ္ဂေါစ၊ ပီတိဖြင့်တက်ကြွသော စိတ်ရှိသည်
 လည်း၊ အဟေသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပမောဒိတောစ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်
 ရှိသည်လည်း၊ အဟေသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဗ္ဗဝံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဥစ္ဆု၊ ပေတ
 ဝတ္ထု၊ ကြံကိုခဲရသောပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
 ပြီ၊

(၄၀) ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့၊ ဟိမဝန္တဿ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၏၊
 ပဿတောပဿ၊ နံပါး၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ သာဝတ္ထိနာမေနရံ၊ သာဝတ္ထိ
 အမည်ရှိသော မြို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိမည်သောပြည်၌၊
 နွေကုမာရာ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောလူဆင်တို့သည်၊ အာသု၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ရာဇပုတ္တာ၊ ကိုမင်းသားတို့ဟူ၍၊ မေမယာ၊ ငါထုရားသည်၊ သုတံ၊ ကြား
 အပ်၏၊ တေရာဇပုတ္တာ၊ ထိုမင်းသားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ သမ္ပတ္တာ၊ အပြား
 အားဖြင့်ယစ်နေကုန်သည်၊ ရဇနိယေသု၊ တပ်မက်အပ်ကုန်သော၊ ကာမရ
 သောသု၊ မူပါရုံအစရှိကုန်သောကာမရုဏ်ငါးပါးတို့၌၊ အသာဒေါတိနန္ဒိနော၊
 သာယာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အလွန်နှစ်သက်သောအလေ့ရှိကုန်သည်
 ပစ္စုပ္ပန်သုပေ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောချမ်းသာ၌၊ ဂိဇ္ဈ၊ မက်မောကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ
 ဖြစ်ကုန်၍၊ အနာဂတံ၊ နောင်ခါလူတို့၌မူအပ်သော ချမ်းသာကို၊ နုပဿိံသု၊
 မမြင်ကုန်၊ တေရာဇပုတ္တာ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ ဣတောမနုဿတော
 ဤလူ၏အဖြစ်မှ၊ ရတာစ၊ ရတေကုန်သည်ဖြစ်၍လျှင်၊ ပရသေသကံ၊ လူ့ပြည်
 မှတပါးဖြစ်သောပြိတ္တာထုံ၌၊ ဂတာ၊ မရှိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ တေစပေ
 တာ၊ ထိုမင်းသား ဖြစ်ကုန်သော ပြိတ္တာတို့သည်၊ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိ
 ပြည်၏၊ သမိပေ၊ အနီးဖြစ်သော အမှတ်၌၊ နဒိဿန္တော၊ မထင်သောအရပ်အ
 သွင်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အဓေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ကထံ၊ ပြုအပ်
 သော၊ အတ္တနေမိမိ၏၊ ခုတ္တု၊ ကာယခုစရိုက်အစရှိသော မကောင်းမှု၏
 အကျိုးကို၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အနဘောမ၊ ခံစားရကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောသန္တိ၊ မြည်တမ်းကုန်

၂၁

တဝဋ်၊ ဗဟုသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဒက္ခိဏေယျသု အလှူကိုခံခြင်းငှါထိုက်
ကုန်သောသူတို့သည်၊ သန္တေသု၊ ရှိပေကုန်လျက်၊ ဒေယျဓမ္မေ၊ လှူတတ်
ဝတ္ထုကိုလည်း၊ ဥပဋ္ဌိတေလက္ခမာနေ၊ ရအပ်သည်ဖြစ်လျက်၊ သုခါဝဟံ၊
နောင်အခါ၌ ချမ်းသာကို ရှက်ဆောင်တတ်သော၊ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်မျှ
သော၊ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ အတ္တနံ၊ ခံမိတို့၏ကိုယ်ကို၊
သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ကာဝရံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နုသက္ခိယာဝတ၊ မတတ်နှိုင်းချေ
ကုန်တကား၊ ယံယေနပါပေန၊ အကြင်မကောင်းမှုကြောင့်၊ နောမယံ၊ ငါတို့
သည်၊ ရာဇကုလ၊ မင်းမျိုးမှ၊ ရတာ၊ ရတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပေတ္တိဝိသယံ၊
ပြိတ္တာတုံ၌၊ ဥပပန္နံ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၍၊ ခုပ္ပါသသမပ္ပိတာ၊ ဆာ
လောင်ငတ်မွတ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်လျက်၊ ဝိစရာမသွားသာကျင်လည်ရ
ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုမကောင်းမှုကြောင့်၊ ပါပကံ၊ မကောင်းကျိုးသည်၊ အသာ
ဖြစ်၏၊ အညံ၊ မကောင်းကျိုးမှတစ်ပါးသောကောင်းကျိုးသည်ကား၊ ကိ'အ
သာ၊ အဘယ်မှာဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့၊ တေရာဇပုတ္တာ
ထိုမင်းသားတို့သည်၊ ဣဓ၊ ဤသောက၌၊ ယထိ'ယေဝဋ္ဌာနေ၊ အကြင်အရပ်
၌ပင်လျှင်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ သာမိနော၊ ထူတို့၏အရှင်တို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
ကုန်၍၊ ဝိစရန္တိ၊ ကျင်လည်သွားသာကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ တဟိ'တ
ထိ'ယေဝဋ္ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အသာမိနော၊ အရှင်မဟုတ်ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေရာဇပုတ္တာ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ မနုဿာမနုဿ
ကာလေ၊ လူဖြစ်သောအခါ၌၊ ဥတ္တဘာ၊ လူတို့၏အရှင်ဖြစ်သဖြင့် မြင့်မြတ်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်ရကုန်၏၊ ကာလေ၊ သေသောအခါ၌၊ ကမ္မ
ဗလေန၊ ကံ၏အစွမ်းကြောင့်၊ ဩဏတာ၊ ယုတ်သော ပြိတ္တာ၏အဖြစ်သို့
ညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခုပ္ပါသယ၊ ဆာလောင်ငတ်မွတ်ခြင်းဖြင့်၊ ဝေန္တိ၊
သွားသာကျင်လည်ရကုန်၏၊ သံသာရပကတိ'၊ သံသရာ၏သတောကို၊ တု
မှေ၊ သင်တို့သည်၊ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့၊ နရော၊
သတ္တဝါသည်၊ ဣဿရမဒသန္တံ၊ အစိုးရခြင်းကိုမှီ၍ဖြစ်သော မာန်ယစ်
ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဇေတံအာဒိနဝံ၊ အပါယ်၌ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောထို
အပြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရခြင်းကို မှီ၍ဖြစ်သောမာန်ယစ်
ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်၍၊ သဂ္ဂတော၊ နတ်ပြည်သို့လားသည်၊ ဘဝေ၊
ဖြစ်ရာ၏၊ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသော၊ သောနရော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ ကာယ
ဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပ
ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆေဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊

၄၂၆

ဖေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

ကုမာရပေထဝတ္ထု၊ ကောသလမင်းသားကိတဝမင်းသားပြိတ္တာနှစ်ယောက်တို့၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

(၄၂) ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ မနောရမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိသော၊ ရူပစ၊ ရူပါရုံဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓေစ၊ သဒ္ဓါရုံဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရသေစ၊ ရသာရုံဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓေစ၊ ဂန္ဓာရုံဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ အန္ဓဗာသာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကောင်းကျိုးကို မမြင်ကုန်သောသူရိက်တို့၏၊ မနံ၊ မိတ်ကို၊ ပထယျ၊ အဘိဘဝေယျ၊ နှိပ်စက်ရာ၏၊ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကိတဝဿ၊ ကိတဝမင်း၏၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ နစ္စန္ဒ၊ ကခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂိဘဉ္ဇ၊ ဘိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရုတိဉ္ဇ၊ ကာမဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ခိန္နုဉ္ဇ၊ အပေါင်းအဖော်တို့နှင့်ရှင်ရှူးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝိတွ၊ အခံစား၍၊ ဥယျာဇေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ ပရိစာရိတွာ၊ စမွယ်၍၊ ဂိရိပ္ပဇံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပဝိသန္တော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ အတ္တဒန္တံ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသောမိတ်ရှိသော၊ သမာဟိတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သောသမာဓိဖြင့်တည်ကြည်ခြင်းရှိသော၊ အပ္ပိန္နံ၊ နည်းသောအလိုရှိသော၊ ဟိရိသမ္ပန္နံ၊ မကောင်းမှုမှရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥဇ္ဈေ၊ ဆွမ်းခံသွားသဖြင့် ရအပ်သော၊ ပတ္တဂတေ၊ သပိတ်၌အကျုံးဝင်သော၊ ဘတ္တေ၊ ဆွမ်း၌၊ ရတံ၊ မွေ့လျော်သောနှလုံးရှိသော၊ သုနေတ္တံ၊ သုနေတ္တအမည်ရှိသော၊ ဣတိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အဒက္ခိ၊ မြင်စေ၏၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြင်ပြီး၍၊ သောခတ္ထိယော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ ဟတ္ထိကန္ဓေကော၊ ဆင်လည်တင်းမှ၊ ဩရုတ္တ၊ သက်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ တယော၊ သင်သည်၊ လန္တံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ အဗြိဝိ၊ ပြောဆိုမေးမြန်း၏၊ တဿ၊ ထိုသုနေတ္တအမည်ရှိသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥဉ္စံ၊ မြင့်စွာ၊ ပဂ္ဂဟာ၊ ချီမြှောက်၍၊ တဏှိယေ၊ ခိုင်ခန့်ကျိတ်မာသောဖြေအရပ်၌၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ပစ်ခွဲ၍၊ ဟသမာနော၊ ရယ်လျက်၊ အပတ္တမိ၊ စဉ်ငယ်ဖဲ၏၊ အပတ္တမိတွာ၊ စဉ်းငယ်ဖဲပြီး၍၊ ကရုဏာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ဩသောကေန္တံ၊ ကြည့်သော၊ သုနေတ္တံ၊ သုနေတ္တအမည်ရှိသော၊ ဣတိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဖေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယအမည်ရှိသော။

ရညောမင်း၏၊ ဂုတ္တော၊ သားတည်း၊ ထုံးသင်သည်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ဩဏော
 ကေန္တော၊ ဩဏ္ဍုသေသ်တည်း၊ ကံ၊ ကရိယသိ၊ အဘယ်သို့ပြုနိုင်လတ္တံ့၊
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘယ်သို့၊ ဆို၏၊ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဗရုသဿ၊ ကြမ်း
 ကြတ်သော၊ တဿကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ ယံပိပါကံ၊ အကြင်အကျိုး
 ကို၊ ရာဇဂုတ္တော၊ မင်းသားသည်၊ နိရယသ္မိ၊ အဝိဗ္ဗိတရံ၊ သမပ္ပိတော၊ ကပ်ငြိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဆဝဋ္ဌေဝစတုရာသိတိဝဿာနိ၊ အနှစ်ရှစ်သောင်းလေးထောင်
 ခြောက်ကြိမ်တို့ ပတ်လုံးသျှင်၊ နဟုတာနိစ၊ ထိုအနှစ်ရှစ်သောင်း လေး
 ထောင်ခြောက်ကြိမ်အားဖြင့်များစွာကုန်သော အနှစ်တသောင်းတို့ပတ်လုံး
 ထည်း၊ ဝေဒေယိ၊ ခံရ၏၊ သောပိပါကော၊ ထိုအကျိုးသည်၊ ကဋု၊ ကော၊ အလွန်
 ဆင်းရဲသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ကတကိပ္ပိသော၊ ပြုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိ
 သော၊ သောရာဇဂုတ္တော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ နိရယေ၊ အဝိဗ္ဗိတရံ၊ တုသံ၊
 ပြင်းစွာသော၊ နက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ နိဂစ္ဆိတ္တော၊ ရောက်၏၊ ဥတ္တာနောပိစ၊ ပက်
 ထက်သည်၊ ပစ္စိတ္တံ၊ ခံရ၏၊ နိက္ခန္ဓော၊ မှောက်လျက်လည်းပစ္စိတ္တံ၊ ခံရ၏၊ ဝါ
 မဒက္ခိကောစ၊ လစ်ဝဲသင်္ကရာဇ်လည်း၊ ပစ္စိတ္တံ၊ ခံရ၏၊ ဥဒ္ဓပါဒေါစ၊
 ဥက္ခောင်းစောက်ထိုလည်း၊ ပစ္စိတ္တံ၊ ခံရ၏၊ ဗြတောစေဝ၊ ရပ်လျက်လည်း၊
 ပစ္စိတ္တံ၊ ခံရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓဏော၊ မိုက်လှစွာသော၊ သောရာဇဂုတ္တော၊ ထို
 မင်းသားသည်၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၎င်း၊ ဗဟုနိဝဿသ၊ ဘဿာနိစ၊ များစွာကုန်
 သောအနှစ် တသောင်းတို့ပတ်လုံး၎င်း၊ ဗဟုနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ပူဂါနိ
 ဝဿနဟုတာနိစ၊ ထိုနှစ်ဟူ၏အပေါင်းဖြစ်ကုန်သောအနှစ် နှစ်သောင်းတို့
 ပတ်လုံး၎င်း၊ အပစ္စိတ္တံ၊ ခံရ၏၊ ကတကိပ္ပိသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်း
 မှုရှိသော၊ သောရာဇဂုတ္တော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ နိရယေ၊ အဝိဗ္ဗိတရံ၊ တုသံ၊
 ပြင်းစွာသော၊ နက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ နိဂစ္ဆိတ္တော၊ ရောက်၏၊ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ပေါဋ္ဌပါဒ၊
 အပ္ပဒုဋ္ဌ ပဒဒါယိနံ၊ ပြစ်မှားအပ်သောအပြစ်မရှိသော၊ သုဗ္ဗတံ၊ ကောင်း
 သောအကျင့်ရှိသော၊ ဣတိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အာသန္ဓ၊ ထိခိုက်၏၊ ပါပ
 ကမ္မန္တာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုကုန်သော၊ ဝုပ္ပဏာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝောဒိသံ
 ခေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကဋုကံ၊ လွန်စွာသောဆင်းရဲကို၊ ပစ္စန္နိ၊ ခံရ
 ကုန်၏၊ သောရာဇဂုတ္တော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအဝိဗ္ဗိတရံ၊ ဗဟုနိ
 ဝဿာနိ၊ များစွာကုန်သောနှစ်လတို့ပတ်လုံး၊ ဗဟုနက္ခံ၊ များစွာသောဆင်း
 ရဲကို၊ ဝေဒယိတွာ၊ ခံစားပြီး၍၊ ဘတော၊ ထိုအဝိဗ္ဗိတရံ၊ ဂုတော၊ ဂုတေ
 ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ခုပ္ပပါသဟတောနာမ၊ ဆာဏောင်ငတ်မွတ်ခြင်းသည်၊ ပြင်း
 စွာနှိပ်စက်

၎် ခုပ္ပပါသဟတဟူသော အမည်ရှိ

၆၂၀

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

သော၊ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ဝံ၊
 ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဣဿရမဒသမ္ဘဝံ၊ အစိုးရခြင်းကုန်၍ဖြစ်
 သောမာန်ယစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊အာဒိနဝံ၊အပြစ်ကို၊ဥတွာ၊ သိ၍၊ပဏ္ဍိ
 တော၊ပညာရှိသောသူသည်၊ဣဿရမဒံ၊ အစိုးရခြင်းကုန်၍ဖြစ်သောမာန်
 ယစ်ခြင်းကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊နိဝါတံ၊နှိပ်ချခြင်းကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ အနုဝိတ္တ
 တော၊လျောက်ပတ်စွာကျင့်ရ၏၊ ယောနုရော၊အကြင်သူသည်၊ ဗုဒ္ဓေသု၊ဘု
 ရားတို့၌၊သဂါရဝေါ၊ရှိသေခြင်းရှိသည်၊ပောတိ၊ဖြစ်၏။ သောနုရော၊ထိုသူ
 သည်၊ဒိဋ္ဌဝဓမ္မေ၊မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ ပါသံသော၊
 မြီးမွမ်းခြင်းငှါထိုက်၏၊သဗ္ဗညော၊ပညာရှိသော၊သောနုရော၊ ထိုသူသည်၊
 ကာယသမ၊ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ဘေဒါ၊မျက်သည်မှ၊ပရံ၊နောက်၌၊သဂ္ဂံ၊နတ်ပြည်
 ၌၊ဥပပဇ္ဇသိ၊ဖြစ်ရ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏။ သတ္တမံ၊ခုနစ်ခု
 မြောက်သော၊ရာဇဂုတ္တပေတဝတ္ထု၊မင်းသားပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊နိဗ္ဗိ
 တံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၄၃) ဘောပုရိသ၊အရိယောကျ်ား၊တုံ၊သည်၊ ဂူထကူပတော၊ ကျင်
 ကြီးတွင်းမှ၊ ဥဂ္ဂတိာ၊တက်၍၊ ဣဓ၊ဤအရပ်၌၊ပတိဋ္ဌသိ၊တည်၏၊ဒိနော၊
 ယုတ်ညံ့သောအသက်မွေးခြင်း ရှိသော၊သောတုံ၊ထိုသင်သည်၊ ကော၊အ
 တယ်မည်သောသူသည်၊ အသိနု၊ဖြစ်သနည်း၊ ဘောပုရိသ၊ယောကျ်ား၊နိ
 သံသယံ၊မချွတ်၊ ပါပကမ္မန္တော၊မကောင်းမှုရှိသော၊ တုဝံ၊သင်သည်၊ကိံ
 ကေနကာရဏေန၊အတယ်အကြောင်းကြောင့်၊သဒ္ဓဟသေနု၊မြည်တင်းဘိ
 သနည်း၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ဒုဂ္ဂတော၊မ
 ကောင်းမှုရှိသောသူတို့၏ ကားရာအပါယ်၌ဖြစ်သော၊ယမထောကိကော၊
 ပြိတ္တာတုံ၌အကျုံးဝင်သဖြင့်သိအပ်သော၊ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊အမှီ၊ဖြစ်
 ၏၊ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ပါပကမ္မံ၊ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏
 အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာနု၊ပြုမိသောကြောင့်၊ဣတော၊ဤအ
 ရှင်ဘုရားတို့ဖြစ်ရာလူပြည်မှ၊ပေတသောကံ၊ပြိတ္တာထုံ၌၊ဂတော၊ပရိသန္ဓေ
 အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ဘောပုရိသ၊အရိယောကျ်ား၊ ကိံနု၊အသို့နည်း၊တယာ၊
 သင်သည်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ဒုက္ကဋ်၊သူ၏အသက်ကို
 သတ်ခြင်းစသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်သလော၊ဝါစာယ၊နှုတ်
 ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ်၊မဟုတ်မမှန်စကားကို ပြောဆိုခြင်းအစရှိသော ဝစီဒုစရိုက်
 ကို၊ကတံ၊ပြုအပ်သလော၊ မနုဿ၊မိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ်၊သူတပါး စည်းမိတ်
 ကိုမိမိသို့ရှေး၍ ဖြစ်ခြင်းအစရှိသော

ထော၊ ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ကိဿကမ္မဿ ဝိပါကေန၊ အာဟံ
 မကောင်းမှ အကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤ
 သို့သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆသိ၊ ရောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မဗ္ဗံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အာဝါသေ၊ ကျောင်း၌၊ ဧကော၊ တ
 ယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဝါသိကော၊ အခြံကျောင်း၌နေ
 သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုကျောင်းနေ ရဟန်းသည်၊ မဗ္ဗံ၊
 အကျွန်ုပ်၏၊ စာရေ၊ အိပ်၌၊ အဇ္ဈောသိတော၊ ပစ္စည်း၌ တပ်မက် မောသော
 နှလုံးဖြင့်မပြတ်ဝင်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣသုကိ၊ ငြူစူတတ်သည်၊ အဟု၊
 ဖြစ်၏၊ ကုလမစ္ဆရိ၊ ဒါယကာ၌ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ကဒရိ
 ယော၊ သူတပါး ပေးလှူ သည်ကိုလည်း ဖြစ်တားခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်
 သောကြမ်းသော မစ္ဆေရရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ပရိဘာသကော၊ ရဟန်း
 ပုဗ္ဗားတို့ကိုဆဲရေးထတ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား၊ အ
 ဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တဿံ၊ ထိုအိပ်သို့မပြတ် ဆည်းကပ်တတ်သော
 ကျောင်းနေရဟန်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်း
 တို့ကို၊ ပရိဘာသိသံ၊ ဆဲရေးခဲ့ဘူး၏၊ တဿကမ္မဿ ဝိပါကေန၊ ထိုမ
 ကောင်းမှ အကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣတော၊
 ဤအရှင်ဘုရားတို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ဝေတလေကံ၊ ပြိတ္တာတုံ၌၊ ဂတော၊ ပဋိ
 သန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ မိတ္တဝဇ္ဈေန၊ အဆွေ
 ခင်ပွန်း၏အကြောင်းကြောင့်၊ မဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ အမိတ္တော၊ ရန်သူနှင့်ဆွေ
 သော၊ တေ၊ သင်၏၊ ကုလူပကော၊ အိပ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ် တတ်သော၊
 ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အာသိ၊ ရှိ၏၊ ဗုပ္ဖညော၊ ပညာမရှိသော၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ တေဒါ၊ ပျက်သည်
 မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်သောကန္တံ၊ ကိံ၊ ဂတိံ၊ အထပ်ဂတိသို့၊ ဂ
 တောနု၊ လားထေသနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပါပ
 ဓမ္မဿ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော၊ တဿေဝ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏အိပ်သို့မ
 ပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သော ရဟန်းပြိတ္တာ၏သာလျှင်၊ သိသေ၊ ဥက္ခောင်း၌၊
 မတ္တကေ၊ ထိပ်ထက်၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တိဋ္ဌာမိ၊ တည်ရ၏၊ မရေဿပံ
 ပြိတ္တာတုံသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သော၊ သောစပေတော၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏အိပ်
 သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သောဆရာရဟန်းပြိတ္တာသည်၊ မမေဝ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏သာလျှင်၊ ပရိစာရိကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ အဟေဝသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ
 အရှင်ကောင်း၊ သူတို့သည်၊ နယံ၊ အကြင်ကျွန်

၂

၄၃၀

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

ကြီးကိုဟဒန္တ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တော်ဝံ့၊ ထိုသူထပါးတို့သည်စွန့်အပ်သောကျင်
ကြီးသည်၊ မေအကျွန်ုပ်၏၊ ဘောဇနံ၊ အစာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟဉ္စ
ခေါအဟံဇေ၊ အကျွန်ုပ်သည်သာလျှင်၊ သံဝံ့၊ အကြင်ကျင်ကြီးကိုဟဒါမံ၊
စွန့်၏၊ တော်ဝံ့၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်စွန့်အပ်သောကျင်ကြီးကို၊ သောပေတော
ထိုအကျွန်ုပ်၏အိမ်သို့ မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သော ရဟန်းပြိတ္တာသည်၊
ဥပဇ္ဇိတတိ၊ ဖြစ်၍အသက်မွေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ အဋ္ဌမံ၊
ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ဂူသခါဒကပေတဝတ္ထု၊ ကျင်ကြီးစားသောပြိတ္တာ၏အ
ကြောင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

(၄၄) ဘောတိဇ္ဈတ္တိ၊ အိုမိန်းမ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂူထကူပတေး၊ ကျင်
ကြီးတွင်းမှ၊ ဥပ္ပတံ၊ တက်၍၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ ပတိဋ္ဌသိ၊ တည်၏၊ ဒိနာ၊ ယုတ်
နွမ်းသောအသက်မွေးခြင်းရှိသော၊ သာတံ၊ ထိုသင်သည်၊ ကာ၊ အဘယ်အ
မည်ရှိသောမိန်းမသည်၊ အထိန္န၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘောတိဇ္ဈတ္တိ၊ အိုမိန်းမ၊ နိသံသ
ယံ၊ မချွတ်၊ ပါပကမ္မန္တံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းရှိသော၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ကိ
ကေန၊ ကာရုဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ သန္ဓာသေခွ၊ မြည်
တမ်းသနည်း။ ဘန္ဓန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒုပ္ပတာ၊
မကောင်းမှုရှိသူတို့၏ဖြစ်ရာအပါယ်သို့ထားသော၊ ယမထောကိကာ၊ ပြိတ္တာ
ထံ၌အကျူးဝင်သဖြင့်သိအပ်သော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္ဓ
န္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အ
ကြောင်းမကောင်းမှုကံကိုကရိတွာန၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤအရှင်
ထုရားတို့၏ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတသောကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊ ဂဘာ၊ ပဋိသန္ဓေ
အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ဘောတိဇ္ဈတ္တိ၊ အိုမိန်းမ၊ ကိန္နု၊ အသိနည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း
အစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊
ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုပြောဆိုခြင်းအစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊
ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူတပါး၏စည်းစိမ်ကိုမိမိ
သို့ရှေးရှုကြံခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဘော
တိဇ္ဈတ္တိ၊ အိုမိန်းမ၊ ကိဿကမ္မဝိပါကေန၊ အဘယ်မကောင်းမှုအကုသိုလ်
ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစည်းရဲသို့၊ နိဂစ္ဆ
သိ၊ ရောက်သိသနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မဟ္တံ၊ အ
ကျွန်ုပ်၏အာဝါသေ၊ ကျောင်း၌၊ ဧကော၊ တယသင်သော၊ တိက္ခ၊ ရဟန်း
သည်၊ အာဝါသိကော၊ မပြတ်ကျောင်းသောတိက္ခ၊

ထိုရဟန်းသည်မပတ္တံ၊ အက္ခန္တိ၏၊ စာရေးအိပ်၌၊ အဇ္ဈောသိတော၊ ပစ္စည်း၌
 တပ်မက်ခြင်းတဏှာ၏အစွမ်းဖြင့်မပြတ်ဝင်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣသု၊ ကိ၊
 ငြိ၊ စူတတ်သည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ကုသမ္ဘဒ္ဓိ၊ ဒါယကာ၌ဝန်တိုခြင်းရှိ
 သည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ကဒရိယော၊ သူတပါးပေးလှူသည်ကို ဖြစ်တား
 သည်၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သောကြမ်းသော မစ္ဆရိယရှိသည်လည်း၊ အဟု၊
 ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိသည်၊ တဿ၊ ထိုမိမိအိပ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်
 သောဆရာဖြစ်သော ကျောင်းနေရဟန်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ နာ၍၊
 တိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပရိဘာသိသံ၊ ဆဲရေးဘူး၏၊ တဿကမ္မဝိပါကေန
 ထိုမကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိသည်၊ နု
 ဟော၊ ဤအရှင်တုရားတို့၏ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတထောကံ၊ ပြိတ္တာထံ၌၊
 ဂတာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဘောတိ၊ ဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ မိတ္တဝဇ္ဇေ၊
 အဆွေခင်ပွန်း၏ အယောင်ဖြင့်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ အမိတ္တော၊ ရန်သူ
 ဖြစ်သော၊ တေ၊ သင်၏၊ ကုလုပကော၊ အိပ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သော၊
 ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အာသိ၊ ရှိ၏၊ ခုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသော၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်
 မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်သောက၌၊ ကိံဂတိ၊ အထယ်သို့သဘောရှိ
 သောဂတိသို့၊ ဂတောနု၊ ထားရှာထေသနည်း၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပါပဓမ္မဿ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော၊ တသေဝေ၊ ထို
 အက္ခန္တိအိပ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သောဆရာဖြစ်သောရဟန်းပြိတ္တာ
 ၏သာလျှင်၊ သိသေ၊ ဥက္ခောင်း၌၊ မတ္တကေ၊ ထိပ်ထက်၌၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိ
 သည်၊ တိဗ္ဗာမိ၊ တည်ရ၏၊ ပရိဝိသယံ၊ ပြိတ္တာထံသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သော၊
 သောစ၊ ထိုအက္ခန္တိ၏အိပ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သောဆရာဖြစ်သော
 ရဟန်းပြိတ္တာသည်၊ မမေဝ၊ အက္ခန္တိ၏သာလျှင်၊ ပရိဝာရိကော၊ အလုပ်အ
 ကျေးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အညော၊ တပါးကုန်
 သောသူတို့သည်၊ ယံဝစ္စံ၊ အကြင်ကျင်ကြီးကို၊ ဟဒန္တိ၊ စွန့်ကုန်၊ တေံဝစ္စံ၊
 ထိုသူတပါးတို့သည်စွန့်အပ်သော ကျင်ကြီးသည်၊ မေ၊ အက္ခန္တိ၏၊ ဘောဇ
 နံ၊ အစာသည်၊ ဟောကိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟဉ္ဇဂေါ၊ အဟံဝေ၊ အက္ခန္တိသည်သာလျှင်
 ယံဝစ္စံ၊ အကြင်ကျင်ကြီးကို၊ ဟဒါမိ၊ စွန့်၏၊ တေံဝစ္စံ၊ ထိုအက္ခန္တိသည်စွန့်
 အပ်သောကျင်ကြီးကို၊ သောပေတော၊ ထိုအက္ခန္တိ၏အိပ်သို့မပြတ်ဆည်း
 ကပ်တတ်သောဆရာဖြစ်သောရဟန်းပြိတ္တာသည်၊ ဥပဇိဝတိ၊ ခြံ၍အသက်

၄၃၂

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

မွေးရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာရဈောဂ်၏။ နပဝံ၊ ကိုးရံ၊ မြောက်သော၊ ဂူ
တခါဒကပေတိဝတ္ထု၊ ကျွင်ကြီးစားသောပြိတ္တာမ၏ အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိ
တံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

မာရိသာ၊ အချင်းတို့၊ ဝုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိကုန်သည်။
အထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ခုဗ္ဗန္တု၊ ပါ။ အဆင်းမထွေသောကိုယ်ရှိကုန်သည်။ အထ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ကိသာ၊ ကျုံ့လှုံကုန်သည်။ အထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဓမ္မနိသန္တယာ၊ အ
ကြော့ပြင်းပြင်းထသောကိုယ်ရှိကုန်သည်။ အထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပ္ပါသုဋ္ဌိကာ၊
ထွက်သောနံပါးရှိကုန်သည်။ အထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိသိကာ၊ အရိုးအမေအ
ကြော့မျှသာကြွင်းသော အလွန်ကြုံလှီးသောကိုယ်ရှိကုန်သည်။ အထ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ မာရိသာ၊ အချင်းတို့၊ ဝုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ ဧက၊ အဘယ်အမည်ရှိကုန်
သောသူတို့သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ မယံ၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဒုဂ္ဂတာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုကုန်သောသူတို့၏ ဖြစ်ရာအပါယ်
သို့ထားကုန်သော၊ ယမထောကိကာ၊ ပြိတ္တာထံ၌အကျိုးဝင်သဖြင့်သိအပ်ကုန်
သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ မယံ၊
အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊
ကရိတ္တာနု၊ ပြုမိကုန်သောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤအရှင်ဘုရားတို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်
မှ၊ ပေတာလောကံ၊ ပြိတ္တာတံ၌၊ ဂတာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ကုန်၏။
မာရိသာ၊ အချင်းတို့၊ ဝုဋ္ဌေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဝုဋ္ဌေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ကာယေန၊
ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော ကာယဒုစရိုက်
ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆို
ခြင်းအစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊
ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကို မိမိသို့ရှေးရှုကြံ့ခြင်း အစရှိသောမနောဒုစ
ရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ကိဿကမ္မဝိပါကေန၊ အဘယ်မကောင်း
မှုအကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးအားဖြင့်၊ ဝုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ ဣတော၊ ဤဝါတို့
ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတာလောကံ၊ ပြိတ္တာတံ၌၊ ဂတာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်
ထေကုန်သနည်း။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဝုဋ္ဌေ၊
ရှေးဘဝ၌၊ အနာဝဇေသု၊ တစ်ထယောင်သောသူသည် မစိတ်ပင်အပ်
ကုန်သော၊ တိတ္ထေသု၊ ဖြစ်တဖန်၏ကင်း အစရှိသည်တို့၌၊ မနုဿေဟိ၊ လူ
တို့သည်၊ ဝိဿရိတံ၊ မေ့ရပ်အပ်သော၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်တစ်သောဝတ္ထု ကို၊ ထဘော
ယျာမ၊ ရကုန်ငြားအံ့လည်းမထိ၊ ဣတိမနသိကရိတာ၊ ဤသို့နှလုံးပြုကုန်၍၊
အာနာပသကံ၊ ဝေဝေသောဥစ္စာကို

သု၊ ဆည်းကပ်ကုန်သည်ရှိသော် တရံကယောကံသောသုသည်မမြစ်အပ်
ကုန်သော၊ တိတ္ထေသု၊ သတ္တဝါတို့၏ ပယောဂအာသယကို ဆေးကြောရာ
ဆိပ်သတ္တုသိဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သမထဗြာဟ္မဏေသု၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်သော်လည်း၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသောဣတ္ထဝတ္ထု
ကိုမူသည်း၊ အဒေန္တော၊ မပေးဣကုန်မူ၍၊ အဗ္ဗမာသကံ၊ ဝဲပက်သောဥစ္စာ
ကိုမျှသည်း၊ ဝိစိနိမ္မာ၊ ဆည်းဘူးကုန်၏၊ ဒေယျဓမ္မေသု၊ ဣတ္ထဝတ္ထုတို့
သည်၊ သန္တေသု၊ ရှိကုန်လျက်လည်း၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ဒိဝံ၊ တမလွန်သောကသုဂတိဘဝ၌ ရပ်တည်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
သော၊ ကောင်းမှုကို၊ နာကမ္မာ၊ မပြုမိချေကုန်၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တထိ
တာ၊ ရေထိပ်ကုန်သော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နဒိ၊ မြစ်သို့၊ ဥပေမ၊ ကပ်
ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ နဒိ၊ မြစ်သည်၊ ဂိတ္တကာ၊ ရေမရှိသည်၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဥပေသု၊ နေပူသောအခါ နိဗ္ဗိ၊ ဆာသံ၊ အရိပ်သို့၊ ဥပေမ၊ ကပ်ကုန်သည်ဖြစ်
အံ့၊ အာဘပေါ၊ နေပူသည်၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပိဝတ္တော၊ မီးပူနှင့်
တူသော၊ ဝါဘောစ၊ လေသည်လည်း၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ ဒဟန္တော၊
လောင်ကျွမ်းဥပပါယကိ၊ လာ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
သည်၊ ဧကဉ္စုက္ခံ၊ ဤသို့သောဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ တထော၊ ထိုထက်၊
ပါပကံ၊ သုတ်မာ ကြမ်းကြုတ်စွာသော၊ ဧညဉ္စုက္ခံ၊ တပါးသောဆင်းရဲကို
လည်းကောင်း၊ အနုဘဝိကံ၊ ခံစားခြင်းငှါ၊ အရဟတမ၊ ထိုက်ပချေကုန်၏၊
မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဆာတာ၊ ဆာလောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဟာရ
ဂေမိနေ၊ စားသောက်သောက်သွယ် အာဟာရ၌တပ်မက်မောကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ လောဇနာနိအဝိ၊ များစွာသောယူဇနာတို့ တိုင်အောင်လည်း၊ ဂစ္ဆာမ၊
သွားကြကုန်၏၊ ဝေဝန္တိ၊ ဤသို့သွားကုန်သော်လည်း၊ ကိပ္ပိအာဟာရ၊
တရံတရသော၊ စားသွယ်သော ကံရာအာဟာရကို၊ အလန္တရိယေဝ၊ မရကုန်
မူ၍သာလျှင်၊ နိဝတ္ထာမ၊ ပြန်ခဲ့ရကုန်၏၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ အပ္ပဗုညတာ၊
နည်းသောကုသိုလ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အဟော၊ အံ့သွယ်ရှိ၏၊ တန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဆာတာ၊ ဆာလောင်ကုန်သည်ဖြစ်
၏၊ သမုန္တိတာ၊ ဆာလောင်ခြင်းကြောင့်မှူးမြိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသုတ္တိ
တာ၊ တရံကယောကံသော သုသည်ရှေးရှုတွန်းအပ်ကုန်သကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်
၍၊ ဘုမိယာ၊ မြေ၌၊ ဥတ္တနာ၊ ပက်သက်၊ ပရိကိရာမ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ကိုပရိ
ပရိဖြန့်ထုတ်လည်းကုန်၏၊ ကခါ၊ ရံခါ၊ အဝကုဇ္ဇာ၊ မှောက်ခုံလည်း၊ ပတာ
မသေ၊ လည်း၊ ကံမာယိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထို

ရောက်ရာအရပ်၌၊ ပရိသုတ္တံတော၊ ကင်းပါးပြတ်၌ကျကုန်သကဲ့သို့၊ သူမိယံ၊
 မြေ၌၊ ဗပတိတော၊ မှောက်ခုံ လည်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥရုစ၊ ရင်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သိသံစ၊ ဥက္ခောင်းအထူးနဖူးကိုလည်းကောင်း၊ စာဓမ္မေမ၊ ထိခိုက်
 ကုန်၏နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ အပ္ပုပ္ပတော၊ နည်းသော ကုသိုလ်ရှိသည်၏အ
 ဖြစ်သည်၊ အဟော၊ အံ့တွတ်ရှိ၏၊ ၁။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
 တို့သည်၊ ဧတဉ္စရက္ခံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ တာတော၊
 ထိုထက်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာကြမ်းကြုတ်စွာသော၊ အညဉ္စရက္ခံ၊ တပါးသော
 ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ အနုတမိတု၊ ခံစားခြင်းငှါ၊ အရဟာမ၊ ထိုက်လျော
 ကုန်၏၊ ဧသျှဓမ္မေသု၊ ယူဆွယ်ဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တေသု၊ ရှိကုန်လျက်လည်း၊
 မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒိပံ၊ တမလွန်လောက သုဂတိတ
 ဝ၌တည်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကောင်းမှုကို၊ နကမ္မ၊ မပြုမိချေကုန်၊ ၂။
 တေဟိတေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နုနု၊ အကြံရှိကုန်၏၊ ဣတော၊ ဤပြိတ္တာ
 အဖြစ်မှ၊ ဂစ္ဆာ၊ ရတေကုန်၍၊ မာနုယံ၊ လူပြည်၌ဖြစ်သော၊ ယောနိ၊ ပရိ
 သန္ဓေကို၊ လစ္ဆါနု၊ ရကုန်၍၊ ဝဒညူ၊ အလှူခံတို့၏ စကားကိုထိကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ သိလသမ္ပန္နာ၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ကုသ
 လံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကာဟာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ၃။
 ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော၊ ဂဏာပေတဝတ္ထု၊ ကုသိုလ်ဓမ္မ၌မွေ့လျော်
 သောပြိတ္တာအပေါင်း၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၄။

တဗ္ဗေ၊ အဘယ်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ နိရယာ၊ အချို့ကုန်သောအထီးသော
 ငဲ့တို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ တိရုတ္တနယောနိ၊ တန်းရိုးကြီးကုန်
 သောနဂါးဂဠုန်အစရှိသောတိရုတ္တနတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ပေ
 တာ၊ ခုပြီပါသအစရှိသော အပြားရှိကုန်သောပြိတ္တာတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်
 အပ်ကုန်ပြီ၊ အသုရာ၊ ကာလကိပ္ပိကအသုရာမျိုးတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်
 ကုန်ပြီ၊ အထဝါ၊ ထိုမှထပါး၊ မနုဿာပိ၊ လူတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်
 ပြီ၊ ဒေဝါ၊ အချို့ကုန်သောစတုမဟာရာဇ်နတ်တို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်
 ပြီ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မဝိပါကံ၊ ပြုအပ်ကုန်သောကံတို့၏အ
 ကျိုးကို၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ အန္ဓ
 သအန္ဓက္ခိ၊ မြင်ရပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အက္ခတံ၊ တစ်စုံတယောက်
 သော၊ သူသည်မမှီဝဲစက်အပ်သော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပါရုလိပုတ္တံ၊ ပါရုလိပုတ်
 ပြည်သို့၊ နေသာမိ၊ ပြုဆောင်အံ့၊ တံ၊ သင်သည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုပါရုလိပုတ်ပြည်
 သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံ၊ ပြုလေသော၊ ၅။

ဟက္ခန္ဓာနတ်သား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသည်လည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိသည်လည်း၊ အထိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ကရေ၊ မိ၊ လိုက်နာပါ၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟက္ခန္ဓာနတ်သား၊ မယော၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နိရယော၊ အချို့ကုန်သောအထီးသောငှေတို့ကိုလည်း၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ တိရစ္ဆာန်ယောနိ၊ တန်းရိုးကြီးသောနဂါးဂဇ္ဇနှင့်အစရှိကုန်သောတိရစ္ဆာန်တို့ကိုလည်း၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဝေတာ၊ ခုပ္ပပါသအစရှိသောအပြားရှိကုန်သောပြိတ္တာတို့ကိုလည်း၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ အသုရာ၊ ကာလကိပ္ပိ၊ ကအသုရာတို့ကိုလည်း၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ အသဝါ၊ ထိုမှတပါး၊ မာနုဿာဝါ၊ လူတို့ကိုလည်း၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဒေဝါ၊ အချို့ကုန်သောစတုမဟာရာဇ်နတ်တို့ကိုလည်း၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မဝိပါကံ၊ ပြုအပ်ကုန်သောကံတို့၏အကျိုးကို၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ယက္ခက္ခေတာ၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ အဗ္ဗသံအဒက္ခိ၊ မြင်ရပြီ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါရုထိပုတ္တံ၊ ပါရုထိပုတ်ပြည်သို့၊ ဂစ္စိ၊ ရောက်၍၊ အနုပ္ပကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေသံ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ကောဒသမံ၊ တဆွဲတခုမြောက်သော၊ ပါတလိပုတ္တံ၊ လေတဝတ္ထု၊ ပါတလိပုတ်ပြည်သို့ရှိသော၊ ပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

(၄၇) ထောင့်ကွ၊ အိုနတ်သား၊ သုရဗ္ဗာစ၊ အလွန်နှလုံးမွေ့လျော်ဝွယ်
လည်းရှိထသော၊ သမာသမတသော၊ ညီညွတ်သောအပြင်လည်းရှိထသော
သုတိတ္ထာစ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသောစောင်းတန်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကောင်း
သောဆိပ်လည်းရှိထသော၊ မဟောဒကာစ၊ များသောနေလည်းရှိထသော၊
သုပုဂ္ဂိတာစ၊ ကောင်းစွာဝှင့်သောကြာနိကြာမြစသောပန်းလည်းရှိထသော
ဘမရဂတာနုကိတ္တော၊ ပျားပိတုန်းတို့၏ အပေါင်းဖြင့်ဖြွမ်းခြင်းလည်းရှိထ
သော၊ တေ၊ သင်၏၊ အယဉ္ဇပေါက္ခရဏီ၊ ဤနေကန်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
မနုညာ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော၊ အယံပေါက္ခရဏီ၊ ဤနေကန်ကို၊ တယော၊ သင်
သည်၊ ကထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်သ
နည်း၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တေ၊ သင်၏၊ ဣဒ္ဓုအပ္ပဝနံ၊ ဤသရက်ဥယျာဉ်သည်
လည်း၊ သုရဗ္ဗံ၊ အလွန်နှလုံးမွေ့လျော်ဝွယ်ရှိ၏၊ သဗ္ဗောတုကံ၊ အပွင့်အထီး
အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နာမိန္ဒိချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ စောတံ၊

၄၃၆

ပေတဝတ္ထုပါဠိသော်နိဿယ

ဖလ္လာနိ၊ အသိးတို့ကို၊ ဓာရယတိ၊ ဆောင်၏။ သုပုတ္တိတံ၊ အခါခပ်သိမ်းပွင့်၏။
 ဘမရဂဏာနုကိတ္တံ၊ ပျားပိတုန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်ဖြိုင်း၏။ တယံ၊ သင်သည်။
 ဣဒံ၊ ဤမိမိမာန်ကို။ ကထံ၊ ကေနကော၊ မကော၊ အဘယ်သို့သောအ
 ကြောင်းဖြင့်၊ လန္တံ၊ ရအပ်သနည်း။ ။ဝါ၊ ဤ၊ ကုန်သည်တို့၊ မယံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်၏၊ မိတာ၊ သမီးသည်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဥဒ္ဓိ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဘဂဝ
 တောစ၊ မြတ်စွာသုရားအားလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ နန္ဒ၊ ရဟန်းတို့အားလည်း
 ကောင်း၊ ယံ၊ ဒါနံ၊ အကြွင်းအလျှင်ကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ မ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ကေန
 ဓိန္န၊ ဒါနော၊ ထိုသို့ပေးလှူအပ်သော အလှူကြောင့်၊ ဣ၊ ဤ၊ သရက်တော၌၊ သ
 ဗ္ဗောတုကံ၊ ခပ်သိမ်းသောဥတုတို့၌၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သော၊ အဗ္ဗ
 ပတ္တံ၊ သရက်သီးမှည့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣ၊ သော၊ ပေါက္ခရ၊ ကိ၊ ကာ၊ ဤရေ
 ကန်၌၊ ဓိန္န၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဥဒ္ဓကံ၊ ရေကိုလည်းကောင်း၊ ဝိမာန၊ ကပ္ပရက္ခာ၊ ဒီသု
 ဗိမာန်ပဒေသာပင်အင်္ဂါ သည်တို့၌၊ မနော၊ မမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိသော
 သိတက္ခယ၊ ယာ၊ ချမ်းအေးသောအရိပ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ လတ္တတိ၊
 ရအပ်၏။ ။ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဒါနံ၊ အလှူပေးခြင်း၏ လည်းကောင်း၊
 ဓမယာ၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ သံယမယာ၊ သိလစောင့်
 ရှောက်ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ သန္တိဗ္ဗိကံ၊ မျက်မှောက်၌ရှုအပ်သော၊ ဝိပါကံ
 ဝေ၊ အကျိုးကို၊ သာယျင်၊ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အယု
 ကုလေသု၊ အရှင်အိပ်တို့၌၊ ဒါ၊ သိ၊ ကျွန်ုပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယ
 ခုအခါ၌၊ အဂါ၊ မယာ၊ အိပ်ကို၊ ဣ၊ သာ၊ အစိုးရသော၊ သုဏိဿ၊ ချွေးမ
 သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧ၊ ဒသမံ၊ တဆဲ့နှစ်ခု
 မြောက်သော၊ အဗ္ဗ၊ ပေတဝတ္ထု၊ သရက်ဥယျာဉ် စောင့်သော ဗြိတ္တာ၊ အ
 ကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

(၄၇)မာရိယ၊ အချင်းဥပါသကာ၊ ဒါ၊ သကော၊ ဒါယကာသည်၊ ယံ၊ ဒေယျ၊ ဓမ္မံ၊
 အကြွင်းလျှာသွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ တံ၊ သော၊ ဝေ၊ ဒေယျ၊ ဓမ္မော၊ ထို
 လျှာသွယ်ဝတ္ထုသည်သာလျှင်၊ ပရယောဂော၊ တမလွန်လောက၌၊ တဿ၊ ဒါ
 နဿ၊ ထိုအလှူ၏၊ ဖလတာဝေါ၊ အကျိုး၏ အဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အ
 ထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊ ဖလံ၊
 ကောင်းကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တု၊ မှေ့၊ သင်တို့
 သည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေထေဝဒေထဝေ၊ ပေးလှူကုန်ရာ သလျှင်ကတည်း၊
 ပတ္တိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊
 ဥာယံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲ၊ အာရံ၊ အစား၊ သံသရာ၌

၂၁၆

ဖြစ်သတ္တံ့။ သောချမ်းသာဆင်းရဲဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသော ဆင်းရဲကို၊
တရုတ်၊ လွန်နိုင်၏။ တေနဒါနေန၊ ထိုအလွှာပေးခြင်းကြောင့်၊ ဥဘယံ၊ ပစ္စုပ္ပန်
၌ဖြစ်သောချမ်းသာသံသရာ၌ဖြစ်သတ္တံ့။ သောချမ်းသာဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊
နှစ်ပါးသောချမ်းသာသို့၊ ဝစ္ဆုတိ၊ ရောက်၏။ တုဓမ္မ၊ သင်တို့သည်၊ ဥဘယတ္ထ
နိဝရုဏတ္ထု၊ နှစ်ပါးသောမကောင်းကျိုးကိုဖြစ်ခြင်းငှါသည်၊ ကောင်း၊ ဥ
ဘယဟိတသာနေတ္ထု၊ နှစ်ပါးသော ကောင်းကျိုးစီးပွားကို ပြီးစေခြင်းငှါ
သည်၊ ကောင်း၊ ဇာဂရထ၊ နိုးကြားလုံ့လပြုကုန်သော၊ မာပမဇ္ဇထ၊ မမေ့
မလျော့ကုန်သင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါဝ၊ ဆို၏။ ကောရသဓံ၊ တဆဲ့သုံးခု
မြောက်သော၊ အက္ခရက္ခပေတာဝတ္ထု၊ ဥပါသကာအားထွင်းဝင်ရိုးတင်၍ပေး
သောသစ်ခုတ်ယောကျ်ားပြိတ္တာ၏ အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ၊

(၄၆) မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ သမေနုစ၊ အသင့်အားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဝိသမနေစ၊ မသင့်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဂေ၊
အဝတ်တန်ဆာအစရှိကုန်သောအသုံးအဆောင်တို့ကို၊ သံဟရိမှ၊ ဆောင်
ယူရုံးရကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ စောဘောဂေ၊ ထိုအဝတ်တန်ဆာအစရှိ
ကုန်သောအသုံးအဆောင်တို့ကို၊ အညေ၊ တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိ
တုဇ္ဈန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့မူကား၊ ဒုက္ခသေ၊ ပြိတ္တာထံ၌ဖြစ်
သော၊ ငါးရဲ၏၊ ဘာဝိနိ၊ အဖို့ရှိကုန်သည်၊ တဝါမ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ရုဗ္ဗသမံ၊ တဆွဲလေးခုမြောက်သော၊ ထေဝဂသံဟရု
ပေတဝတ္ထု၊ အဝတ်တန်ဆာအသုံးအဆောင်ရုံးရသောပြိတ္တာ၏အကြောင်း
သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၅၀) မာရိယာအချင်း ဘိုးသဗ္ဗသောအချင်းခပ်သိမ်းနိရုဇယ။ ထောဟကုတ္တိငရဲ၌၊ ပစ္စမာနာနံ၊ ကျက်ရကုန်သောတို့အား၊ သဗ္ဗိဝဿသဟဿာနိ၊ နှစ်တို့၏ခြောက်သောင်းတို့သည်၊ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်လှန်ပြီ၊ အမှတ်ငါတို့အားကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဣမဿဗုက္ခဿ၊ ဤဆင်းရဲ၏၊ အန္တော၊ အဆုံးသည်၊ ထဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထွဋ်နည်း၊ မာရိယာ၊ အချင်းတို့၊ တဒါ၊ ထိုသူဌေးသားဖြစ်သော အခါ၌၊ ပကထံ၊ ပြုခဲ့ကြသော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ဝုပ္ပဉ္စ၊ သင်အားထည်းကောင်း၊ မပ္ပဉ္စ၊ ငါ့အားထည်းကောင်း၊ အန္တော၊ အဆုံးသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ အန္တော၊ အဆုံးသည်၊ ကုဏောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိ၊ အံနည်း၊ အန္တော၊ အဆုံးသည်၊ နုပမ္ပိဒဿတိ၊ မထင်မြင်။ ။

ယေသံနှင့် နတ်အသေချာစေသော၊ လှူငွေဟပ်ဝတ္ထုတို့သည်။

၄၃၈

ပေထဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ

သန္တော၊ ထင်ရှားရှိကုန်လျက်၊ နဒဒါမသေ၊ မပေးမလှူမိကုန်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ဒီဝံ၊ ကျွန်းကြီးသတ္တဝယ်ဖြစ်သောကောင်းမှုကို၊ နကဌာ၊ မပြုမိကုန်၊ တေမယံ၊ ထိုငါတို့သည်၊ ဒုဇ္ဈိဝိတံ၊ မကောင်းသောအသက်ရှည်ခြင်းကို၊ အဇိဝိဌာ၊ အသက်ရှည်ရလေကုန်ပြီ။

သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဣတော၊ ဤလောကုတ္တိငရဲမှ၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားရ၍၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ယောနိ၊ ပရိသန္ဓေကို၊ သဒ္ဓါနုနု၊ ရသီမူကား၊ ပဒညှ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသော စကားကိုသိသည်ဖြစ်၍၊ ဘိလသမ္ပန္နော၊ ဘိလနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဗဟို၊ များစွာ၊ ကာဟာသိ၊ ပြုပေအံ့။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ပန္နရသဓံ၊ တဆွဲငါးချမြောက်သော၊ သေဗ္ဗိပေဘဝတ္ထု၊ လောဟကုတ္တိငရဲ၌ခံရသော သုဋ္ဌေးသားလေးယောက်၏ပြိတ္တာ၏အကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

(၅၁) တောပုရိသ၊ အိုယောက်ျား၊ ကိံကေနကောရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဥမ္မတ္တရူပေါ၊ ရူးသောသူ၏သဘောကဲ့သို့၊ ဘေန္တော၊ ကြောက်လန့်သဖြင့်တုန်ထုပ်သော၊ မိဂေါ၊ သမင်ကဲ့သို့၊ ဣတောဝိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဓာဝသိနု၊ ပြေးထိသနည်း။ တောပုရိသ၊ အိုယောက်ျား၊ နိဝံသယံ၊ မချွတ်၊ ပါပကမ္မန္တော၊ မကောင်းမှုရှိသော၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ကိံကေနကောရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ သဒ္ဓါယသေ၊ အလွန်ကျင်နာသော အသံကိုပြုလျက် သွားလာရသနည်း။ ။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒုဂ္ဂတော၊ အပါယ်သို့ လားသော၊ ယမယောကိကော၊ ပြိတ္တာသံ၌အကျုံးဝင်သဖြင့်သိအပ်သော၊ ပေထော၊ ပြိတ္တာသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာနု၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤအရှင်ထူးတို့ ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာသံ၌၊ ဂတော၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏။ ။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ ပရိပုတ္တောနိ၊ မယုတ်မလွန်ပြည့်ကုန်သော၊ သဗ္ဗိကုဋ္ဌ၊ သဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းကုန်သောသံတူသည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခမ်းထိမ်းသော အစို့အားဖြင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဘိသေ၊ ဥက္ခောင်း၌၊ နိပတန္တိ၊ ကျွန်ုပ်၏ထေ၊ ထိုခြောက်သောင်းကုန်သောသံတူတို့သည်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မတ္တကံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ ဘိန္နန္တိစ၊ ခွဲလည်းခွဲကုန်၏။ ။ တောပုရိသ၊ အိုယောက်ျား၊ ကိံနု၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကခံ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းအစရှိသော

သလော၊ ဝါစာသ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ နုတ္တရံ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုဆိုခြင်း၊
 အစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကိုကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နုတ္တရံ၊
 သူကပါး၏ စည်းစိမ်ကို မိမိသို့ရှေးရှုကြံခြင်း အစရှိသော မနေ့ဒုစရိုက်
 ကိုကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဘောပုရိသ၊ အိုဟောကျား၊ ကိသ၊ ကမ္မဝိပါ
 ကေန၊ အဘယ်မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊ ထံ၊ သင်သည်၊
 ဣဒံ၊ ဤသို့သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆိသံ၊ ခံရတိသနည်း၊ ပရိပုတ္တောနိ၊ မ
 ယုတ်မလွန်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သမ္ဗိက္ခုသဟဿာနိ၊ သံတုခြောက်သောင်းကို
 သည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အတို့အားဖြင့်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ သိသော
 ဥက္ခောင်း၌၊ နိပတန္တိ၊ ကျကုန်သနည်း၊ တေ၊ ထိုခြောက်သောင်းသောသံ
 တုကို သည်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ မတ္တကံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ ဘိန္ဒုန္တိ၊ စ၊ ခွဲသည်၊ ခွဲကုန်
 သနည်း၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးတဝှမ်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ရုက္ခမူလသ္မိံ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော၊ ဘာဝိတိန္ဒြိယံ၊ အ
 ရိယာမဂံဖြင့်ပွားစေအပ်သောသဒ္ဓါအစရှိသောအုန္တေရှိသော၊ ဗျာဟန္တံ၊ အ
 ရဟန္တာဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ဗျာနိလည်းရှိသော၊ အကုတောတယံ၊ ကိလေ
 သာကြောင့်ဖြစ်သော ဘေးလည်းမရှိသော၊ သုနေတ္တံ၊ သုနတ္တအမည်ရှိ
 သော၊ သမ္ပုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အဓ္မသုသိ၊ မြင်၏၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ တ
 သ၊ ထိုသုနတ္တအမည်ရှိသောအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ မတ္တကံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊
 သာလိတ္တကပ္ပာသရေန၊ လောကီလေးဖြင့်ကြောက်စစ်ကို ပစ်ခတ်သောပ
 စောဂဖြင့်၊ ဘိန္ဒုသံ၊ ခွဲဘူး၏၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ တသကမ္မတဿ
 ကမ္မဿ၊ ထိုမကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ အ
 ဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆိသံ၊ ခံရ၏၊ ပရိ
 ပုတ္တောနိ၊ မယုတ်မလွန်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သမ္ဗိက္ခုသဟဿာနိ၊ ခြောက်
 သောင်းအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော သံတုကိုသည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်း
 သောအတို့အားဖြင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သိသော၊ ဥက္ခောင်း၌၊ နိပတန္တိ၊ ကျ
 ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုခြောက်သောင်းကုန်သောသံတုကိုသည်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏၊ မတ္တကံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ ဘိန္ဒုန္တိ၊ စ၊ ခွဲသည်၊ ခွဲကုန်၏၊ ကာပုရိသ၊ ယုတ်
 မာသောလောကျား၊ ဓမ္မေန၊ ဘုရားသဖြင့်၊ ပရိပုတ္တောနိ၊ မယုတ်မလွန်ပြည့်
 ကုန်သော၊ တေတာနိ၊ သမ္ဗိက္ခုသဟဿာနိ၊ ထိုခြောက်သောင်းသော သံ
 တုကိုသည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအတို့အားဖြင့်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ သိသော၊
 ဥက္ခောင်း၌၊ နိပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ တေ၊ ထိုခြောက်သောင်းသော သံတုကို
 သည်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ မတ္တကံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ ဘိန္ဒုန္တိ၊ စ၊ ခွဲသည်၊ ခွဲကုန်၏၊

သောသန္ဓေံ၊ ကဆဲခြောက်ချမြောက်သော၊ သမ္ဗိက္ခုသမ္ဘာဿပေတဝတ္ထု၊
ခြောက်သောင်းကုန်သော သံတုဏ် ကျရာဥက္ခောင်းရှိသော ပြိတ္တာဏ်အ
ကြောင်းသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ စတုတ္ထော၊ လေးချမြောက်
သော၊ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တဿ၊ ထိုမဟာဝဂ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား။ အဗ္ဗသက္ကရာ၊ အဗ္ဗသက္ကရ
လိန္တပိမင်း၊ သေရိသကော၊ ကုက္ကိုပင်ရှိသောဗိမာန်၌ ဖြစ်သောပါယာသိ
နတ်သား၊ ပိင်္ဂလော၊ သုရဋ္ဌတိုင်း၏ အရှင်ဖြစ်သောပိင်္ဂလမင်း၊ ရေဝတိ၊ နန္ဒ
ယဥပါသကာ၏ မယားဖြစ်သော ရေဝတိ။ ဥန္တုခါဒကော၊ ကြံကိုခဲရ
သောပြိတ္တာ၊ ဧကုမာရာ၊ ကောသလမင်းသားကိတဝမင်းသားပြိတ္တာနှစ်
ယောက်တို့၊ ဧကုထကောဇနာ၊ ကျင်ကြီးကိုစားရသော သုကြွယ်မပြိတ္တာ
နှစ်ယောက်၊ ဝဏော၊ များတောပြိတ္တာတို့၏ အပေါင်း၊ ပါဓုလိ၊ ပါဓုလိပုတ်
ပြည့်သားဖြစ်သော ဥပါသကာပြိတ္တာ၊ ပေါ၊ ကွရဏီ၊ နှလုံးမွေ့ ရေချိတ်တွယ်
ရှိသော ရေကန်ရှင်ဖြစ်သော သုကြွယ်ပြိတ္တာ၊ အက္ခ၊ ဥပါသကာအားတွင်း
ဝင်းရိုးတပ်၍ ပေးသော သစ်ချတ်ယောင်ျားသည်။ ဗိတ္တာဘောဂသံဟ
တာ၊ ချိန်းစဉ်လဲစသည်ဖြင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို ယူဆောင်ရုံးစုကုန်သော
ပြိတ္တာမလေးယောက်တို့၊ သေဗ္ဗိဓုတ္တာ၊ လောဟကုန္တိဝရဲ၌ခံရသောသုဋ္ဌေး
သားလေးယောက်၊ သမ္ဗိက္ခုသမ္ဘာဿနိ၊ ခြောက်သောင်းကုန်သောသံတု
တို့၏၊ နိပါကော၊ ကျရာဥက္ခောင်းရှိသော၊ သာလိတ္တကော၊ လောက်လေးသ
မားပြိတ္တာ၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်ချွင်တည်း။ ။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်
ဟူ၍၊ ပရုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဥရဂေါ၊ ဥရဂဝဂ်လည်းကောင်း၊ ဥပရိဝဂ္ဂေါ၊ ဥပ
ရိဝဂ် လည်းကောင်း၊ ဂုဠံ၊ ဂုဠဝဂ်လည်းကောင်း၊ မဟာ၊ မဟာဝဂ်လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုစ၊ လေးပါးအပြားရှိကုန်၏။ ဝတ္ထု၊ နိ၊ ဝတ္ထုတို့
သည်။ ကေပညာဿ၊ ကဆဲတပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘာဏဝါ
ရတော၊ ဘာဏဝါရအားဖြင့်၊ စတုစ၊ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ပေတဝတ္ထု၊
ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

ပေတဝတ္ထုပါဠိတော်သုပြီး၏။

နိဂုံး

၄၄၁

- (၁) ဗဟုသုတရဂါမေသု၊ ခန္တိနာမောမဟာဇ္ဇာသိ၊
မန္တလေရတနာပုဏ္ဏံ၊ ပုရေမန္တလပဗ္ဗတေ၊ ။
- (၂) မန္တလေပုရသာသနန္တံ၊ ဝသံဗုဒ္ဓသာသာသနန္တံ၊
ပတ္တေစရမ္ပိဝေပုဏ္ဏံ၊ ဘုဒ္ဓိဿန္တိမဟာဇနာ၊ ။
- (၃) မနုဗ္ဗိဇ္ဇတိကတွာန၊ လဘိတွာတိဝိဓံသုခံ၊
သာသနဿဟိတေကန္တေ၊ သောပါနေဂုဟအပ္ပသေ၊ ။
- (၄) ထူပေမိဗ္ဗေစသာဏယော၊ ဆန္ဒေနသဟအတ္ထတေ၊
ပါဿဒေဥဒပါနေစ၊ ကရောတိသုန္ဓရေသုဘော၊
ဘိဟရူပေဝိဟာရေစ၊ ပါကာရေစသုကာရိတေ၊ ။
- (၅) ဝိဇုကတ္တယပါဠဉ္စ၊ သဟဒိကာယဠက္ကထံ၊
မာဂန္တေနဿနတ္ထာယ၊ အာရောပေတိစပေါတ္ထကံ၊ ။
- (၆) ရုဒ္ဓစက္ကပ္ပသေလဉ္စ၊ မူလဉ္စိသာသနဿစ၊
ဗ္ဗေက္ခရံသမူဟေန၊ ဌဝိတာယစပါဠိယာ၊ ။
- (၇) ဧကောကပဒမေကတ္ထံ၊ ရစနတ္ထာယနိဿယံ၊
မန္တလာစလအာသန္တေ၊ ဝသံအဘယနာမကေ၊ ။
- (၈) မေဓာသုသိတိအာရာမေ၊ ထေရံယာစတိဇာဂရံ၊
ထေရေနသုန္ဓိက္ကေန၊ ဝေပုဏ္ဏတ္ထာယသာသနံ၊ ။
- (၉) ရမိတေပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ပသဝိတွာနနိဿယေ၊
သုန္တိဌဝိတာယတ္ထံ၊ ပဝေသေတွာနပါဠိယာ၊ ။
- (၁၀) သေသေတွာပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ရမိတဿပုနုပ္ပုနံ၊
တတ္ထဂုဠံပေတဿစ၊ ဝတ္ထုပါဠိဿနိဿယေ၊ ။
- (၁၁) သက္ကရာဇေသဟဿမ္ဘိ၊ မ္ဘိသတေအဋ္ဌဘိတိယံ၊
ကဏ္ဍေသာဝတမာသဿ၊ ဒသမေဝသုနိဋ္ဌိတော၊ ။
- (၁၂) သမ္မာဆန္ဒနိဓံဂန္တံ၊ ဝါစေန္တပရိယာပုတာ၊
ပသန္တေနာနာယာသေန၊ ပတွာသုခေနကောဝိဒံ၊ ။
- (၁၃) စန္ဒာဒိတ္တာဝအာကာသေ၊ ဝိဇုကတ္တယပါရဂူ၊
ဝိသေသဂဂကာဟတွာ၊ ပပ္ပေါန္တုအမဝံပဒံ၊ ။

မန္တလေးရတနာပုတ္တပုရေ။ မန္တလေးရတနာပုတ်ပြည်၌။ မန္တလေး
 ပုရဿ။ မန္တလေးမြို့၏။ အာသန္ဓေ။ အနီးဖြစ်သော။ မန္တလပဗ္ဗတေ။ မန္တလေး
 တောင်၌။ ဝသံဝသန္တော။ နေသော။ ခန္တိနာမော။ ခန္တိမည်သော။ မဟာ
 ဣသိ။ ရှင်ရသေ့ကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓဿာသန္ဓေ။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်
 သည်။ ဝနိဝေပုလ္လံ။ ကြီးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့။ ပတ္တေ။ ရောက်သည်ရှိသော်။
 မဟာဇနာ။ လူများအပေါင်းတို့သည်။ ဝိဝိဓံသုခံ။ လူနတ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သော
 ချမ်းသာကို။ ထာဝိတွာ။ ရကြကုန်၍။ ဘုဒ္ဓိဿန္တိ။ သုံးဆောင်ခံစားကြရကုန်
 ထတ္တံ။ ဣတိ။ ဤသို့။ မနုဗ္ဗိ။ မိတ်၌။ ကာတွာ။ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဗဟူသု။ များစွာ
 ကုန်သော။ ပုရဂါမေသု။ မြို့ရွာတို့၌။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ ပတိတေ။
 အစိုးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ ကန္တေ။ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ ထုပေစ။ စေတီ
 တော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗိမ္ဗေစ။ ရုပ်ပွားဆင်းထူ တော်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ သာယာယောစ။ စရပ်တန်ဆောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ သောပါ
 နေစ။ စောင်းတန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂုဟအဥ္ဈသေစ။ ဂူလိုက်လမ်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ဆန္ဒေန။ အမိုးနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အတ္တတေစ။ အခင်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ဖါသာဓေစ။ ပြာသာဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒပါနေစ။
 ရေတွင်းရေကန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုန္ဓရေ။ ကောင်းကုန်သော။ သုတေ။
 တင့်တယ်ကုန်သော။ ထိဟဈပေစ။ ခြင်္သေ့ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဟာ
 ရေစ။ ကျောင်းကြီးကျောင်းငယ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုကာရိတေ။
 ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော။ ပါကာရေစ။ တံတိုင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။
 ကရောတိ။ ပြုရ၏။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ မူလဋ္ဌံ။ အရင်းမူလတူတ
 အဖြစ်၌တည်သော။ ဝိဇုကတ္တယပါဌဉ္စ။ ဝိဇုကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝိကာယ။ ဝိကာနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အဋ္ဌတ္တထံစ။ အဋ္ဌကထာကိုလည်း
 ကောင်း။ ဂန္တေ။ ကျမ်းတို့ကို။ မာနဿနတ္ထာယ။ မကွယ်မပျောက်စေခြင်း
 အကျိုးငှါ။ ပေါတ္ထကဉ္စ။ ပေသို့လည်းကောင်း။ ခုဒ္ဒစက္ကဉ္စ။ ပုံနှိပ်စက်သို့လည်း
 ကောင်း။ သေလဉ္စ။ ကျောက်သို့လည်းကောင်း။ အာရောပေတိ။ တင်၏။ စ။
 ထိုမှတပါး။ ဓမ္မက္ခရသမူဟေန။ တရားဒေသနာအက္ခရာသမူဟေဖြင့်။ ဌဝိတာ
 ယ။ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ။ မာဂဓဘာသာ။ ပါဠိစာတင်၏။
 မေကတ္တံ။ တပုဒ်တပုဒ်သျှင်တနက်တနက်စဉ်သော။ နိဿယံ။ ဗြဟ္မာဘာသာ
 အနက်နိဿယကို။ ရစနတ္ထာယ။ ရေးသားပြုပြင်စီစဉ်ခြင်းငှါ။ မန္တထာစလ
 အာသန္ဓေ။ မန္တလေးတောင်၏ အနီး၌။ အာယနာမကေ။ အာယာရာမ
 အမည်ရှိသော။ မေဃဗျာထိတိအာရာမေ။ ဝိဇုကတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။

ဝသံ။ သိတင်းသုံးထောင်မူသော။ ဇာတရံ။ ဇာတရမည်သော။ ထေရံ။ မထေရ်
ကို။ ယာစတိ။ တောင်းပန်၏။ ထေရေန။ မထေရ်သည်။ သုဒ္ဓမ္မိတ္ထေန။ စင်ကြယ်
ကောင်းမြတ်သောစိတ်ဖြင့်။ သာသနံ။ သာသနာတော်ကို။ ဝေပုလ္လတ္တယ။
စည်ပင်ပြန့်ပွား ထွန်းကား စေခြင်းငှါ။ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ။ ရှေးဆရာ မြတ်တို့
သည်။ ရမိတေ။ စိရင်အပ်ကုန်သော။ နိဿယေ။ အနက်ဖြဟွာတာသာ မှီရာ
နိဿယတို့ကို။ ပုနပ္ပုနံ။ အထပ်ထပ်။ ပဿိတွာန။ ကြည့်ရှု၍။ တတ္ထ။ ထိုနိဿ
ယတို့၌။ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ။ ရှေးဆရာတော်ကြီးတို့သည်။ သုခန္တိ။ လွယ်ပြီဟူ၍။
သေသေတွာ။ ချွင်းချန်၍။ ဌာဝိတာယ။ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ။ ပါဠိ၏။ ဂုဠံ။
ထို့ဝှက်အပ်သော။ အတ္ထံ။ အနက်ကို။ ပဝေသေတွာန။ သွင်း၍။ ရမိတဿ။
ရေးသားပြု ပြင်စီစဉ်အပ်သော။ ပေတဿစဝတ္ထုပါဌဿ။ ပေတဝတ္ထု
ပါဠိတော်၏လည်း။ နိဿယေ။ အနက်ဖြဟွာတာသာ မှီရာနိဿယသည်။
သက္ကရာဇေ။ လူတို့ဝေါဟာ။ ကောဇာ သက္ကရာဇ်သည်။ သဟဿဒိန္နိသတေ
အဋ္ဌာဝိတိယံ။ တထောင်နှစ်ရာ ရှစ်ဆဲရှစ်ချစ်၌။ သာပဏမာသဿ။ သရ
ဝဏ်နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သောဝါခေါင်သ၏။ ကဏ္ဍေ။ ဣတ္ထိတ်ပက္ခဖြစ်သော။ ဧပ
မေဝ။ ဆယ်ရက်မြောက်သော ကြာသပတေးနေ့၌သာလျှင်။ သုနိဋ္ဌိတော။
ကောင်းစွာ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ဣဓိဂန္တိ။ ဤကျမ်းကို။ သမ္မာဆန္နေန။
ကောင်းမြတ်သောဆန္ဒဖြင့်။ ဝါစေန္ဒာ။ ပြုချင်ကြကုန်သော။ ပရိယာပုဏာ။
သင်ကြားကြ ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပဿန္နေန။ ကြည်လင်ရှင်သန်း
သဖြင့်။ အနာယာသေန။ မပင်ပန်းသဖြင့်။ သုခေန။ ချမ်းချမ်းသာသာလွယ်ကူ
စွာဖြင့်။ ကောဝိဒံ။ လိမ်မာ ထတ်မြောက်ခြင်းသို့။ ပတွာ။ ရောက်ကြကုန်
၍။ အာကာသေ။ ကောင်းကင်၌။ စန္ဒာဒိဋ္ဌာဝ။ လနေတို့ကဲ့သို့။ ဝိဇုကတ္တယပါရ
ဂူ။ ဝိဇုကတ်၌ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ကုန်သော။ ဝိသေသပုဂ္ဂဏာ။ ထူးမြတ်
ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်ကြကုန်၍။ အမတံ။ သေခြင်း
ကင်းသော။ ဗဒံ။ သုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာတို့ ကိန်းအောင်းမွေ့ထောင်စံ
ပျော်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ပပေါန္တု။ ရောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

နိဂုံးပြီး၏။